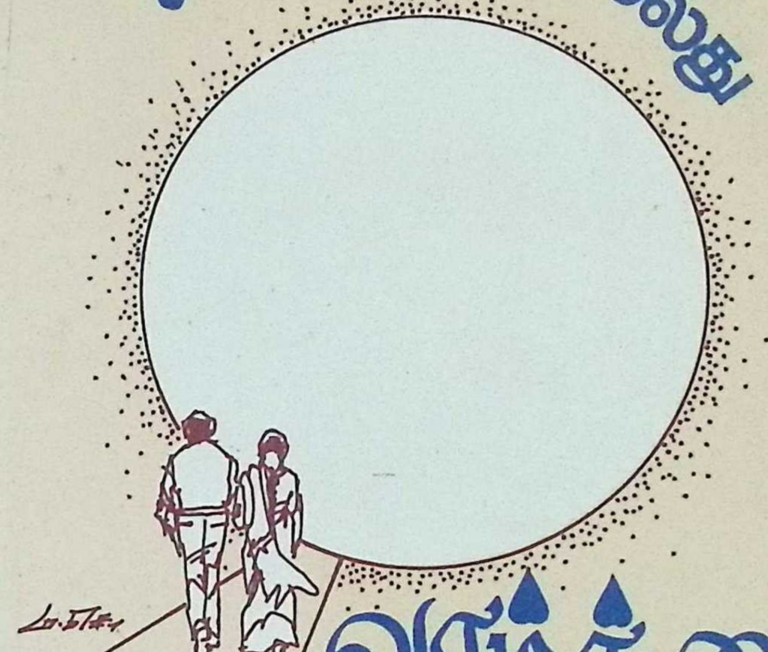
பரம்பொருள்

அல்லது

வாழ்க்கை வழி

திரு.வி.க

பரம்பொருள்

அல்லது

வாழ்க்கை வழி

ஆக்கியோர் :

தமிழ்த்தென்றல் திரு. வி. க.

பூம்புகார் பதிப்பகம்
63, பிராட்வே
சென்னை—600 108

விலை ரூ. 30-00

பூம்புகார் வெளியீட்டு எண் : 352
மூன்றாம் பதிப்பு: டிசம்பர் 1959
நான்காம் பதிப்பு : நவம்பர், 1969
ஐந்தாம் புதிய பதிப்பு: ஏப்பிரல், 1994
உரிமை: வி. கே. சங்கரநாராயணன்

அச்சிட்டவர்கள்: பூம்புகார் பதிப்பகம் (அச்சகம்)
சென்னை-600 108

36/4

பதிப்புரை

'இது ஒரு மறுமலர்ச்சிக் காலம். எழுத்திலும், பேச்சிலும் நல்ல மாற்றம் — தமிழர் வாழ்வில் ஏற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்று பரவலாகவே பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருவதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

ஆனால் அப்படிச் சொல்பவர் வார்த்தைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்பவர் யாராயிருந்தாலும் வேதனைப்படாமல் இருக்க முடியாது.

மறுமலர்ச்சி என்பது தமிழர் விழிப்புணர்ச்சிக்கும் தமிழுக்கும் தமிழருக்குமுரிய பண்புக்கும் வடிகாலாக இருக்க வேண்டும். அதுவே உண்மையான மறுமலர்ச்சி ஆகும்.

அப்படிப்பட்ட மலர்ச்சி, இன்றைய எழுத்திலும் பேச்சிலும் இருக்கிறதா? தமிழன் தலை நிமிர்ந்து நிற்பதற்கான வழிமுறை பின்பற்றப்படுகிறதா?

மிகப்பெரிய ஏமாற்றமே — இருண்ட காலமே பளிச்சிடுகிறது. முன்னோரைக் குறை கூறிக் கொண்டே பின்னோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் மிகப் பலருடைய பேச்சையும் எழுத்தையும் பார்க்கும்போது மீண்டும் ஓர் ஒட்டக்கூத்தர் எப்போது இங்கே தோன்றப் போகிறார் என்கிற ஆவலே மேலிடுகிறது.

காரணம், இன்று பலர் எழுதிவரும் கதைகளையும், பேசிவரும் பேச்சுக்களையும் பார்க்

கும்போது, 'ஒன்றை உருவாக்க முடியவில்லை யென்றாலும் இருப்பதையாவது இழக்காமல் இருப்பதற்கு வழி செய்யக்கூடாதா?' என்கிற ஆதங்கமே மேலெழுகிறது.

இலக்கிய எழுத்தும் பேச்சும் மக்கள் மனத்தைப் பண்படுத்தப் பயன்படவேண்டுமே தவிர ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் மூலை யில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் மிருக வெறி (உணர்ச்சி)யைத் தூண்டிவிடுவதாக அமையக் கூடாது.

நமக்கு முன் வாழ்ந்த பெரியோர்களின் பேச் சும் எழுத்தும் நமக்கும் வருங்காலத்துக்கும் பயன்படும் விதத்தில் இருந்தனவென்பதற்குத் தமிழ்த்தென்றல் திரு வி. க. அவர்கள், அக் காலத்தில் பேசிய பேச்சுக்களும் எழுதிய எழுத் துக்களுமே போதிய சான்றாகும்.

திரு. வி. க. காலத்து இந்நூலின் முதல் பதிப்பு மட்டும் வெளிவந்தது. பின்னர் இரண்டு மூன்றாம், நான்காம் பதிப்புகள் 1955, 1959, 1969ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்தன. அதன் பின்னர் தற்போது ஐந்தாம் பதிப்பு வெளிவரு கின்றது. அறிஞர்கள் இந்நூலை வாங்கிப் படித்து மகிழ்வதோடு, பிறரையும் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெற உதவுமாறு வேண்டு கின்றோம்.

உள்ளத்தின் ஒளியை வாக்கில் வழங்கி நம்மைச் செம்மைப்படுத்தவல்ல இவ்வரிய நூலை நாங்கள் வெளியிட்டுக்கொள்ள, அனுமதி வழங்கிய திரு வி. கே. சங்கரநாராயணன் அவர்களுக்கு எங்களின் நெஞ்சார்ந்த நன்றி!

பூம்புகார் பதிப்பகத்தார்

முன்னுரை

உலகம் மாறுதல் அடைந்து வருகிறது. மாறுதலி னின்றும் ஏதோ ஒரு புது உலகம் மலரும். அவ்வுலகம் உலகாயத மயமாய் இருக்குமென்று பல இடங்களில் பேசப் படுகிறது. உலகாயதத்துடன் தெய்விகமும் கலந்த ஓர் உலகம் புதுமையில் மலர்தல் வேண்டுமென்பது எனது வேட்கை. அவ்வேட்கை ஒரு நூலை இயற்ற என்னை உந்தியது. எனது உடல் நிலையும், கட்புலன் தொல்லையும், செவிப்புலன் தொல்லையும் பழையபடி நூல் இயற்ற என்னை விடுவதில்லை. கவலை அறியா என் மனம் கவலை யுற்றது.

படலம் எனது வலது கண்ணை முற்றும் மறைத்தது; இடது கண்ணை இன்னும் முற்றும் மறைக்கவில்லை. இக் கண் உமிழும் சிற்றொளி என்னை அங்கும் இங்கும் நட மாடத் துணைபுரிகிறது.

ஏறக்குறைய அறுபத்தைந்து வயதுவரை என் கைப் பட எழுத்துத் தொண்டு ஆற்றி வந்தேன். இப்பொழுது அத் தொண்டுக்கு இடர் நேர்ந்து. என் கை இன்னும் வீறுகிறது. ஆனால், அதைக் கண் தடை செய்கிறது.

தமிழ்ப் புலவரைச் சுருக்கெழுத்துப் பயிலுமாறு பல முறை யான் பேசிப் பார்த்தேன்; எழுதிப் பார்த்தேன். பயன் விளையவில்லை. இந் நேரத்தில் புலவருள் சுருக் கெழுத்துப் பயின்ற ஒருவர் என் பக்கத்திருப்பின் என் வாய் ஓய்வு பெறாது; எதையேனும் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கும். அப் பிதற்றல்கள் நூல்களாகும்.

சென்னை ; செயின்ட் எபா உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும் ஒரு குழந்தை — என் அருமைத் தமையனார்

திரு. வி. உலகநாத முதலியார் பேர்த்திமாருள் ஒரு செல்வி – யான் சொல்வதை எழுத முன்வந்ததை ஈண்டுக் கழிபேருவகையுடன் குறிக்கிறேன். அக் குழந்தையின் பெயர் டி. சிவயோகவல்லி. எங்கள் வீட்டில் வளர்ந்து வரும் செல்வக் குழந்தைக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வது? செல்வி – சிவயோகவல்லிக்குச் கல்விச் செல்வத்தையும், பொருட் செல்வத்தையும், வாழ்க்கைச் செல்வத்தையும், நீண்ட நாளையும், நல்ல யாக்கையையும், வேறு பல பேறுகளையும் அருளுமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவனை வழுத்துகிறேன்.

யான் சொல்லக் குழந்தை எழுதியதை, நண்பகலில், ஞாயிற்றொளி நன்கு படரும் இடத்தில் அமர்ந்து, எனது இடதுகண் காலும் சிற்றொளித் துணையால், பார்வை யிட்டுப் பார்வையிட்டுச், சில கூட்டல் – கழித்தல்–திருத் தல் முதலியன செய்தேன். ஒற்றைக் கண்கொளி என்னை ஏமாற்றியுமிருக்கும்.

இந்நூலை யானே என் கைப்பட எழுதியிருப்பின் நூல் விரிவடைந்திருக்கும். குழந்தையின் வேலையைச் சுருக்கவேண்டிக் குறிப்புக் குறிப்பாகக் கருத்துக்களை வெளியிடலானேன். இந்நூலை ஒரு குறிப்புத் திரட்டு என்றே சொல்வேன். எனது கண் படலம் நீங்கி, ஒளி பெற்றால், இந்நூலை விரிவாக்க எண்ணியுள்ளேன். நூலின் பொருளுக்கேற்பப் 'பரம்பொருள் அல்லது வாழ்க்கை வழி' என்னும் தலைப்பு அணியப்பட்டது.

இந்நூற்கண் – மனித இயற்கை, அமைதி, அமைதி வீழ்ச்சி, அதற்குரிய காரணம், மீண்டும் அமைதி பெறல், சாம்ராஜ்யம், சமதர்மம், பரம்பொருள் உண்மை, பரத் தின் தனித்த நிலை, கலந்த நிலை, ஒன்றுக்கும் அளவு உண்மை, பரவெளி, சூந்யம், விஞ்ஞானத்தின் எல்லை, சடாகாசம், சிதாகாசம், வழிபாட்டுத் திறங்கள், காவிய ஓவிய வழிபாடுகள், தியானம், சேர்க்கைச் சிறப்பு, சேர்க்

கையில் அன்பு பெருகல், சேர்க்கை வழிபாடு, முறையீடு, வாழ்க்கை வழி, வாழ்க்கைப் பேறு, பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி, தடைகள், அறப்புரட்சியின் பெருமை, மறப் புரட்சியின் சிறுமை, அறியாமை நீங்கும் வழி, கிறிஸ்துபெருமான் போதனையும், சாதனையும், மார்க்ஸிய மும் காந்தியமும், உலகம் ஒருகுலமாதல், அறவோர், புரட்சி, மரணமிலாப் பெருவாழ்வு, அமைதி உலகம், புது உலகம், முன்னோர் உரைகள் முதலிய பொருள்கள் ஓதப்பட்டுள்ளன.

முதுமையில் — உடல் நிலையும், கட்புலனும், செவிப் புலனும் தொல்லை விளைத்து வரும் வேளையில் — இந்நூல் இயற்றப்பெற்றது. அறிந்தோ அறியாமலோ நிகழ்ந்துள்ள பிழைகளைப் பொறுக்குமாறு தோழர்களை வேண்டுகிறேன்.

இராயப்பேட்டை
15–9–1949 திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தரன்

நூலமைவு

பரம்பொருள்
அல்லது
வாழ்க்கை வழி

1. தோற்றுவாய்

உலகம் அமைதியை விரும்புகிறதா? வெறுக்கிறதா? உலகம் அமைதியை விரும்புகிறது; வெறுப்பதில்லை. ஆனால் உலகில் அமைதி நிலவுகிறதா? குலவுகிறதா? இல்லை. உலகில் அமைதி நிலவாது குலவாது குலைந்து குலைந்து போகிறது. காரணம் என்னை? உன்னுக; உன்ன உன்ன உண்மை விளங்கும்.

மனித இயற்கை

உலகில் அமைதி நிலவாது குலவாது குலையினும், அஃது அமைதியை விரும்பாமலில்லை. இஃது எதைப் புலப் படுத்துகிறது? இது, 'மனித இயற்கை அமைதி' என்ப தைப் புலப்படுத்துகிறது. இந்நுட்பத்தை, எனது கல்வி, கேள்வி, ஆராய்ச்சி, அநுபவம் முதலியனவும் தெளிவு செய் கின்றன. இதனால் 'மனித இயற்கை அமைதி' என்று யானும் கூறுகிறேன். என் கூற்றுக்கு மாறுபட்ட கருத்தும் உலவுவது எனக்குத் தெரியும். மாறுபட்ட கருத்தை வர வேற்க என் உள்ளம் விரைவது வழக்கம்.

கருத்து வேற்றுமை

கருத்து வேற்றுமை இன்றியமையாதது. அதை எழுப்புவது இயற்கை. கருத்து வேற்றுமை இயற்கை யின் பாற்பட்டது; அதற்கு மாறுபட்டதன்று. அவ்வேற் றுமை அறிவை விளக்கும்; வாழ்க்கையை வளர்க்கும்;

அமைதியை நிலைபெறுத்தும்; சமூகத்தைப் பெருக்கும்; நாட்டைப் பேணும்; உலகை ஓம்பும்.

ஒரு பொருளைப் பற்றி அறிஞர் கூட்டங்களில் வாதப் போர் நிகழ்கிறது. அங்கே கருத்து வேற்றுமை தாண்டவம் புரிகிறது. அத்தாண்டவம் உண்மையை விளக்கிக் கொண்டே போகும். உண்மை விளக்கத்துக்குக் கருத்து வேற்றுமை இன்றியமையாதது. உண்மை விளங்க விளங்க அமைதி நிலைபெறுதல் இயல்பு. ஆகவே, அமைதிக்குக் கருத்து வேற்றுமை துணைசெய்வது கருதற்பாலது.

சான்றோர்

இம் மண்ணுலகில் எத்துணையோ சான்றோர் தோன்றினர். அவர் அனைவரும் அமைதியை அறிவுறுத்திச் சென்றனர்; அவர்தம் செம்மொழிகள் 'அமைதி', 'அமைதி' என்று முழங்கா நிற்கின்றன. அமைதி, 'வாழ்க்கைப் பேறு' என்பது சான்றோர் உள்ளக்கிடக்கை. அவரது உள்ளக் கிடக்கை, 'வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்' என்று உணர்ந்து உலகம் நடக்குமாயின், உலகில் அமைதி ஏன் நிலவாது?

உலகம் எப்படி?

இப்பொழுது உலகம் எப்படி இருக்கிறது? சொல்லலும் வேண்டுமோ! அந்தோ! நிலைமையை வருணிக்க மனம் எழவில்லை. அந்நிலைமையை நினைக்க நினைக்க உள்ளம் உருகுகிறது; கண்ணீர் பெருகுகிறது; மெய் விதிர்விதிர்க்கிறது. உலகம் கொடுமையா யிருக்கிறது; கோரமா யிருக்கிறது; கொலைக்களனா யிருக்கிறது என்று சுருங்கச் சொல்லி மேற்செல்கிறேன்.

தொண்ணூறு பங்கு

இந்நாளில் உலகம் அமைதியை இழந்துவருவது கண் கூடு. வேறு சான்றுகள் வேண்டுவதில்லை. நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு பங்கு அமைதி குன்றிவிட்டது. எஞ்சி நிற்பது

பத்தே. பத்து, நூறு ஆகுமோ? ஆகும்! அமைதியை நினைக்க; பேசுக; எழுதுக. எல்லாம் ஆகும்.

ஒரு மூலையில்

மனித இயற்கை அமைதி. அவ்வமைதி மனிதத்தை விடுத்து அறவே மாய்ந்தொழியாது; மாய்ந்தொழியும் நிலை ஒருபோதும் நேராது. இயற்கை அமைதி எவவாறு மாய்ந்தொழியும்? அது மன்பதையில் யாண்டாயினும் ஒரு மூலையில் ஒன்றிக் கிடக்கும். சமயம் நேருங்கால் அது மீண்டும் ஆக்கம் பெறும்.

களைகள்

இயற்கை சாகாது. சாவது செயற்கையே. ஆனால் செயற்கை இயற்கைக்கு இடைஇடையே தொல்லை விளைக் கிறது. எவ்வாறோ செயற்கையால் இயற்கைக்குத் தொல்லை நேர்கிறது! மனித இயற்கையில் செயற்கைக் களைகள் முளைத்துத் தழைக்கின்றன. செயற்கைக் களை கள்:-கொடுமை, கோரம், கொலை முதலியனவும் அவற்றின் சேய்களுமாம். இவை, களையப்படின் இயற்கை அமைதி தானே செழிக்கும்.

முயற்சி

அமைதியை நிலைபெறுத்துதற்கு உலகம் முயலாமலில்லை. முயற்சி எங்கணும் தோன்றியபடியே இருக் கிறது. அம் முயற்சிக்குப் பெரிதும் ஏழை மக்களே துணை போகிறார்கள்; மற்றவர்கள் துணை போகிறார்களில்லை. இவர்கள் ஏழை மக்கள் முயற்சிக்குக் கேடு சூழவும் முற் படுகிறார்கள். இவர்கள் மடமையால், கொடுமையும், கோரமும், கொலையும் வீறி எழுந்து அமைதியைக் குலைப் பனவாகின்றன.

ஆதி காலத்தில்

ஏழை மக்கள் முயற்சிக்குக் கேடு சூழ்வதற் கென்றே ஒரு கூட்டம் திரண்டுள்ளது. இக்கூட்டம் ஆதிகாலத்தில்

இல்லை. அதனால் மக்களிடை அமைதி நிலவியிருந்தது. இதை உறுதிப்படுத்தப் பழைய உலக ஆராய்ச்சி தேவை. ‘ஆதி மனிதன் எப்படி வாழ்ந்தான்? அவன் காலத்தில் முதல் தொழில் வேற்றுமை இருந்ததா? போலீஸ், பட்டாளம், அரசு முதலியன இருந்தனவா?’ என்று முறை முறையே ஆராய்ந்தால் உண்மை காணலாம். இங்கே விரிந்த ஆராய்ச்சி வேண்டுவதில்லை. எடுத்த பொருளுக்கேற்ப இரண்டொரு குறிப்பை மட்டும் பொறித்தல் சாலும்.

இரு திணை

உலகம் இருவகை. ஒன்று அஃறிணை உலகம்; மற்றொன்று உயர்திணை உலகம். அவ்வுலகினின்றும் இவ்வுலகம் பிறந்தது. அஃறிணையினின்றும் ஆதியில் தோன்றிய உயர்திணை மனிதனைப் பற்றியும் ,அவனது வாழ்க்கையைப் பற்றியும், பிறவற்றைப் பற்றியும் ஆய்ந்து ஆய்ந்து, அறிஞர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் பலபல. அவற்றைச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க ‘மனித இயற்கை அமைதி’ என்பது புலனாகும்.

அஃறிணை உலகம் எத்தகையது? அமைதியுடையது; பெரிதும் அமைதி யுடையது. அஃறிணையினின்றும் பிறந்த உயர்திணை உலகமும் அமைதியுடையதாகவே யிருத்தல் வேண்டுமன்றோ? உயர்திணை மனிதன் ஆதியில் அமைதி யுடையவனாகவே வாழ்ந்தான்.

அஃறிணை உலகைச் சிறிது நோக்குவோம். காலை வானில் ஒரு பெருஞ் செந்தாமரை; மாலைவானில் ஒரு பெரும் வெண் தாமரை; செறிந்த முத்துப் பூக்கள்; ஒளி வழி; வான விதானம்-மறிகடல்; மரகத வயல்; கருங் காடு; சாந்த மலை-ஞாயிற்றின் வெப்பம்; கடல் ஆவி; மேக எழுச்சி; மழைப் பொழிவு; அருவி வீழ்ச்சி; ஆற்றோட்டம்; கடற் கலப்பு-அன்னத்துயில்; கன்றா; வண்டிசை; குயில்பாடல்; மயில் ஆடல்-சுறா நெளிவு; காளை எக்காளம்; பாம்புப் படம், மான் மருட்சி; புலிப்பாய்ச்சல்; குரங்குலா-அஃறிணையின் அமைதி என்னே! என்னே!

ஆதி மனிதன்

இவ்வஃறிணை உலகினின்றும் உதித்த உயர்திணை உலகம் அமைதியற்ற தாகுமோ? ஆகாது. ஆதியில் தோன்றிய உயர்திணை மனிதன் அமைதி உடையவனாய் வாழ்ந்தான். அவனது வாழ்க்கை அவனை அமைதியுடைய வனாக்கிற்று. அவ்வாழ்க்கை எத்தகையது? ஆதி மனிதன் உழுதான்; நூற்றான்; குடிசையில் வாழ்ந்தான்; சரக்கைத் தந்து சரக்கைப் பெற்றான். பின்னாளில் சரக்கை விற்றுப் பணம் பெற்று, அதைக்கொண்டு சரக்கையே வாங்கினான்; பணத்தைப் பெருக்கினானில்லை. அவனே முதலாளி; அவனே தொழிலாளி. அவன் காலத்தில் முதலாளி தொழி லாளி வேற்றுமை இல்லை. அப்பொழுது போலீஸ் இல்லை; பட்டாளம் இல்லை; கொலைக் கருவிகள் இல்லை; அரசும் இல்லை; எங்கும் எங்கும் அமைதி நிலவியது. அக்காலம் மீண்டும் வருமா? வரும்.

ஆதி மனிதனுடைய அமைதி வாழ்வு படிப்படியே குலைந்தது. அவனது அமைதி நிலையே மாறியது. எப்படி? ஆதி மனிதனிடை நாட்டாண்மை புகுந்தது; குறுநிலமும் பெருநிலமும் புகுந்தன; மன்னராட்சி நுழைந்தது; மன்னர் மன்னராட்சி நுழைந்தது; முதலாளி தொழிலாளி வேற்றுமை வீறியது. அதனால் செல்வம் ஒரு பக்கம் பெருகியது; மற்றொரு பக்கம் அருகியது. செல்வராட்சி வளர்ந்தது; வளர்ந்து வளர்ந்து சாம்ராஜ்யமாகியது. சாம்ராஜ்யப் பெயரால் பலதிற ஆட்சிமுறைகள் பரவின; பத்திரிகை, போலிஸ், பட்டாளம், கொலைக்கருவி, போர் முதலியன பெருக்கெடுத்தன; எங்கணும் சுரண்டல்-நடுக்கம்-அச்சம்-சட்டம்-கொடுஞ்சட்டம்-அடக்குமுறை முடுக்கின. இவற்றால் அமைதி குலைந்தது. குலைந்த அமைதி மீண்டும் நிலைக் குமோ? நிலைக்கும்.

விதை - விதையாதல்

ஆதிகால அமைதி மீண்டும் உயிர்த்தெழுமா என்று ஐயுறல் வேண்டா. மீண்டும் எழும் என்று உறுதி கொள்க;

நோன்பு கொள்க; உழைக்க. இயற்கையின் நோக்கையும் போக்கையும் உணர்ந்தால் அமைதி மீண்டும் உயிர்த்தெழ லில் எவ்வித ஐயமும் தோன்றாது. விதை முளையாய், செடியாய், மரமாய், கவடுகோடு விடுத்துத், தழைத்து நின்று, அரும்பு-மலர்-காய்-கனிகளை அளித்து, மீண்டும் பழையபடி விதையே ஆகிறது. இத் தத்துவத்தை எண்ணித் தெளிவோர்க்குப் பழைய அமைதி, இடையிடையே பற்பல வாறு மாறிமாறி, மீண்டும் அமைதியாகவே முடிவது நன்கு விளங்கும். ஆகவே, ஆதி மனிதனது அமைதி, இடை யிடையே பலவித மாறுதல் அடையினும், அது மீண்டும் அதுவாதல் இயற்கை யென்க.

விதையின் கதை

'ஆதி காலத்திற்குப் பின்னர் உலகில் எத்துணையோ மாறுதல்கள் உற்றன. அந்நாளில் நாகரிகம் இல்லை; விஞ் ஞானம் இல்லை; இன்ன பிற இல்லை. இந்நாளில் நாகரிக மும், விஞ்ஞானமும், இன்ன பிறவும் விரைந்து வளர்ந்து ஓங்கிச் செறிகின்றன. இவற்றைக் கண்ட இக்காலம், எவ் வகையில் அக்காலமாக விரும்பும்? இஃது இயற்கைக்கே மாறுபாடு' என்று சிலர் கருதலாம். இவர் மேற்போந்த விதையின் கதையைச் சிந்திப்பாராக.

பழமையில் புதுமை

பழைய விதை முளையாய், செடியாய், மரமாய்த் தழைத்துக் கனியாய்ப் புது விதையாகிறது. விதை மீண்டும் விதையாதல் உண்மை. ஆனால் அவ்விதைக்கும் இவ்விதைக்கும் வேற்றுமை உண்டு. அதில் சில பழைய சக்திகள் உள்ளன. இதில் வேறு சில புதிய சக்திகள் புகுந்தன. புதிய சக்திகளைப் புகுத்துவது இயற்கைக் கூறுகளின் கருணை. அக்கருணை, உலக வளர்ச்சியை நாடிப் புதுப்புது சக்திகளைப் புகுத்துகிறது. இதேபோல ஆதி மனிதன் இடையில் எத்துணையோ மாறுதல் அடைந்து அடைந்து மீண்டும் ஆதி மனிதனேயாவன். ஆனால் அம்

மனிதனுக்கும் இம் மனிதனுக்கும் வேற்றுமை உண்டு. அவனிடத்தில் விஞ்ஞான சக்தி பெரிதும் நுழையவில்லை. இவனிடத்தில் அச்சக்தி நுழைந்துள்ளது. அந்நாளில் அவன் பெற்ற அமைதியை இவன் இந்நாளில் வெவ்வேறு வழியில் பெற்றே தீர்வன். இஃது இயற்கை. மனிதன் இழந்த அமைதி மீண்டும் அவனிடை உயிர்த்தெழும்.

வழி

இக்காலக் கொடுமை, கோரம், கொலை முதலியன ஒழிந்தாலன்றி அமைதி நிலைபெறாது. கொடுமை, கோரம் கொலை முதலியன எங்ஙனம் ஒழியும்? சாம்ராஜ்ய ஆட்சி முறை ஒடுங்க ஒடுங்க, அமைதி கால்கொண்டு கால் கொண்டு உயிர்த்தெழும் என்று சில அறிஞர் கூறுகின்றனர். இக் கூற்றை யான் மறுக்கின்றேனில்லை. சாம்ராஜ்ய ஆட்சிமுறை எவ்வாறு ஒடுங்கும்? இதற்கு அறிஞர் கோலியுள்ள வழிகள் பலப்பல. அவற்றுடன் சேரத்தக்க ஒன்றை ஈண்டுச் சிறப்பாகக் குறிக்க விரும்புகிறேன். அது மனிதனைத் தெய்வமாக்குவது.

தியானம்

மனிதன் விலங்கினின்றுந் தோன்றியவன். அவன்பால் விலங்கியல்புகள் மலிகின்றன. அம்மலிவு சுருங்கி அருகுதல் வேண்டும். இதற்கு வழி என்ன? தியானம் தியானம் என்று யான் அறைகூவுவேன்.

எனது அநுபவம்

யான் பிறந்தேன்; வளர்ந்தேன்; ஏட்டுக் கலைகளைப் பயின்றேன்; ஒருவித அநுபவம் பெற்றேன்.

இயற்கைக் கலைகளைப் பயிலும் வாய்ப்பும் எனக்குக் கிடைத்தது. அதனால் யான் வேறு ஒருவித அநுபவம் அடைந்தேன்.

எனது வாழ்க்கை பலவித இயக்கங்களின் தொடர்பு கொண்டது. நாட்டு விடுதலைக்குப் பாடுபட்டேன்; தொழி

லாளர் இயக்கத்தில் தோய்ந்தேன். உலக விடுதலையே நாடுகளின் விடுதலை என்ற உணர்வு என்னகத்தில் அரும்பியது. இஃது இன்னொரு வித அநுபவத்தைக் கூட்டிற்று.

உலக விடுதலையை அறிவுறுத்துவது மார்க்ஸியம் என்பர் சிலர்; காந்தியம் என்பர் சிலர்; யான் இரண்டையும் நடுநிலை நின்று ஒல்லும்வகை ஆய்ந்தேன். இவ்வாய்வால் மற்றும் ஒருவித அநுபவம் என்னிடம் உற்றது.

இளமையில் யான் என் தாய் தந்தையர் ஏற்ற சமயத்தை ஏற்று ஒழுகினேன். பின்னே பல சமய நூல்களைப் பயில வேண்டும் என்ற வேட்கை எழுந்தது. அவ்வேட்கை ஒருவாறு நிறைவேறியது. சமயங்களின் ஒருமைப்பாடு எனக்கு விளங்கிற்று. இவ் விளக்கத்தால் பிறிதொருவித அநுபவம் என்பால் படிந்தது.

இவ்வநுபவங்களுடன் வேறு பலவித அநுபவங்களும் என்னில் திரண்டன. எல்லா அநுபவங்களும் என்னுள் தனித் தனியே நிற்கவில்லை. அவை யாவும் என்னுள் ஒன்றின. ஒன்றிய அநுபவத்தால் என்ன விளைந்தது? அமைதி விளைந்தது. 'வாழ்க்கைப் பேறு அமைதி' என்னும் உண்மை எனது அடைவாயிற்று.

அமைதியைப் பெறுதற்குப் பல வழிகள் அறிஞரால் கோலப்பட்டன. அவற்றுள் தலையாயதாய் எனக்கு விளங்குவது தியானம்.

கொழுகொம்பு

தியானம் மனிதனிடத்துள்ள விலங்கியல்பைக் களைய வல்லது; புறமனத்தை ஒடுக்கி, நடுமனத்தை எழுப்பி, அடிமனத்தை விழிக்கச் செய்யும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. (தியானம் இவ்வளவில் நிற்பதில்லை. நாதம் என்னும் பிரணவ தரிசனம் வரை துணை செய்யும்). தியானம் மனிதனைத் தெய்வமாக்கும்-அமைதித் தெய்வமாக்கும்.

தியானத்துக்கு ஒரு கொழுகொம்பு தேவை. அக் கொழுகொம்பு விலங்கியல்பைப் பெருக்குவதாய், கருவி கரணங்களை எரிப்பதாய், மூர்க்கத்தை வளர்ப்பதாய் இருத்தல் கூடாது. அக்கொழு, மனத்தைப் பண்படுத்துவ தாய், அன்பை விளைப்பதாய், அமைதியை ஊட்டுவதாய் இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய பொருள் ஒன்று உண்டா? உண்டு. அஃது எது? அதுவே பரம்பொருள்; வாழ்க்கை வழி.

2. பொருள்

பொருள் எது? இதுபற்றி எழுந்த ஆராய்ச்சிக்கு ஓர் அளவில்லை. இவ்வாராய்ச்சி இன்னும் முற்றுப்பெற வில்லை; இனியும் நிகழலாம். ஆராய்ச்சியாளரால் அவ் வப்போது காணப்பெற்ற முடிவுகள் பற்பல. அவற்றுள் நிலைத்தன சில; நிலையாதன சில.

இரு வகை

பொருள் இருவகை. மாறுதல் அடைவது ஒன்று; மாறுதல் அடையாதது மற்றொன்று. அது சடம்; இது சித். சடம் அறிவில்லாதது; சித் அறிவு. அறிவிலாப் பொருளினும் அறிவுப்பொருள் வழியிலும் மேம்பட்டது. ஆதலின், அறிவுப் பொருளைப் **பரம்பொருள்** என்று உலகம் போற்றுகிறது. பரம்பொருள்-மேலான பொருள்; எல்லாவற்றையுங் கடந்த மேலான பொருள்.

இயக்கம்

சடம் மாயை. மாயையின் காரியம் இயற்கை. இயற்கை இயங்குகிறது. சடம் எப்படித் தானே இயங்கும்? 'இயற்கையில் இயக்கம் நிகழ்தல் உண்மை. அதை ஏன் நினைத்தல் வேண்டும்? ஏன் ஆராய்தல் வேண்டும்? அது தானே நிகழ்கிறது' என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இக் கூற்றை அறிவு உலகம் ஏலாது. அறிவில்லாத சடத்தை இயக்க ஓர் அறிவுப் பொருள் தேவையே. அதுவே சித் என்பது. அச் சித்தே பரம்பொருள்.

முத்தொழில்

மாயா காரியமாகிய இயற்கை உலகம் நாமரூபமுடை யது; அகல நீளமுடையது; எல்லையுடைய கண்டம்; அகண்ட மன்று. இம்மண்ணுலகம், மற்ற உலகங்கள், ஞாயிறு

முதலிய எல்லாம் நாமரூபமுடையன; அகல நீளமுடையன; எல்லையுடைய கண்டங்கள்; அகண்ட மல்ல. நாமரூப அகலநீள எல்லையுடைய கண்டப் பொருள்கள் யாவும் மாறுதல் அடைவன. அவை தோன்றும்; நிற்கும்; மறையும். இவ்வாறு தோற்றநிலை இறுதி நிகழ்தற்குத், தோற்றநிலை இறுதியற்ற ஒன்று வேண்டுமா? வேண்டாவா? வேண்டும். அதுவே பரம்பொருள்.

ஞாயிறும் கோள்களும்

கோள்கள் ஞாயிற்றைச் சுற்றுகின்றன. ஞாயிறு தன்னைத்தானே சுற்றுகிறது. கோள்களின் சுழற்சிக்கும் ஞாயிற்றின் சுழற்சிக்கும் ஒருவிதத் தொடர்பு இருக்கிறது; இல்லையேல் சுழற்சி நிகழாது. அத்தொடர்பை வானநூல்கள் விளக்குகின்றன. ஞாயிறு பொழியும் ஒளிக்கதிர்கள் கோள்களை இயக்குகின்றன. அவ்வியக்கத்தினின்றும் சொல்லொணாத ஒரு பெரும் வேகம் புறப்படுகிறது. அவ்வேகம் உமிழும் சக்தி அலைகள் ஞாயிற்றை இயக்குகின்றன. ஒன்றற்கும் ஒன்றற்கும் உள்ள தொடர்பு சுழற்சியை நிகழ்த்துகிறது. இந் நிகழ்ச்சிக்கு அடிப்படை ஒன்று இருத்தல் வேண்டுமன்றோ? இல்லையேல் ஞாயிறும், கோள்களும், பிறவும் சுழற்சியற்று, எல்லாம் விழுந்து, துகள் துகளாய் மாயும். அவ்வொன்று சுழற்சியற்றதாய் இருத்தல்வேண்டும். அது பரம்பொருள்.

அகிலம்

ஞாயிறும், கோள்களும், பிறவும் சேர்ந்த ஒன்றே அகிலம் என்பது. அகிலம் ஒன்றா? பலவா? ஒன்றென்ற காலம் போயிற்று. பலப்பல அகிலங்கள் இப்பொழுது காணப்பட்டன; இன்னும் பல காணப்படலாம். இவ்வகிலங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இயைபு இன்றித் தனித்தனியே நிற்கவில்லை; ஒன்றுடன் ஒன்று இயைந்தே நிற்கின்றன. அவ்வியைபு நுண்ணியது; மிக நுண்ணியது. அந்

நுண்மையில் ஓர் ஆணையுள்ளது. அவ்வாணை அகிலங்களைப் பிணித்துள்ளது. அவ்வாணை பரம்பொருள்.

கண்டம் - அகண்டம்

அணுமுதல் அகிலம் வரையுள்ள எல்லாம் நாமரூப அகல நீளமுடைய கண்டப்பொருள்கள். இவை மாறுதல் அடையும் அறிவற்ற சடங்கள். இச்சட உலகங்கள் இயங்குதற்கு நிலைக்களனாய், அடிப்படையாய், தாரகமாய் இருப்பது பரம்பொருள் என்று கருதப்படுகிறது. பரம்பொருள் *நாமரூபம், அகல நீளம், தோற்றக்கேடு முதலியன அற்ற அகண்டம் என்றுங் கருதப்படுகிறது. அவ்வகண்டம் எத்தகையதாய் இருக்கும்? அதை நினைத்தல் முடியவில்லை; சொல்லல் முடியவில்லை. அதை நினைந்தால் அது நினைப்பில் அடங்குவதாகும். சொன்னால் சொல்லில் அடங்குவதாகும். நாமரூப அகல நீளமுடையனவே நினைப்பில் அடங்கும்; சொல்லில் அடங்கும். பரம்பொருளோ நாமரூப அகல நீளமற்ற அகண்டிதம். அஃது எந்நினைப்பில் அடங்கும்? எச்சொல்லில் அடங்கும்? எதிலும் அடங்காத ஒரு பொருள் இருக்குமா என்னும் ஐயமும் பிறக்கும். ஐயம் வேண்டா. ஏன்? நாமரூப அகல நீளம்

---

*இன்னஉரு இன்னநிறம் என்றறிவ தேலரிது...

—திருஞானசம்பந்தர்

அன்றுந் திருவுருவங் காணாதே ஆட்பட்டேன்
இன்றுந் திருவுருவங் காண்கிலேன்-என்றுந்தான்
எவ்வுருவோ நும்பிரான் என்பார்கட் கென்னுரைக்கேன்
எவ்வுருவோ நின்னுருவம் ஏது. —காரைக்காலம்மையார்

பூதங்க டோறும் நின்றாயெனி னல்லாற்
போக்கிலன் வரவில னெனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுத லாடுத லல்லாற்
கேட்டறி யோமுனைக் கண்டறிவாரை...

— மாணிக்கவாசகர்

முதலியன உடைய கண்டப் பொருள்கள் இயங்குதற்கு ஒரு நிலைக்களன் இருந்தே தீரல் வேண்டும். அந் நிலைக்களன் கண்டப் பொருளா யிருத்தலாகாது. கண்டம் கண்டத்தை எப்படித் தாங்கும்? எப்படி இயக்கும்? அக் கண்டத்தை இயக்க இன்னொரு கண்டம் தேவையாகும். இவ்வாறு கண்டம் முடிவின்றிப் போய்க்கொண்டே யிருக்கும். முடிவு காண்டல் இயலாது. ஆதலின், கண்டங்களை இயக்க ஓர் ※அகண்டமே வேண்டும். இதில் ஐயம் பிறத்தற்கு வழி இல்லை.

சூந்யம்

'அகண்டம் இருத்தல் உண்மை. அஃது எவ்வண்ணம் இருக்கும்? அதன் இயல்பு என்னை' என்று சிலர் எண்ண லாம். அகண்டப் பொருள் நாமரூபமற்றது; அகல நீள மற்றது; எல்லை யுடையதன்று; தோற்றக் கேடு உடைய தன்று; அறிவாயிருப்பது.

※அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும்...
...தன்னருள் வெளிக்குளே
அகிலாண்ட கோடி எல்லாந்த
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது? மனவாக் கினில்
தட்டாமல் நின்றதெது? —தாயுமானார்

அண்டமெல்லாம் பிண்டமெலாம் உயிர்களெலாம் பொருள்கள்
ஆனவெலாம் இடங்களெலாம் நீக்கமற நிறைந்தே
கொண்டவெலாம் கொண்டவெலாம் கொண்டுகொண்டுமேலும்
கொள்வதற்கு இடங்கொடுத்துக் கொண்டுசலிப் பின்றிக்
கண்டமெலாம் கடந்துநின்றே அகண்டமதாய் அதுவாய்
கடந்தவெளி யாயதுவும் கடந்ததனி வெளியாம்
ஒண்டகுசிற் றம்பலத்தே எல்லாம்வல் லவராய்
ஓங்குகின்ற தனிக்கடவுள் ஒருவருண்டோ கண்டீர்.
—இராமலிங்கசுவாமிகள்

இன்னோரன்ன இயல்புகளையுடைய அகண்டத்தை எவ்வாறு உணர்வது? உணர்த்துவது? தொல்லை! தொல்லை! அகண்டப் பரம்பொருள் பாழ்; சூந்யம்; பூஜ்யம்; ஸைபர்; ஸீரோ. ❋❋❋ இத்தகைய ஒன்றை எவ்வாறு உணர்வது? உணர்த்துவது?

ஒன்று?

பரம்பொருளைப் பாழ்-சூந்யம்-என்றதும் பலர்க்குச் சீற்றம் பிறக்கும். அவர் 'என்ன நாஸ்திகம்' என்று பாயினும் பாய்வர். 'பரம்பொருளைச் சூந்யம் என்னாது ஒன்று என்று சொல்லலாமே' என்று சிலர் கருதல் கூடும்.

அகண்ட பரத்தை ஒன்று என்று சொல்வதும் தவறு. அதை ஒன்றென்று சொல்வது உபசாரம். அஃது ஒன்றையுங் கடந்தது. பரத்தை ஒன்று என்று சொல்லி வருவது மரபு. அம்மரபு வழியே நின்று, யானும் அதை 'ஒன்று', 'ஒன்று' என்று சொல்லி வருகிறேன், வடிவம் அளவு முதலியன அற்ற புள்ளியை, வடிவம் உடைய ஒரு நுண்ணிய குறியிட்டுக் கலைஞர் விளக்கும் மரபை ஈண்டு மனத்திற் கொள்க.

ஒன்றுக்கும் நாமரூப அகல நீளங்கள் உண்டு. இவையற்றது பரம்பொருள். இதை ஒன்று என்று எங்ஙனம் இசைப்பது? பரம் ஒன்றையுங் கடந்ததெனில், அதை, அரை-கால்-வீசம்...என்று இசைக்கலாமோ? இசைத்தலாகாது. ஏன்? அரை-கால்-வீசம்......முதலியனவும் நாமரூப அளவை யுடையனவே. பின்னே என்னென்று கூறுவது? ஒன்றும் விளங்கவில்லை. எல்லாங் கடந்த பாழ்-சூந்யம்-என்று கூறும் நெருக்கு ஏற்படுகிறது. நெருக்கில் பெருக்கு விளங்குவது இயல்பு. பரம்பொருளின் உண்மை நிலை சூந்யம்; சூந்யமே.

சூந்யத்தைப் பற்றித் தப்பான எண்ணம் ஒரு காலத்தில் உலகில் உலவியது. அவ்வெண்ணம் இன்னும்

உலகை விடுத்து அறவே ஒழியவில்லை. ஆனால் அஃது அறிவு உலகில் நிலைபெறா தொழிந்தது.

உள்பொருள் - இல்பொருள்

சூந்யம் இல்பொருளா? உள்பொருளா? இல்பொருளென்று சாதாரண உலகம் சாற்றும்; உள்பொருளென்று அறிவியல் உலகம் அறையும்.

கணிதம் ஓங்கி வளர்ந்து வரும் காலம் இது. இக்காலத்தில் சூந்யம் பொருளன்று என்று சொல்வது அறியாமை. சூந்யம் பொருள்; உள்பொருள். இது நம் முன்னோர் கண்ட உண்மை. இவ்வுண்மை இந்நாளில் உறுதிப்பட்டு வருகிறது. சூந்யம் உள்பொருளே.

ஒன்று - கோடி

ஒன்று பெரிதா? கோடி பெரிதா? அளவில் கோடி பெரிதாயிருக்கலாம்; ஆனால் தன்மையில் ஒன்றே பெரிது. ஒன்று இல்லையேல் கோடி ஏது? கோடி ஒன்று சேர்ந்த தொகையே கோடி. கோடிக்கு முதன்மை ஒன்றே. அவ்வொன்று எது? இரண்டு அரை சேர்ந்தது; நான்கு கால் சேர்ந்தது. இப்படியே ஒன்றைச் சுருக்கிக் கொண்டு போகலாம். போகப் போக என்ன முடிவு ஏற்படும்? சூந்ய முடிவே ஏற்படும். ஒன்றுக்கு முதலாய் இருப்பது சூந்யம். இது சிந்திக்கத் தக்கது.

சூந்யம் மனத்துக்கு எட்டாதது; வாக்குக்கு எட்டாதது. ஆனால் அஃது அகிலங்கட்கெல்லாம், எண்களுக்கெல்லாம் முதலாய்-மூலமாய்-இருப்பது. அதன் ஆற்றலை என்னென்று சொல்வது! சொல்வதற்குச் சொல்லுண்டோ? அண்ட பிண்ட சராசரங்களெல்லாம் சூந்யத்தில் அடங்கிக் கிடக்கின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் தாய்மைப் பீடம் சூந்யம்; அளப்பரிய சூந்யம்.

சூந்யம் எல்லா ஆற்றல்களினும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அதிலிருந்தே எல்லாம் தோன்றுகின்றன; நிற்கின்றன;

ஒடுங்குகின்றன. சூந்யம் எல்லாவற்றிற்கும் மேம்பட்டதாத லின், அது பரம்பொருள் என்று பகரப்படுகிறது.

அநுபவ உண்மை

பரம்பொருள் சூந்யம் என்பது வெறும் பேச்சன்று; மூச்சன்று. அஃது அநுபவத்தில் விளங்கும் உண்மை. அநுபவம், தானே வானத்தினின்றும் இறங்காது. இதற்கு முயற்சி வேண்டும்; நேரிய முயற்சி வேண்டும். நேரிய முயற்சியில் தலைப்படாது, சூந்யத்தைக் குறை கூறுவது அறிவுடைமை யாகாது.

நாதம் வரை

ஒருவன் தியானத்தில் அமர்கிறான். தியானம் முதிர முதிர அவனது புறமனம் ஒடுங்கப்பெறும்; நடுமனம் விளக்கமுறும்; அடிமனம் விழிப்படையும். மேலும் தியானத்தில் ஆழ ஆழப் பிராணன் முதலிய பல படிகளைக் கடத்தல்கூடும். இறுதியில் நாத முழக்கம் எழும். நாதம் கடந்தால் என்ன விளங்கும்? ஒன்றும் காணோம். நாதம் வரை உருவோ அருஉருவோ அருவோ காட்சியளிக்கும். மேலே என்ன இருக்கிறது? ஒன்றும் இல்லை. வெறும் பாழ்-சூந்யம்-வெளி-பரவெளி! அங்கே தியானம் இடம் பெறாது. பரவெளி எல்லையற்ற அகண்டம். தியானம் நாதம்வரை செல்லும் தன்மையது. அதையும் கடந்தது பரவெளி; பரம் பொருள்.

தியான சூந்யம்

தியானம் பரவெளியை உணர்த்துதற்கு ஏணி போன்று துணைபுரிவது. இங்கே எடுத்துக்காட்டுகள் பல குறிக்கலாம். விரிவைப் பின்னே வைத்துக் கொள்கிறேன். இங்கே சில குறித்தல் போதும்.

வானளாவிய மலை ஒன்று நிற்கிறது; அமைதியாய் நிற்கிறது. அதைச் சோமன் என்பவன் பார்த்தான்.

பார்வை அசையவில்லை. அசையாப் பார்வை தியான மாகிறது; தியானம் வலுக்கிறது; வலுக்க வலுக்க மலை மறைகிறது. சோமனுக்கு மலை புலனாகவில்லை. அவ னிருப்பே அவனுக்குத் தெரியவில்லை.

பாமன் என்பவன் ஒரு காட்டுள் புகுந்தான். ஒரு மான் அவனை நோக்கியது. அந்நோக்குப் பாமனைக் கவர்ந்தது. கவர்ச்சி நோக்கை மாய்த்தது. மான் எங்கே? பாமன் எங்கே!

கோமன் என்ற ஒருவன் உலா வந்தான். அவன் காதில் ஒரு கிளியின் பேச்சு விழுந்தது. அப்பேச்சில் அவன் மூழ்கினான். அம்மூழ்க்கு அவனை எங்கேயோ கொண்டு போயிற்று. ஒரே வெளி! ஒரே பாழ்! ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை.

ஓர் அழகிய பசுமரக்கிளை. அக்கிளை தாமன் என்ற ஒருவனை அழைத்தது. அவன் அதன் அருகே சென்றான். அவ்வழகிய பசுங்கிளை அவனுள் நுழைந்தது. அவன் அதனுள் நுழைந்தான். படிப்படியே நுழைவின் உணர்வு அற்றது. உணர்வு அற்றால் என்ன விளங்கும்! ஓ!

தியானம்-ஆழ்ந்த தியானம்-உருவை அருஉருவாக்கி, அருஉருவை அருவாக்கி, இறுதியில் அருவையும் பொன்றச் செய்யும். மேலே பரவெளி அன்றி வேறென்ன இருக்கும்?

ஒரு கலைஞர் பஞ்சாங்கம் கணிக்க அமர்ந்தார். அவர் முன்னே கோள்களும் உடுக்களும் உருள்கின்றன. அவற் றைக் கலைஞர் அளக்கிறார்; அறிவால் அளக்கிறார். எல் லாம் படிப்படியே மயங்கி மயங்கி அருகி அருகிப் பூஜ்யம் -ஸைபர்-ஆகின்றன. அங்கிருந்து புது ஆண்டு பிறக்கிறது. புது ஆண்டுப் பிறப்புக்குத் தோற்றம் எது? ஒன்றுமில்லாச் ஸைபர்! ஆண்டு பிறந்த பின் மீண்டும் கோள்களும் உடுக்க ளும் காட்சி யளிக்கின்றன.

எப்பொருளை எவர் ஆய்ந்தாலும், இறுதியில் அப் பொருள் சூந்யமாகவே முடியும். ஆகவே, எல்லாவற்றிற்கும் நிலைக்களன்-அடிப்படை-தாரகம், சூந்யம்-வெளி-பரவெளி-பரம்பொருள் என்க.

இருவகைச் சூந்யம்

சூந்யம் பலவகை. பலவகை இருவகையில் அடங்கும். ஒன்று சடாகாசச் சூந்யம்; இன்னொன்று சிதாகாசச் சூந்யம். முன்னையது அறிவற்றது; பின்னையது அறிவுள்ளது. அதை முடிந்த பொருளாகச் சிலர் கூறுவர்; இதை முடிந்த பொருளாகச் சிலர் கூறுவர்.

சிதாகாசச் சூந்யம்

இரண்டுக்கும் என்ன வேற்றுமை? சடாகாசச் சூந்யம் அளவில் அடங்கும்; செயல் நிகழ்த்தும். சிதாகாசச் சூந்யத்துக்கு இவ்விரண்டும் இல்லை. இச்சூந்யம் அளவற்றது; செயலற்றது; சடாகாசச் சூந்யத்துக்கும் தாயகமாயிருப்பது. யான் பரம்பொருளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுவரும் சூந்யம் இதுவே.

புத்தர் - சங்கரர்

இங்கே இரு பெரியாரிடத்து என் நெஞ்சம் செல்கிறது. ஒருவர் புத்தர்; மற்றொருவர் சங்கரர். இருவராலும் சூந்யம் அறிவுறுத்தப் பெற்றது. இருவர் சூந்யமும் சொல்லில் ஒற்றுமை உடையன; ஆனால் பொருளில் வேற்றுமை யுடையன. புத்தர் புகன்றது சடாகாசச் சூந்யம். சங்கரர் சாற்றியது சிதாகாசச் சூந்யம். இது பரவெளி-பரம்பொருள்.

நிர்க்குணம் - சொருபம்

சூந்யம் நிர்க்குணம் என்றும், சொரூபம் என்றும் உலகில் வழங்கப்படுகிறது. நிர்க்குணம் வேதாந்த வழக்கு; சொரூபம் சித்தாந்த வழக்கு. இவ்வழக்குகளைப் பற்றிப்

பெரும் வாதப் போர் நிகழ்ந்த காலமுண்டு. இப்பொழுது அப்போர் குன்றிவருகிறது. நல்லகாலம்!

பரம்பொருளைச் சூந்யம் என்றதும் சிறி விழுவோர் காதில் 'நிர்க்குணம்', 'சொரூபம்' என்ற பழைய வழக்குகள் விழுந்தால், அவர் ஆறுதல் அடைகிறார். இனி வருங் காலத்தில் 'சூந்யமும்' ஆறுதல் அளிப்பதாகும்.

சூந்ய ஆட்சி

சூந்யம் என்ற ஆட்சி சிலர்க்கு ஏன் ஆறுதல் அளிப்பதில்லை? இதற்குக் காரணம் என்னை? சூந்யம் என்பது இல்பொருள் என்று சில இடங்களில் கருதப்பட்டதாகும். இந்நாளில் சூந்யம் உள்பொருள் என்று கணிதம் முதலிய கலைகளால் உறுதிசெய்யப் பெற்றுள்ளது. இனி சூந்யத்தைப் பற்றி எழுந்த ஐயம் திரிபு மயக்கங்களெல்லாம் மாறும்; உண்மை விளங்கும்.

குழப்பம்

பரம்பொருளைச் சூந்யம் என்று வழங்குவதால் குழப்பம் ஏற்பட்ட காலத்தையும் உலகம் கண்டது. அவ்வுலகைக் கண்ட அறிஞர் சிலர் பரம்பொருளைச் சூந்யம் என்று வழங்கலாகாது என்று சொல்லத் துணிந்தனர். வேறு சிலர் பரம்பொருள் சூந்யமன்று என்று மறுத்தனர். இவை யாவும் கருணையினின்றும் பிறந்தன என்பது எனது ஆராய்ச்சியிற் போந்த உண்மை. கால தேச வர்த்தமானங்கள் என்னென்னவோ செய்யும். அவை அரணை முரணாக்கும்; முரணை அரணாக்கும்.

ஆத்திகம் - நாத்திகம்

உலகில் ஆத்திகம் நாத்திகம் என்று இரு கட்சிகள் உலவுகின்றன. இவை உலகை அலைத்து அலைத்து நாசமாக்குகின்றன. இனி உலகம் அவ்வலைவால் நாசமுறாது என்று நினைக்கிறேன். நம் முன்னோர் உணர்த்திய சிதாகாசச் சூந்ய நுட்பம் விஞ்ஞானத்தாலும் நிறுவப்பெறும்

காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம். இக்காலத்தில் ஆத்திக நாத்திக வாதங்கள் வறண்டே போகும். சிதாகாசப் பர வெளியில்-அப்பெரும் சூந்யத்தில்-ஆத்திகம் ஏது? நாத் திகம் ஏது? இரண்டும் அற நிற்பது பரம்பொருள்.

பரம்பொருளில் (சகுணத்தில்-தடஸ்தத்தில்) படிந்த நெஞ்சில் ஆத்திக நாத்திக வாதம் எழாது. அப்பொரு ளில் படியாத நெஞ்சிலேயே ஆத்திக நாத்திக வாதக் குப்பைகள் திரளும். அச்சிறுமை வாதத்தில் நெஞ்சைப் புரளச் செய்வது கொடுமை-கோரம்-கொலை முதலிய வற்றை வளர்ப்பதாகும். இப்பாழும் நெஞ்சமே போர் உலகைப் படைக்கிறது. இஃது ஒழிக. நெஞ்சைப் பரம் பொருளில் படிய வைப்பது நல்லது. அதனால் அமைதி உலகம் அரும்பும்.

ஆராய்ச்சி

இந்நாளில் சில 'புதுமைகள்' தோன்றுகின்றன. அவை போலிகள். போலிகளுள் ஆராய்ச்சிப் புதுமையும் ஒன்று. இப்புதுமை, ஆராய்ச்சி இன்னதென்று தெரியாதா ரையும் தன்வயப்படுத்துகிறது; ஆபாசங்களை உளறச் செய்கிறது. ஆபாசங்கள் மக்களை மாக்களாக்குகின்றன; உலகைப் பாழ்படுத்துகின்றன.

ஆராய்ச்சி வேண்டா என்று யான் கூறுகிறேனில்லை. ஆராய்ச்சி-கலைஞர் ஆராய்ச்சி-தேவையே. கலைஞர் ஆராய்ச்சியே தேவை. ஆராய்ச்சிக் கலைஞர்க்குக் கலைப் புலமை மட்டும் போதாது. அதனுடன் அவரிடம் ஒன்று சிறப்பாகப் படிதல் வேண்டும். அஃது, ஒரு பொருட்கண் காய்தல் உவத்தல் அகற்றி, நடுநிலை நின்று; எதையும் ஆராயும் பண்புடைமை. எக்காரணம் பற்றியும் ஆராய்ச்சி யாளரிடத்தில் துரபிமானம் துதைதல் கூடாது.

ஆராய்ச்சி ஒவ்வோர் இடத்தில் முட்டுப்படும். முட்டுப் பட்டுப் பட்டு நிற்பதை, அவரவர் தாம் தாம கண்ட முடிவு

களாகக் கொள்வது வழக்கமாகிவிட்டது. இஃது, ஒன்றைப் பற்றிப் பலதிறக் கொள்கைகள் உலவுமாறு செய்கிறது. பலதிறக் கொள்கைகள் ஆராய்ச்சியை முடிவு கட்டுமோ? கட்டா. அவை மேன்மேலும் ஆராய்ச்சியை வளர்த்துச் செல்லும்.

முட்டுப்பட்டு மோதுண்பது போக. முட்டுக்களையும் கடந்து கடந்து செல்ல முயல்வதே அறிவுடைமை. அம் முயற்சி சிந்தனை ஆகும். சிந்தனையை மேலும் மேலும் எழுப்புவதே நுண்ணிய ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதாகும். இதைச் சிந்தனை-ஆராய்ச்சி என்று சொல்லலாம். இதன் கண் சில அரிய நுட்பங்கள் மிடையும். சிந்தனை-ஆராய்ச்சி யும் ஓரிடத்தில் தடைபடும். அது மாயாகாரியமாகிய இயற்கையின் எல்லை. அதைக் கடந்து ஆராய்ச்சி செல்லாது. ஆராய்ச்சிக் குரிய கட்டுப்பட்ட பொருள் அங்கில்லை. அங்கே ஆராய்ச்சி என் செய்யும்! அந்தோ!

ஆராய்ச்சிக்கு ஒரு வரம்பு உண்டு. அது மாயா காரி யங்களாகிய உருவ அருவுருவ அருவ உலகங்கள் வரை செல்லும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. மேலே செல்லும் ஆற்றல் அதற்கில்லை. அத்தகைய ஒன்றில் சிக்குற்று, அதையே முடிவாக்கொண்டு, 'பரம் ஏது' என்று நினைப்பது தவறு.

விஞ்ஞானம்

இங்கே விஞ்ஞானம் நெஞ்சை ஈர்க்கிறது. விஞ் ஞானியை நோக்குவோம். பெரிய விஞ்ஞானி ஆராய்ச்சி யில் இறங்குகிறான்; பூதத்தை ஆராய்கிறான்; பௌதி கத்தை ஆராய்கிறான்; எதை எதையோ ஆராய்கிறான்; அவற்றைப் பிய்த்துப் பிய்த்துப் பார்க்கிறான்; சில முடிவு களைக் காண்கிறான். முடிவுகள் அவனுடன் மாய்வதில்லை. அவை பின் வருவோர்க்குத் துணைபுரிந்து அவரை ஊக்கு வதாகின்றன. இவ்வாறு விஞ்ஞானம், ஆராய்ச்சி உலகை வளர்த்துத் தானும் வளர்கிறது.

விஞ்ஞான உலகம் இன்னும் முழுமை எய்தவில்லை. அஃது ஒரு காலத்தில் முழுமை எய்தியே தீரும். அக்காலத் தில் விஞ்ஞான **அற்புதங்களில்** மக்களுக்கு மயக்கந் தோன்றாது.

பிறப்பும் வயதும்

விஞ்ஞானத்திற்குப் பிறப்பிடம் இயற்கை. இயற் கைச் சக்திகள் அறிஞரால் ஆராயப்படுகின்றன. அவ் வாராய்ச்சிகள் விஞ்ஞானக் கலைகளாகின்றன.

விஞ்ஞானக் கலை, என்று கருக்கொண்டதோ தெரிய வில்லை. அது குழந்தையாய்த் தவழ்ந்து மழலைச் சொல் ஒழுகக் கைவீசிய காலம் ஒருவாறு புலனாகிறது. அது பதினாறாம் நூற்றாண்டு என்று தெரிகிறது. இப்போது விஞ்ஞானியின் வயது நானூறு என்று கூறலாம்.

தோற்றம்

விஞ்ஞானம் ஏன் தோன்றியது? அதன் தோற்றத் துக்குக் காரணம் என்னை? காரணம் மலர்ந்து விரிந்து பெருகிவரும் உலகம், ஒரு காலத்தில் விஞ்ஞானத்தின் துணையாலேயே நடக்கும் நிலைமை நேரும் என்று இயற்கை அன்னை எண்ணியதாகும். வருங்கால நிலையைப் பன்னூறு ஆண்டுகட்கு முன்னரே உணரும் ஆற்றல் இயற்கை அன்னைக்கு உண்டு. அதனால் வருங்கால உலகின் தேவை களுக்குரிய சாதனங்களை இயற்கை அன்னை முன்னரே அருள்வது அவளது இயல்பு.

வேறு துறைகளில்

விஞ்ஞானம் தோன்றிப் பல நூறு ஆண்டுகளாயினும், இன்னும் உலகம் அதன் பயனை முற்றும் அடையவில்லை. விஞ்ஞானத்தின் முழுப் பயனை அடையப் போகும் உலகம் விரைந்து விரைந்து மலர்ந்து நெருங்கி வருகிறது.

இப்போது விஞ்ஞானியின் வயது நானூறு. இஃது அவனது காளைப்பருவம். காளைப்பருவத் திருவிளை

யாடல்கள் இந்நாளில் நிகழ்ந்து வருகின்றன. வாழ்க்கைக்குத் துணைபுரியத் தோன்றி வளர்ந்த விஞ்ஞானம், இப்பொழுது வேறு துறைகளை நண்ணி ஆடல் புரிகிறது. எரிகுண்டு அணுகுண்டு முதலியன உலகுக்கு எற்றுக்கு?

சாம்ராஜ்யம்

விஞ்ஞானம் நேரே வளரவில்லை. அதற்கு ஒரு துணை கூடியது. அது சாம்ராஜ்யம். சாம்ராஜ்யத்தால் விஞ்ஞானம் வளர்ந்ததென்றும், சாம்ராஜ்யம் விஞ்ஞானத்தால் வளர்ந்ததென்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

சாம்ராஜ்ய வளர்ச்சிக்கென்று விஞ்ஞானம் தோன்றியதா? விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கென்று சாம்ராஜ்யம் தோன்றியதா? இக்கேள்விகளுக்குப் பிறந்த விடைகளில் பல எனக்குத் தெரியும். விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கென்று சாம்ராஜ்யம் தோன்றியதென்றே பல பேரறிஞர் கருதலாயினர். பேரறிஞர் உள்ளத்தில் எளிதில் உண்மை முகிழ்க்கும்.

உண்மை என்ன?

விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கென்று சாம்ராஜ்யமும் வளர இயற்கை அன்னை திருவுளம் கொண்டாள் போலும்! இனி இயற்கை அன்னையின் திருவுள்ளம் மாறுதலடையலாம். அவள் சேயாகிய விஞ்ஞானத்துக்குச் சாம்ராஜ்ய உதவி இனி வேண்டுவதில்லை.

மாறுதல்

இப்பொழுது விஞ்ஞானம் ஒரு நிலையை அடைந்துள்ளது. இனி அதன் வளர்ச்சிக்குச் சாம்ராஜ்ய உதவி தேவை இல்லை. அது சமதர்மத்துடன் தோழமை பூண்டு, பொருந்திய கடமையை நேரிய முறையில் ஆற்றுவதாகும்.

இதுகாறும் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குச் சாம்ராஜ்யம் சாரமாக நின்று துணை புரிந்தது. இப்பொழுது விஞ்ஞானம்

வளர்ந்துள்ள நிலையில் அதற்குச் சாம்ராஜ்யச்சாரம் தேவையில்லை. இன்னும் சாம்ராஜ்யச்சாரம் நிற்பதாயின், அது விஞ்ஞான நிலையத்துக்கு இடர் விளைப்பதாய்த் தானும் இடருற்று நாசமாகும். விஞ்ஞானத்தை நல்வழிப் படுத்த வேண்டுமென்று, அதன் தாயாகிய இயற்கை அன்னை, அதற்கும் சாம்ராஜ்யத்துக்கும் உற்றிருந்த தொடர்பை அறுக்கத் தீர்மானித்துவிட்டாள். இனி சாம் ராஜ்யத்துக்கு என்ன வேலை? இயற்கையுடன் போர் தொடுப்பதா அதன் வேலை?

உற்பத்திக்குப் பயன்படத்தக்க விஞ்ஞானத்தைச் சாம் ராஜ்யம் நாசத்துக்குப் பயன்படுத்துகிறது. இம் மாறு பாட்டை இயற்கை அன்னை கண்டு வாளா கிடப்பளோ? தன் நோக்குக்கும் போக்குக்கும் அரண் செய்யாத முரண் களை அழிப்பது இயற்கையின் கடமை. அக் கடமையை இயற்கை அன்னை ஆற்ற முனைந்து நிற்கிறாள்.

இதுகாலை, சாம்ராஜ்யத்தின் ஆக்கம் குன்றத் துவங்கிவிட்டது. அதனால் விஞ்ஞானத்தின் அழிவு வேலை குன்றிவிடும். விஞ்ஞானத்தின் அழிவு வேலை குன்றின் அதன் ஆக்க வேலை பெருகும். அப்பெருக்கம் இயற்கை யின் நோக்கையும் போக்கையும் நிறைவேற்றும்; உலகை நன்முறையில் வளர்க்கும்.

இப்பொழுது பசியும், பட்டினியும், அகால மரண மும், வேறு பல கொடுமைகளும் உலகை அரித்து அரித்து வருதல் கண்கூடு. மக்கள் தொகையோ நாளுக்குநாள் பெருகுகிறது. அதற்கேற்ற உற்பத்தி பெருகுகிறதா? இல்லை. உற்பத்தி பெருகினாலன்றி உலக கோரம் நீங்காது.

உற்பத்திப் பெருக்குக்கென்று தோன்றிய விஞ் ஞானம் சாம்ராஜ்யப் போருக்குப் பயன்படுகிறது; கொலைக்கருவிகளை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பயன்படு கிறது. இதனால் உலகைப் பசி, பட்டினி, அகால மரணம் முதலியன அரிக்கின்றன.

சீர் செய்தல்

சாம்ராஜ்யம் உள்ள மட்டும் போர்கள் மூண்டு கொண்டே இருக்கும். போர்கட்கு விஞ்ஞானம் பயன் பட்டுக்கொண்டே போகும். இக் கோரத்தை இயற்கை அன்னை இனிப் பார்த்திருப்பளோ? அவள் நிலையைச் சீர்செய்யவே முந்துவள். எப்படி? இயற்கை அன்னையால் விஞ்ஞானத்தை அழிவுக்குப் பயன்படுத்தும் சாம்ராஜ்யம் சாய்க்கப்படும்; விஞ்ஞானத்தை ஆக்கவேலைகளுக்குப் பயன் படுத்தவல்ல ஒரு தர்ம ஆட்சி நிறுவப்படும்.

தர்ம ஆட்சியில் விஞ்ஞானம் நன்கு வளர்ந்து, தனது எல்லையைச் சேரும். அது பரம்பொருள் நம்பிக்கைக்கு வழி காட்டுவதாகும். இதற்குரிய குறிகள் இப்பொழுதே தோன்றி வருகின்றன.

விஞ்ஞான ஒடுக்கம்

விஞ்ஞானியின் ஆராய்ச்சி சட உலக அளவில் உழல் வது. அதற்குமேல் அவன் ஆராய்ச்சி எங்கே செல்லும்? அஃது ஒடுக்கமுறும். விஞ்ஞானத்தின் வரம்பு நாதம். அது மாயையின்-சுத்த மாயையின்-எல்லை. இது நம் முன்னோ ரால் உணர்த்தப்பெற்றது. விஞ்ஞானி நாதப்படி ஏறிய தும், அவன் வேலை அற்றுப்போகும். அவன் வேலை இழந்தவனாய்க் கிடப்பன். ஆறுதல் ஊதியம் அவனுக்குக் கிடைக்குமோ என்னவோ தெரியவில்லை.

பழைய நாளில் விஞ்ஞானம் இயற்கையின் உள்ளே மறைந்து நின்று பரம்பொருள் உணர்வுக்கு வழி காட்டி யது. இனி அஃது இயற்கையை விடுத்து வெளியேவந்து அவ்வழி காட்டும். இவ்வேலைக்கு விண்ணப்பம் செய்ய விஞ்ஞானி விரும்பலாம். இந்நாளில் விஞ்ஞானி 'கடவுள் உண்மையை மறுப்பவன்' என்ற கெட்ட பெயர் பெற்றான். இனி அப்பெயர் அவனை விடுத்து அகலும்.

வரலாறுகள்

அறிஞர் வரலாறுகளை இளைஞர் படிப்பது நல்லது. அவ்வரலாறுகளில் பலதிறக் கதிர்மணிகள் ஒளிர்கின்றன. அவற்றின் ஒளி இளைஞர்மீது படர்தல் சிறப்பளிக்கும். அறிஞர் பலதிறத்தவர். அவர்தம் பெயர்கள் பலவற்றை ஈண்டுக் குறித்தல் இயலாது. சிலவற்றை மட்டும் குறிக்கிறேன். பானைச் சோற்றுக்கு ஒரு சோறே பதம் பார்க்கப் படுவது வழக்கம்.

ஹக்ஸிலியின் முன்வாழ்க்கை, பரம்பொருளை உணர விழையவில்லை; அதை மறுத்தும் நின்றது. அவரது இறுதி வாழ்க்கை, மறுப்பை மறுப்பதாயிற்று.

அன்னிபெஸன்ட் அம்மையார், தமது குழவி ஒன்று இறந்துபட்டதைக் கண்டு, 'பரம் ஏது' என்று பேசலாயினர். அப்பேச்சு நிலைத்து நின்றதா? இல்லை. அம்மையார் பிற்கால வாழ்க்கை 'பரம்' 'பரம்' என்றே முழங்கியது.

ஸர் ஒலிவர் லாட்ஜ் என்பவர் ஏறக்குறைய நாற்பதாண்டு பரம்பொருள் உண்மையில் கவலை செலுத்தினாரில்லை. அவர்தம் கவலை பூத பௌதிகங்களை ஆராய்வதிலேயே சுழன்றது. நாற்பதாண்டு கடந்த பின்னர் பூத பௌதிக இயக்கத்துக்கு உயிர்ப்பாய்த் துணைபுரியும் வேறொன்றுளது என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்தனர். அவரது பிற்கால ஆராய்ச்சி பரம்பொருள் உண்மையை நிறுவுவதாயிற்று.

ஐன்ஸ்டன் ஒரு பேரறிஞர். அவர்தம் ஆராய்ச்சி பரம்பொருள் இருப்பை உறுதிப்படுத்துவதாயிற்று.

பெட்ரண்ட் ரஸல், அணித்தே, எழுதிய நூல்களில், 'உலகங்களெல்லாம் ஒரு சித்தெனும் செம்பொருளின் கருவில் அடங்கி இயங்குகின்றன' என்ற கருத்துக் காணப்படுகிறது. அவர்தம் பழைய கருத்துக்களடங்கிய நூல்கள் இனி என்ன செய்யும்?

இந்நாளில் எழுத்தாளர் உலகில் ஒப்புயர்வற்று விளங்கும் **பெர்னார்ட் ஷாவின்** இளமை பைபிளை எப்படி எண்ணியது? இப்பொழுது அவருடைய முதுமை அதை எப்படி எண்ணுகிறது? ஒருவர் வாழ்க்கையில் எத்தகைய மாறுதல்!

எட்டாதன

எல்லாவற்றிற்கும் விஞ்ஞானத்தை எதிர்பார்த்தல் தவறு. இக்கால விஞ்ஞானத்துக்கு எட்டாதன எவ்வளவோ இருக்கின்றன. ஈண்டுச் சில சொல்கிறேன்.

வாழ்க்கை என்று தோன்றியதோ அன்றே கலையும் தோன்றியது. வாழ்க்கைக்கும் கலைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. இக்கால வாழ்க்கைக்குப் போதிய கலைகள் வளர்ந்து ஆக்கம் பெற்றுள்ளன. ஆக்கம் பெற்றுள்ள கலைகளெல்லாவற்றையும் பயின்று பயன்படுத்தத் தக்க மூளையுடைய குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. சில கலைகளை மட்டும் பயிலும் குழந்தைகள் ஒரு தலைமுறையில் பிறக்குமாயின், மற்றக்கலையின் கதி என்ன ஆகும்? வாழ்க்கையின் கதி என்ன ஆகும்? அவை சிதறுண்டு போகும். இயற்கையை உடலாக்கொண்ட பரத்தின் கருணை, வாழ்க்கையைச் சிதறவிடுமோ? விடாது. பரம், இயற்கை வாயிலாக எல்லாக் கலைகளையும் பயிலும் குழந்தைகளை ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் படைத்து, வாழ்க்கை சிதறுண்ணாதவாறு காத்து, அதை ஒழுங்கு படுத்தியே வருகிறது. இந்நுட்பம் அறிவிப்பது என்னை? விஞ்ஞான உலகம் உன்னுவதாக.

உலகில் எத்தனையோ கோடி கோடி உயிர்கள் தோன்றுகின்றன. ஒன்றன் முகத்தைப்போல மற்றொன்றன் முகம் அமைவதில்லை. ஏன்? இயற்கைப்பரம் உலகை நடாத்தும் விதமே விதம்!

உள் ஒழுக்கங்களைப் புறத்தே உணர்தல், தொலைவுச் செய்திகளைக் கருவியின்றி அறிதல், கனவில் எதிர்கால நடப்புக்களைத் தெளிதல், அகக்காட்சியால் புற நிகழ்ச்சிகளைத் தெரிதல் முதலியன இந்நாளில் நடைபெறுதல் காண்கிறோம். இவற்றை விஞ்ஞான உலகம் ஆய்ந்தே வருகிறது. விஞ்ஞானத்துக்கு எட்டாதனவும் உள்ளன. அவை பொய்ப்படுமோ?

சொல் - பொருள்

உலகம் எத்தனையோ வகை. அவற்றுள் சொல்லுலகம் பொருளுலகம் என்ற இரண்டை மட்டும் இங்கே எடுத்துக்கொள்கிறேன். சொல் எது? பொருள் எது? வெளிப்படை.

தெருவே ஒரு பசு போகிறது. அதை ஒருவன் 'ஆ' என்கிறான்; இன்னொருவன் 'கோ' என்கிறான்; வேறொருவன் 'கௌ' (Cow) என்கிறான். ஒருவன் சொல்வது இன்னொருவனுக்கு விளங்கவில்லை. இவன் சொல்வது வேறொருவனுக்கு விளங்கவில்லை. ஒருவனை ஒருவன் உறுத்து நோக்குகிறான். சில சமயம் போரும் மூண்டுவிடும். இது சொல்லுலகம். பொருளை நேரே நோக்குங்கால் எவர்க்கும் வேற்றுமை தோன்றுவதில்லை. இது பொருளுலக மாண்பு. சொல் பல; பொருள் ஒன்று. பன்மை விபரீதம் விளைத்தல் இயல்பு.

சொல் பொருள் இரண்டும் உள்ளவரை வேற்றுமை இடம் பெறும். *இரண்டும் அற்ற இடத்தில் உண்மை விளங்கும். சொல்பொருள் என்ற உணர்வு நிலவும்வரை தொல்லை சூழும். †இரண்டையும் கடந்தால் மோனம் கூடும். மோனத்தில் பரம்பொருள் விளங்கும்.

---

*சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க.-திருவாசகம்

†பெம்மான் .. .. ..
சும்மா இருசொல் லறஎன் றலுமே
அம்மா பொருளொன் றும்அறிந் திலனே-கந்தாநுபூதி

மோனம் இன்னதென்று தெளிந்து உணர்ந்த சான்றோரால் அருளப்பெற்ற அநுபவக் கலைகளும் இருக்கின்றன. அவை ஆராய்ச்சிக்குப் பொருந்தி வரவில்லை என்று தள்ளுவது மடமை.

கொழு கொம்பு

பரம்பொருளை உணர்தற்குத் தியானம் இன்றியமையாதது என்று சொல்லப்படுகிறது. தியானத்துக்குக் கொழு கொம்பாய்த் துணைபுரியவல்லது. பரம்பொருள். பரம் பொருளோ சூந்யம். சூந்யம் எங்ஙனம் கொழுகொம்பாகும்? திண்டாட்டம்! சொல்லமுடியாத திண்டாட்டம்!

மனம்

மனம் பரம்பொருளாகிய சூந்யத்தை எவ்வாறு எண்ணும்? மனம் உருவம், அருவுருவம், அருவம் முதலிய எல்லையுடைய பொருள்களை எண்ணும் இயல்புடையது. †எல்லையற்ற ஒன்றை அதனால் எண்ணுவது இயலாது. பரம் எல்லையற்றது. அதை எல்லையுடைய மனம் எப்படி எண்ணும்?

பரத்தை உருவாக நினைத்தல் கூடாதென்றும், அருவாக நினைத்தல் கூடுமென்றும் சிலர் பேசுகின்றனர். இப்பேச்சு, பொருளற்றது. உருவம், அருவுருவம், அருவம் எல்லாம் உருவத்தின் பாற்பட்டனவே. உருவம் பருமை; அருவுருவம் அதன் பருநுண்மை; அருவம் - நுண்மை. மூன்றற்கும் வடிவம் உண்டு. இதுபற்றி 'உள்ளொளி' என்னும் நூலில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன். இங்கே விரிவு வேண்டுவதில்லை. (இந்நூலுடன் தொடர்பு கொண்டது 'உள்ளொளி' என்னும் நூல். இந்நூலைப் படிப்போர் அந்

---

†மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே—திருவாசகம்

உரையற்ற தொன்றை உரைசெயும் ஊமர்காள்

—திருமந்திரம்

நூலையும், அந்நூலைப் படிப்போர் இந்நூலையும் படிப்பது நலம்.)

மனத்தில் உருவோ, அருவுருவோ, அருவோ தங்கும்; இவற்றைக் கடந்த ஒன்று தங்குதல் அரிது. ❀உருவம், அருவுருவம், அருவம் ஆகியவற்றைக் கடந்த பரம்பொருளை மனத்தில் நினைப்பதென்பது கானற்சலத்தைச் சலமென்றே நம்பி ஓடி ஏமாந்தவன் கதையாக முடியும்.

இரு நிலை

பின்னே வழி என்ன? மக்கள் தியானத்தில் அமர்ந்து பரம்பொருளை எவ்வண்ணம் உணர்தல் கூடும்? பரம் பொருள் எல்லாவற்றையுங் கடந்து தனித்து நிற்கும் சூந்யமாயினும், அது தன்னுள் அடங்கி நிற்கும் அகில அண்டங்களிலெல்லாம் - அணுக்களிலெல்லாம் - நீக்கமற நிறைந்தும் நிற்கிறது. இது பரம்பொருளின் அன்பு-அருள். இங்கே பரம்பொருள் ஒன்றற்கு இருவிதநிலை இருத்தல் கருதற்பாலது.

பரம்பொருளின் கடந்தநிலை வெறும் பாழ்-சூந்யம்-வெளி. அந்நிலை தியானத்துக்கு உதவாது; அதை மனத்துடன் கூடிய மனிதன் எண்ணி எண்ணி ஏன் சாதல் வேண்டும்? தியானத்துக்கு வேண்டப்படுவது பரத்தின் கலந்தநிலை என்பதை அன்பார்ந்த மகன் உணர்வானாக; உணர்ந்து அதைத் தியானிக்க உறுதிகொள்வானாக.

கடந்தநிலை நிர்க்குணம் சொரூபம் எனப்படுவது கலந்த நிலை சகுணம் தடஸ்தம் எனப்படுவது. சகுணம் வேதாந்த ஆட்சி; தடஸ்தம் சித்தாந்த ஆட்சி.

பரம்பொருள் மாயாகாரியமாகிய அண்டபிண்டங்களென்னும் இயற்கை உலகங்களிலெல்லாம் கலந்து நிற்கும்

❀சிவன் உருஅருவம் அல்லன் . . . . -சிவஞானசித்தியார்

நிலையே சகுணம்-தடஸ்தம்-என்பது. இந்நிலை பரம் பொருள் இயற்கையைத் தன் உடலாகவும் தன்னை உயிராகவும் கொண்டது என்று விளக்கம் செய்யலாம்.

ஒன்றா? இரண்டா?

'இங்கே இயற்கையும் சொல்லப்படுகிறது; பரமும் சொல்லப்படுகிறது. என்ன? பொருள் ஒன்றா இரண்டா, என்னும் ஐயப்பாடு தோன்றலாம். பொருள் ஒன்றே என்றும், இரண்டு என்றும், இரண்டும் கலப்பில் ஒன்றாய்ப் பொருளில் வேறாய்ப் பொலிகின்றன என்றும் தத்துவ நூல்கள் சாற்றுகின்றன. இம் மூவிதக் கருத்துக்களினின்றும் விரிந்த கிளைகள் பல திறத்தன. அவைகளும் உயிர்கட்கு நிழல்தந்தே நிற்கின்றன.

திறங்கள்

பரம்பொருள் ஒன்றே என்பவர், அப்பொருளின் பரிணாமம் இயற்கை என்றும், இயற்கை 'பொருள்' அன்று என்றும் கூறுவர். மற்றவர் இதை மறுப்பர். அவர் இயற்கையைத் தனிப்பொருளென்பர். இன்னொரு சாரார், இயற்கை தனிப் பொருளாயினும், அது பரத்தை விடுத்து நிற்பதில்லை என்றும், பரம்பொருள் அதில் நீக்கமற நிறைந்திருக்கிறது என்றும் இயம்புவர். இவ்வாதங்களில் யான் மூழ்கி மூழ்கித் திளைத்துக் களைத்த காலம் நினைவுக்கு வருகிறது. அக்களைப்பு என்னைப் பின்னாளில் வாதங்களில் வீழ்த்துவதில்லை. இதனால் வாதப்போர்-அறிவுப்போர்-வேண்டா என்பது எனது கருத்தன்று. உயர்ந்த தத்துவங்களை உணர்தற்கு அறிவுப்போர் தேவையே. ஆனால், அப் போரளவில் நின்றுவிடலாகாது. உண்மை உணர அநுபவத் துறையிலும் இறங்குதல் வேண்டும்.

மூன்றன் இன்றியமையாமை

அநுபவத்துறையில் இறங்கி உழைப்போர்க்கு மூன்று நிலைகளின் இன்றியமையாமை விளங்கும். அவர்க்கு ஒரு நிலையில் பரமும் இயற்கையும் வேறாகத் தோன்றும்;

இன்னொரு நிலையில் கலப்பாகத் தோன்றும்; வேறு ஒரு நிலையில் ஒன்றாகவுந் தோன்றும். இம்மூன்றும் அறிஞரால்-பேரறிஞரால்-காணப்பெற்றவை. அவை வாழ்க; அவர் வாழ்க.

சகுணம்

தியானத்துக்குப் பரத்தின் கலந்த நிலையென்னும் சகுணம் அல்லது தடஸ்தம் கொழுகொம்பாய்த் துணை புரியும். சகுணம் அல்லது தடஸ்தம் எது? பரம் இயற்கையை உடலாக் கொண்ட நிலை. இது கோயில்-பெருங்கோயில். கோயில் எதற்கு? வழிபாட்டுக் கன்றோ? வழிபாடு பெருக; தியானம் ஓங்க.

3. வழிபாடு

வழிபாடு மன மொழி மெய்களால் நிகழ்வது. மன வழிபாடு தியானம் என்பது. வழிபாட்டின் உயிர்போன்றது தியானம். அதில் மற்றவையெல்லாம் அடங்கும்.

வழிபடுதல்

வழிபாடு என்னுஞ்சொல் புதுப்புதுப் பொருளை வழங்குந் தன்மையது. அதைக் காலத்துக்குரிய பொருளால் காண்பது சிறப்பு.

வழிபடுதல் வழிபாடு. இது வெளிப்படை. யார் வழி படுதல்? மகன் வழிபடுதல். மகன் தன்னை ஒழுங்குபடுத்திப் பண்படுத்த முயல்வது தன்னை வழிப்படுத்துவதாகும். 'அப்பா, முதலில் நீ வழிபடு' என்ற உலக வழக்கை நோக்குக. ஒருவன் தன்னை வழிப்படுத்துவது வழிபா டென்க.

குறைபாடு

மனிதன் தன்னை வழிப்படுத்த ஏன் முயலல் வேண் டும்? அவனிடத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அக் குறைபாடுகளைப் போக்குதற்கு மனிதன் தன்னை வழிப் படுத்த முயலல்வேண்டும்.

குறைபாடுகள் இருந்தால் என்ன? அவற்றை நீக்க மனிதன் ஏன் முயலல்வேண்டும்? குறைபாடுகள் மனிதனை மனிதனாக்கா; அவனை விலங்காக்கும். மனிதன் விலங் கானால் நாடு காடாகுமன்றோ? இந்நிலையை, உயர்ந்த மனிதப் பிறவியை உயிர் தாங்கத் துணைநின்று, அப் பிறவியை மேம்படுத்தக் கருணை சொரியும் இயற்கை அன்னை வளரவிடுவளோ? விடாள். அவள் தூண்டுத

லால் மனிதன், தன்பாலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்க முயல்கிறான். அம் முயற்சி ஆன்மநேயத்தை வளர்ப்பதாகும்.

குறைபாடுகள் மனிதனிடத்தில் எப்பொழுது புகுந்தன? எவ்வழியில் புகுந்தன? அவைகள் இயற்கையா? செயற்கையா? இவ்வினாக்களுக்கு விடைபெறச் சங்கரரையும், இராமாநுஜரையும், மெய்கண்டாரையும், மற்றவரையும் அடையுங்கள்.

குறைபாடுகள் மனிதனிடத்தில் இருத்தல் வெள்ளிடை மலை. அவற்றைப்போக்க மனிதன் முயல்வது அறிவுடைமை. இம்முயற்சிக்கு அவன் ஆராய்ச்சித்துறை நண்ணுவதா? அநுபவத்துறை நண்ணுவதா? ஆராய்ச்சி நடந்தது; நடக்கிறது; இனியும் நடக்கும். ஆராய்ச்சி, இறுதியில் அநுபவத்துறை நண்ணவே மகனை உந்தும்.

அறியாமை

குறைபாடுகள் எங்கிருந்து பிறக்கின்றன? அவற்றின் ஊற்று எது? எது எது என்று துருவித் துருவிச் சென்றால் என்னென்னவோ கிடைக்கும். இறுதியில் கிடைப்பது ஒன்று. அஃது அறியாமை.

அறியாமை உள்ள மட்டும் குறைபாடுகளின் கொதிப்பு அடங்காது. குறைபாடுகளுக் கெல்லாம் ஊற்றாயுள்ள அறியாமை மறைந்து தூர்தல் வேண்டும். ஊற்று, தானே மறைந்து தூர்ந்துவிடுமா? தானே தூர்ந்து விடாது. அது தூர்ந்து அடைபடும்மட்டும் குறைபாடுகள் கொதித்துக் கொதித்துப் பொங்கி வழியும்.

வழி

என்ன செய்வது? அறிவுடைய மக்களே! சிந்தியுங்கள். என்ன வழி புலனாகிறது? அறியாமை, வழியைக் காட்டுமோ? உணர்த்துமோ? அறியாமை, அற்ற பரம்பொருளிடத்துச் செல்வோம். வழி புலனாகும்.

பரம்பொருள், இயற்கை உலகங்களெல்லாவற்றிலும் கலந்து நிற்பதை எண்ணுவோமாக; நினைப்போமாக; உன்னுவோமாக; உன்ன உன்ன வழி ஒரோவழியாதல் புலப்படும்.

கருணை

உயிர்களின் அறியாமையை விலக்கும் பொருட்டு, எல்லா உலகங்களையும் கடந்து நிற்கும் பரம்பொருள், அவ்வுலகங்கள் எல்லாவற்றிலுங் கலந்தும் நிற்பதாயிற்று. இதுவே கருணை! பெருங் கருணை! அளப்பருங் கருணை! இக் கருணையை என்னென்று வியப்பது? என்னென்று புகழ்வது? என்னென்று போற்றுவது? அதை வியந்து, புகழ்ந்து, போற்றிய பெரியோர் பாக்களை ஓதி ஓதி உருகுவோமாக.

கொடை

இயற்கைப் பரம் உயிர்களின் அறியாமையைப் படிப் படியே விலக்கக் கருணைகூர்கிறது. பரம்பொருளின் கருணை உயிர்களுக்குப் பலப்பல உடலங்களைக் கொடுக்கிறது. அக்கொடை, உயிர்களின் அறியாமையை, அவ்வவ் வுடலுக்கு ஏற்றவாறு, அவ்வவ்வளவில் ஒதுக்குகிறது. அறியாமை ஒதுங்க ஒதுங்க அவ்வவ்வளவில் அறிவு விளக்கம் பெறும். இவ்விளக்கத்துக்கு மூலமாயிருப்பது பரத்தின் அருட்பெருங்கொடை என்பதை மறத்தலாகாது.

பெறுதல் - பெறாமை

அருட்பெருங் கொடையின் துணையை அஃறிணை உலகம் நேரே பெறுகிறது. உயர்திணை உலகம் அத்துணையை நேரே பெரிதும் பெறுவதில்லை. ஏன்?

உயிர்களுக்கு மக்கள் பிறவியில் (உயர்திணை உலகில்) ஆறாவது அறிவு அரும்புகிறது. அவ்வறிவே பகுத்தறிவு என்பது. பகுத்தறிவு அரும்புதலால் மக்களிடம் ஒருவித

உரிமை உணர்வு மலர்கிறது. அதனால் பரம்பொருளின் கொடை நேரே துணைபுரிவதில்லை. பகுத்தறிவு கொண்டும், உரிமை உணர்வுகொண்டும், மகன் தானே கரையேறல் வேண்டும்; அதாவது அறியாமையினின்றும் விடுதலை அடைதல் வேண்டும்.

நன்றியறிதல்

மகன் பரம்பொருள் துணையால் பலதிற உடலங்களைப் பெற்றுப் பெற்று, இப்பொழுது பகுத்தறிவுக்குரிய இப்பிறவியை எய்தியுள்ளான். இது பரத்தின் கொடை என்று அம்மகன் உணர்ந்து, அதனிடத்து நன்றியறிதலுடையவனாய் நடந்தால், அவன் அறியாமையினின்றும் விடுதலை அடைதல் கூடும். ஆனால் அவன் இனம் நன்றியறிதலுடையதாய் வாழ்கிறதா? இல்லை; பெரிதும் இல்லை. அவ்வினம் நன்றியை மறந்தன்றோ வாழ்கிறது? எங்கே விடுதலை? எங்ஙனம் விடுதலை?

அநுபவக் கலைகள்

பரத்தின் மாண்பை நன்குணர்ந்த சான்றோர் சிலரால் எழுதப்பெற்ற அநுபவக்கலைகள் இருக்கின்றன. அவையும் பரம்பொருளின் அருளால் பிறந்தனவே. அக்கலைகளின் துணைகொண்டாதல் பகுத்தறிவுடைய மகன் பரம்பொருளின் கருணையை நினைக்கிறானா? இல்லை.

முனைப்பு

அறியாமை, பரம்பொருளின் கருணையையும், சான்றோர் கலைகளையும் மறைக்கிறது! மறைப்பால், மகன்பால் முனைப்பு-செருக்கு-அகங்காரம்-ஆணவம்-முடுகி எழுந்து சீறி அடர்கிறது. 'யான் மனிதன்; பகுத்தறிவுடையவன்; எல்லாம் என்னால் ஆகும். பரம் என்ன? கருணை என்ன?' என்று நினைக்கும் புன்மை மகனைக் கெடுக்கிறது. 'என் அறியாமையை நீக்கப் பரத்தின் கருணை பொழிகிறது' என்று மகன் நினைப்பனேல், அவன் நெஞ்சம்

அவனை வழிப்படுத்த உறுதிகொள்ளும். அந்நிலையில் வழிபாட்டின் நுட்பம் அவனுக்கு விளங்கும்.

கொடுமைகள்

முனைப்பு இன்றா தோன்றியது? நேற்றா தோன்றியது? அந்தோ! அஃது என்று தோன்றியதோ தெரியவில்லை! அதன் கொடுமைகளை அறிஞர் அநுபவங்கள் அறைகின்றன; கலைகள் முழங்குகின்றன; கதைகள் கழறுகின்றன. வரலாறுகள் விளம்புகின்றன.

அறிஞர் அநுபவங்களும் கலைகளும் முனைப்பின் கொடுமைகளை நுண்மையில் தெரிவிக்கின்றன; கதைகளும் வரலாறுகளும் அக்கொடுமைகளைப் பருமையில் அறிவிக்கின்றன. இவ்வறிக்கையினின்றும் இரண்டொன்றை எடுத்துக் காட்டுதல் நலமென்று தோன்றுகிறது. **கதைகள் கற்பனை** என்று இக்காலத்தவர்க்கு விரித்துச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

கதைகள்

முப்புரக் கதை, சூரன் கதை, இரணியன் கதை, இராவணன் கதை முதலியவற்றை நோக்குக. ஆணவத்தின் வீறுகள் தெரியவரும். என்னே! வச்சிர தேகங்கள், அழியா வரங்கள், பொன்-பொருள்-பெண் கொள்ளைகள், தேவர் சிறைகள், அடக்கு முறைகள், கொலைகள், கோரக் கொலைகள்! என்னே! என்னே! இவை யாவும் ஆணவத்தின் பரிணாமங்கள். இவையெல்லாம் என்ன ஆயின? நிலையாக நின்றனவா?

வரலாறுகள்

கற்பனைக் கதைகள் கிடக்க. நடந்த வரலாறுகள் நம் முன்னே நிற்கின்றன. பெரிய அலெக்ஸாண்டர்,

நெப்போலியன், கெய்ஸர், ஹிட்லர் முதலியோர்※ உலகையே ஒரு குடைக்கீழ் ஆள வேண்டும் என்ற ஆசையால் விழுங்கப் பெற்றவர். அவர்தம் ஆசை-பேராசை-என்ன ஆயிற்று?

அணுகுண்டு

ஜப்பானுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் ஆணவச் சண்டை மூண்டது. ஜப்பான் வெற்றிமேல் வெற்றி பெற்றது. அது கண்டு அமெரிக்கா என்ன செய்தது? ஜப்பானில் சில இடங்களில் மூர்க்க அணுகுண்டை வீசியது. அவ்விடங்கள் நாசமாயின. அங்கே பசும்புல் தலைகாட்டவும் எத்துணை ஆண்டுகள் ஆகுமோ? இக் கோரக் கொலையைப் பிரிட்டனும் ஆதரித்தது.

ஆணவ அரசு

மனிதனது ஆறாவது அறிவென்னும் பகுத்தறிவும், உரிமை உணர்வும் என்னென்னவோ செய்கின்றன! அணு குண்டில் அறிவைச் செலுத்தியுள்ள மனிதன், பகுத்தறிவை-உரிமை உணர்வை- என்று நல்வழிப்படுத்தப் போகிறான்? அணுகுண்டு என்றதும், அச்சம்-நடுக்கம்-கலக்கம் முதலியன தோன்றுகின்றன; தோன்றியும் மனிதக்குலம் நல்லறிவு பெறவில்லை; ஆணவத்தின் அரசே அரசு! அதுவே வெற்றி

※ தினைத்தனையோர் பொறையிலா உயிர்போங் கூட்டைப்
பொருளென்று மிகஉன்னி மதியால் இந்த
அனைத்துலகும் ஆளலாம் என்று பேசும்
ஆங்காரந் தவிர் நெஞ்சே அமரர்க் காக
முனைத்துவரு மதில்மூன்றும் பொன்ற அன்று
முடுகியவெஞ் சிலைவளைத்துச் செந்தீ மூழ்க
நினைத்தபெருங் கருணையன்நெய்த் தானம் என்று
நினையுமா நினைந்தக்கால் உய்ய லாமே. —அப்பர்

பெறுகிறது! இவ்வரசு இந்நாளில் வீடுதோறும், தெருவு தோறும், ஊர்தோறும், நாடுதோறும், உலக முழுவதும் நுழைந்து நுழைந்து தன்னாட்சி நடத்துகிறது.

விளைவு

இவ்வாட்சியின் விளைவு என்ன? எங்கும் எங்கும் பசி-பட்டினி-மரணம்; எங்கும் எங்கும் கொள்ளை-கொலை-குழப்பம்; எங்கும் எங்கும் துப்பாக்கி-பீரங்கி-குண்டு; எங்கணும் எங்கணும் மேடை - பேச்சு-நஞ்சு: எங்கணும் எங்கணும் தேர்தல் பேய்-சட்ட பூதம்-அடக்குமுறை அரக்கன்; எங்கணும் எங்கணும் பதவி ஆசை-பட்ட ஆவல்-தலைமை வெறி. எல்லாரும் தலைவர் ஆகவே விரைகிறார்; முனைகிறார்; அதை நிறைவேற்றிக்கொள்ள இழிதுறைகளில் இறங்குகிறார். தொண்டராக விரும்புவோர் அரியராயினர். ஆட்சி முறை என்னென்னவோ பெயரால் மாறுகிறது. அதனால் மக்களின் மனோநிலை மாறவில்லை; பதவி பட்ட அதிகாரப்பித்து மாறவில்லை; தொண்டுப் பித்து ஏறவில்லை.

நிலையாமை

பட்டம், பதவி, அதிகாரம் முதலியவற்றைக் குறை கூறுவது நிலையாமையை வலியுறுத்துவதாகும் என்று சிலர் நினைக்கலாம். அறிஞரால் நிலையாமையும் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது; நிலையும் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டும் வாழ்க்கைக்குத் தேவைபோலும்! வாழ்க்கைக்குச் சிற்சிலபோது நிலையாமை தேவையாகும்; சிற்சில போது நிலை தேவையாகும்.

யான் அறிந்த ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த ஒரு பெண்மணி பட்டினத்தார் அருளிய நிலையாமைப் பாடல்களை இழித்துப் பேசுவதை ஒரு பெரும்பணியாகக் கொண்டிருந்தனர். அவர்க்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. சில ஆண்டு வளர்ந்து அக்குழந்தை இறந்தது. சகோதரியார்க்கு விளைந்த

துயரம் அளப்பரியதாயிற்று. அவ்வேளையில் அவர்க்குப் பட்டினத்தார் பாடல்கள் ஆறுதலளித்தனவாம். இதை என் தலைமையில் அச்சகோதரியார் ஓரிடத்தில் பேசிய போது வெளியிட்டனர்.

வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு இன்பதுன்பங்களை அநுபவித்தோர் மொழிகள் கொள்ளத்தக்கன. அவை நல்வழி காட்டும்; சில உண்மைகளையும் புலப்படுத்தும். வாழ்க்கையில் ஈடுபடாதார் கூற்று, சிலசமயம் அவரையுங் கெடுக்கும்; ஊரையுங் கெடுக்கும். ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவுமோ?

உலகப் பழுது

உலகம் போராட்டங்களால் அலுத்துவிட்டது; உலுத்துவிட்டது. அதன் அரண்களும் பரண்களும் இடிந்து முறிந்து வீழ்கின்றன; கூரைகள் அசைகின்றன; கட்டுக் கோப்புக்கள் தளர்கின்றன. பல வழியில் உலக நிலையம் பழுதுபட்டது. அது புதுக்கப்பெறல் வேண்டும்.

புதுக்கல்

எப்படிப் புதுக்குவது? சமதர்மத்தால் புதுக்கலாம் என்ற பேச்சே உலக முழுவதும் பரவிவருகிறது. இதற்கு யான் மாறுபட்ட கருத்துடையவனல்லன். சமதர்மம் எனக்கு உடன்பாடு.

சமதர்மம்

சமதர்மம் எந்துணையோ வழியில்-வகையில்-முறையில்-பேசப்படுகிறது. எதைக்கொள்வது? மார்க்ஸியத்தை அடிப்படையாக்கொண்ட சமதர்மமே கொள்ளற்பாலது என்று பலர் கருதுகின்றனர். மார்க்ஸியம் மட்டும்போதாதென்பதும், அதனுடன் **காந்தியமும்** கலக்கவேண்டுமென்பதும் எனது உள்ளக்கிடக்கை.

உலகமும் தெய்வமும்

மார்க்ஸியத்தின் அடியில் வெறும் உலகாயதம் உருள்கிறது. காந்தீயத்தின் அடியில் அழியாத் தெய்வீகம் பொலிகிறது. இரண்டும் கலந்த ஒன்றே வாழ்க்கையை நன்முறையில் வளர்க்க வல்லதென்று யான் எண்ணுகிறேன்.

தர்மம்

உலகமும் தெய்வமும் கலந்த வாழ்க்கையினின்றும் உதிப்பது தர்மம். இத்தர்மம் இந்திய முனிவரால் காணப்பெற்றது. இஃது இந்தியாவின் விழுமிய செல்வம். அச் செல்வத்தை இந்தியா இப்பொழுது இழந்து வாடுகிறது. அதனால் உலகமும் வதைகிறது. மீண்டும் இந்தியா தன் செல்வத்தைப் பெறுமாயின் அது நலமுறும்; உலகுக்கும் நலம் புரியும்.

தர்மம் எது? சமதர்மம் எது? இரண்டும் ஒன்றே. விளக்கத்தின் பொருட்டுத் தர்மம், சமதர்மம் என்று வழங்கப்படுகிறது. யான் விரும்பும் சமதர்மம் சடமும் பரமும் (matter and spirit) கலந்த ஒன்றிலிருந்து எழுவது என்று பல ஆண்டுகளாக யான் சொல்லி வருகிறேன். தர்ம வளர்ச்சிக்கு இரண்டும் கலந்த வாழ்க்கை தேவை.

வழிபாடு

பழைய உலகைப் புதுக்கும் ஆற்றல் சமதர்மத்துக்கு உண்டு என்று பேசுவதால் மட்டும்-எழுதுவதால் மட்டும்-பயன் விளையாது, பேச்சும் எழுத்தும் செயலாதல் வேண்டும். செயலுக்குக் குண்டு வேண்டுவதில்லை; போர் வேண்டுவதில்லை. மூர்க்கமின்றிச் சமதர்மத்தை வளர்க்கலாம். வழி என்ன? சில கூறுதல் கூடும். அச் சிலவற்றுள் சிறந்த ஒன்றை இங்கே எடுத்துக்காட்ட என் மனம் விழைகிறது. அதை எண்ணும்போதே என் மனம் குளிர்கிறது.

அஃது எது? அது வழிபாடு. வழிபாட்டால் தோன்றி நின்று வளரும் சமதர்மமே **சன்மார்க்கத்தை** ஓம்ப வல்லதாகும்.

மூர்க்கம்

சமதர்மத்துக்கு மனிதன் முதல்முதல் தன்னை ஒழுங்கு படுத்தல் வேண்டும்; பண்படுத்தல் வேண்டும்; வழிப் படுத்தல் வேண்டும். அதனால் சமதர்மம் ஆக்கமுறும். அத் தர்மம் சன்மார்க்கத்தை நிலைபெறுத்தும். பிற அதை நிலைபெறுத்தல் அரிது. இக்காலச் சமதர்மிகள் என்று சொல்லப்படுஞ் சிலரிடை மூர்க்கம்-இரத்தம் சிந்தல்-கருத்து வேற்றுமையைக் கொல்லல்-முதலிய கொடுமைகள் செறிந் திருத்தல் கண்கூடு. மூர்க்கத்தாலும் கொலையாலும்; எழும் சமதர்மம் மூர்க்கத்தையும் கொலையையும் வளர்த்தல் இயற்கை. வழிபாட்டால் பண்பட்ட மக்கள் முயற்சியினின் றும் சமதர்மம் எழுவது சிறப்பு. அதனால் மூர்க்கமும் கொலையும் குன்றும்.

வழிபாட்டு விதம்

மனிதனிடத்துள்ள குறைபாடுகளைப் போக்க வல்லது வழிபாடு. அவ்வழிபாடு பலவிதம். அவை இயற்கைக் கூறுகள் வழிபாடு, அவற்றின் படங்களாகிய காவிய ஓவிய வழிபாடு, உயிர் வழிபாடு முதலியன. இவையெல்லாம் இயற்கை வழிபாட்டில் அடங்கும். இயற்கை, பரம்பொரு ளின் உடல்; பரம்பொருள் உயிர். உடற்கருவி கொண்டே உயிருண்மை காண்டல் வேண்டும். இயற்கை உடலை வழி பட்டால், அஃது உயிராகிய பரத்தில் சேரும்.

வாதப் போர்

உலகில் சில இடங்களில் இயற்கையை வழிபடுவோர்க் கும் பரத்தை வழிபடுவோர்க்கும் வாதப்போர் நிகழ்கிறது. இயற்கை வழிபாடு நாஸ்திகமாம்! பர வழிபாடு ஆஸ்திக மாம்! இது போலி வாதம்; பொருளற்ற வாதம். உண்மை வழிபாடு நாஸ்திக ஆஸ்திகங்களைக் கடந்தது.

பலதிற வழிபாடுகளை ஈண்டுப் பரப்பவேண்டுவ தில்லை. சிலவற்றைச் சிறக்கவைத்தல் சாலும்.

உடல்

முதல் முதல் உடல்மீது என் கருத்துச் செல்கிறது. உடல் என்னுடன் இருப்பது; பிரியாது இருப்பது. முதல் முதல் அதன்மீது கருத்துச் செல்வது இயல்பு. என் உடலை இங்கே முன்னிலைச் சுட்டாகவே குறிப்பிட்டேன். என் உள்ளத்தில் எல்லா உடலங்களும் திரண்டு நிற்கின்றன. பொதுவாக இங்கே உடல் என்கிறேன்.

உடலை ஓம்புவதும் ஒருவித வழிபாடு என்று எனது அறிவு எனக்கு உணர்த்துகிறது. எவ்வகை வழிபாட்டுக்கும் உடல் இன்றியமையாததன்றோ? வழிபாட்டுக்கு மட்டுமா? மற்றும் பலவற்றிற்கும் உடல் இன்றியமையாதது. உடலின் இன்றியமையாமையை விரிக்கப் புகுந்தால் அஃதொரு தனி நூலாகும். உடல் உரம் இல்லாதவன் வாழ்க்கை எதற்குப் பயன்படும்? அவன், வாழ்க்கை இன்பத்தை இழந்த பாவியேயாவான், பரத்தின் உண்மையை உணர்தற்கென்று, அது கொடுத்த வாழ்க்கையைப் பாழ்படுத்தினவனை என்னென்று கூறலாம்? அவனைப் பாவி என்றும் கூறலாம்; பிற என்றும் கூறலாம்.

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே உத்தமன் கோயில்கொண் டானென்று
உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே

என்று திருமூலர் அருளியுள்ளனர். அதில், உடற்கண் பரம்பொருள் கோயில்கொண்டிருத்தல் பொலிதருகிறது. அப் பொலிவு சிந்தனைக்கு உரியது.

சத்துக்கள்

நோய் அணுகாதவாறும், நரை திரை மூப்பு நண்ணாதவாறும் உடலைப் பேணவேண்டுவது மக்கள் கடமை. உடல்

பலநிறச் சத்துக்களால் ஆக்கப்பட்டது. அவற்றுள் பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு முதலிய உலோகச் சத்துக்கள் சிறந்தன. இவை குன்றக் குன்ற உடல் தளர்ச்சியுறும். தளர்ச்சியால் நோய்கள் பெருகும். சத்துக்கள் குன்றாத வாறு அவற்றைக் காத்தல் அரிது. வாழ்க்கையில் எங்ஙன மாயினும் அவை குன்றுதல் நேரும். அச் சத்துக்களுக்கு ஈடு செய்வது நல்லது.

உடல் தளர்ச்சியுறாதவாறு அதை ஓம்புதற்கென்று ஞாயிறு ஒளியைப் பொழிகிறது. அதில் பலவகைச் சத்துக் கள் இருக்கின்றன. பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு முதலிய உலோகச் சத்துக்களும் இருக்கின்றன. இச் சத் துக்களை உடலில் இறங்கச் செய்தால், அவை, இழந்த சத்துக்களுக்கு ஈடு செய்யும். அதனால் உடல் வளம் குறை யாதவாறு காத்தல்கூடும். இவ்வித்தை பெரியது; மிகப் பெரியது.

செத்த வித்தை

சூரியச் சத்துக்களை உடலில் இறக்கச் சில பயிற்சிகள் முன்னோரால் காணப்பெற்றன. அவை முற்றும் இப் பொழுது நிலவுகின்றனவா? இல்லை. அவை எங்கே போயின? இன்றும் அப்பயிற்சிகளில் சிலவற்றைத் தெரிந் தவர் இருக்கின்றனர். இருந்தும் என்ன பயன்? தமக்குத் தெரிந்ததை அவர் பிறர்க்குச் சொல்வதில்லை.அவர் இருப் பிடமும் பலர்க்குத் தெரிவதில்லை. அவர் எதையும் சொல்ல மாட்டார். அவரை என்னென்று கூறலாம்? கொலைஞர்-கொலைஞர்-என்று கூறாது வேறென்ன கூறுவது? இந்நாளில் வளர்ச்சியுற்றுவரும் விஞ்ஞானம், செத்த வித்தையை என்றாதல் உயிர்ப்பித்தே தீரும்.

பயிற்சி முறைகள்

காலையில் எழுதல், கடன்களை முடித்தல், காற்றில் உலவல், ஞாயிற்றொளியில் மூழ்கல், நீரில் ஆடல், ஜெபம் செய்தல், பொருந்திய உணவருந்தல், நற்றொழில் புரிதல்,

காவிய ஓவியங்களோடு உறவுகொள்ளல், ஆடல் பாடல்களில் ஈடுபடல், வேளையில் உறங்கி எழல் முதலியன உடலை நன்முறையில் ஓம்பும். மலச்சிக்கல் உறாதவாறு காப்பதும் உடலை வழிபடுவதாகும்.

பிற உடலங்கள்

தன் உடலைமட்டும் ஓம்புதல் போதாது. அது தன்னலமாகும். பிற உடலங்களை ஓம்புவது தன் உடலையும் ஓம்புவதாகும். பிற உடலங்கட்கு எக்காரணம் பற்றியும் ஊறு செய்தலாகாது. அது தன்னுடலுக்கு ஊறு செய்வதாக முடியும்.

கூக்குரலும் பதிலும்

சில ஆட்சிகளில் ஏழைமக்கள் கூட்டம் திரண்டு பெருகும். அக்கூட்டம் பசியால் வாடி வதையும்; வதை, அதைப்போதிய உணவுபெற முடுக்கும்; அதிக ஊதியம் கேட்கத் தூண்டும்; கூக்குரல் எழுப்பும். என்ன பதில்? பதிலா? பதிலைப் பாருங்கள்! ஏழைமக்கள் உடலங்களைத் தடிகள் தாக்கும்; துப்பாக்கிகள் சுடும்; கொடுஞ்சட்டங்கள் சிறைக் கோட்டங்களில் தள்ளும். இந்நாளில் பெண் மணிகளையும் தடிகளும், துப்பாக்கிகளும், சிறைக்கோட்டங்களும் விடுவதில்லை. அவர்களின் முத்துப்பல்லும், பவள வாயும், நீலக் கண்ணும், தாமரை முகமும் சாடப்படும். கண்ணீர்ப்புகை அவர்தம் முகத்தைப் பாழ்படுத்தும்.

இரத்த ஆற்றில் உடலங்கள்

கோரப் போர்களில் ஆயிரம் ஆயிரம் உடலங்கள் சாய்கின்றன. இரத்த ஆறுகளில் அவைகள் மிதக்கின்றன! மிதந்து ஓடுகின்றன! பரம்பொருளின் கோயில்களைச் சாய்ப்பதற்கென்று துப்பாக்கி, பீரங்கி, குண்டு முதலிய கொலைக் கருவிகள் வடிக்கப்படுகின்றன.

வறுமையும் அறியாமையும்

பரத்தின் கோயில் வழிபாடு, கேடுற்றுக் கிடக்கும் காலத்தை நாம் காண்கிறோம். மக்கள் மனம் திரும்புமோ? திரும்பும். இதற்கு வழிபாடு தேவை. வழிபாடு பெருகினால் உடல்வதை தானே அருகும். இவ்வழிபாட்டுக்கு உடலம் பரத்தின் கோயில் என்னும் உணர்வு விளக்கம் பெறல் வேண்டும். இவ்விளக்கம் வறுமையும் அறியாமையும் மலியும் இடங்களில் உறுதல் அரிது. ஆதலின், வறுமையையும் அறியாமையையும் ஒழிக்க முயல்வது உடலோம்பலுக்குரிய முதல் வழிபாடென்று தெளிக.

தேவைக்குமேல்

வறுமையும் அறியாமையும் மலிவதற்குக் காரணம் என்னை? காரணங்கள் பலபடக் கூறலாம். தலையாய ஒன்றை ஈண்டு நினைவூட்டுகிறேன். அது தேவைக்குமேல் பொருளீட்டிக் களியாட்டயர ஆசைப்படுதல். இவ்வாசை ஒரு கூட்டத்தை வறுமையில்-அறியாமையில்-அழுத்துகிறது. தேவைக்குமேல் பொருள் சேர்த்தல் அஹிம்சைக்கு மாறுபாடு என்று விருஷபதேவர் அறிவுறுத்தியதை ஈண்டு வலியுறுத்துகிறேன். தேவையளவில் நிற்கும் தர்ம வாழ்க்கை உடலை நன்முறையில் ஓம்பும்; எவ்வுடலுக்கும் கேடு சூழாது.

இல்வாழ்க்கை

ஒருவன் தன்னை வழிப்படுத்தவும், ஒருத்தி தன்னை வழிப்படுத்தவும் தனித்தனியே வாழாது சேர்ந்து வாழ்தல் வேண்டும். இல்வாழ்க்கை உடல்நலனைக் காக்கும்; வளர்க்கும். இல்வாழ்க்கையில் பிள்ளைப்பேறென்னும் பெரும் பேறு உறுதலால், அஃது அன்புப் பெருக்குக்கும், பொறுமை-தியாகம்-தொண்டு முதலியன ஓங்குதற்கும் துணை புரியும். அதனால் நல்ல குடும்பம் அமையும். குடும்பம் ஒரு கோயில். ஒவ்வொரு குடும்பமும் அன்புக் கோயிலானால், உலகம் அமைதிவண்ணமாகுமன்றோ? இல்

வாழ்க்கை என்னும் புனித வாழ்க்கையில் தலைப்படுவது வழிபாட்டுக்குக் கால் கொள்வதென்க. இதுபற்றிப் 'பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை' என்றொரு தனிநூல் யாத்துள்ளேன். விளக்கம் அதிற் காண்க.

இயற்கை யுலகம்

இயற்கை யுலக வழிபாடு என் நெஞ்சில் நுழைகிறது. அவ்வழிபாடு சிறந்தது; சாலச் சிறந்தது. இயற்கை உலகம் ஒன்றா? இரண்டா? கோடி கோடி. அவற்றையெல்லாம் சேர்த்துத் தியானித்தல் தொடக்கத்தில் இயலாது. அவை யாவும் நாம ரூப அகல நீளங் கொண்டனவே; எல்லை யுடையனவே. ஆனாலும், அவை சிறிய மனத்தில் தொடக்கத்தில் அடங்குதல் அருமை. அவ்வருமையைப் போக்க இயற்கைக் கூறுகளை அடைதல் நல்லது. முன்னர்ப் 'பொருளி'ன் தலைப்பின்கீழ்ச் சில குறிப்பிட்டுள்ளேன். அவை நேயர்கள் நினைவிலிருக்கும்.

இயற்கைக் கூறுகள்

கடல், வயல், காடு, மலை, உடுக்கள், திங்கள் ஞாயிறு முதலிய இயற்கைக் கூறுகளைத் தியானித்தல் எளிது. இவை தியானத்துக்குப் பொருந்திய கொழு கொம்புகள். மயில், குயில், வானம்பாடி, வண்டு, மான், ஆன், கன்று, ஆறு முதலியனவும் தியானத்தை எளிதில் கூட்டும். எவரெவர் மனம், எந்த எந்த இயற்கைக் கூற்றில் செல்கிறதோ, அவரவர், அதை அதைத் தியானிக்கலாம். தியானத்தின் விளைவு ஒன்றேயாகும். தொடக்கத்தில் தோற்றமுறும் வேறுபாடுகள் பின்னே மறைந்து மறைந்து ஒன்றாதலை அநுபவத்தில் காணலாம்.

சூரிய தியானம்

இயற்கைக் கூறுகளில் சிறந்தது ஞாயிறு. ஞாயிற்றின் சிறப்பு மெய்ஞ்ஞானிகளாலும் போற்றப்படுகிறது; விஞ் ஞானிகளாலும் போற்றப்படுகிறது. சூரிய தியானம்

மிக மிக, அதில் மற்ற இயற்கைக் கூறுகளைத் தியானிக்கும் பயன்களெல்லாம் விளையும்; ஒன்றும். சூரிய தியானம் இயற்கை உலகங்களெல்லாவற்றையும் கடக்கவும் துணை புரியும்; கடந்தால் தியானமும், தியானிக்கப் படுவதும், பிறவும் மறையும். இவ்வாறு துணை புரியும் பண்பு தியானத்துக்கு உண்டு.

காவியம்

காவிய வழிபாட்டைச் சிறிது கருத்தில் இருத்துவோம். காவியம் ஒரு கோயில். அக்கோயில் கல்லால், மண்ணால் சுவரால், இன்ன பிறவற்றால் ஆக்கப்படுவதன்று. அஃது எழுத்தால், சொல்லால், அசையால், சீரால், இன்னபிற வற்றால் ஆக்கப்படுவது.

வடிவங்கள்

காவியத்துக்கு எழுத்து அடிப்படை. எழுத்துக்கள் உருவங்கள்; வரிவடிவங்கள். இவை இல்லையேல் நுண்ணிய கருத்துக்கள் வெளிவந்து உலகை நடாத்தல் இயலாது. கருத்துக்கள் வெளிவருதற்கு எழுத்துக்கள் முதன்மை என்பது கருதப்படல் வேண்டும். எழுத்து இன்னதென்று உணராத ஒருவன், 'என்ன, கருமையின் சுழிகளையும் கோடுகளையும் கீறல்களையும் மக்கள் கட்டி அழுகிறார்களே!' என்று எள்ளுவன். இவனும், ஓவிய நுட்பம் தேறாது, அதைக் கல், மண், செம்பு என்று சொல்வோனும் அண்ணன் தம்பிகளே யாவர். நுண்ணிய கருத்து விளக்கத்துக்குப் பருவடிவங்கள் இன்றியமையாதன. நுண்ணிய மனத்துக்குப் பரு உடல் அரணாக நிற்றலை விளக்கிக் காட்ட வேண்டுவதில்லை.

கோயில்

உலகில் காவியம் என்னும் பெயரால் பல சுவடிகள் நடமாடுகின்றன. அவை காற்றில் பறக்கும் வெற்றேடுகள். கோயில்கள் என்று போற்றப்படும் காவியங்களாக

அமைந்தவை சிலவே. காவியக் கோயில்கள் எம்மொழியிலும் அமையலாம்; எவ்வழியிலும் அமையலாம். அதற்குக் கட்டுப்பாடு இல்லை. வால்மீகி, சங்கரர், காளிதாசன், ஷேக்ஸ்பியர், ஷெல்லி, நக்கீரர், இளங்கோ, திருஞான சம்பந்தர், ஆண்டாள் முதலியோர் எடுத்த கோயில்கள் தியானத்துக்குரியன.

பயன்

சான்றோர் காவியம், மன அலையை-எரியை-ஒடுக்கும்; தணிக்கும். அஃது அமைதியை நிலை பெறுத்தும். காவியப்பணி இவ்வளவில் நின்றுவிடுவதில்லை. அதன் எல்லை பெரிது. அது குடிமையைக் காக்கும்; ஊரை ஒழுங்கு படுத்தும்; நாட்டைப் பண்படுத்தும், உலகை வழிப்படுத்தும்.

சுரங்கம்

காவியத்தைச் சுரங்கம் என்றும் சொல்லலாம். அது பெருஞ் சுரங்கம்; வற்றாச் சுரங்கம்; இயற்கைச் செல்வத்தை வாரி வாரி வழங்கும் வளமைச் சுரங்கம். காவியத்தில் ஈடுபட்டவர்க்கு, அது சுரங்கம்-வற்றாச் சுரங்கம்-என்பது நனி விளங்கும்.

பஞ்ச காலம்

காவிய ஈடுபாடு பெருகுவது வாழ்க்கைக்கு நலம் பயக்கும். அவ்வீடுபாடு சுருங்கின் என்ன பயக்கும்? அதைச் சொல்லலும் வேண்டுமோ? இந்நாளில் காவியம் பல இடங்களில் கதையாகக் கருதப்படுகிறது. இதைப் பஞ்ச காலமென்று சொல்லலாம்.

கதைகள்

இக்காலத்தில் கதைகள், வெறுங்கதைகள், வெறிக் கதைகள், களிக்கதைகள் முதலிய சிறுமைக் கதைகள் பெருக்கெடுத்துள்ளன. அவை புறமனத்தை ஓரளவிலாதல் அடங்கச் செய்யுமோ? பின்னை என்ன செய்யும்? அக்

கதைகள் ஓடும் மனத்தை ஓடவே துரத்தும்; ஆடும் மனத்தை ஆடவே கடவும்; அலையும் மனத்தை அலையவே ஏவும். ஓடும் மனம்-ஆடும் மனம்-அலையும் மனம்-வாளா கிடக்குமோ? அம்மனம் குரங்காய், மாக்களாய், களிக் கூட்டமாய், கொடுங்கோலாய், சட்டமாய், குண்டாய், போராய், பெரும்போர் ஆகுமன்றோ?

கோர உலகம்

இக்கொடிய கதை உலகுடன் மற்றுமொரு கோர உலகம் உறவுகொண்டுள்ளது. இரண்டும் சேர்ந்தால் என்ன விளையும்? விளைவு கண்கூடு.

இவ்வேளையில் உலகம் பல வழியிலும் வதைகிறது; அதை வதைப்பனவற்றுள் ஒன்று பத்திரிகை உலகம்; பத்திரிகை உலகம் என்று அஞ்சாது கூறலாம். உட்போரைக் கிளப்புவது கட்சிப் பத்திரிகை; வெளிப் போரைக் கிளப்பு வது நாட்டுப் பத்திரிகை. அங்கும் இங்கும் சிறுசிறு போர் களைக் கிளப்பிக் கிளப்பிப் பத்திரிகை உலகம் அலுத்தது; இப்பொழுது அஃது உலகப் பெரும் போர்மீது நாட்டஞ் செலுத்துகிறது. இரண்டு உலகப் போரை முடித்தது; மூன் றாம் பெரும் போருக்கு வழி கோலுகிறது. கோரப் பத் திரிகை உலகம் உமிழும் நஞ்சை உண்டு உலகைக் காக்க இந்நாளில் சிவபிரான் வருவரோ? அமெரிக்க அணுகுண்டு ஜப்பானில் இரண்டோர் இடத்தை எரித்தது. பத்திரிகை எழுத்துக்குண்டோ உலகையே எரிக்கிறது. அவ்வெரி யைத் தணிக்க ஓரிடஞ் செல்வோம். அஃது எவ்விடம்? அது காவிய உலகில் ஒரு பூங்கா எனப் பொலிவது.

சிலம்பு

அஃது, அரசு துறந்த அரசு-ஒழுக்கம் உன்னும் ஒழுக் கம்-கலை பயிலும் கலை-இளங்கோவின் எழுத்து-தமிழ் சுவைக்கும் தமிழ்-சிலம்புத் தமிழ். அத்தமிழில் பாவெனப் பரந்து ஓடும் ஆறுகளில் நெஞ்சம் மூழ்கித் திளைக்கிறது.

'மருங்கு வண்டு சிறந்தார்ப்ப மணிப்பூ வாடை யதுபோர்த்துக்
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்தாய் வாழி காவேரி
கருங்க யற்கண் விழித்தொல்கி நடந்த வெல்லா நின்கணவன்
திருந்து செங்கோல் வளையாமை அறிந்தேன் வாழி காவேரி

பூவர் சோலை மயிலாலப் புரிந்து குயில்கள் இசைபாடக்
காமர் மாலை அருகசைய நடந்தாய் வாழி காவேரி
காமர் மாலை அருகசைய நடந்த வெல்லா நின்கணவன்
நாம வேலின் திறங்கண்டே அறிந்தேன் வாழி காவேரி.

வாழி அவன்றன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்குந் தாயாகி
ஊழி உய்க்கும் பேருதவி ஒழியாய் வாழி காவேரி
ஊழி உய்க்கும் பேருதவி ஒழியா தொழுகல் உயிர்ஓம்பும்
ஆழி யாள்வான் பகல்வெய்யோன் அருளே வாழி காவேரி.

'....குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையும்
அரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து
குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிமல ரதிர லும் வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
பிடவமும் மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணும்
மிடைந்துசூழ் போகிய அகன்றேந் தல்குல்
வாலுகங் குவைஇய மலர்ப்பூந் துருத்திப்
பால்புடைக் கொண்டு பன்மல ரோங்கி
எதிரெதிர் விளங்கிய கதிரிள வனமுலை
கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்
அருவி முல்லை அணிநகை யாட்டி
விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கயல் நெடுங்கண்
விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்தல்
உலகுபுரந் தூட்டும் உயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி
வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி....'

காவிய ஆறுகளின் மூழ்கித் திளைத்து ஓவியக் கரை நண்ணுவோம்.

ஓவியம்

காவியக் கோயில் கருக்கொள்ளுதற்கு முன்னரே ஓவியக்கோயில் உருக்கொண்டது. ஓவியக்கோயில் உருக் கொண்ட காலத்தை அறுதியிட்டுக் கூறுதல் இயலவில்லை. மொகஞ்சதாரோ, ஹாரப்பா முதலியவற்றிற்கு முன்னரே ஓவியக் கோயில் காணப்பட்டது. இதற்கு மொகஞ்சதாரோ, ஹாரப்பா ஓவியங்கள் சான்றாக நிற்கின்றன.

ஓவியமும் பிண்டமும்

ஓவியம்-வர்ணம், மண், மரம், கல், செம்பு முதலிய வற்றால் எடுக்கப்படுவது; வடிக்கப்படுவது. ஓவிய உரு வம் முகிழ்த்ததும், அதன் பிண்டம் மறையும். ஓவியத் துக்கும் பிண்டத்துக்கும் வேற்றுமை உணராதார் ஓவியத் தைக் கல், மண், செம்பு என்று பேசித் திரிவர். அவர்க்கு, ஓவியத்துக்கும் பிண்டத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமையை அறி வுறுத்த வேண்டுவது கலைஞர் கடமை. அவ்வேற்றுமையை என் நூல்களில் விரித்துக் கூறியுள்ளேன்.

எழுத்தும் எடுப்பும்

நுண்ணிய கருத்துக்கள் அடங்கிய தத்துவங்கள் காவி யத்தில் எழுத்தாய்க் காட்சியளிப்பதுபோல், அவை ஓவி யத்தில் எடுப்பாகக் காட்சியளிக்கும். ஓவியமும் ஒருவிதக் காவியம். எழுத்துக் காவியம் தத்துவங்களை எளிதில் உணர்த்தும்; ஓவியக் காவியம் அவைகளை எளிதில் உணர்த் துவது அருமை. ஓவியத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்க்குத் தத்து வங்களின் நுட்பம் படிப்படியே விளங்கும். ஓவியப் பயிற்சி பெறும் உள்ளம் கலைக்கோயிலாகும்.

மனிதன் மனிதனாதல்

நமது நாட்டுக் கோயில்களில் பெரும்பான்மையன ஓவியக் கூடங்களே. அக் கோயில்களில் நுழைந்தால் அங்கே

பெரிதும் எக்காட்சி பெறுகிறோம்? ஓவியக் காட்சியைப் பெறுகிறோம். அக்காட்சி கண்ணிலும் நுழைகிறது; கருத்திலும் நுழைகிறது. அக் கண்ணும் கருத்தும் கருவி கரணங்களின் கரடு முரடுகளை நீக்கி மனிதனை மனிதனாக்குகின்றன. அவன் ஓவியக் கோயிலாகிறான். ஓவிய வழிபாடு உறுதுணை புரிவது.

நுட்பம்

இங்கே ஓவிய நுட்பத்தைச் சிறிதாதல் விளக்க என் நெஞ்சம் விரைகிறது. நூலைப் பெருக்கவும் எனக்கு விருப்பமில்லை. 'முருகன் அல்லது அழகு', 'உள்ளொளி' முதலிய நூல்களில் ஓவிய நுட்பத்தை ஒருவாறு விளக்கி உள்ள நிறைகொண்டேன். இங்கே அதை ஒரு சிறிது தொட்டுவிட்டுப் போகலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

சிதம்பரம்

இவ்விடத்தில் சிதம்பரம் என்னுள்ளத்தில் கோயில் கொள்கிறது. சிதம்பரத்துக்குக் 'கோயில்' என்றொரு பெயரும் உண்டு. அக்கோயிலுள் யான் பலமுறை சென்று வழிபாடு நிகழ்த்தியுள்ளேன். சிதம்பரக் கோயில் என்னுள் எப்படித் திகழ்கிறது? அது கல்லாக-மண்ணாக - சுவராக-கட்டிடமாகத் தோன்றிய காலம் இளமையிலேயே கழிந்தது. இப்போது அத் திருக்கோயில் என்னுள் ஓர் ஓவிய வேதமாகத் திகழ்கிறது. பல ஏட்டு நூல்கள் ஒரு சிதம்பர நூலுக்கு ஈடாகா என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

பள்ளிப் பயிற்சி

சிதம்பர வேதத்தை யான் ஒருமுறையா பயின்றேன்? பலமுறை பலமுறை பயின்றேன். எங்கெங்கே பயின்றேன்? பதஞ்சலிப் பள்ளியில், நால்வர் பள்ளியில், சேக்கிழார் பள்ளியில், சாந்தோக்கியப் பள்ளியில், பாம்பன் பள்ளியில், ஐன்ஸ்டன் பள்ளியில் பயின்றேன். அப்பயிற்சியால் யான் பெற்ற இன்பம் எனக்கே தெரியும்.

சிதம்பர வேதம் மூன்று காண்டங்களாலும், பல படலங்களாலும் ஆக்கப்பட்டது. மூன்று காண்ட அளவில் இங்கே நிற்க விரும்புகிறேன். முக்காண்டங்கள் எவை? அவை ஞான சபை, நடராஜ மன்றம், சிவகாமிக் கழகம். ஞான சபை, பரம்பொருள் எல்லாவற்றையுங் கடந்து, வெளியாய்-சூந்யமாய்-இருப்பதை அறிவிப்பது; சிவகாமிக் கழகம், நாமரூபமுடைய இயற்கையைத் தெரிவிப்பது. ஞானசபைப் பரம், சிவகாமி இயற்கையுடன் கலந்த நிலையில் தோன்றும் ஒரு பெரும் அசைவை (motion)-இயக்கத்தை-கூத்தை-உணர்த்துவது நடராஜ மன்றம். ஞான சபை, கடந்த பரத்துக்கு அறிகுறி என்றும், சிவகாமி ஓவியம் இயற்கைக்கு அறிகுறி என்றும், நடராஜ ஓவியம் இயக்கத்துக்கு - கூத்துக்கு-அறிகுறி என்றும் சுருங்கக் கொள்ளலாம். இவ்வறிகுறிகளைக் கொண்ட சிதம்பரம் ஓர் ஓவியக் கூடமாக ஓர் இடத்தில் நிற்கிறது. அஃது அண்ட சராசரங்களின் தத்துவங்களை அடக்கி ஓர் ஓவியப் பள்ளியாய்த் திகழ்கிறது. நேயர்களே! சிதம்பரத்தைச் சிந்தியுங்கள்! எது சிதம்பரம்? தென்னார்க்காட்டிலுள்ள ஒரு கட்டிடமா சிதம்பரம்? அன்று. சிதம்பரம் சராசரங்களின் ஓர் ஓவியம்.

எங்குந் திருமேனி எங்குஞ் சிவசத்தி
எங்குஞ் சிதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம்
எங்குஞ் சிவமா யிருத்தலால் எங்கெங்குந்
தங்குஞ் சிவனருட் டன்விளை யாட்டதே.

வேதங்க ளாட மிகுஆ கமமாடக்
கீதங்க ளாடக் கிளரண்டம் ஏழாடப்
பூதங்க ளாடப் புவன முழுதாட
நாதங்கொண் டாடினான் ஞானானந்தக் கூத்தே.

தேவர சுரர்நரர் சித்தர்வித் தியாதரர்
மூவர்கள் ஆதியின் முப்பத்து மூவர்கள்
தாபதர் சத்தர் சமயஞ் சராசரம்
யாவையும் ஆடிடும் எம்மிறை யாடவே.

காளியோ டாடிக் கனகாசலத் தாடிக்
கூளியோ டாடிக் குவலயத் தேயாடி
நீடிய நீர்தீகால் நீள்வா னிடையாடி
நாளுற அம்பலத் தேயாடும் நாதனே.

அண்டங்கள் ஓரேழும் அம்பொற் பதியாகப்
பண்டையா காசங்கள் ஐந்தும் பதியாகத்
தெண்டினிற் சத்தி திரு அம்பலமாகக்
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே.

நாதத் தினிலாடி நாற்பதத் தேயாடி
வேதத்தி லாடித் தழலந்த மீதாடி
போதத்தி லாடிப் புவன முழுதாடுந்
நீதற்ற தேவாதி தேவர் பிரானே.

இடங்கொண்ட சத்தியும் எந்தை பிரானும்
நடங்கொண்டு நின்றமை நானும் அறிந்தேன்
படங்கொடு நின்றஇப் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
அடங்கலுந் தாமாய்நின் றாடுகின் றாரே.

அண்டம் எழுகோடி பிண்டம் எழுகோடி
தெண்டிரை சூழ்ந்த திசைகள் எழுகோடி
எண்டிசை சூழ்ந்த இலிங்கம் எழுகோடி
அண்ட நடஞ்செயும் ஆலயந் தானே.

அம்பல மாவ தகில சராசரம்
அம்பல மாவது ஆதிப் பிரானடி
அம்பல மாவது அப்புத்தீ மண்டலம்
அம்பல மாவது அஞ்செழுத் தாமே.

ஒன்பதும் ஆட ஒருபதி னாறாட
அன்புறு மார்க்கங்கள் ஆறும் உடனாட
இன்புறும் ஏழினும் ஏழைம்பத் தாறாட
அன்பது மாடினான் ஆனந்தக் கூத்தே.

எனவரூஉம் திருமூலர் திருமந்திரப் பாக்களை ஓர்க.

பாற்கடற் பள்ளி

பாற்கடலில் பாம்பணையில் திருமால் பள்ளி. திருமால் உந்தியில் நான்முகன் தோற்றம். இஃதோர் ஓவியம். இதன் நுட்பம் என்னை? பாற்கடல்-விந்தொளி; பாம்பணை-நாதஒலி (நாதத்துக்கு மேல் தத்துவம் இல்லை); திருமால்-பரம்பொருள்; பள்ளி-அசைவின்மை அல்லது மோனம்; நான்முகன் தோற்றம்-படைப்பு. இதுபற்றி, 'தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்' என்னும் நூலில் 'உருவம்' என்னும் தலைப்பின்கீழ்ச் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளேன்.

சிலுவைக் கோலம்

கிறிஸ்து பெருமான் சிலுவைக் கோலம் என் முன்னே நிற்கிறது. அக்கோலம் நெஞ்சிற் படியப் படிய அது சட தத்துவங்க ளெல்லாவற்றையும் கடந்த தெய்விக அன்பைப் பொழியும். அவ்வன்பு வெள்ளத்தால் பகைமை இரிந்து ஓடும். அங்கே பொறுமை பொங்கும்; தியாகம் கொழிக்கும். உலகம் அமைதிக் காட்சியை வழங்கும்.

சிலுவைக் கோலத் தியானம், இவ்வுலகைப் பரலோகமாக்குமென்று சுருங்கச் சொல்கிறேன். அத் திருக் கோலம் செகத்தின் சிந்தனையில் நிற்குங் காலத்திலேயே உலகம் விடுதலை அடையும்; அமைதிபெறும். சிலுவை வாழ்க.

மற்றவை

இங்கே எடுத்துக்காட்டுக்கென்று மூன்று ஓவியம் கொள்ளப்பட்டன. மற்றத் தெய்விக ஓவியங்களும் பல விதத் தத்துவ நுட்பங்களைக் கொண்டனவே. 'முருகன் அல்லது அழகு', 'சைவத் திறவு' முதலிய நூல்களில் என் கருத்துக்களைக் காணலாம்.

பன்மையில் ஒருமை

ஓவிய உருவங்கள் பலவாயினும் - அவற்றுள் எதைத் தியானித்தாலும்-விளையும் பலன் ஒன்றே. இஃது அநுபவத்தில் உணரத்தக்கது.

உயிர்ப்பு

ஓவியத்தை நோக்கிப் பயிலுங்கால் அதன் தத்துவங்கள் உள்ளத்தில் படிதல் வேண்டும். அவ்வாறு படிய வைப்பதே உயிர் ஓவியமாகும். தத்துவங்களை உள்ளத்தில் படிவியாத ஒன்று ஓவியமாகாது; அது வெறும் பிண்டம்.

'மேடைத்தமிழ்' ஆசிரியரும், எனது கெழுதகை நண்பருமாகிய அறிஞர் - **தெய்வசிகாமணி ஆச்சாரியார்** ஓவியத் துறையில் கைபோயவர். ஒருநாள் எங்கள் பேச்சு ஓவியத்தில் திரும்பியது. நண்பர் மேசைமீதிருந்த இரண்டு சஞ்சிகைகளை எடுத்தார். இரண்டிலும் நடராஜ உருவங்கள் இருந்தன. ஓவியப் பெரியார் ஓர் உருவத்தைக் காட்டி, 'இதில் நடராஜ ஓவியம் இல்லை' என்றார்; மற்றொன்றைக் காட்டி, 'இதன்கண் நடராஜ ஓவியம் உயிருடன் ஒளிர்கிறது' என்றார். விளக்கம் விரித்துரைக்கப்பட்டது.

யான் ஒருமுறை **திருவல்லம்** சென்றேன். அங்கே பழம் பெருங்கோயில் ஒன்று நிற்கிறது. அஃது என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. கவர்ச்சி என்னை ஓரிடத்தில் அமரச் செய்தது. அமர்ந்ததும் எனது நாட்டம் ஓவியங்கள் மீது, நடந்தது. ஓவியக் கண்ணும் கருத்தும் என்னை ஓவியமாக்கின. அந்நிலையில் ஓவியங்கள் என்னுடன் பேசுவது போன்றதொரு தோற்றம் உண்டாயிற்று. பேசும் மனிதன் ஓவியமானால், பேசா ஓவியம் பேசும் போலும்! இவ்வியல்பு உயிரோவியத்துக்கு உண்டு என்று **மேடம் பிளாவெட்ஸ்கி** வாய்மலர்ந்துள்ளார்.

தியானம்

ஓவியத் தியானம் புலன்களின் குறும்புகளைத் தகர்க்கும்; மன அலைவைத் தடுக்கும்; கருவி கரணக் கிளர்ச்சியை ஒடுக்கும்; அமைதியைக் கூட்டும்; பொய், பொறாமை, புறங்கூறல், வன்மங் கொள்ளல், பகைமை பாராட்டல்

முதலிய இழிவுகளைப் போக்கும்; உயிர்களைத் தன்னைப் போல் கருதும் அன்பை எழுப்பும்; உயிர்களுடன் கலந்து வாழச் செய்யும்; அவைகளுக்குத் தொண்டாற்ற ஊக்கும்; தனக்கென்று வாழாது பிறர்க்கென வாழும் வாழ்வை நல்கும். இப் பெருநிலைகளைக் கூட்டும் ஓவியத் தியானத்தின் பெருமையை என்னென்று கூறவல்லேன்!

ஓவியத் தியானம் மனிதரை மனிதராக்கும்; தேவராக்கும்; இறுதியில் பரமாக்கும்.

நோய்

நோய்போக்கும் சக்தி ஓவியத் தியானத்துக்கு உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. சோதனையில் வெற்றியும் தோல்வியும் விளைவது தெரிகிறது. வெற்றி தோல்வி அவரவர் மனோநிலையைப் பொறுத்தன. ஓவிய வழிபாட்டால் சிலர்க்குப் பிணி நீங்கியதை யான் கண்டிருக்கிறேன்; ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் ஈண்டுப் பொறிக்கிறேன்.

விஞ்ஞானக் கலைஞர் ஒருவர் மூளைக் கோளாற்றால் வருந்தலாயினர். அவர் இரவில் பெரிதும் உறங்குவதில்லை. கனவுகள்-தீய கனவுகள்-அவரைத் தொல்லைப் படுத்துமாம்; அவர் முன்னே விகார உருவங்கள் உலவுமாம்; வெட்டுக் குத்துக் கொலைகளால் இரத்தம் பெருகுமாம்; அப் பெருக்கில் பிணங்கள் மிதக்குமாம்; அலறி அலறி எழுந்து அவர் ஓடுவாராம். அக் கலைஞரை யான் ஒருமுறை பார்த்தல் நேர்ந்தது. தமது நிலையை எனக்கு அவர் எடுத்துச் சொன்னார். முதலில் எனக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. பின்னே ஓவியத் தியானம் நினைவுக்கு வந்தது. அவரைத திருவொற்றியூர்க்குச் செல்லுமாறும். வடிவுடை மாணிக்க ஓவியத்தைத் தியானிக்குமாறும், பின்னே மதில்களிலும் கோபுரங்களிலும் வனப்புடன் வீற்றிருக்கும் ஓவியங்களில் அங்கங்கே ஈடுபடுமாறும் கேட்டுக்கொண்டேன். கலைஞர் அப்படியே செய்தனர். ஒரு திங்கள் கடந்தது.

மூளை நலம் பெற்றது. ஓவியத் தியானத்தின் பெற்றி என்னே! என்னே!

தொண்டர்

ஓவியத் தியானம் செய்து, தம்மை ஒழுங்குபடுத்தியவர் -பண்படுத்தியவர்-வழிப்படுத்தியவர்-தொண்டுக்கு அருகராவர். கருவி கரணங்கள் ஒய்ந்த இடத்திலே விளங்குவது தொண்டு. அவை தலைவிரித்துக் கூத்தாடும் இடத்தில் தொண்டு தோற்றமே உறாது. தொண்டுக்குப் பதிலாகப் போர் மூளும். ஆகவே, ஓவியத் தியானத்தில் மூழ்கி எழுந்தவரே தொண்டுக்கு உரியவராவர் என்று வலியுறுத்துகிறேன். இத்தொண்டர் கூட்டம், வீட்டில்-ஊரில்-நாட்டில்-மலிந்தால் உலகம் தொண்டு மயமாகும். தொண்டரால் அமையப்பெறும் கழகங்கள், அரசியல் மன்றங்கள், சமயக் கூட்டங்கள், சட்டசபைகள், அரசுகள் எல்லாம் உலகுக்கு நன்மை பயப்பனவாகும். தொண்டரிடைப் பதவி பட்டப் போர், வேறு சிறுமைப் போர் முதலியன தோன்றமாட்டா. தொண்டரைப் பெருக்கும் ஓவிய வழிபாடு-ஓவியத்தியானம்-ஓங்கி வளர்க.

தொண்டு நெறி

உலகில் பல சமயங்கள் இருக்கின்றன. அவை யாவும் ஒரே கருத்துடையன என்னும் கொள்கை இப்பொழுது ஆக்கம் பெற்றுவருகிறது. சமய சமரசம் எங்கும் பேசப் படுகிறது. சமயங்களின் சமரசத்தைத் தெளியச் செய்வது எது? தொண்டு என்று யான் சொல்வேன். தொண்டைச் சொல்லாத சமயம் இல்லை. அத்தகைய சமயங்களெல்லாவற்றையும் ஒரு பெயரிட்டு இனி வழங்குதல் சிறப்பு. அப்பெயர் எதுவென்று சிலர் மருளினும் மருள்வர். அம் மருட்சியைப் போக்கவல்லது யான் குறிக்கும் ஒன்று. அவ்வொன்றைத் 'தொண்டுநெறி-தொண்டு நெறி' என்று அறைகிறேன். எல்லாச் சமயங்களும் தொண்டு நெறியில் அடங்கும். உலகில் தொண்டுநெறி ஆட்சி பெறுகுவதானால்,

உலகம் ஒருமைப்படும்; சாந்தம் அடையும். ஓவியத் தியானம் உலகைத் தொண்டுநெறியால் ஒருமைப் படுத்தும் ஆற்றல் வாய்ந்தது.

ஓவியத்தில் பரம்?

எல்லாம் கடந்து மிளிரும் பரம்பொருளை ஒரு சிறு ஓவியத்தில் வைத்தா வணங்குவது என்னும் வினா எழலாம். இவ்வினாவுக்கு விடையிறுப்பதும் இந்நூலின் நோக்கங்களில் ஒன்று. எல்லாம் கடந்த பரம்பொருளைக் கண்ணால் காண்டல் இயலாது; மனத்தால் நினைத்தல் இயலாது; இவ்வியலாமை எனக்கு நன்கு தெரியும். நன்கு தெரிந்தே யான் 'ஓவியம்-ஓவிய வழிபாடு-தேவை-தேவை' என்று பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன்.

எல்லாம் கடந்த பரம்பொருள், உயிர்கள் தன்னை வழிபடுதற்கென்று இயற்கையில் கலந்து நிற்கிறது. அக் கலந்த நிலை வழிபாட்டுக்கு உரியது; தியானத்துக்குப் பொருந்தியது. அக் கலந்த நிலையின் படங்களே காவிய ஓவியங்கள்.

ஓவியத்தை ஒரு சிறு வடிவமென்று கருதலாகாது. அது பரம் பொருள் இயற்கையுடன் கலந்த தத்துவ நுட்பத்தை உணர்த்துவது. இதை ஓவியத் தியானம் நன்கு தெரிவிக்கும். ஓவியத் தியானம் உயிர்க்குப் பரம்பொருளின் கலந்த நிலையை உணர்த்தும். அவ்வுணர்வு, பரம் பொருளின் கடந்த நிலையை விளங்கச் செய்யும். அதற்கு மேல் யான் என் சொல்லவல்லேன்? அந்நிலை சொல்லில் அடங்காதது.

ஊழல்கள்

ஓவிய வழிபாடு சிற்சில இடங்களில் குலைந்துவிட்டது. காரணம் ஓவிய வழிபாடன்று; ஓவியமுள்ள இடங்களில் ஆபாசக் குப்பைகளாகிய ஊழல்கள் மலிந்தமையாகும். அம்மலிவு ஓவிய வழிபாட்டையே சில இடங்களில் குறை

கூறச் செய்தது. எல்லாவற்றையும் கடந்த பரத்தை நேரே தியானித்தல் வேண்டுமென்றும், அதைப் பிறவற்றில் வைத்துத் தியானித்தல் கூடாதென்றும் சிலர் வீறிட்டுப் பலதிற இயக்கங்களைக் கண்டனர். அவர் சூந்யமாக உள்ள பரத்தை, எல்லையுடைய மனத்தால் கட்டுப்படுத்த முயன்றனர் போலும்! அம்முயற்சியால் புலக்குறும்புகளும், மன அலைவுகளும், கருவி கரணச் சேட்டைகளும் ஒடுங்குமா? ஒடுங்கா; ஒருபோதும் ஒடுங்கா; மூர்க்கம் வளரினும் வளரும். ஓவியத் தியானத்தில் அமர்ந்து அநுபவம் பெற்றால், அதன் இன்றியமையாமை இனிது விளங்கும்.

உள்ளத்தில்

சூழல்கள் மலியும் இடங்களில் சென்றே ஓவியத்தைத் தியானிக்க வேண்டும் என்னும் நியதியில்லை. மனத்துக்கினிய எந்த இடத்திலும் அமர்ந்து ஓவியத்தை உளங்கொண்டு தியானிக்கலாம்.

ஓவியம் எனது உள்ளத்தைக் கோயில்கொண்டு விட்டது. அதைத் தியானிப்பதற்கென்று யான் எங்குஞ் செல்வதில்லை. நடக்கும்போதும், துயிலும்போதும், மற்றக் காலங்களிலும் எனது உள்ளம் தியானத்தை விடுவதில்லை. அது தானே நிகழ்கிறது. அதற்கெனத் தனி முயற்சி செய்வது அற்றுப் போயிற்று.

படங்கள்

வழிபாடென்று பலதிறப் படங்கள் பூசிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில மூர்க்கர் படங்களாகவும் இருக்கும். அப்படங்களை வழிபடுவோர் உள்ளத்தில் மூர்க்கம் படிந்து கேடு விளைக்கும். இன்னார் மூர்க்கர் இன்னார் மூர்க்கரல்லாதவர் என்று அறிவது அரிது. ஆதலின், தெய்வ ஓவியங்களில் ஏதாவதொன்றை வழிபடுவது சிறப்பு.

இசை

இசை வழிபாட்டைப்பற்றி என் வாழ்நாளில் யான் பலப்படப் பேசியிருக்கிறேன்; எழுதியிருக்கிறேன். இங்கே இரண்டொரு சொல்லைத் தூவிச் செல்கிறேன். கருவி கரணவீறுகளைச் சிதைத்து, நெஞ்சை அமைதியில் எளிதில் நிறுத்தவல்லது இசை. இவ்வல்லமையற்றது இசையாகாது. அதை வசை என்றுங் கூறலாம். அருவி முழவு, தரங்கப் பாட்டு, மூங்கில் ஓசை, வண்டு யாழ், பறவைத் துழனி, *தேவாரப் பண் ஆதியன, மதயானை-சீறுபுலி-மனக்குரங்கு முதலியவற்றின் மூர்க்கத்தைப் போக்கி, அவற்றையும் வயப் படுத்தும் பண்பு வாய்ந்தன. கருவி கரணங்களை எழுப்பிக் கூத்தாடச் செய்வதை இசை என்று இயம்பலாமா?

இந்நாளில் சங்கீதம் என்னும் பெயரால் மேடைகள் விரிந்தும், உயர்ந்தும் வருகின்றன. அம்மேடைகள் கிளப்பும் ஒலி, வாழ்க்கையை வழிப்படுத்துகிறதா இல்லையா என்று சோதித்துப் பார்த்தல் வேண்டும். அது வாழ்க்கையை வழிப்படுத்துவதாயின், அதை இசை என்று கொள்ளலாம். இல்லையேல் என்னென்று கொள்ளல் வேண்டும்?..... இயற்கை இசையும், அதற்கு அரண்செய்யும் பண்களும் அமைதி உலகைப் படைக்கும். இப்படைப்புக்கென்று இசை வழிபாடு நிகழ்வதாக.

---

*'பாகத்தி வாறகவிதை பாடிப் படிக்கவோ
பத்திநெறி யில்லை வேத
பாரா யணப்பனுவல் மூவர்செய் பனுவலது
பகரவோ இசையு மில்லை..'

'தேவரெலாம் தொழச்சிவந்த செந்தாள் முக்கண்
செங்கரும்பே மொழிக்கு மொழி தித்திப்பாக
மூவர்சொலுந் தமிழ்கேட்குந் திருச்செ விக்கே
மூடனேன் புலம்பியசொல் முற்று மோதான்'

—தாயுமானார்

உயிர்த் தொண்டு

வழிபாடுகளில் உயிர்த்தொண்டும் ஒன்று. இதை அறிவுறுத்தாத சான்றோர் இல்லை. உயிர்த்தொண்டு செய்யப் புகுவோர் முதலில் தம்மைத் தொண்டராக்கிக் கொள்வது நல்லது. தொண்டரல்லாதார் உயிர்த்தொண்டு செய்யப் புகுந்தால் ஊருக்கே கேடு விளையும். விளைந்த கேடுகள் வரலாற்று நூல்களில் படிந்து கிடக்கின்றன. சகோதரர்கள் தமது நலத்தை எண்ணியும், பேர் புகழ்களைக் கருதியும், பதவி பட்டங்களை நினைந்தும், பிறபேறுகளை உன்னியும் 'தொண்டர்' என்னும் பெயரால் வெளிவந்து, உலகைக் கெடுப்பது அறமாகாது. அச் சகோதரர்கள், வழிபாட்டால் தங்களைப் பண்படுத்தித் தொண்டில் இறங்குவார்களாக.

முத்திறம்

வழிபாட்டு முறைகளை நம் முன்னோர் முத்திறமாக பிரித்துள்ளனர். முதலாவது பரம்பொருளையே புகழ்ந்து நிற்பது; இரண்டாவது குறைபாடுகளை முறையிட்டு முறையிட்டு, அழுது அழுது, மன்னிக்குமாறு பரத்தை வேண்டுவது; மூன்றாவது தன்னலம் கருதி கோயிலுக்குப் போவது.

இம்மூன்றும் முறையே உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என்று முதியோரால் சொல்லப்பட்டன.

⊗'வரிவள ரவிரொளி யரவரை தாழ
வார்சடை முடிமிசை வளர்மதி சூடிக்
கரிவளர் தருகழல் கால்வல னேந்திக்
கனலெரி யாடுவர் காடரங் காக

⊗ஞானசம்பந்தர்.

விரிவளர் தருபொழி விளமயி லால
　　வெண்ணிறத் தருவிகள் திண்ணென வீழும்
எரிவள ரினமணி புனமணி சாரல்
　　இடைச்சுர மேவிய இவர்வண மென்னே.

ஆற்றையும் ஏற்றதோர் அவிர்சடை யுடையர்
　　அழகினை அருளுவர் குழகல தறியார்
கூற்றுயிர் செகுப்பதோர் கொடுமையை யுடையர்
　　நடுவிரு ளாடுவர் கொன்றையந் தாரார்
சேற்றயல் மிளிர்வன கயலிள வாளை
　　செருச்செய வோர்ப்பன செம்முக மந்தி
ஏற்றையொ டுழிதரு மெழில்திகழ் சாரல்
　　இடைச்சுர மேவிய இவர்வண மென்னே.

தேங்கமழ் கொன்றையந் திருமலர் புனைவார்
　　திகழ்தரு சடைமிசைத் திங்களுஞ் சூடி
வேந்தவர் சுடலைவெண் ணீறுமெய் பூசி
　　வேறுமோர் சரிதையர் வேடமு முடையர்
சாந்தமு மகிலொடு முகில்பொதிந் தலம்பித்
　　தவழ்கன மணியொடு மிகுபளிங் கிடறி
ஏந்துவெள் ளருவிக ளெழில்திகழ் சாரல்
　　இடைச்சுர மேவிய இவர்வண மென்னே.

இது பரம்பொருளைப் புகழ்தல்.

*வேயே யனதோ ளுமையுதவும் மிளிர்பொற்கலசப் பாலுண்ட
தூயோய் இருகன் னியர்கணவா சோதி வேலா மயில்வீரா
நாயேன் இழைத்த பிழைபொறுத்துன் நளின பாதந் தரல்வேண்
ஆயே யனைய போரூரா அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே. [டும்

மாண்டு பிறவா நெறியருளும் மன்னா வானோர் முதலெவரும்
வேண்டும் பொருளே பொய்யவனேன்
　　மெய்யாந் துணையே நாயடியேன்

---

*சிதம்பரசுவாமிகள்

ஈண்டிங் கிழைத்த குற்றங்கள் எல்லாம் பொறுத்தே எளியேனை
ஆண்டு கொளல்வேண் டும்போரூர் ஐயாவுன்றன் அடைக்கலமே.

வினையேன் இழைத்த பெரும்பிழைகள்
பொறுத்தாட் கொண்ட மெய்த்தேவே
நினையேன் வேறோர் புகலிடமும்
அறியேன் சிறியேன் நின்மலனே
கனைமா பிறவிக் கடல்கடப்பக்
கழல்தாட் கலனைத் தரவேண்டும்
அனையே யனைய போரூரா
அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே.

பொன்னே யனைய அருள்தந்தாய்
பொற்பார் திருத்தாள் தொழத்தந்தாய்
மன்னே யதனை மறந்திகழ்ந்த மதியி லேனென் றினியுய்கேன்
மின்னே யனைய பொய்வாழ்வை விழைந்த கடையே னாயிடினும்
அன்னே யனைய போரூரா அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே.

ஏது செயினுங் கொடியேனுக் கிரங்கி யாண்ட பெருந்தாதாய்
நீத னிவனென் றெனையிகழ்ந்தாற்
சிறியேற் குயுமோர் நெறியுளதோ
ஓது மதிபோல் அருளமிர்தம் உதவும் ஆறு முகப்பெருமான்
ஆதி புதல்வா போரூரா அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே.

கண்ணின் மணியே யுயிர்க்குயிரே
கரும்பின் சுவையே பெருந்தேனே
நண்ணுங் கதியே சுரர்பதியே நாதா அதிக சிவபோதா
என்னும் அடியார் பெருவாழ்வே என்னா யகனா கியதேவே
அண்ணுங்கனியே போரூரா அடியே னுன்றன் அடைக்கலமே.

இது முறையீடு.

தியானம் எற்றுக்கு?

'தியானம் எற்றுக்கு? பரம்பொருளைத் தியானிப்பவனுக்கும் மற்றவனுக்கும் என்ன வேற்றுமை?' என்று கேட்பவரும் இருக்கின்றனர். அவரை நோக்கி, 'வாழ்க்கையில் அமைதி வேண்டுமா? வேண்டாவா?' என்று யான் கேட்கிறேன். 'அமைதி வேண்டா' என்று எவர் கூறுவர்? அமைதி வேண்டுமெனில் அதைப் பெறுதற்குரிய வழி என்ன? வழி உண்டா? இல்லையா? வழி உண்டு.

அமைதி நிலவாதவாறு கேடுசூழப் புறமனம் காத்து நிற்கிறது. அக்காவல் ஒதுங்கினாலன்றி அமைதி நிலவுதல் அரிது; காவல் தானே ஒதுங்குமோ? அதை ஒடுக்கியே ஒதுக்கல் வேண்டும். அதை ஒடுக்கவல்லது எது? தியானம். அத்தகைய தியானம் வாழ்க்கைக்கு வேண்டுமா?

தியானத்தில் நிற்போனைப் புறமனக் குறும்பு ஒன்றும் செய்யாது. மற்றவனை அஃது அலைக்கும். அவன் வாழ்க்கைக்கும் இவன் வாழ்க்கைக்கும் வேற்றுமை இருக்குமா? இராதா?

'ஒழுக்கம் விழுப்பமுடையது; அதை உயிரினும் ஓம்புதல் சிறப்பு' என்று அறிஞர் பேசுகின்றனர். எழுதுகின்றனர். வெறும் பேச்சும் எழுத்தும் ஒழுக்கத்தை ஓம்புமா? ஒழுக்கத்துக்கு உறைவிடம் நடுமனம். அம்மனத்தை விளங்கச் செய்வது தியானம்.

அடிமனம் தெய்விகத்துக்கு இருப்பிடம். அம்மனத்தையும் விழிக்கச் செய்வது தியானம்.

புறமனத்தை ஒடுக்கி, ஒழுக்கத்துக்கும் தெய்விகத்துக்கும் ஆக்கந்தேடும் தியானம் வேண்டுமா? வேண்டாவா?

எவர் பொருட்டு?

வழிபாடு எவர் பொருட்டு? மக்களின் பொருட்டா? பரத்தின் பொருட்டா? மக்கள் பொருட்டே வழிபாடு

நிகழ்ந்து வருகிறது. பரத்தின் பொருட்டு அஃது ஏற்றுக்கு நிகழ்தல் வேண்டும்? பரம்பொருள் பொதுவா யிருப்பது.

பொது

எல்லார்க்கும் பொதுவில் காற்று வீசுகிறது; கதிரொளி காய்கிறது; மழை பெய்கிறது. அதே போல எல்லார்க்கும் பொதுவில் பரத்தின் அருள் பொழிகிறது. அஃது ஓரிடத்தில் அதிகமாகவும், மற்றோரிடத்தில் குறைவாகவும் பொழிவதில்லை. அவ்வருளைப் பெறுதற்கு மக்கள் வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்.

கல்லார்க்குங் கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங் களிப்பே
  காணார்க்குங் கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங் கண்ணே
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
  மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
  நரர்களுக்குஞ் சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவில் நடமிடுகின்ற சிவமே
  என்னரசே யான்புகலும் இசையுமணிந் தருளே

என்று இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளியுள்ளார்கள். சுவாமிகள் கண்ட உண்மை இப்பாட்டாகியது.

இக்கருத்து கிறிஸ்து பெருமான் மலைப்பொழிவிலும் இலங்குகிறது. பெருமான் மலைப்பொழிவையும் மற்ற மணிமொழிகளையும் 'கிறிஸ்துமொழிக் குறள்' என்னும் நூலாகப் பாடியுள்ளேன். அதிலுள்ள இரண்டு குறள் வருமாறு:

நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் ஞாயிறெழ இறைவன்
எல்லார்க்கும் செய்கின்றான் இன்பு.

நடுநிலையர் மற்றவர் நன்றுபெற மாரி
விடுகின்றான் தேவன் விழைந்து.

இருளும் அருளும்

மகன் நிகழ்த்தும் வழிபாட்டளவில் அவனது அக இருள் நீங்கும்; அவ்வளவில் அருள் ஒளி விளங்கும். வழிபாடு பூரணம் எய்திய நிலையில் இருள் முற்றும் அகலும்; அருளும் முற்றும் படியும்.

செல்வம்

வழிபாட்டைப் பற்றி உலவும் கருத்துக்கள் கணக்கிடற்பாலன அல்ல. அவற்றுள் சிலவற்றையாவது ஈண்டு விரிக்க என் மனம் எழவில்லை. ஒன்றை மட்டும் உரைக்கலாமென்று எண்ணுகிறேன்.

ஒருவன் நாடோறும் கோயிலுக்குப் போய் வழிபாடு செய்கிறான். இன்னொருவன் கோயிலுக்கே போவதுமில்லை; வழிபாடு செய்வதுமில்லை, அவனை வறுமை வாட்டுகிறது. இவனைச் செல்வம் சிறப்பிக்கிறது. முன்னவனுக்கு வயிறெரிகிறது. அவன் 'என்ன! யான் நாடோறும் கோயிலுக்குப் போய் வழிபாடு செய்கிறேன். என்னை வறுமை வாட்டுகிறது, கோயிலுக்கே செல்லாத பாவிக்குச் செல்வம் சிறக்கிறது. பரம்பொருளுக்குக் கண்ணில்லை போலும்' என்று வழிபாட்டையே ஏசுகிறான்.

வழிபாட்டுக்கும் செல்வப் பேற்றுக்கும் தொடர்பு இல்லை. உண்மை வழிபாடு மற்றவர் செல்வத்தைக் கண்டு பொறாமை யுறாது. போலி வழிபாடே பொறாமையை எழுப்பும்; பிறரைப் பழிக்கும்; பரத்தையும் நிந்திக்கும்.

பயன் கருதாமை

செல்வப் பேறோ பிற பேறுகளோ கருதிப் பரத்தை வழிபடுவது உண்மை வழிபாடாகாது. பயன் கருதாமை வழிபாட்டின் உயிர்நாடி என்பது சான்றோர் கருத்து. இது கீதையின் உள்ளம்.

வழிபாடு நேரியதாயிருத்தல் வேண்டும். அது விழுப்பந்தரும். விழுப்பம் யாருக்கு? வழிபடுவோருக்கென்க. பரத்தினிடத்து ஒன்றையும் எதிர்பாராது ஒருவன் நிகழ்த்தும் வழிபாடே சிறந்தது.

வழிபாடு எவர் பொருட்டு? மக்களின் பொருட்டா? பரத்தின் பொருட்டா? விடை வேண்டுங்கொல்!

சேர்ந்து

வழிபாட்டைத் தனித்துச் செய்வதா? சேர்ந்து செய்வதா? அறிஞர் அதையும் வியக்கின்றனர்; இதையும் வியக்கின்றனர். ஒருவர் இருவர் அருளாளராவதினும், பலர் அருளாளராவது உலகுக்கு விரைவில் நலம் பயக்கும். சேர்க்கையில் உணர்வு பெருகுதல் இயல்பு. சேர்க்கை வழிபாடு செகத்தையே ஒன்றுபடுத்தும். அச்சேர்க்கைமீது நாட்டஞ் செலுத்துவோம்.

4. சேர்க்கை

சேர்க்கை இயற்கையா? செயற்கையா? இயற்கை. இயற்கையில் பிரிவு இல்லையோ? உண்டு. ஆனால் அது பிரிவுக்கென்று நிகழ்வதில்லை; சேர்க்கையின் ஆக்கத்துக்கென்று நிகழ்வது. அப்பிரிவு, தன்னை என்றும் நிலை பெறாக்கத் தோன்றுவதன்று. அது நிலையில்லாத ஒன்று. அத்தகைய பிரிவு எங்ஙனம் இயற்கையின்பாற் படுவதாகும்?

யாண்டும்

சேர்க்கை யாண்டில்லை? அது யாண்டும் இருக்கிறது. சேர்க்கை செறியாத இடமில்லை என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

கலையும் புவனமும்

தத்துவக் கலைகளையும் தத்துவப் புவனங்களையும் எண்ணுவோமாக. அவை எங்கே தோன்றுகின்றன? எங்கே ஒடுங்குகின்றன? எண்ணங்கள் எங்கெங்கேயோ ஓடுகின்றன; திரிகின்றன; திரும்புகின்றன; வாடுகின்றன; எழுகின்றன; மீண்டும் ஓடுகின்றன; திரிகின்றன;... எண்ணங்களில் என்னென்னவோ தோன்றுகின்றன. அத்தோற்றங்கள் தொடர்ந்து தொடர்ந்து நீண்டு நீண்டு செல்கின்றன. அவை எங்கே சென்றாலும், எங்கே முட்டினாலும், எங்கே மோதினாலும் ஒரு முடிவை அடைந்து தீரல் வேண்டும். அம் முடிவைப் பற்றித் தத்துவ உலகில் அறிவுப்போர் இன்னும் நிகழ்ந்து வருகிறது.

ஒலி

தத்துவங்கள் அணு அணுவாய் நுணுகி நுணுகி ஒலியாய் ஒலியாகும். ஒலியை முடிவாகக் கொள்ளலாமோ?

கொள்ளலாகாது. ஏன்? ஒலியும் வடிவுடையதென்பது ஆராய்ச்சியால் நிறுவப்பட்ட உண்மை. அவ்வடிவு யோகியர்க்குப் புலனாகியது; இனி வரும் விஞ்ஞானியர்க்கும் நன்கு புலனாகும். புலனாகும் ஒன்று வடிவுடையது; மாறுந் தன்மையது.

மாயை

அமைதியில் நின்று ஒலியை ஆய்ந்தால் அதன் மூலம் புலப்படும். அம்மூலம் மாயை என்று கருதப்படுகிறது. (மாயை மூவகை. அவை பிரகிருதி, அசுத்தம், சுத்தம் என்பன. சுத்த மாயை நுண்ணியது. அதன் தடிப்பு அசுத்த மாயை. இதன் தடிப்பு பிரகிருதி மாயை. மாயையின் தோற்றுவாய் ஒலி அல்லது நாதம். இங்கே ஒலியின் மூலம் பொதுவாக மாயை என்று கூறப்பட்டது.)

மாயை பொருள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது; பொருள் அன்று என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இரண்டும் ஆன்றோர் மொழிகள். அங்கும் ஐயப்பாடே. மகன் மெய்யுணர்வு பெறும்வரை, அவன்பால் ஐயப்பாடு ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும். மாயை பொருளோ? பொருளன்றோ? அதைப் பற்றிய கவலை இங்கே வேண்டுவதில்லை. மாயை பொருள் அன்று என்று வாதிப்போரும் விவகார உலகில் அது பொருள் என்று புகல்கின்றனர்.

விவகாரம்

நமது வாழ்க்கை விவகார உலகிலேயே நடக்கிறது. யான் அவ்வுலகிலிருந்தே கடனாற்றுகிறேன். விவகார உலகில் மாயை பொருள் என்பதில் கருத்து வேற்றுமை பெரிதும் இல்லை. அவ்வுலகில் எழுந்த ஆராய்ச்சி, எல்லா உலகங்கட்கும் மூலகாரணம் மாயை என்று தெரிவிக்கிறது.

மாயைத் திரட்சி

அம் மாயை முதல் முதல் ஒலியாகிறது. ஒலி ஒளியாகிறது. ஒளியினின்றும் பல திறத்தத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன. இத்தத்துவங்கள் கலைகளாகவும் புவனங்களாகவும் உருவெடுக்கின்றன. உருவெடுத்த கலைகள் எத்துணை! புவனங்கள் எத்துணை! இவை யாவும் படிப்படியே சேர்க்கை பெற்ற திறங்கள் சிந்தனைக்குரியன.

கலையும் இனமும்

கலை நூல்களைக் கருதுவோம். அவற்றின் மூலமாகிய மாயை, ஒலியாய், எழுத்தாய், சொல்லாய், தொடராய், பகுதியாய் நூலாகிறது. நூல் பலதிறச் சேர்க்கை பெற்ற ஒரு பிண்டம்.

கலையில் எத்தனையோ இனங்களிருக்கின்றன. அவை யாவும் கலை என்னும் ஒரு பொதுச் சேர்க்கையில் அடங்கி நிற்கிறது.

புவனம்

புவனமும் பலதிறச் சேர்க்கை பெற்ற ஒரு பிண்டமே! மாயா ஒலித்திரள் அணு அணுவாய்ச் சேர்ந்து சேர்ந்து புவனமாகிறது. புவனம் சேர்க்கையின் ஆக்கமா? அன்றா? உன்னுங்கள்.

கலைகள் எவ்வளவு? புவனங்கள் எவ்வளவு? அவ்வளவும் சேர்க்கையே.

தொல்காப்பியம்

கலைகளில் எதை ஆய்ந்தாலும் அது பலவிதச் சேர்க்கைகளைப் பெற்ற ஒன்று என்பது நனி விளங்கும். எடுத்துக்காட்டுக்கென்று ஈண்டு ஏதேனும் ஒரு கலையைக் கொள்வது நலம்; எக்கலையைக் கொள்வது? என் மனம் எதை எதையோ நினைக்கிறது; நினைந்து நினைந்து

ஓரிடத்தில் அமர்கிறது. அவ்வோரிடம் தொல்காப்பியக் கலை என்று நேயர்கட்கு அறிவிக்கிறேன்.

உலகக் காப்பியம்

தொல்காப்பியம் எது? யான் உலகையே தொல் காப்பியம் என்று சொல்வது வழக்கம். உலகம் ஒரு காப் பியம் என்று அறிஞர் கூறுவர். அக்காப்பியத்தின் வயது என்ன? இருநூறு கோடி. அதைத் தொல்காப்பியம் என்று சொல்லலாமன்றோ? அத்தொல்காப்பியத்திலுள்ள பொருள் களெல்லாம் படிந்து வருமாறு ஒரு கலை வடிக்கப் பெற்றது. அது முதன்முதல் தமிழில் வடிக்கப்பெற்றது. அதுவே 'தொல்காப்பியம்' என்னும் தமிழ்க்கலை.

தொல்காப்பியச் சேர்க்கை

தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என்ற மூன்று சேர்க்கை கொண்ட ஒரு பெரிய நூல். எழுத்து ஒலியின் சேர்க்கை. சொல் எழுத்தின் சேர்க்கை. சொல்லின் சேர்க்கை பொருள். பொருளில் என்ன பேசப்படுகிறது? உலகச் சேர்க்கை பேசப்படுகிறது.

அமைப்பு

தொல்காப்பியப் பொருளில் நால்வகை நிலங்கள், அவ்வந் நிலத்துக்குரிய மரங்கள், பூக்கள், பறவைகள், விலங்குகள், மக்களினங்கள், பெண் ஆண் வாழ்க்கை, வழக்க ஒழுக்கங்கள், செய்யுள் யாப்புக்கள் முதலியன ஓவி யங்களாய் அமைந்துள்ளன. அவ்வோவியங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்து சேர்ந்தே நிற்கின்றன.

நிலத் தொடர்பு

நால்வகை நிலங்கள் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரிந்திருக்க வில்லை. அவை ஒன்றை ஒன்று தொடர்ந்து தொடர்ந்து

இடையீடின்றிக் கிடக்கின்றன. இத்தொடர்புடைய நால் வகை நிலங்களாலாகியதே உலகம் - நாம் வாழும் உலகம்.

உலகம்

நாம் வாழும் உலகம் தனித்தா நிற்கிறது? அது தனித்து நிற்றல் முடியாது. அது சேர்க்கை பெற்றே நிற்கிறது. நாம் வாழும் உலகம் ஞாயிற்றைச் சுற்றுகிறது. மற்ற உலகங்களும் அவ்வாறே சுற்றுகின்றன. அவ்வுலகங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஞாயிற்றின் கதிரால் உறவுகொண்டு, எவ்வித முட்டுமின்றிப் பிணக்குமின்றிச் சுற்றிச் சுழன்று வருவதை - மனமே! நினைந்து பார்; பிரிவை நினையாதே; சேர்க்கையை நினை; நீ வாழ்வாய்; உலகமும் வாழும்.

உலக உறவு

எல்லா உலகங்களும் தங்களுடன் உறவுகொண்டிருப்பதோடு ஞாயிற்றுடனும் உறவுகொண்டிருக்கின்றன. ஞாயிறும் எல்லா உலகங்களின் உறவைப் பெற்றிருக்கிறது. இல்லையேல் எவ்வுலகமும் இராது; ஞாயிறும் இராது. இங்கே உலகங்களும் ஞாயிறும் ஒன்றோடொன்று சேர்க்கை பெற்றிருத்தல் கருதற்பாலது.

இனம்

புல், செடி, கொடி, மரம், புழு, பறவை, விலங்கு, மனிதம் முதலியவற்றைப் பாருங்கள். ஒவ்வொன்றும் தன் தன் கூட்டத்துடன் சேர்ந்து வாழ்கிறது. புல்லில் பல இனங்களிருக்கின்றன. அவ்வவ்வினம் அதன் அதனுடன் ஒன்றுபட்டு உறைகிறது. அவ்வினங்களெல்லாம் சேர்ந்த ஒன்று 'புல்' என்று பொதுப்பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது. அதனால் புல்-புல்லினம் என்ற ஆட்சி பிறந்ததென்று தெரிகிறது. இவ்வாறே மரம்-மரவினம், புழு-புழுவினம், மீன்-மீனினம், பாம்பு-பாம்பினம், பறவை-பறவையினம்,

விலங்கு-விலங்கினம், 'மக்கள்-மக்களினம் முதலிய வழக்காறு கள் தோன்றின. வகைக்குள் தொகைகள் துலங்குகின்றன. அவற்றுள் சேர்க்கை சிறத்தல் சிந்திக்கத்தக்கது.

சாதி, சமயம், நிறம், மொழி, நாடு முதலியவற்றிலும் வகையும் தொகையும் தொடர்புபெற்றுள்ளன. மனித வகுப்பு ஒன்று. அதில் எத்தனையோ தொகுப்புக்கள் இருக் கின்றன. இவ்வாறே சமயம் முதலிய ஒவ்வொன்றிலும் தொகுப்புக்கள் உண்டு. தொகுப்புக்கள் திரண்டு திரண்டு வகுப்புக்களாதலை உன்னிச் சேர்க்கை நுட்பத்தை உணர் வது அறிவுடைமை. இவ்வாறே கலைகளிலும் வகையும் தொகையும் இருத்தல் மேலே சொல்லப்பட்டது,

உலகம் ஒன்று. அது, சரம் என்றும் அசரம் என்றும், அஃறிணை என்றும் உயர்திணை என்றும் வகுக்கப்பட் டிருக்கிறது. இவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வோரினம். ஆனா லும், எல்லாம் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்க்கை பெற்றிருக்கின் றன. எல்லாம் சேர்ந்த ஒன்றே உலகம். சேர்க்கையின்றி உலகம் நிலவாது; வாழாது.

வளர்ச்சி

உலகில் 'வளர்ச்சி' என்றொரு பண்பு இயற்கையில் அமைந்திருக்கிறது. அது கூர்தல் அல்லது உள்ளது சிறத்தல் (Evolution) என்பது. இதை ஆய்ந்தால் ஒன்றிலிருந்தே பலவகை உடலங்கள் தோன்றிய நுட்பம் தெரிய வரும். முதல் முதல் ஒரு பெண்தாது பிறந்தது. அதிலிருந்து ஓர் ஆண்தாது பிறந்தது. இரண்டும் சேர்ந்து சில தாதுப்பொருட்களை ஈன்றன. அவற்றி லிருந்து புல், செடி, கொடி, மரங்களும், மீன், புழு, பாம்பு களும், பறவைக் கூட்டங்களும், விலங்கினங்களும், மக்கள் குழுக்களும், பிறவும் தோன்றின. இவ்வளர்ச்சியில் பலவிதச் சேர்க்கைகள் உண்டு. வளர்ச்சித் தத்துவத்துக்கும் சேர்க்கை வேண்டுமென்று தெளிக.

வீடு - உலகம்

மக்கள் வாழ்க்கை, வீட்டில் தொடங்குகிறது. அங்கே சேர்க்கை உண்டா? இல்லையா? இல்லை என்று எவரும் கூறார். அவ்வீடு, தெருவாய், ஊராய், வட்டமாய், மாவட்டமாய், நாடாய், உலகாகிறது. இதில் சேர்க்கைத் திறம் வெள்ளிடைமலையென விளங்குகிறது.

உலகம் - அகிலம் - பரம்

நாம் வாழும் உலகமும், மற்றக் கோள்களும், உடுக்களும், பிறவும், ஞாயிறும் ஒன்றுபட்ட ஒரு குடும்பம் என்பது இயற்கை ஆராய்ச்சியால் நன்கு விளங்குகிறது. இவை எல்லாம் சேர்ந்த ஒன்றே அகிலம் என்பது. ஓர் அகிலம் இன்னோ ரகிலத்துடன் தொடர்புபெற்றே நிற்கிறது. எல்லா அகிலங்களும் இயங்குதற்குத் துணைபுரிவது பரம்பொருள். இப் பரம்பொருள் எவ்வாறு துணை புரிகிறது? எல்லா அகிலங்களிலும் - எங்கெங்கும் - நீக்கமறச் சேர்ந்துநின்று பரம்பொருள் துணை புரிகிறது.

உரைசேரும் எண்பத்து நான்குநூ
  றாயிரமாம் யோனி பேதம்
நிரைசேரப் படைத்தவற்றின் உயிர்க்குயிராய்
  அங்கங்கே நின்றான் கோயில்
வரைசேரும் முகில்முழவ மயில்கள்பல
  நடமாட வண்டு பாட
விரைசேர்பொன் விதழிதர மென்காந்தள்
  கையேற்கும் மிழலை யாமே.

என்று **ஞானசம்பந்தப் பெருமான்** அருளியதை அமைதியில் நின்று நினைக்க நினைக்கப் பரம்பொருளின் சேர்க்கை நுட்பம் இனிது புலனாகும். எல்லாவற்றிலும் சேர்ந்து நின்று உயிர்கட்குத் துணைபுரியும் பரம்பொருளை எம் முறையில் வழிபடுவது? தனித்துநின்றா? சேர்ந்து நின்றா?

சேர்ந்து நின்று வழிபடுவது சிறப்பு. சேர்க்கை வழிபாடு உலகில் வெவ்வேறு முறையில் நடைபெற்றுவருகிறது. அதைக் கூர்ந்து கூர்ந்து உணரவேண்டுவது மக்கள் கடமை.

எல்லாவற்றிலும் நீக்கமின்றிச் சேர்க்கை பெற்றுள்ள பரத்தை வழிபடுவது எல்லாவற்றையும் எதையும் வழிபடுவதாகும். இதுபற்றியே மற்ற வழிபாடுகளினும் பர வழிபாடு சிறப்பாகச் சான்றோரால் அறிவுறுத்தப்பட்டது.

கூறுகள்

மக்கள், கூட்டங் கூட்டமாகக் கோயிலுக்குப் போகிறார்கள்; பாடல் பாடுகிறார்கள்; வணக்கஞ் செய்கிறார்கள். மேலும் சில வழிபாடுகள் அவர்களால் ஆற்றப்படுகின்றன. உலகில் வகுப்புச் சங்கங்கள், சமயச் சபைகள், கல்விக் கழகங்கள், அரசியல் மன்றங்கள் முதலிய அமைப்புக்கள் ஆங்காங்கே காணப்பட்டுள்ளன; பலதிறப் பள்ளிகள், மருத்துவ நிலையங்கள், தொழிற்சாலைகள், திக்கற்றவர் விடுதிகள் முதலியன யாண்டும் பிறங்குகின்றன; கூட்டுறவு இயக்கம், சாரண இயக்கம், சகோதர இயக்கம் முதலியன எங்கணும் இலங்குகின்றன. இவை யாவும் சேர்க்கை வழிபாட்டின் கூறுகள். இவ்விடங்களில் வழிபாடுகள் துண்டு துண்டாக நிகழ்கின்றன. இவற்றின் குறிக்கோள் உலகச் சேர்க்கை என்பதில் ஐயமில்லை.

தன்னலமற்ற தொண்டு

'கோயில் ஒன்றுதானே வழிபாட்டுக்கு உரிய இடம். பிற அமைப்புக்கள் வழிபாட்டுக்கு உரிய இடங்களா' என்று சிலர் கருதல் கூடும். தன்னலமற்ற தொண்டுகள் எவ்விடங்களில் நிகழினும் - எவ்வமைப்புக்களில் நிகழினும் - அவை யாவும் வழிபாட்டுக்குரிய கோயில்களேயாகும். இங்கே எண்ணத்தக்கது சேர்க்கை வழிபாடு ஒன்றே.

தனிமை

துண்டு துண்டாக நடைபெறும் சேர்க்கை வழிபாட்டில் தனிமை தலைகாட்டாமலிராது. அதனால் உலகச் சேர்க்கைக்கு இடர் விளையும். உலகில் தோன்றிய பெரியோர் அனைவரும் 'தான்' என்பதை அதாவது 'தனிமை'யைத் தொலைக்கவே முயன்றனர். தனிமை என்பது சேர்க்கைக்கு இடர் விளைப்பதென்று அவர் நன்கு உணர்ந்தமையால், அதைத் தொலைக்க அவர் முயன்றனர் என்று யான் கருதுகிறேன். தனிமையைத் தொலைக்க அவ்வக் காலப் பெரியோர் கொண்டமுறை அவ்வக் காலத்துக்கு உரியதாயிற்று. முறை இக்காலத்துக் குரியதாய்ப் புத்துயிர் பெறல் சிறப்பு.

கார்ல் மார்க்ஸ்

தனிமையைத் தொலைக்க இந்நாளில் முனைந்தவர் சிலர். அவருள் குறிக்கத்தக்கவர் கார்ல் மார்க்ஸ்.

கார்ல் மார்க்ஸ் (1818-1883), ஜெர்மனியில் பிறந்தவர்; அறிஞர் ஹெகலிடம் தத்துவம் பயின்றவர். அவர்க்கும் இவர்க்கும் கருத்தில் வேற்றுமை விளைந்தது. கார்ல் மார்க்ஸுக்குத் தனிமையில் - தனிமைப் பொருளுடைமையில் - வெறுப்பும், சேர்க்கையில் - சேர்க்கைத் தொழின் முறையில் - விருப்பும் உண்டாயின. இக்கொள்கை அக்கால ஜெர்மனிக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதை முன்னிட்டு ஜெர்மனி மார்க்ஸைத் துரத்தியது.

கார்ல் மார்க்ஸ் என் செய்தார்? ஜெர்மனியின் பொருட்டுத் தமது கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்க நினைந்தாரில்லை. அவர் தமது கொள்கையில் உறுதியுடன் உறைந்தே நின்றனர். மார்க்ஸ் பெல்ஜியம் நோக்கினர். பெல்ஜியம் அவரை ஏற்றதா? இல்லை. அவர் பிரான்ஸுக்கு ஓடினர். பிரான்ஸ் குடியரசு நாடு. அந்நாடாதல் அவர்க்கு இடந் தந்ததா? இல்லை. ஏழை மார்க்ஸின் நெஞ்சம்

சுழன்றது. சுழன்ற நெஞ்சில் இங்கிலாந்து தவழ்ந்தது. கருத்து வேற்றுமையை மதிக்கும் பெருமை வாய்ந்த இங்கிலாந்து மார்க்ஸுக்கு இடம் கொடுத்தது. அவர் காலம் அங்கேயே கழிந்தது. மார்க்ஸுக்கு இங்கிலாந்து இடம் கொடாமல் அவரை அலைய வைத்திருப்பின், உலகை ஒருமைப்படுத்த வல்ல 'காபிடல்' போன்ற சிரிய நூல்கள் வெளிவந்திருக்குமோ?

புது உலகம்

மார்க்ஸின் உள்ளத்தில் பழைய உலகின் சிறுமைகள் புகுந்தன; அவ்வுலகின் அலைவும் குலைவும் தொடர்ந்து நுழைந்தன. உலகைப் புதுக்க அவர் உள்ளம் கிளர்ந்து எழுந்தது; எழுந்து புதிய உலகைப் படைத்தது. அம் மானதப் படைப்பு நூல்களாகவும், இயக்கமாகவும் உருக் கொண்டது. மார்க்ஸைப் புது உலகம் படைக்க வந்த ஒருவர் என்று கூறல் மிகையாகாது.

ஏகாதிபத்தியக் கொடுமையால், உலகம், பசி-பட்டினி—நோய்—அகால மரணம்—அடக்குமுறை—உரிமைக் கேடு — போர் முதலியவற்றால் அரிக்கப்படுவது கார்ல் மார்க்ஸின் நெஞ்சைப் பிளந்தது; புது உலகைப் படைக்கக் கடவியது. அவரது கல்வியும், கேள்வியும், அறிவும் அன்பும், ஆராய்ச்சியும், அநுபவமும்—முதல் தொழில் அற்ற ஓர் உலகை, வறுமை கொடுமை செல்வத்திமிர் அற்ற ஓர் உலகை, போலிஸ் பட்டாளம் அற்ற ஓர் உலகை, அரசும் அற்ற ஓர் உலகை, உற்பத்திசாலை போர்க்கருவி களை வடியாததைக் காணும் ஓர் உலகை, சமாதிமத நிற நாடு முதலிய வேற்றுமைகள் நெளியாத ஓர் உலகை, எல்லா மக்களும் ஒரே சமுகம் என்றுகொள்ளும் ஓர் உலகை, தனிமை அதாவது தன்னலம் அற எல்லாரும் சேர்ந்து தொழில்புரிந்து வாழும் ஓர் உலகை, இவையெலாஞ் சேர்ந்த ஒரு புது உலகைப் படைக்க நெருக்கின. அந் நெருக்கு மார்க்ஸியமாய் ஒரு புது உலகைப் படைத்தது.

லெனின்

புது உலகை அமைக்க வல்லது மார்க்ஸியம். அம் மார்க்ஸியம் பலரால் ஆராய்ச்சி செய்யப்பெற்றது. அவ் ஆராய்ச்சியினின்றும் வெளிவந்த கருத்துக்கள் பல. அவற்றுள் பெரும்பான்மையான உதட்டு அளவில்—வாதப் போர் அளவில்—வெற்றுரை அளவில் நிற்கலாயின. மார்க்ஸியத்தைப் பயின்று, தெளிவடைந்து, அதை மக்கள் வாழ்க்கையாக்க முனைந்து முயன்றவர் சிலர். அவருள் சிறந்தவர் லெனின் என்பவர். லெனின் தலைமையில் டிராட்ஸ்கி முதலியோர் எழுப்பிய கிளர்ச்சியால் ருஷ்யாவில் (1917) ஒரு பெரும் புரட்சி நிகழ்ந்தது. அதன் பயனாக மார்க்ஸியம் ருஷ்யாவில் ஓர் அளவில்—மிகச் சிறிய அளவில்—கால் கொண்டது. அஃது இன்னும் நிலையமாக எழவில்லை. ஏன் எழவில்லை?

கட்சி

லெனின் (1924) மறைந்தபின் அவர்தம் சீடர்களுக்குள் நேர்ந்த பிணக்கு, டிராட்ஸ்கி கட்சி என்றும், ஸ்டாலின் கட்சி என்றும் இரு பிரிவைத் தோற்றுவித்தது. அதனால் ஸ்டாலின் ஆட்சி ஆக்கம் பெற்றது. கருத்து வேற்றுமை வளர்ந்தது. அவ்வேற்றுமை மூர்க்கத்தால் ஒடுக்கப்பட்டது.

மார்க்ஸிய வளர்ச்சிக்குக் கருத்து வேற்றுமை உயிர் போன்றது. அவ்வுயிர் மாய்க்கப்பட்டது. ஒரேவிதக் கருத்து நெளியலாயிற்று. அதனால் வளர்ச்சி குன்றியது; மார்க்ஸிய நிலையம் எழவில்லை.

முக்கூறு

மார்க்ஸியம் பொதுவாகச் சமதர்மம் என்றும் பொது உடைமை என்றும் பேசப்படுகிறது. இது பருமைப் பேச்சு. மார்க்ஸியத்தின் நுண்மையில் நுழைந்து பார்த்தல் வேண்டும்; பார்த்தால், மார்க்ஸ் பொதுமையில் முக்கூறு

இருத்தல் இனிது விளங்கும். முதல்கூறு சோஷியலிஸம்; இரண்டாவது கம்யூனிஸம்; மூன்றாவது பெர்பெக்ட் (Perfect) கம்யூனிஸம் அதாவது முழு கம்யூனிஸம். இதைச் சுத்த கம்யூனிஸம் என்று சொல்லலாம்.

ருஷ்யா

இப்பொழுது ருஷ்யாவிலுள்ளது ஒருவித சோஷியலிஸம். லெனின் மறைந்து பல ஆண்டுகளாயின. ஆகியும் ருஷ்யா சோஷியலிஸ அடியிலேயே நிற்பதாயிற்று. அச் சோஷியலிஸம் இடைப்பட்ட கம்யூனிஸமாகவும் இன்னும் வளரவில்லை. முழு கம்யூனிஸம் வெறும் கனவு உலகிலேயே நடமாடுகிறது.

கருத்து வேற்றுமை

வளர்ச்சி உறாமைக்குக் காரணங்கள் பல கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் எதைத் தலையாயதாகக் கொள்ளலாம். எனது சிற்றறிவிற்கு எட்டுவது ஒன்று. அது கருத்து வேற்றுமைக்கு இடம் தந்து, உலகச் சேர்க்கைக்கு ஆக்கந் தேட இப்பொழுதுள்ள ஆட்சி தவறியதாகும். கருத்து வேற்றுமை இடம் பெற்றிருப்பின், பிணக்கால் தோன்றிய இரண்டு கட்சியும் ஒன்றுபட்டிருக்கும். அவ் வொற்றுமை ருஷ்யாவின் வளர்ச்சிக்கும், உலகச் சேர்க்கைக்கும் ஊக்கமூட்டியிருக்கும்; இரண்டாம் உலகப்போர் நடந்திராது.

மார்க்ஸியமும் காந்தியமும்

கருத்து வேற்றுமை வளர்ந்திருந்தால் சில உண்மைகள் விளங்கி இருக்கும். உண்மை விளக்கத்தால் மார்க்ஸியம் அறிவுறுத்தும் சேர்க்கை அறத்தில் காந்தியம புகுந்திருக்கும். மார்க்ஸியம் காந்தியத்துடன் கலந்து விரைந்து வளர்தற்கு இடமுண்டாகி யிருக்கும்.

புது உலக ஆக்கத்துக்கு மார்க்ஸியம் மட்டும் போதாது என்றும் அதனுடன் காந்தியமும் சேரவேண்டும் என்றும், யான் பேசியும் எழுதியும் வருவது நாட்டவர்க்குத் தெரியும். மார்க்ஸியத்தின் அடியில் உருளும் உலகாயதமே என்னை இவ்வாறு பேசவும் எழுதவும் தூண்டுகிறது. காந்தியத்தின் அடியில் தெய்விகம் திகழ்வதை யான் நன்கு உணர்கிறேன். மார்க்ஸியம் உடலாகவும் காந்தியம் உயிராகவும் எனக்குத் தோன்றுகின்றன. உடலும் உயிரும் ஒன்றுபட்டுக் குலவுவதன்றோ வாழ்க்கை?

இந்தியா

ருஷ்யா, மார்க்ஸியத்தையும் காந்தியத்தையும் ஒன்றுபடுத்தி வளர்க்குமோ? வளர்த்தால் நலன் விளையும். இந்தியாவே இரண்டும் சேர்ந்த ஒன்றை வளர்ப்பதற்குரிய நாடு என்று எனது அநுபவம் அறிக்கை செய்கிறது. இந்திய முன்னோர் போதித்த சேர்க்கை, சடமும் பரமும் ஒன்றுபட்ட ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவ்வடியினின்றும் சேர்க்கை நிலையம் எழுதல் சிறப்பு.

மார்க்ஸியம் உலகச் சேர்க்கை அளவில் நிற்கிறது. அச்சேர்க்கையின் உயிர் பரம் என்பதை உணர்த்த வேண்டுவது இந்தியாவின் கடமை.

காலநிலை கார்ல் மார்க்ஸை உலகாயத போதனை செய்யுமாறு ஏவியது. அவர்க்குப் பின்னால் விஞ்ஞான உலகம் எவ்வளவோ வளர்ந்துவிட்டது. விஞ்ஞானமே பரத்தைக் கொள்ளுங்காலம் பிறந்து வருகிறது.

திருவள்ளுவம்

மார்க்ஸியமும் காந்தியமும் இன்று தோன்றியவை. இரண்டுக்கும் பிறப்பிடம் சில உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று திருவள்ளுவம். திருவள்ளுவர் கொள்கையை ஈண்டு யான் திருவள்ளுவம் என்று சொல்கிறேன்.

காதல் மணம்

திருவள்ளுவர் சேர்க்கை எது? அஃது இயற்கைச் சேர்க்கை. அதை அவர் அருளிய திருக்குறளில் பார்க்கலாம். திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப் பால் என்னும் முப்பாலுடையது. திருக்குறளின் காமம் காதலை உணர்த்துவது. 'காமத்திற் சிறந்தது காதற் காமம்' என்று **பரிபாடல்** பகர்கிறது. பொருட்பாலும் அறத்துப்பாலும் காமத்துப்பாலின் அரண்கள்.

காமத்துப்பாலில் காதல் மணம் கமழ்கிறது. காதல் இயற்கையிலுள்ளது. அஃது ஈருயிரை ஒன்று சேர்ப்பது. இதற்கென்று காதல் இயற்கையில் கோயில்கொண்டது. அக் கோயிலைக் காண இயற்கையோடியைந்து வாழ்தல் வேண்டும். அவ்வாழ்வு அன்புக் கடவுளை உணர்த்தும்.

காதல் வளர்ச்சி

காதல் ஈருயிரை ஒன்றுபடுத்தும் அளவில் நின்று விடுவதில்லை. அது குழந்தையாய்ப் பிறக்கவும், அன்பாகிக் குடும்பமாய் அமையவும் தோன்றாத் துணையாக நிற்கிறது. அன்புக் குடும்பம் ஒரு வீட்டில் மட்டும் கட்டுப் பட்டுக் கிடப்பதன்று. அஃது ஊராய், நாடாய், உலக மாகிறது. உலகம் ஒரு பெருங் குடும்பம்.

தடைகள்

உலகை ஒருகுலக் குடும்பமாக்கும் ஆற்றல் காதலுக்கு உண்டு. அவ்வாற்றலை மறிக்கச் சில செயற்கைத் தடைகள் குறுக்கிட்டுள்ளன. அவை சாதி, மதம், நிறம், சமூகம், நாடு முதலிய வேற்றுமைகளின் விளைவுகள். இவை செயற்கைக் களைகள். களைகள் என்றாதல் பறிக்கப்படும்.

காதல் மணத்தை மறிக்க எத்துணைச் சாதிச் சட்டங்கள், எத்துணை மதச் சட்டங்கள், எத்துணை நிறச் சட்டங்கள், எத்துணைச் சமூகச் சட்டங்கள், எத்துணை நாட்டுச் சட்டங்கள் உலகில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. அவை பாறை

போலவும், மலைபோலவும், சுறாப்போலவும், திமிங்கலம் போலவும் காதல் உரிமை நாவாயை மறித்துத் தடுக்கின்றன. இத்தடைகளை நீக்கிக் காதல் மணத்தை உரிமை பெறச் செய்தால் உலகம் ஒரு குலமாதல் திண்ணம். இந்நாளில் வேற்றுமைத் தடைகளை உடைத்துத் தள்ளுதற்கென்று பலதிற இயக்கங்கள் தோன்றி வருகின்றன. இவ்வியக்கங்கள் வெற்றி பெற்றதும் 'காதல்' உரிமையுடன் நடம்புரியும். அந்நடம் காலும் ஒளியால் சாதிமத நிற சமுக நாடு முதலிய வேற்றுமைகளின் உணர்வு ஒடுங்கும். உலகம் ஒருகுலக் குடும்பமாய்க் குலவும்.

உலகை ஒருகுலக் குடும்பமாக்கத் திருவள்ளுவர் காட்டியது காதல் வழி. காதல் இயற்கைச் சேர்க்கை; பிரிவன்று.

அன்பு

காதல் சேர்க்கை கனிந்து, கனிந்து, தெய்விக அன்புச் சேர்க்கைச் சுவையை ஊட்டும். தெய்விக அன்புச் சேர்க்கையே பரம்பொருள் சேர்க்கை என்பது. பரம்பொருள் சேர்ந்து கலவாத இடம் உண்டோ? பரம் எல்லாவற்றிலும்—எங்கெங்கும்—நீக்கமற நிறைந்திருப்பது. காதல் சேர்க்கை பரம்பொருள் சேர்க்கையை உணர்த்துவதென்பதை மறத்தலாகாது.

பெரியோர்

எல்லாவற்றிலும் நீங்காது சேர்க்கை பெற்றுள்ள பரம்பொருளைச் சேர்ந்து வழிபடுவது நல்லதா? தனித்து, வழிபடுவது நல்லதா? பண்டைப் பெரியோர் பலரும் பரம்பொருளைத் திருக்கூட்டத்துடன் சேர்ந்து சேர்ந்தே வழிபட்டது உலகுக்குத் தெரியும். சான்றோர் மொழிகளை ஈண்டு நிரப்புதல் கூடும். ஆனால், விரிவுக்கு அஞ்சுகிறேன். இரண்டொன்றை மட்டும் நினைவூட்டுகிறேன்.

சங்கஞ் சரணங்கச்சாமி

என்று புத்தர் பெருமானும்,

நான்கு பேர் எங்கே சேர்கின்றனரோ அங்கே நானும் இருப்பேன்

என்று கிறிஸ்து பெருமானும்,

மட்டிட்ட..........
ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்கு
அட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்

என்று திருஞான சம்பந்தரும்,

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
இனத்தகத்தான்...

என்று தாண்டக வேந்தரும்,

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்த வைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும் வைத்து...

என்று, வாதவூர் அடிகளும்

தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்...

என்று தாயுமானாரும் அருளியிருத்தல் காண்க.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருத்தொண்டத்தொகை சேர்க்கை வழிபாட்டுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. அத்தொகையில் ஒரு பாட்டு கலங்கரை விளக்கென மிளிர்கிறது. அதைப் பார்ப்போம்.

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க்கும் அடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

இது, திருத்தொண்டத் தொகையுள் தொகையாய் இலங்குவது. இதைத் தொகையுள் தொகை என்று கூறலாம்.

திருத்தொண்டர் புராணம் பாடிய **சேக்கிழார்** சேர்க்கை வழிபாட்டை நூல் முழுவதும் ஆங்காங்கே வலியுறுத்தியுள்ளனர். அஃது ஊன் உள்ளம் உயிர் எல்லாவற்றையுங் கவரும். ஞானசம்பந்தரையும், நாவுக்கரசரையும் அடியார் குழாம் சந்திக்குங் காட்சிகளில் சேர்க்கை இன்பம், சேக்கிழார் தமிழ்க் கடலில் அன்பு அலையாய்க் கொழிக்கிறது.

திருத்தொண்டர் புராணப் பாயிரத்தில் 'திருக் கூட்டச் சிறப்பு' என்றொரு பகுதி, ஏரி நிறைந்த செல்வம் போலக் காட்சியளிக்கிறது. அதில் அழுந்துமாறு நேயர்களை வேண்டுகிறேன்.

தனித்த வாழ்க்கை

உலகில் மக்கள் தனித்து வாழ்தல் அரிது. பிறர் துணையின்றித் தனித்து வாழ்தலென்பது வீண் கனவு; பேய்த்தேர்; ஆகாயத்தாமரை.

ஓர் இளைஞன் தனித்து வாழவேண்டுமென்று மலைக்குச் சென்றான்; அங்கே ஓர் இடத்தில் தனியே அமர்ந்தான். பசி அவனைப் பிடித்தது. அவ்வேளையில் அவ்வழியே ஒரு முதியோர் அதையும் இதையும் பார்த்து

நடந்தார்; இளைஞனைக் கண்டார்; அவன் பசியால் வாடுவதை உணர்ந்தார்; அவன் அருகே அணைந்தார். முதியோர் இளைஞனை உற்று நோக்கி, 'உன்னைப் பசி வாட்டுவது எனக்குத் தெரிகிறது. என்னிடம் கட்டுச்சோறு இருக்கிறது. அதை இருவரும் பகிர்ந்து உண்ணலாம்' என்றனர். அதற்கு இளைஞன், 'ஐயா! யான் தனித்திருப்பதற்கு வந்தேன்' என்றான். 'இதைச் சாப்பிடு; பின்னே உரையாடலாம்' என்றார் முதியோர். பசி இளைஞனை முதியோர் விருப்பத்துக்கு இணங்கச் செய்தது. இருவரும் அன்புடன் உணவருந்தினர்; சிறிது நேரம் ஓய்வு கொண்டனர். பிறகு, முதியோர் இளைஞனைப் பார்த்து, 'தம்பி! தனித்த வாழ்க்கை உலகில் நடைபெறாது. இஃது இயற்கை விதி. உன் தாய் தந்தையர் சேர்க்கை இல்லையேல் நீ பிறந்திருப்பாயா? உன் உடல் எவ்வளவு அணுக்களின் சேர்க்கையால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது! பல உறுப்புக்களால் உன் உடல் அமைந்திருக்கிறதே! நீ அணிந்துள்ள கோவணத்தை நினைந்து பார். பருத்தியைப் பயிரிட்டவர் எத்துணைப் பேர்? அதை நூற்றவர் எத்துணைப் பேர்? நிலத்தை உழ, உழவன் தேவை. இராட்டையையும் தறியையும் அமைக்கத் தச்சன் தேவை. தச்சனுக்கு உளி தேவை. உளிக்கு இரும்பு வேண்டும். இரும்பை வடிக்கக் கருமான் வேண்டும். இரும்பு எப்படிக் கிடைக்கும்?... இப்படியே முடிவின்றிச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். நீ அணிந்துள்ள ஒரு கோவணம் இத்தனை பேர் துணையைப் பெற்றிருக்கிறது! அஃது உலகச் சேர்க்கையைப் பெற்றிருக்கிறதா? இல்லையா? ஆதலின் சேர்க்கையின்றி உலகில் எவரும் வாழ்தல் இயலாது. இதை உணர்ந்து நடப்பாயாக' என்று சொல்லி விடை பெற்றனர். அப்பொழுது இளைஞன் முதியோரை வணங்கி, 'தங்கள் பொன்மொழி என் மனத்தைத் திருப்பியது. உங்கள் சேர்க்கை இப்பொழுது இங்கே எனக்குக் கிடைக்காவிட்டால் யான் பசியால் வருந்தி மாண்டிருப்பேன். பரம்பொருள் சேர்க்கை என்பால் இருத்தலை

யும் யான் உணர்கிறேன்' என்று உரைத்தான். முதியோர் வழியே நடந்தனர். இளைஞனும் ஊருக்குத் திரும்பினன். அன்றுமுதல் அவன் சேர்க்கைச் சிறப்பைத் தான் உணர்ந்து நடந்ததோடு, அதை மற்றவர்க்கும் போதித்து வந்தனன். சேர்க்கைச் சிறப்பை என்னென்று வர்ணிப்பது?

சேர்க்கை வழிபாடு

சேர்க்கை இயற்கையில் சிறந்து விளங்குதற்குக் காரணம் என்னை? இயற்கையில் சேர்க்கை பெற்றுள்ள பரம்பொருளை உணர்த்துதற்குச் சேர்க்கை வழிபாடு இன்றியமையாததென்று, உலகம் உணர்ந்து நடக்கும் பொருட்டு, இயற்கையில் சேர்க்கை சிறந்து விளங்குகிறதென்க.

சேர்க்கை வழிபாடு முதிர முதிரப் பரம்பொருள் எல்லாவற்றிலும் சேர்ந்து நிற்றல் இனிது விளங்கும். அவ் விளக்கம் 'பரம்பொருளே வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியென உணர்த்தும்.

'வாழ்க்கை வழி பரம்பொருளே - பரம்பொருளே வாழ்க்கை வழி.' இதைத் தெளிதற்கு வழிபாடு தேவை; சேர்க்கை வழிபாடு தேவை.

5. வாழ்க்கை வழி

வாழ்க்கை எது? இது குறித்து நினைந்த மக்கள் — நினைக்கின்ற மக்கள் — எவ்வளவு பேர்? அவர்தம் தொகையை எந்தக் கருவிகொண்டு — எந்தக் கணக்குக் கொண்டு — அளவிடல் முடியும்? அத்தொகை எண்ணில் அடங்காதது. அதை எவ்வாறு அளவிட்டுக் கூறுதல் கூடும்? இதுகாறும் வாழ்க்கையைக் குறித்து வெளிவந்துள்ள கருத்துக்கள் வானக்கடலெனப் பரவிக் கிடக்கின்றன. அவற்றுள் நம் நாட்டவரிடத்திருந்து வெளிவந்தவை சில; மேல்நாட்டவரிடத்திருந்து வெளிவந்தவை பல.

இலெளகிகமும் வைதிகமும்

நம் நாட்டவர் கருத்துக்களால் விளைந்தது என்னை? மேல்நாட்டவர் கருத்துக்களால் விளைந்தது என்னை? முன்னைக் கருத்துக்களால் வைதிகம் உயர்ந்தது; இலெள கிகம் தாழ்ந்தது. பின்னைக் கருத்துக்களால் வைதிகம் தாழ்ந்தது; இலெளகிகம் உயர்ந்தது. இலெளகிகமாவது உலக சம்பந்த முடையது; வைதிகமாவது வேத சம்பந்த முடையது. ('வித்' என்னும் அடியிலிருந்து பிறந்தது வேதம். வித்—அறிவு. அறிவுத் தொடர்புடையது வைதி கம்.) வெறும் இலெளகிகம் உலகாயதம்; வெறும் வைதிகம் ஆன்மார்த்தம். வாழ்க்கைக்கு இரண்டும் வேண்டும். இரண்டில் ஒன்று உயர்ந்ததுமன்று; மற்றொன்று தாழ்ந்தது மன்று. உயர்வும் தாழ்வும் வாழ்க்கையை வளர்க்க மாட்டா. வாழ்க்கையை வளர்ப்பது சமன். இந்நாளில் நம் நாட்டில் இலெளகிகம் சிறிது உயர்வது சிறப்பு; மேல் நாட்டில் வைதிகம் சிறிது உயர்வது சிறப்பு. இரண்டும் சமப்படின் உலக வாழ்க்கை நன்கு நடைபெறும்.

வாழ்க்கைத் திறங்கள்

வாழ்க்கை எது? உடலும் உயிரும் கூடி நிற்பது வாழ்க்கை என்றும், உடலை விடுத்து உயிர் நீங்கியதும் வாழ்க்கை அற்றுப்போகிறது என்றும் சில இடங்களில் கருதப்படுகின்றன. இக்கருத்தை ஒரோவழி — ஏகதேசத்தில் — ஏற்கலாம்; முடிந்த முடிபாக ஏற்றலாகாது. ஏன்? உலகில், தனி வாழ்க்கை, குடும்ப வாழ்க்கை, கிராம வாழ்க்கை, நாட்டு வாழ்க்கை, உலக வாழ்க்கை, சமய வாழ்க்கை முதலிய பல திறங்கள் பேசப்படுகின்றன. இப் பேச்சால் வாழ்க்கை பலதிறம் என்பது தெரிகிறது. பல திறம் வாய்ந்த வாழ்க்கையை உடலுயிர் அளவில் நிறுத்தல் முறையோ என்னும் ஐயப்பாடு தோன்றும். உடலுயிர் சேர்ந்த வாழ்க்கை, மற்ற வாழ்க்கைத் திறங்களுக்கு நிலைக்களன் என்று கொள்ளலாம்.

மூவிதம்

கடவுள், உயிர், உலகம் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்த ஒன்று வாழ்க்கை என்று சில அறிஞர் கூறுகின்றனர். இக் கூற்று விழுமியது. இதன் நுட்பத்தை உணர அநுபூதி தேவை. உலக வாழ்க்கை, உயிர் வாழ்க்கையாய் இரண்டும் சேர்ந்து கடவுள் வாழ்க்கை யாகும். கடவுள் வாழ்க்கையில் உலக வாழ்க்கையும், உயிர் வாழ்க்கையும், அவற்றின் கூறுகளும், திறங்களும், பிறவும் அடங்கும். அங்கே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளும், அதன் முழுமையும் தெளிவாகும்.

நன்மை - தீமை

பெரும் பேற்றைக் குறிக்கொண்டுள்ளது வாழ்க்கை. அஃது எது என்று தெரிந்துகொள்ள உயிர்கள் கடமைப் படல்வேண்டும். அதைத் தெரிந்து கொள்வதால் என்ன பயன்? அதனால் நன்மை உண்டா, தீமை உண்டா என்று சிலர் வினவலாம். நன்மை உண்டெனில், ஒன்றைத்

தெரிந்து கொள்ள முயல்வதும், தீமை உண்டெனில் அதைத் தெரிந்து கொள்ள முயலாதிருப்பதும் நியாயமாகா. அறிவு வளர்ச்சிக்கு எதையும் ஆராய்தல் நல்லது. ஆராய்ச்சியால் விளங்கும் அறிவு நல்லதை ஏற்கும்; தீயதை ஒதுக்கும்.

வாழ்க்கையும் நடக்கையும்

வாழ்க்கை இன்னதென்று அறிந்துகொள்ளுதல் மட்டும் போதாது. அதற்குரிய நடக்கை வேண்டும். வாழ்க்கை இன்னதென்று உணர்ந்தும் நல்வழியில் நடவாதார் உளர். வாழ்க்கை இன்னதென்று உணராமலும் நல்வழியில் நடப்பவர் உளர். தெளிவு என்றாதல் நடக்கையைச் சீர்செய்யாமற் போகாது. ஆதலின், அறிவால் வாழ்க்கை இன்னதென்று விளங்கிக் கொள்வதால் தீமை விளையாது.

வாழ்க்கை அமைவு

வாழ்க்கை எது என்பதைப்பற்றி முன்னர் இரண்டோர் உரை பகரப்பட்டன. அவற்றை ஒட்டி உலகியலில் நின்று சில கூறலாமென்று எண்ணுகிறேன். வாழ்க்கை எது? பிறப்பு, வளர்ப்பு, கல்வி, கேள்வி, ஆராய்ச்சி, தொழில், பொருளீட்டல், இல்லறம், சூழல் முதலியன மருவி ஓங்குவது வாழ்க்கை என்று சுருங்கிய முறையில் சொல்லிவிடலாம். ஒரு செடி வளர, ஒளி, காற்று, நீர், நிலம் முதலியன தேவையாகின்றன. அதேபோல வாழ்க்கை வளரப் பலதிறக் கூட்டுறவு தேவை என்க.

தொடக்கம் - முடிவு

வாழ்க்கைக்குத் தொடக்கம் உண்டா இல்லையா? முடிவு உண்டா? இல்லையா? அஃது இடையீடின்றித் தொடர்ந்து செல்வதா? அன்றா? இவ்வினாக்களைச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க விடைகள் தாமே பிறக்கும். விடைகள் சிந்தனையின் அளவைநிலைகளைப் பொறுத்துப் பிறப்பன.

ஆழ்ந்த சிந்தனையில் வானிற் பதிந்துள்ள பல பேரறிஞர் எண்ணங்களும் துணை செய்யும். எனது ஆராய்ச்சியிலும் சிந்தனையிலும் வாழ்க்கை, தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாதது என்பதும், அது தொடர்ந்து தொடர்ந்து செல்வது என்பதும் படிப்படியே விளங்கின.

கடவுள், உயிர், உலகம் ஆகிய இம்மூன்றும் தொடக்கம் முடிவு இல்லாதன. இவற்றால் மலரும் வாழ்க்கையும் தொடக்கம் முடிவு இல்லாததென்று கூறுதற்கு இடமுண்டு. 'கடவுளுக்கும் உயிருக்கும் தொடக்க முடிவு இல்லை என்று சொல்லலாம். உலகுக்குக் கூடவா தொடக்க முடிவு இல்லை என்று கூறுவது?' என்று சிலர் கருதலாம்.

உலகம் சடம். அது மாறுந்தகையது. ஆனால், அழியுந் தகையதன்று. (மாறுதலை அழிவென்று சொல்வதும் உண்டு. இஃது உபசாரம்.) மாறுங் காரிய உலகத்தைக் கண்டு, அதற்குக் காரணமாயுள்ள ஒன்றை அழியுந்தகையதென்று எண்ணுதல் கூடாது. இது நிற்க.

பொருள்

வாழ்க்கை என்னும் சொல்லின் பொருளை உன்னிப் பார்க்க. 'வாழ்' என்னும் சொல்லின் அடியாக 'வாழ்க்கை' பிறந்தது. 'வாழ்' என்னும் சொல்லின் பொருளை என்னை? 'என்றும் நன்றாயிரு' என்பது அதன் பொருள். இப் பொருளை உளங்கொண்டு, 'வாழ்க்கை'யை உன்னிப் பார்க்க. 'வாழ்க்கை தொடக்க முடிவு உடையதா? தொடர்ந்து தொடர்ந்து செல்வதா?' என்பதிலுள்ள உண்மை இனிது விளங்கிவிடும்.

வழக்காறுகள்

'இப்பொழுதுதான் வாழ்க்கை என்னைத் தொடர்ந்தது'; 'என் வாழ்க்கை இன்னும் நிலைக்கவில்லை'; 'என் வாழ்க்கை ஒருவாறு நடக்கிறது'; 'என் வாழ்க்கையிலே ஒரு குறையும் இல்லை'— என்ற வழக்காறுகள் வாழ்க்கை

யின் உண்மையை ஒருவாறு புலப்படுத்துவனவாம். வழக்காறுகள் பிதற்றல் அல்ல. அவை சில அநுபவங்களின் திரட்டு. அவற்றை ஆராய்வது, செயற்கைக் கலைகளையும் இயற்கைக் கலைகளையும் ஆராய்வதாகும்.

கலப்பு ஏன்?

வாழ்க்கை சிறந்ததே. ஆனால், அதில் நலமும் தீங்கும் ஏன் கலந்து நிற்றல் வேண்டும்? இக்கலப்பு இயற்கையன்று; செயற்கை. இதற்குக் காரணம், மனிதன் பகுத்தறிவால் பெற்ற உரிமை உணர்வே யாகும். இதுபற்றி நூல் தொடக்கத்தில் குறிப்புக்கள் பொறிக்கப்பெற்றன. அவற்றைப் பார்க்க.

வாழ்க்கையில் துன்பமும் உண்டு — இன்பமும் உண்டு; முள்ளும் உண்டு — பூவும் உண்டு; வாழ்க்கையை நிலையாகவும் கொள்ளலாம் — நிலையாததாகவும் கொள்ளலாம்; துளியாகவும் கொள்ளலாம் — கடலாகவும் கொள்ளலாம்; வாழ்க்கை அவசியமாகவும் தோன்றும் — அநாவசியமாகவும் தோன்றும்; ஆதியாகவும் தோன்றும் — அநாதியாகவும் தோன்றும் - இவ்வாறு வாழ்க்கைக் கூறுகளைச் சொல்லிச் செல்லலாம். எல்லாம் அவரவர்பால் அமையும் மனோ நிலையைப் பொறுத்தன. 'மனம்போல வாழ்வு' என்பது பழமொழி.

அநுபவிக்க

வாழ்க்கை எத்தகையதாயினும் ஆக. அதன் குறிக்கோள் நிறைவேறுதல் வேண்டும். குறிக்கோள் நிறைவேற வாழ்க்கையை அநுபவிக்கக் கடமைப்படல் வேண்டும். அநுபவத்திற்கென்று வாழ்க்கை ஏற்பட்டது. அநுபவிக்கும் முறைமை நேரியதாயிருந்தால் நலன் விளையும்; வேறு வழியினதாயிருந்தால் தீமை விளையும்.

நேரிய வழி எது? வேறு வழி எது? 'வாழ்க்கையை நடத்துவது பரம்பொருள்' என்னும் உணர்வுடன் நடப்பது

நேரிய வழி. அவ்வுணர்வு அற்று நடப்பது வேறு வழி. 'வாழ்க்கை வழி பரம்பொருள்' என்பது நல்லுணர்வு அல்லது மெய்யுணர்வு என்றும், 'வாழ்க்கை வழி என்னுடையது' என்று நினைப்பது தீய உணர்வு அல்லது பொய்யுணர்வு என்றும் குறிக்கும் அளவில் இங்கே நின்று விடுகிறேன். விளக்கம் பின்னை.

நன்மையும் தீமையும் கலந்து கலந்து போராடிப் போராடி வாழ்க்கையைத் தூய்மை செய்யும். இத்தூய்மை 'வாழ்க்கை வழி பரம்பொருள்' என்பதை உணர்த்தும். இதை அநுபவத்தால் பெறலாம். இவ்வநுபவத்தைப் பெறுதற்கென்று வாழ்க்கையில் நன்மை தீமை முதலிய வேற்றுமைகளும் போராட்டங்களும் நிகழ்கின்றன என்று கொள்க.

என்னாலா ? பரத்தாலா ?

ஓர் இளைஞன், 'யான் பிறந்தேன்; வளர்ந்தேன்; படித்தேன்; தொழில் செய்கிறேன்; வாழ்கிறேன்; என்னை ஒரு பொருள் நடத்துகிறது என்று யான் நம்புகிறேனில்லை' என்கிறான். அநுபவத்திற் கனிந்த ஒரு முதியவன், 'என் வாழ்க்கையை ஏதோ ஒன்று நடத்துகிறது. அஃது இயக்க யான் இயங்குகிறேன்' என்கிறான். இருவர் கூற்றும் கூர்ந்து கூர்ந்து நல்லுளத்தால் கருதத் தக்கன.

'என் வாழ்க்கை என்னால் நடைபெறுகிறது' என்று நினைக்கத் தூண்டுவது உலகாயதம். 'என் வாழ்க்கையை ஏதோ ஒன்று நடக்கச் செய்கிறது' என்று கருதச் செய்வது பாரமார்த்திகம். அந்த நினைவால் விளைவதென்னை? இந்தக் கருத்தால் விளைவதென்னை? உலகாயதம் சமயம் நேருங்கால் தன்னலத்தின் பொருட்டுப் பிறரை வருத்தும்; அவர்தம் இரத்தத்தை உறிஞ்சும்; அவரைக் கொலை செய்ய ஏவினும் ஏவும். பாரமார்த்திகம் தன்னலத்தைச் சிதைத்துப் பரநலத்தைக் காக்கும் பண்புடையது.

இதற்குக் காரணம் என்னை? பாரமார்த்திகம் எல்லா உயிரிடத்தும் பரம்பொருள் இருப்பதை உணர்த்துவது. அதனால் அது பிறர்க்குக் கேடு சூழ எவரையும் தூண்டுவ தில்லை. 'பாரமார்த்திகன் என்று தன்னைச் சொல்லிக் கொள்வோன் பிறர்க்குத் தீமை செய்வதில்லையோ' என்னும் வாதம் உலகில் நிகழாமலில்லை. பாரமார்த்திகன் என்று ஒருவன் தன்னைச் சொல்லிக்கொண்டு, பிறர்க்குக் கேடு சூழ்வானாயின், அவன் பாரமார்த்திகனாகான். அவன் உலகாயதனே ஆவன். மற்றவர்க்குக் கேடு சூழ்வோன் எவனாயினும் அவன் பாரமார்த்திகனாகான். பாரமார்த் திகம் வேடத்திலோ – கோலத்திலோ – நடிப்பிலோ – பிற போலிகளிலோ நிலவுவதன்று. ஒரு மனிதன் அவன் வாழ்க்கையில் சிலபொழுது பாரமார்த்திகனாகவும் சில பொழுது உலகாயதனாகவும் நடப்பது உண்டு. பிறர்க்குக் கேடு சூழும்போதெல்லாம் அவன் உலகாயதனாவன். தன்னைப்போலப் பிறரையும் நினைந்து நலம் செய்யும் போதெல்லாம் அவன் பாரமார்த்திகனாவன். 'பரம் பொருள் என் வாழ்க்கையை நடாத்துகிறது. அதுவே வாழ்க்கை வழி' என்னும் உறுதியில் நின்று வாழ்பவனே பாரமார்த்திகன் என்று உலகம் உணர்ந்து நடப்பதாக. பாரமார்த்திகத்தின் பெயரால் தீட்சை – உபதேசம் முத லியன செய்பவருள் எத்தனையோ உலகாயதர் இருக்கின் றனர்! சொல்லுக உலகாயதமும் பாரமார்த்திகமும் வேறு. பொருளுலக உலகாயதமும் பாரமார்த்திகமும் வேறு.

ஆராய்ச்சி - நம்பிக்கை

'வாழ்க்கை வழி பரம்பொருள்' என்னும் உணர்வு சிலரிடத்தில் எளிதில் எழும்; சிலரிடத்தில் அரிதில் எழும்; சிலரிடத்தில் எளிதிலோ அரிதிலோ எழுவதில்லை. முதல் சிலர் நம்பிக்கையாளர்; இரண்டாம் சிலர் ஆராய்ச்சியாளர்; மூன்றாம் சிலர் சிந்தனை அற்றவர்.

சிலர் நம்பிக்கை ஆராய்ச்சியாகும். சிலர் ஆராய்ச்சி நம்பிக்கையாகும். சிலரிடம் இரண்டும் கலந்து மயங்கிப் பேர் ஊர் இல்லாமல் அழிந்துபடும். சிலரிடம் காலத்துக்குக் காலம் மூன்றும் முறை முறையே நிகழும்.

இம்மாறுதல்கள் இயற்கை. அவை பலதிறக் கொள்கைகளாய் உலகில் நிலவிப் போர் பிணக்கு முதலியவற்றை மூட்டுகின்றன. உள்ளத்தில் உறும் மாறுதல்கள் என்னென்னவோ செய்யும். மாறுதலின் நுட்பத்தை உணர்வோருக்கு எவ்வித நடுக்கமும் தோன்றாது.

நம்பிக்கையின் விளைவு விரைந்து நிகழும். ஆராய்ச்சியின் விளைவு விரைந்து நிகழாது. நம்பிக்கை தொல்லையின்றிப் பயன் விளைக்கும். ஆராய்ச்சி தொல்லையுடன் பயன் அளிப்பினும் அளிக்கும்; அளியாமற் போயினும் போகும். நம்பிக்கை, ※'மலையே வா' என்றால் மலை வரும். ஆராய்ச்சி மலையை அழையாது; அழைப்பினும் அது வாராது. வலிமை எதற்கு அதிகம்? நம்பிக்கைக்கா? ஆராய்ச்சிக்கா?

நம்பிக்கை

நம்பிக்கை ஒரு பெரும் கொள்கை என்று அறிவுறுத்தியவர் சிலர். அவருள் சிறந்தவர் கிறிஸ்துபெருமான். நம்பிக்கையின் வலிமை அவராலேயே உலகுக்கு நன்கு புலப்பட்டது என்று பறை சாற்றலாம். நமது நாடும் ஒரு காலத்தில் நம்பிக்கையில் பேர் பெற்றிருந்தது.

※ கடுகு விசுவாசம் காண்இம் மலையைக்
கடுக அப்பாற் போஎன்றாற் போம்.
பழியில் விசுவாசம் பார்த்திம் மலையை
விழுகடல் என்றால் விழும். —கிறிஸ்துமொழிக் குறள்

நம்பிக்கை நோய்களைப் போக்கும்; குறைகளைக் களையும்; நினைந்ததைக் கூட்டும். நம்பிக்கையால் ஆகாத தொன்றில்லை. நம்பிக்கை, மருத்துவச்சாலைகள் பெரு காதவாறும், சிறைக்கோட்டங்கள் துதையாதவாறும், சட்டங்கள் மலியாதவாறும் காத்து வரும். நம்பிக்கை ஒரு காலத்தில் உலகை நல்வழியில் நடாத்தியது; அதில் அமைதியை நிலை பெறுத்தியது; தெய்விகத்தைத் திகழச் செய்தது. அத்தகைய நம்பிக்கை நாளுக்கு நாள் குன்றியது. அதனால் மருத்துவச் சாலைகள் பெருகின; சிறைக்கோட் டங்கள் துதைந்தன; சட்டங்கள் மலிந்தன. உலகம் அமை தியை இழந்து அல்லலுறுவதாயிற்று.

மதிப்பு

இந்நாளில் நம்பிக்கைக்கு மதிப்புண்டா? ஆராய்ச்சிக்கு மதிப்புண்டா? எதற்கு உண்டு என்று சொல்ல வேண்டுவ தில்லை. இக்காலம் நம்பிக்கை, மடமை இருள் என்றும், ஆராய்ச்சி, அறிவுஒளி என்றும் கருதுகிறது. இக்கருத்து நிலைத்து நில்லாது. இதில் மாறுதல் நிகழும்.

ஒளி - இருள்

நம்பிக்கை ஒளியாய் இருந்த காலமுண்டு. அக்காலம் மறைந்தது. நம்பிக்கையில் இருள் சூழ்ந்தது. அந்நாளில் ஆராய்ச்சி, இருளால் விழுங்கப்பட்டது. இந்நாளில் அதில் ஒருவிதச் சிற்றொளி புகுந்தது. அவ்வளவில் அதன் இருள் கழிந்தது. மீண்டும் நம்பிக்கையில் ஒளி சேரும். ஆராய்ச்சியில் இருள் சூழும். 'இஃது என்ன விபரீதம்' என்று நேயர்கள் நினைக்கலாம்.

தாய் - சேய்

நம்பிக்கை தாய் போன்றது. ஆராய்ச்சி சேய் போன் றது. இப்பொழுது ஆராய்ச்சி வளர்ந்து வருகிறது. என் றாதல் அஃது ஒரு நிலையில் தாயாகும். தாய் நம்பிக்கை என்பதை மறத்தலாகாது.

நம்பிக்கையினின்றும் பிறக்கும் ஆராய்ச்சி மீண்டும் நம்பிக்கையாகும். இஃது இயற்கை. விதை முளையாய், செடியாய், மரமாய், கனியாய், மீண்டும் விதையாகிற தன்றோ? அவ்வாறே நம்பிக்கை, ஆராய்ச்சியாய், மீண்டும் நம்பிக்கையாகும். பழைய நம்பிக்கைக்கும் புதிய நம்பிக்கைக்கும் தெளிவில் சில வேற்றுமைகள் தோன்றும். இது வளர்ச்சித் தத்துவத்தில் அரும்பும் புதுமையால் நிகழ்வது. இப் புதுமையைப் பற்றி முன்னர் இரண்டோர் இடத்தில் விளக்கம் செய்துள்ளேன்.

மறப்பு

கிறிஸ்துபெருமான் நம்பிக்கையைப் போதனையினாலும் சாதனையினாலும் நாட்டினர். அந்நம்பிக்கை இப்பொழுது ஆராய்ச்சியாயிற்று. அவ்வாராய்ச்சி தடுமாறும் காலம் நெருங்கியிருக்கிறது. இன்று தடுமாறும் ஆராய்ச்சி, நாளை நம்பிக்கையாகும்.

ஆராய்ச்சி, நம்பிக்கையின் சேய் என்பதை உலகம் மறந்தது. அம்மறப்பு உலகை அணுகுண்டால் அழிக்க முனைகிறது. இதைப் போக்கவல்லது நம்பிக்கை. ※பரத்தினிடம் நம்பிக்கை உடையாரை அணுகுண்டோ பிறவோ என் செய்யும்?

விளைந்த பயன்

பழைய நம்பிக்கை உலகம், 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்ற உண்மையைப் பரப்பியது. அதனால் உலகம் ஓர் அன்பு நெறியைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகியது; ஒருமைப்பாட்டைக் குறிக்கொண்டு நின்றது;

※ மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற் றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட் டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல்நெஞ்சே
திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோம் திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே. —அப்பர்

அமைதி இன்பத்தை நுகர்ந்தது. புதிய ஆராய்ச்சியுலகம் என்ன செய்தது? 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்பதின் உணர்ச்சியையே சிதைத்தது; ஓர் அன்பு நெறியைப் பலவகைப் பகைமை நெறிகளாகப் பிரித்தது; ஒருமைப் பாட்டுக்குக் கேடு சூழ்ந்தது; அமைதியைக் குலைத்தது. ஆராய்ச்சிச் சேய் இப்பொழுது மதர்த்த பருவம் எய்தியுள்ளது. அப் பருவத்துக்குரிய திருவிளை யாடலை அது நிகழ்த்துகிறது. அப்பருவம் முதிர்ந்து கனியக் கனிய மீண்டும் ஆராய்ச்சி நம்பிக்கை யாகும். அந்நம்பிக்கை மறுபடியும் 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்ற உண்மையை வளர்க்கும். இஃது உறுதி; திண்ணம்; ஒருதலை.

'நம்பிக்கையா தாய்? ஆராய்ச்சியா சேய்? நன்று! நன்று! நம்பிக்கை மடமையை அடிப்படையாக் கொண்டது; ஆராய்ச்சி அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அம் மடமையிலிருந்தா இவ்வறிவு பிறக்கும்?' என்று அல மருவோர் இருப்பர்.

குழந்தை பிறக்கும்போது மடமை – அறியாமை – உடையதாகப் பிறக்கிறது; பின்னர் அது வளர்கிறது; அறிவு ஆராய்ச்சித் துறையை அடைகிறது; அடைந்து இறுதி யில் அறியாமையை அணைகிறது; அணையாவிடின் ஆராய்ச்சியால் விளையத்தக்க பயன் விளையாது; அல்லல் விளையினும் விளையும்.

மடமையில் ஞானம்

மடமை என்னும் சொல் ஐயப்பாட்டுக்கு இடம் தருவது. முடிந்த தெளிவு அநுபவத்திலேயே – அநுபூதியி லேயே – பிறக்கும். முதல் கடமை அஞ்ஞானம்; இறுதி மடமை மெய்ஞ்ஞானம். இந்த மடமையாகிய மெய்ஞ் ஞானம் பெற்றவரே சான்றோர்–ஆன்றோர்–பெரியோர்– என்று போற்றப்படுகின்றனர்.

நம்பிக்கையும் விஞ்ஞானமும்

இயற்கைப் புலவர் இயற்கைக் கூறுகளைக் காண்கிறார். அவர்தம் நெஞ்சம் அவற்றில் தவழ்கிறது. ஒரு புலவன் நெஞ்சம் தவழ்ந்து தவழ்ந்து ஒரு பறவையில் நிலைத்து நிற்கிறது. அவன் அப்பறவை ஆகிறான். அவன் வாய் பாடுகிறது. எதைப் பாடுகிறது. வானத்தில் பறக்கும் பறவையைப் பாடுகிறது. அப் பறவைப் பாட்டில் பின்வந்த புலவர் ஆழ்கிறார். அவர் நெஞ்சில் பழைய கற்பனைப் பறவை (இயற்கைப் பறவை) படிந்து செயற்கைப் பறவையாகிறது; நாளுக்குநாள் மரப்பறவையாகிறது; இரும்புப் பறவையாகிறது. அது தொடர்ந்து தொடர்ந்து புலவர் வழி வழியே விமானமாக மருவுகிறது. இக்கால விஞ்ஞானி காணும் ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்தால் அதன் அதன் தோற்றம் பழைய புலவோர் கற்பனையினின்றும் — நம்பிக்கையினின்றும் — பிறந்ததென்பது தெரியவரும். இந் நுட்பங்களை உணர உணர இக்கால விஞ்ஞானக்கலை நம்பிக்கைக் கலையினின்றும் பிறந்தது என்னும் உண்மை உள்ளத்தில் பதியும். கற்பனை தடித்துத் தடித்துப் பொருளாவதை மெய்ஞ்ஞானக் கலைகளிற் காண்க.

எனது கருத்துச் சிலர்க்கு உளறலாகத் தோன்றினும் தோன்றும். யான் முதியவன். என் வாய் உளறும். அவ் வுளறல் அநுபவ ஊற்றினின்றும் பொங்குவது என்று நேயர்கட்கு வணக்கத்துடன் அறிவிக்கிறேன்.

என் வாழ்க்கை, வெறும் கல்வி, அறிவு முதலியவற்றால் மட்டும் ஆக்கப்பட்டதன்று; இக்கால அறிஞர் பலரது உறவைப் பெற்றது; கிறிஸ்து, நால்வர், ஆழ்வார் அன்புக் கடலில் மூழ்கியது; டார்வின், ஒலிவர் லாட்ஜ், ஐன்ஸ்டன் முதலியோர் ஆராய்ச்சியையும் வெறுத்ததில்லை. இவ் வாழ்க்கை ஆராய்ச்சி உலகை வெறுக்குமோ? வெறாது. எனது வாழ்க்கை, நம்பிக்கையுலகின் சேய் ஆராய்ச்சி என்னும் உண்மையிலும், இனி ஆராய்ச்சி யுலகம் நம்பிக்கை

யுலகமாகும் என்னும் உண்மையிலும் உறுதி கொண்டது. இவ்வுறுதி என்னை எதெதையோ உளறச் செய்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை.

சங்கரர் - கண்ணப்பர்

ஆதிசங்கரர் அறிஞர்; பேரறிஞர்; அறிவு ஒன்றே பொருள் என்றவர்; அறிவே ஆனவர். அத்தகைய ஒருவராலும் நம்பிக்கை மாண்பு பேசப்பட்டது. கலைஞானம் சிறிதுமின்றி, நம்பிக்கையிலே உறைந்து உறைந்து, அன்பே வடிவாய்க், கண்ணைப் பிடுங்கிக் கடவுள் கண்ணில் அப்பிய ஒருவர் செயலை ஆதிசங்கரர் வியந்து வியந்து பாடுகிறார்; போற்றிப் போற்றிப் புகழ்கிறார். சிவபுஜங்கம் முதலிய நூல்களை ஆய்க.

காரணம் என்ன? பேரறிஞர் ஆதிசங்கரர்க்கு நம்பிக்கை மாண்பு புலனாகியது. நம்பிக்கை விழுப்பத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கண்ணப்பர் செயலை அவர் அறிவால் கொண்டனர். நம்பிக்கையின் சிறப்புக்குக் ※கண்ணப்பர் கதை ஒன்று போதும்.

'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உணர்வு நம்பிக்கையால் எளிதில் பிறக்கும். அவ்வுணர்வு ஆராய்ச்சியால் அரிதில் தோன்றும். ஆராய்ச்சியில் சில காலம் கழியினுங் கழியும். கழிந்தாலும் அஃது என்றாதல் நம்பிக்கையாய் உண்மையாய் உணர்த்தியே தீரும்.

※ கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும்ஆட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

—மாணிக்கவாசகர்

போலி ஆராய்ச்சி

நம்பிக்கையில் பிறந்து மீண்டும் நம்பிக்கையாகும் ஆராய்ச்சியை யான் வெறுப்பதில்லை. அதனிடத்தில் எனக்கு விருப்பு உண்டு. சில இடங்களில் ஆராய்ச்சி, போலியில்—இழிவில்—இறக்கப்படுகிறது. அவ்வாராய்ச்சி எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. அஃது உலகை எவ்வெவ்வழியில் அலைக்கிறது என்பதை யான் உணர்கிறேன். நேரிய ஆராய்ச்சி தேவை என்பது என் உட்கிடக்கை. ஆராய்ச்சி விஞ்ஞானம் முதலிய கலைகளின் துணையால் நிகழ்வது நல்லது.

சுந்தரர் - கண்ணப்பர்

மீண்டும் யான் கண்ணப்பரிடஞ் செல்கிறேன்; அங்கே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக் காண்கிறேன். அவர் கண்ணப்பரை, ※'கலைமலிந்த கண்ணப்பர்' என்று பாடி வழிபடுகிறார். ''என்ன, கல்வியே பயிலாத கண்ணப்பரைக் 'கலை மலிந்த கண்ணப்பர்' என்று சுந்தரர் பாடுகிறாரே'' என்று என் நெஞ்சம் நம்பிக்கையினின்றும் ஆராய்ச்சியை நண்ணியது.

கண்ணப்பர் கல்வி இல்லாதவர்; ஆனால் நம்பிக்கை உடையவர்; நம்பிக்கையில் மயக்கமற்ற உறுதியுடையவர். அவர்க்கு முதல் நம்பிக்கை, ஆராய்ச்சியாய் மருவுதற்குள், இரண்டாவது நம்பிக்கை விரைந்து எழுந்தது. இந் நம்பிக்கையில் அடங்காத கலை இல்லை — கலைப் பயன் இல்லை. எல்லாம் எல்லாம் இந் நம்பிக்கையில் அடங்கும். இதை உணர்ந்தே சுந்தரர் 'கலைமலிந்த கண்ணப்பர்' என்று பாடினர் போலும். இவ்விளக்கம், என்னுள் எழுந்த ஆராய்ச்சியை நம்பிக்கைக்குத் தூக்கிச் சென்றது.

※ திருத்தொண்டத் தொகை.

இளமையும் முதுமையும்

'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்று நம்பி, உலகில் வாழ்வது தலையாய வாழ்க்கையாகும். இதற்கு மாறு பட்டது கடையாயது. இக்கருத்தை இக்கால இளைஞன் ஏற்பனோ? 'எல்லாம் என்னால்' என்றன்றோ அவன் இறு மாந்து நடக்கிறான். அவனது இறுமாப்பைக் காணும் முதியன், 'என்னால் ஒன்றுமில்லை; எல்லாம் பரம்பொரு ளால்' என்று மொழிகிறான். அங்கே முனைப்பு; இங்கே தாழ்மை. ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு. இளைஞன் வட துருவத்தில் நிற்கிறான் முதியன் தென் துருவத்தில் நிற்கிறான்!

வாழ்க்கை நேரே ஒரே வழியில் நடப்பதில்லை. அதனை எத்தனையோ தடைகள் மறிக்கின்றன. மறியலால் அவ்வப்போது மாறுபாடு உறுகிறது. மாறுபாட்டை மட்டும் இளைஞன் சிந்தித்துச் சிந்தித்து வருவானாயின், 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உணர்வை அவன் பெறாமற் போகான்.

இளைஞன் ஒருபோது குடியனாயிருந்தான்; கள்ளனா யிருந்தான். பின்னே அவனுக்குக் குடியும் களவும் தீமை யெனத் தோன்றின. அத்தோற்றம் அவனுக்கு விடுதலை நல்கியது.

இளைஞன் குடியனாய், கள்ளனாய் இருந்தபோது, குடியும் களவும் அவனுக்குத் தீமையெனத் தோன்றினவோ? இல்லை; அவை நல்லனவாகவே அவனுக்குத் தோன்றின. பின்னே இரண்டும் தீயன என்று அவன் உணரலானான்.

முன்னே குடியும் களவும் நல்லன என்று இளைஞன் உணர்வில் தோற்றுவித்தது எது? இளைஞனே! உன்னுக. எது என்று உன்ன உன்ன அறியாமை என்று அறிவாய். உன்னை ஏமாற்றும் அறியாமையுடைய நீயா எல்லாம்! எல்லாம் உன்னாலா! நீ குடியனாய், கள்ளனாய் இருந்த

போது, உன்னையே நீ வஞ்சித்துக் கொண்டாய். வேண்டுமென்று உன்னை நீ வஞ்சித்துக் கொண்டாயில்லை. அறியாமையால் உன்னை வஞ்சித்துக்கொண்டாய். உன்னைக் கெடுக்கும் வஞ்சனையை அறியாத நீயா எல்லாம்! உன்னாலா எல்லாம்!

இளைஞனே! உன் அருகேயுள்ள முதியவன் அநுபவத்தை எண்ணி எண்ணி மனந் திரும்புவாயாக; மனந் திரும்பிப் 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையைத் தெளிய முயல்வாயாக.

இளைஞன் என்செய்வான்! பாவம்! முனைப்பு அவனை ஆட்டுகிறது; அலைக்கிறது. முனைப்பு என்னென்னவோ செய்யும்; பரம்பொருளையும் மறக்கச் செய்யும். பரம்பொருளோ முனைப்பற்றது. அஃது எதையும் எவரையும் மறப்பதில்லை. அதற்கு மறப்பு ஏது? அஃது எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் அறிவு; தூய அறிவு; முழு அறிவு. அத்தகைய பரம் எதை மறக்கும்? எவரை மறக்கும்?

''இஃது ஆராய்ச்சிக் காலம். இப்பொழுதா 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் பேச்சு?'' என்று இளமை உலகம் கறுத்து உறுத்து எழும். ஆராய்ச்சி, இளைஞர்கட்கு மட்டும் உரியதன்று. அது முதியர்க்கும் உரியது. அதில் இப்பொழுது யான் மூழ்கப் போகின்றேனில்லை. அதைச் சிறிது நோக்கித் திரும்புகிறேன்.

உலகத் தோற்றம்

நாம் வாழும் உலகம் செஞ்ஞாயிற்றினின்றும் சிந்திய ஒரு துண்டு. அத்துண்டே நமது உலகம்; இப்பெரிய உலகம். உலகம் ஒரு சிறு துண்டு. அது நமக்கு மிகப் பெரியதாய்த் தோன்றுகிறது! இவ்வுலகம் ஏறக்குறைய ஒரு நூறுகோடி ஆண்டு வெறும் அனற்பிழம்பாய் எரிந்தும் கொதித்தும் கனலை உமிழ்ந்தும் கிடந்தது.

பின்னே (ஒரு நூறு கோடி ஆண்டாய்த்) தணிந்து தணிந்து வருவதாயிற்று. அது முற்றும் தணியும் காலம் என்றோ? அதைப்பற்றிய சிந்தனை இங்கே வேண்டுவ தில்லை.

நமது உலகம் தணிந்து தணிந்து, நீர்ப்பகுதி என்றும் நிலப்பகுதி என்றும் பிரிந்தது. நீரிலும் நிலத்திலும் பல வகை உயிர்கள் தோன்றித் தோன்றி வளர்ந்துவருகின்றன. அனற்பிழம்பாய்ப் படிப்படியே தணிந்துவரும் உலகில் உயிர்கள் எப்படி உதித்தன? அனல் தணியத் தணியச் சிறு சிறு தாதுப்பொருள்கள் உண்டாயின என்றும், அவற்றின் கூட்டுறவால் பெண் உறுப்புப் பிறந்தது என்றும், அதைத் தொடர்ந்து ஆண் உறுப்பு அமைந்தது என்றும், இரண்டும் சேரச் சேரப் புல்லும், பூச்சியும், மீனும், பாம்பும், பறவையும், விலங்கும், மனிதமும் தோன்றின என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. இத் தோற்றமுறை டார்வின் முதலிய இயற்கைக் கலைஞரால் காணப் பெற்றது. இக் கலைஞருள்ளும் கருத்து வேற்றுமை உண்டு. கலைஞர் உயிர் வளர்ச்சியைப் படிப்படியே கிளந்து கூறிக் கூறிக் குரங்கினின்றும் மனிதன் உதித்தான் என்று விளக்கிச் செல்வது அறிவுக்கு விருந்து அளிக்கிறது. அவ் விருந்து அறிவு உலகத்துக்கு நலம் புரிந்தே வருகிறது. ஆனாலும், ஐயப்பாடு நிகழாமலில்லை.

டார்வின் உள்ளிட்டவர் உயிர்த்தோற்றத்தின் மூலத் தையும், மனித உலகத்துக்கு மேற்பட்டுச்செல்லும் வளர்ச்சி யையும் நன்கு விரித்து விளக்கினாரில்லை. அவரால் விளக்க வும் இயலாதென்று கூறலாம். அறிஞர் விஞ்ஞானத்தைக் கருவியாக் கொண்டு ஆராய்ச்சித் துறையில் இறங்குவது வழக்கம். விஞ்ஞானம் அவர்க்கு எவ்வளவு துணை செய் கிறதோ அவ்வளவு தூரம் அவர் தம் ஆராய்ச்சியும் செல்லும். இனி வருங்கால விஞ்ஞானம் ஆராய்ச்சியைப்

பெருக்கிப் பரம்பொருள் உண்மையின் உணர்வை எழுப்பும் என்று எண்ணுகிறேன்.

விஞ்ஞான வளர்ச்சி

டார்வின் முதலியோர் உள்ளது சிறந்தல் என்னும் கூர்தல் (**Evolution**) அறத்தை அடியாக்கொண்டு ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தினர். அவ்வாராய்ச்சியில் வளர்ந்த தத்துவம் மனிதம்வரை எட்டியுள்ளது. இதுவரை துணைபுரிந்த வளர்ச்சித் தத்துவம் மேலும் மேலும் துணைபுரியாதோ! துணைபுரியக் காத்து நிற்கிறது. அதற்கு ஆக்கந்தேட இன்னும் போதிய அளவில் விஞ்ஞானம் ஓங்கவில்லை; ஓங்கியதும், வளர்ச்சித் தத்துவமும் மேலும் மேலும் வழி காட்டுவதாகும்.

பரத்தின் நிறைவு

பரம்பொருள் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது. அது செஞ்ஞாயிற்றிலும், அதிலிருந்து சிந்திய அனற்பிழம்பிலும், இடைவெளியிலும், அனற்பிழம்பின் தணிக்கையிலும், அதினின்றும் அரும்பிய நுண்ணிய தாதுக்களிலும், அவற்றின் சேர்க்கையிலும், சேர்க்கையின் பயனிலும், பயனாகத் தோன்றிய உயிர்களிலும், அவற்றின் வளர்ச்சியிலும், விஞ்ஞானத்திலும், ஆராய்ச்சியிலும், பிற வற்றிலும் நீக்கமற நின்று, எல்லாவற்றையும் இயக்கு கிறது. அவ்வியக்கத்தினால் எல்லாம் நிகழ்கின்றன. பரம் பொருள் இல்லாத அணுவுமில்லை; அண்டமும் இல்லை; இயக்கமும் இல்லை. எதுவும் அதை விடுத்து நிற்பதில்லை; அசைவதில்லை. பரத்தை அடுத்து வாழ்தல் எதனாலும் இயலாது. ‘அவனன்றி ஓரணும் அசையாது.’

அத்தகைய பரத்தின் துணையின்றி அனற்பிழம்பி னின்றும் உயிர்த்தாதுக்கள் எப்படி உருக்கொள்ளும்? தாதுக்கள் சடம். சடம் அறிவில்லாதது. அறிவில்லாத சடத்தினின்றும் அறிவுள்ள உயிர் எங்ஙனம் தோன்றும்?

தென்னை இலுப்பை யாகுமோ? எவ்வகைத் தோற்றத் துக்கும் மூலம் — முதன்மை — பரம்பொருள். அதை மறக்கலாமா?

கூர்தலும் பரமும்

டார்வின் உள்ளிட்டார் உலகத் தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக நிற்பது இயற்கையிலுள்ள கூர்தல் அறம் என்று கண்டனர்; கொண்டனர். இயற் கைக் கூர்தல் அறத்தின் எழுச்சிக்கும், இயற்கையை உட லாக்கொண்டுள்ள பரமாகிய உயிரின் கூட்டுறவு தேவை. இது டார்வின் உள்ளிட்டார்க்கு அந்நாளில் விளங்கவில்லை. அவர்தம் அறிவு சடத்தளவில் நின்றது; பரத்தில் செல்ல வில்லை.

முன்னோர்

நம் முன்னோர் தாம்பெற்ற மெய்யறிவால் சடத்தைக் கடந்து பரத்தின் உண்மையை உணர்ந்தவர். அவர்க்குச் சடத்தில் நிகழும் வளர்ச்சித் தத்துவத்தின் முதலும் முடி வும் விளங்கின. அவருள் ஒருவராகிய மாணிக்கவாசகர் அவ்விளக்கத்தைச் சுருங்கிய முறையில் வெளியிட்டிருத்தலை விவேகத்தால் ஆய்க. அவர்தம் திருவாசகம் வருமாறு:

...கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்

பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்

வல்லசுர ராகிமுனிவராய்த் தேவராய்ச்
சொல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்...

இத் திருவாசகத்தில், 'கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி' என்பது, பரத்தினிடத்திலிருந்து உலகம் தோற்றமுறுவதை அறிவுறுத்துகிறது. 'புல்லாகி ...எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்' என்பதில் வளர்ச்சித் தத்துவம் நிலவுகிறது. அவ்வளவில் மாணிக்க வாசகர் நின்றாரில்லை. அவர் மேலும் சென்று 'மெய்யா உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்' என்று அருள்கிறார். இது வளர்ச்சித் தத்துவத்தின் முடிவையும் அதற்கு மேலுள்ள அழியா நிலையையும் உணர்த்துகிறது. மாணிக்கவாசகர் கண்ட உண்மை, இனி வரும் விஞ்ஞான உலகத்துக்குத் துணைபுரிவதாகும்.

எதுவும், தோற்றக் கேடில்லாத பரத்தினின்றும் தோன்றும்; நிற்கும்; ஒடுங்கும்—மீண்டும் அவ்வாறே தோன்றும்; நிற்கும்; ஒடுங்கும். இந் நிகழ்ச்சிக்கு நிலைக் களன் பரம் என்பது உண்மை. இவ்வுண்மையை உணர்ந்து தெளிவு பெறுவோர்க்குப் 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் தோன்றாது.

அப்பர்

உலகில் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து, பரத்தின் அருளைப் பெற்றுத், தாம் பெற்ற இன்பத்தை உலகமும் பெறுதல் வேண்டுமென்று, கருணையுடன் தமிழ்மழை பொழிந்த அன்புமுகில் — **அப்பர் எம்பெருமான்** திருவாக்குகளில் என் உள்ளம் செல்கிறது. முதலில் இவ்விடத்திற்கு ஏற்ற ஒன்றை எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

என்வி லாரு மெனக்கினி யாரில்லை
என்வி லும்மினி யானொரு வன்னுளன்
என்னு ளேயுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்
கென்னு ளேநிற்கும் இன்னம்ப ரீசனே.

இப் பாட்டை நோக்குக; ஊன்றி நோக்குக. முதலடி 'எல்லாம் என்னால்' என்று செருக்கி நடக்கும் இளைஞ னுக்கு ஆர்வமூட்டும். ஆர்வத்தால் ஆரவாரிக்கும் அவனுக்கு

இரண்டாம் 'அடி அறிவு கொளுத்தும். அதன்கண் பரத்தின் உண்மை ஒளிர்கிறது. அதை அவன் பார்க்கிறான். அவன், பரம் எங்கே இருக்கிறது?' என்கிறான். மற்ற இரண்டடியும் பரம் உள்ளக்கோயில் கொண்டிருப்பதை அறிவிக்கின்றன. அஃது இளைஞனுக்கு விளக்கமாகிறது. நமக்கு நாம் இனியவர் என்று நினைப்பது அறியாமை என்றும், அது நம்மை வஞ்சிக்கிறது என்றும், உயிர்கட்கு உண்மையில் இனிமைசெய்வது பரம்பொருள் என்றும், அப் பரம்பொருள் நமக்குள்ளிருந்தே நமக்குத் துணை புரிகிறது என்றும் பொதுவாக உலகமும், சிறப்பாகஇளமை உலகமும் உணர்ந்து, 'பரம்பொருள் வாழ்க்கைவழி' என்று தெளிந்து நடக்குமாறு அப்பர் எம்பெருமான் திருப்பாடல் வழிகாட்டுகிறது. அவர்தம் திருவாக்கில் உறுதிகொள்வோமாக; கொண்டால், பரம்பொருள் இயக்க நாம் இயங்குவதை நன்கு தெளியலாம். இதை மற்றுமொரு திருப்பாட்டால் அப்பர் எம்பெருமான் உலகுக்கு உணர்த்துகிறார்.

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா தாரே
அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்கா தாரே
ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடா தாரே
உருகுவித்தால் ஆரொருவர் உருகா தாரே
பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணா தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக் காலே.

இப்பாட்டு, 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மைக்கு ஓர் இலக்கியம்.

சுந்தரமூர்த்தி

'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மை சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வாழ்க்கையில் பரிணமித்தது. அவர்தம் வரலாற்றைத் 'திருத்தொண்டர் புராண'த்தில் பார்க்க.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் சாதிமணம் சிதைவு செய்யப்பெற்றது. அது பரத்தின் அருளால் நிகழ்ந்தது என்று சுவாமிகள் நெஞ்சம் நினைந்தது. அவ்வாறு நினைந்த நெஞ்சினின்றும் கீழ்வரும் தமிழ்ப்பாட்டுச் சுரந்தது.

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான் மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

இப்பாட்டிற் போந்துள்ள, 'நினைக்கின்றேன் மனத் துன்னை ...அத்தா உனக்காளாய்...' என்னுஞ் செம் மொழி எவருள்ளத்தையும் வயப்படுத்தும்.

அன்று முதல் சுந்தரர் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றும் பரத்துக்கென்று அர்ப்பணமாயின. 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையில் அவருக்கு உறுதி உண்டாயிற்று. அவ்வுறுதி சோதனைக் காலத்திலும் பிறழ்ந்ததில்லை. சுந்தரர் எதையும் பரத்தின் வாயிலாகவே பெற்று வாழ்ந்தவர். அவர்தம் மனமொழி மெய்களெல் லாம் பரமாயின. அவர் வாழ்க்கை பரத்தின் வாழ்க்கை யாயிற்று என்றுஞ் சொல்லலாம்.

காதலிலும் பரம்

பரம்பொருளின் ஆணைப்படி சுந்தரர் திருவாரூரில் வதிந்தபோது, அவர் நாடோறும் கோயிலுக்குப் போவது வழக்கம். திருவாரூரிலேயே பிறந்து வளர்ந்த சிவக் கொழுந்து பரவையார் என்பவரும் நாடோறும் கோயி லுக்குச் செல்வது வழக்கம். ஒருநாள் இருவர்க்கும் சந்திப்பு நேர்ந்தது. அவர் காதல் இவரை விழுங்கியது. இவர் காதல் அவரை விழுங்கியது. இருவரும் பரத்தின் அடியவர். அவர்க்குக் காதலும் பரமேயாகியது. சிறிது நேரத்திற்குள் காதற் சூழலிடை நின்ற பரவையார் வீடு நோக்கினர். அப்பொழுது,

*பாச மாம்வினைப் பற்றறுப் பான்மிகும்
ஆசை மேலும்ஓர் ஆசை அளிப்பதோர்
தேசு மன்னஎன் சிந்தை மயக்குற
ஈச னார்அருள் எந்நெறிச் சென்றதே

உம்பர் நாயகர் தம்கழல் அல்லது
நம்பு மாறறி யேனை நடுக்குற
வம்பு மால்செய்து வல்லியின் ஒல்கியின்
றெம்பி ரான்அருள் எந்நெறிச் சென்றதே.

பந்தம் வீடு தரும்பர மன்கழல்
சிந்தை ஆரவும் உன்னும்என் சிந்தையில்
வந்து மால்செய்து மானென வேவிழித்
தெந்தை யார்அருள் எந்நெறிச் சென்றதே.

என்று சுந்தரர் வாய் பிதற்றியது. சுந்தரர்க்குப் பரவையாயர் காதல் எம்பிரான் அருளாகவே தோன்றியது.

பின்னே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாரைப் பரத்தின் அருளால் மணந்தனர் என்று அவரது வரலாறு கூறுகிறது. சங்கிலியார் அன்பும் சுந்தரர்க்கு எம்பிரான் அருளாகவே காணப்பெற்றது.

சுந்தரர் இல்வாழ்க்கை வெறும் வாழ்க்கையா? பரத்தின் வாழ்க்கையா? பரத்தின் வாழ்க்கை என்று அறுதியிடலாம். இதை அகச்சான்றால் நிறுவலாம். பெரியோர் தமது அநுபவங்களை உலகத்தின் பொருட்டு வெளியிடுவது இயற்கை. அவ்வியற்கைப்படி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் தமது வாழ்க்கைக் கூறுகளை ஆங்காங்கே பாடல்களில் பொறித்துச் சென்றனர். சுவாமிகள், பரவைக்கும் சங்கிலிக்கும் தமக்கும் உற்ற காதல் வாழ்க்கை, 'பரத்தின் அன்பு வாழ்க்கை' என்று அருளியது கருத்தில் இருத்தத்தக்கது.

---

*பெரியபுராணம்

பண்மயத்த மொழிப்பரவை சங்கிலிக்கும் எனக்கும்
பற்றாய பெருமானே மற்றாரை யுடையேன்...

ஓர்ந்தனன் ஓர்ந்தனன் உள்ளத்துள் ளேநின்றஒண்பொருள்
சேர்ந்தனன் சேர்ந்தனன் சென்று திருவொற்றி யூர்புக்குச்
சார்ந்தனன் சார்ந்தனன் சங்கிலி மென்தோள்...

இத்தமிழ் தனக்குரிய காதலாகவே—அன்பாகவே—காட்சி அளிக்கிறது. பரவைக்கும் சங்கிலிக்கும் சுந்தரர்க்கும் நேர்ந்த கலவி — பற்று — காதல் — பரமாகவே விளங்குகிறது.

பரத்தின் நடுநிலை

சுந்தரர் தெய்வ அன்பு அவரைத் தம்பிரான் தோழராக்கிற்று. தோழமை, பெண், பொன், நெல் முதலியவற்றையும் நல்கத் துணைநின்றது. விரிவை அவர்தம் வரலாற்றிற் காண்க. பரத்தின் தோழமை சுந்தரர் செய்த தவறுதலுக்குத் துணைநின்றதா? இல்லை. சுந்தரர் திருவொற்றியூரில் செய்த தவறுதல் அவரது இரண்டு கண்களையும் ஒளியிழக்கச் செய்தது. அந்நிலையில் தம்பிரான் தோழர் பாடிய பாக்கள் மக்கள் வாழ்க்கையைக் காக்கவல்லன என்று கூறலாம். அப்பாக்களில் ஒழுக்கத்தின் உயர்வும், சீலத்தின் சிறப்பும், பண்பின் மேன்மையும் மிடைந்து செறிந்து துதைந்து மலிகின்றன.

வழுக்கலிலும் பரம்

தமிழ்ப் பெருமான் கண் இழந்ததும் ஒரு பதிகம் பாடுகிறார். அதில் முதல்பாட்டை மட்டும் ஈண்டுக் காட்டுகிறேன்.

அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி யடைந்தேன்
அதுவும் நான்படப் பாலதொன் றானால்
பிழுக்கை வாரியும் பால்கொள்வர் அடிகேள்
பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்

வழுக்கி வீழினுந் திருப்பெய ரல்லால்
மற்று நான்அறி யேன்மறு மாற்றம்
ஒழுக்க என்கணுக் கொருமருந் துரையாய்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

இத்திருமொழியில் அழுக்குமெய், திருவடி அடைதல், பிழைபாடு, திருவடிப் பிழையாமை, வழுக்கிவீழ்தல், வீழ்தலிலும் பரத்தை மறவாமை, பரம் ஒழுக்கம் என்பது, முறையீடு முதலிய வாழ்க்கைப் பொருள்கள் தேங்கி வழிதலை நோக்குக.

பரத்தை மறவாது நினைப்பவர்க்கும் வழுக்கி வீழ்தல் நிகழலாம். அவ்வேளையில் பரத்தின் நினைவு அழியா திருத்தல் அருமை. சுந்தரர் வாழ்க்கையில் அவ்வருமை இடம்பெறவில்லை. அவர் வழுக்கி வீழ்ந்தபோதும் பர நாமத்தை மறந்தாரில்லை. 'வழுக்கி வீழினும் நின்பெயர் அல்லால் மற்றும் நானறி யேன்மறு மாற்றம்' எனவரும் அவர்தம் மொழி வழுக்கி வீழும் உலகைக் காக்கவல்லது. இன்னோரிடத்தில் தம்பிரான் தோழர், 'ஏழிசையாய்' என்னும் பாட்டில் 'யான் செய்யும் துரிசுகளுக்கு உடனாகி, என்கிறார். இது பரம்பொருளின் பரிபூரண நிலையை உணர்த்துவது. 'துரிசுகளுக்கு உடனாகி' என்பதை இழிந்த மனத்தால் நோக்குதல் கூடாது. இழிந்த மனம் மனிதனை வீழ்த்தும். அத்திருவாக்கில் 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மை ஒளிர்கிறது. இதற்குச் சுந்தரர் வாழ்க்கை சிறந்த எடுத்துக்காட்டு என்பதை வலியுறுத்த வேண்டுவ தில்லை.

பிரான்ஸிஸ் முனிவர்

கிறிஸ்து அன்பராகிய பிரான்ஸிஸ் முனிவரது வர லாற்றை என் நெஞ்சம் மறக்குமோ? அவர்தம் வாழ்க்கை, 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மைக்கு ஓர் அரண் என்று கூறலாம். பிரான்ஸிஸ் முனிவர் வாழ்க்கை, 'உலகம் பரத்தின்வழி நடப்பது' என்பதை விளக்குவது என்று மன்பதை உணர்வதாக; உணர்ந்து நடப்பதாக.

கிறிஸ்து

கிறிஸ்து பெருமான் போதனையும் சாதனையும் 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையில் தோன்றும் ஐயப்பாடுகளை யெல்லாம் களையும் வல்லமை வாய்ந்தன. அப்போதனையும் சாதனையும் நம்பிக்கைக் கொள்கையாய் உலகில் நிலவுகின்றன. அக்கொள்கையில் யான் உறுதி கொண்டவன்.

*என்னத்தை உண்போம். என்னத்தைக் குடிப்போம் என்று உங்கள் ஜீவனுக்காகவும், என்னத்தை உடுப்போம் என்று உங்கள் சரீரத்துக்காகவும் கவலைப்படாதிருங்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்; ஆகாரத்தைப் பார்க்கிலும் ஜீவனும், உடையைப் பார்க்கிலும் சரீரமும் விசேஷித்தவைகள் அல்லவா?

ஆகாயத்துப் பட்சிகளைக் கவனித்துப் பாருங்கள். அவைகள் விதைக்கிறதுமில்லை; அறுக்கிறதுமில்லை; களஞ்சியங்களில் சேர்த்து வைக்கிறதுமில்லை; அவைகளையும் உங்கள்பரம பிதா பிழைப்பூட்டுகிறார்; அவைகளைப் பார்க்கிலும் நீங்கள் விசேஷித்தவர்கள் அல்லவா?

கவலைப்படுகிறதினாலே உங்களில் எவன் தன் சரீர அளவோடு ஒரு முழத்தைக் கூட்டுவான்?

உடைக்காகவும் நீங்கள் கவலைப்படுகிறதென்ன? காட்டுப் புஷ்பங்கள் எப்படி வளருகின்றன என்று கவனித்துப் பாருங்கள்; அவைகள் உழைப்பதுமில்லை; நூற்பதுமில்லை.

என்றாலும் சாலொமோன் முதலாய் தன் சர்வ மகிமையிலும் அவைகளில் ஒன்றைப்போலாகிலும் உடுத்தியிருந்ததில்லை என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

அற்ப விசுவாசிகளே! இன்றைக்கு இருந்து நாளைக்கு அடுப்பிலே போடப்படும் காட்டுப் புல்லுக்குத் தேவன் இவ்விதமாக உடுத்துவித்தால் உங்களுக்கு உடுத்துவிப்பது அதிகநிச்சயமல்லவா?

---

*மத்தேயு-6:25-31.

ஆகையால் என்னத்தை உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம், என்னத்தை உடுப்போம் என்று கவலைப்படாதிருங்கள்.

எனவரும் ஏசுகிறிஸ்நுவின் நன்மொழிகள் என் வாழ்க்கையைப் பண்படுத்தி வருதலை யான் அறிவேன். 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையில் எனக்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

* 'வழியும் சத்தியமும் ஜீவனும் நானே'

இதுவும் கிறிஸ்துவின் செம்மொழிகளுள் ஒன்று. இம்மொழி 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மை, வாழ்க்கையில் படிந்து ஒன்றுதற்குத் துணை - உறுதுணை — பெருந்துணை — நற்றுணை — செய்தல் நிச்சயம்.

மாணிக்கவாசகர்

அன்றே என்றன் ஆவியும்
  உடலும் உடைமை எல்லாமுங்
குன்றே அனையாய் என்னைஆட்
  கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ
  எண்டோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
  நானோ இதற்கு நாயகமே.

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட்டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோதான் என்னதோஇங் கதிகாரங்
காயத் திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே

இப்பாடல்கள் திருவாசகத்தில் உள்ளவை. இவை, வாழ்க்கைப் பொறுப்புப் பரம்பொருளினுடையது என்னும் உண்மையை உறுதிப்படுத்தல் காண்க. 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி', 'வாழ்க்கை வழி பரம்பொருள்'.

* யோவான்-14:6.

6. புரட்சி?

'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்பது உண்மை மாறாத உண்மை. இவ்வுண்மையை உணர்தற்கென்றே உயிர்கள் உலகில் பிறவி தாங்குகின்றன. பிறவி நோக்கம் நிறைவேறாதவாறு சில தடைகள் மறிக்கின்றன. அத் தடைகளைத் திரட்டி இரு கூறிடலாம். அவை அகத் தடைகள் புறத்தடைகள் என்பன. மிகச்சில முன்னர் ஆங்காங்கே சுருக்கிச் சொல்லப்பட்டன.

அறியாமை முதல்

புறத்தடைகட்குப் பிறப்பிடம் அகத்தடைகள்; அகத் தடைகட்குத் தாயகம் அறியாமை. அறியாமைக்கு அகத் தடைகள் பிள்ளைகள்; புறத்தடைகள் பேரர்கள். அறியாமை முதல் சாய்ந்தால் பிள்ளைகள் பேரர்கள் குழந்தை குட்டிகளெல்லாம் கூட்டோடே சாயும். முதலைச் சாய்க்க ஒரு சாதனம் உண்டு. அச்சாதனம் மிகப் பழையது. அது சின்முத்திரை; மோன முத்திரை. அஃது இக்காலத்தில் எளிதில் கிடைப்பதரிது. பலரது நாட்டம் அதின் மீது செல்வதில்லை. அச்சாதனம் கிட்டினால் அகப் புறத் தடைகளெல்லாம் தாமே இறைப்பொழுதில் விலகும்; அறியாமை, வறுபட்ட நெல்லாய் முளைவிடாதொழியும்.

புறத்தடைகள்

முதல் முதல் புற உலகம் தூய்மை உறும் வழி காண முயல்வது நலம். அவ்வழி அக உலக அழைப் பாகும். இங்கே புறத்தளவில் நிற்க என் மனம் ஒருப் படுகிறது.

புறத்தடைகள் பலப்பல. அத்தடைகளைத் தகர்த் தல் வேண்டும். எப்படித் தகர்ப்பது? அதற்குக் கருவி

யொன்று தேவை. அது புரட்சி என்பது. புரட்சி என்றதும் சிலர்க்கு நடுக்கம் உண்டாகிறது. அவர் உள்ளம் **பிரெஞ்சுப்புரட்சி, ருஷ்யப்புரட்சி** முதலியற்றை நினைக்கிறது. அதனால் அவர்க்கு நடுக்கம் உண்டாகிறது.

பேயா? பிசாசா?

புரட்சி என்றால் என்ன? பேயா? பிசாசா? பூதமா? புலியா? கரடியா? அன்று; அன்று. புரட்சி வாழ்க்கையை-சமூகத்தை – உலகத்தை – ஒழுங்குபடுத்திப் பண்படுத்துவது. அஃது இயற்கைநெறிக்கு அரண் செய்வது; முரண் செய்வதன்று.

என்றும் புரட்சி

புரட்சி எங்கும் என்றும் அறிந்தோ அறியாமலோ நிகழ்ந்தவண்ணமிருக்கிறது. கூர்ந்து நோக்கினால் புரட்சிக்கு ஓய்வு கிடையாதென்பதைத் தெளியலாம். குறைபாடுகள் உள்ளவரை புரட்சியும் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும். குறைபாடுகள் எவ்விடத்தில் இல்லை? குறைபாடுகள் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும், குடும்பத்திலும், ஊரிலும், நாட்டிலும், உலகிலும் இருக்கின்றன. அவைகளைக் குலைத்தாலன்றி உலகம் நன்முறையில் இயங்காது. ஆதலின், இங்கே புரட்சியின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்த வேண்டுவதில்லை.

புரட்சி எது?

புரட்சி எது? ஒரு வண்டி ஓடுகிறது. அஃது எப்படியோ ஓரிடத்தில் பாதையை விடுத்து ஒரு கால்வாயில் இறங்கிவிடுகிறது. அக்காட்சி காணும் மக்கள் என் செய்கிறார்கள்? அவ்வண்டியைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பாதையில் கொணர்ந்து சேர்க்கிறார்கள். இது புரட்சி.

ஒருவன் திண்ணையில் உறங்கிக் கிடக்கிறான். அவன் உருண்டு உருண்டு தரையில் விழுகிறான்; விழுந்ததும் கண்

விழித்து எழுந்து மறுபடியும் திண்ணையை அடைகிறான். இதில் புரட்சி உண்டு.

ஒருவன் வழிப்போக்கரை மறித்துத் திருடிப் பிழைப் பதை ஒருவிதத் தொழிலாகக் கொண்டான். ஒரு நாள் அவன் உடல் போலிஸாரிடம் சிக்கியது. சிறை அவனை அழைத்துத் தன்னிடம் சேர்த்தது. அங்கே அவனது மனோ நிலை புரண்டது. 'திருடு கெட்டது' என்று அவன் உணர லானான். இம் மனமாற்றம் புரட்சி அன்றோ?

இயற்கையில் பல தத்துவங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று நியதி. அந் நியதிவழியே உயிர்களின் வாழ்க்கை நடைபெறுதல் வேண்டும். பிறழ்ந்து நடை பெறின் வழுக்கல் நேரும். வழுக்கி விழுந்த உயிர்கள் வழி யல்லா வழியில் உழலும். அதனால் பலவிதத் தொல்லைகள் விளையும். இஃது இயல்பு. தொல்லைகள் உயிர்களை விழிக்கச் செய்து, அவற்றைப் புரட்டிப் புரட்டி நியதி வழியில் செலுத்தும். இப்புரட்டல் புரட்சி ஆகாது வேறு என்ன ஆகும்?

உணராதார்

இவ்வாறு வழுக்கல்களும் புரட்சிகளும் வாழ்க்கை யிலும் சமுகத்திலும் பிறவற்றிலும் நிகழ்ந்தவண்ணமிருக் கின்றன. இதை உணராதார் புரட்சி என்றதும் பிரான் ஸையும் ருஷ்யாவையும் நினைந்து நடுக்குறுகின்றனர். இந் நடுக்கம் புரட்சியைப் பேய், பிசாசு, பூதம், புலி, கரடி என்று நினைக்கச் செய்கிறது. இந்நினைவு மாறுதல் வேண்டும். இதற்கும் புரட்சி தேவை.

நியதி மீறல்

இந்நாளில் உலகம் எக்காட்சி வழங்குகிறது? பல வழியிலும் உலகம் இயற்கை நியதியை மீறி மீறி நெறி யல்லா நெறியில் வீழ்ந்து வீழ்ந்து நெளியுங் காட்சியை வழங்குகிறது. உலகை நன்னெறியில் நிறுத்த எத்தனையோ

இயக்கங்கள் தோன்றின; தோன்றுகின்றன. கிளர்ச்சிகள் எழுந்தன; எழுகின்றன. போர்கள் மூண்டன. ; மூள்கின்றன. இவையெல்லாம் சிற்சில இடங்களில் புரட்சி ஆயின; ஆகின்றன.

மனந்திரும்பல்

நல்ல போதனைகளைக் கேட்டும், நல்ல இயக்கங்களிற் சேர்ந்தும், நல்ல நூல்களைப் படித்தும் மனந்திரும்புவோரும் இருக்கின்றனர். தாமே மனந்திரும்புவது போற்றற்குரியது. மனந் திரும்புவதில் நிகழ்வதும் புரட்சியே.

இருவிதம்

புரட்சி இருவிதம். ஒன்று அறப்புரட்சி; மற்றொன்று மறப்புரட்சி. அறப்புரட்சி இரத்தம் சிந்தாது; மறப் புரட்சி இரத்தம் சிந்தும். அப்புரட்சி கொல்லாமை; இப் புரட்சி கொலை. அஃது அருள்; இது மருள். அஃது அஹிம்சை; இது ஹிம்சை.

அறம் - மறம்

அறப்புரட்சிக்கு இடந்தருவது அறிவுடைமை. அங்கே அருளும், அன்பும், அறமும் நிலைக்கும். மறப் புரட்சிக்கு இடந்தருவது அறியாமை. இங்கே இகலும் எரியும் கொலையும் கூத்தாடும். 'வாளால் வெட்டுவோன் வாளால் வெட்டப்படுவான்' என்பது கிறிஸ்து பெருமான் திருவாய் மொழி. வாள் வாளையே பெருக்கும்; பீரங்கி பீரங்கியையே பெருக்கும்; அணுகுண்டு அணுகுண்டையே பெருக்கும். இவ்வாறு தொல்லைகளை வளர்த்து உலகை நாசப்படுத்தும் மறப்புரட்சி வேண்டா; வேண்டா.

குறைகளைப் போக்க அறப்புரட்சியைக் கடைப்பிடிப்பது நலம். இல்லையேல் மறப்புரட்சி வலிந்து எழும். இயற்கையில் இருபுரட்சியும் உண்டு. சால்புடையது அறப் புரட்சியே.

வளர்ச்சித் தடை

இயற்கைச் சக்தி உலகை வளர்க்கிறது. வளர்ச்சி ஒரு விதத் தத்துவம். அஃது ஆக்கம் பெறின் எவ்விதப் புரட்சியும் நிகழாது. வளர்ச்சியைத் தடுக்கத் தீய சக்திகள் சிறுமாயின், அங்கே புரட்சி புகுதல் இயல்பு. ஏன்? வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் தீயசக்திகளை ஒடுக்கும் பொருட்டே புரட்சி புகுகிறது. ஓர் இடத்தில் புரட்சி புகுகிறதெனில் அவ்விடத்தில் வளர்ச்சிக்குக் கேடுசூழும் தீய சக்திகள் தலைவிரித்தாடுகின்றன என்று கொள்ளல் வேண்டும். இயற்கைவழியே உலகம் இயங்கினால் புரட்சி புகுதற்கு இடம் இராது.

சில

இங்கே வளர்ச்சியை மறித்து நிற்கும் சில தடைகளைக் கிளந்து கூறலாம் என்று எண்ணுகிறேன். இடையிடையே ஆங்காங்கே தடை நோய்களுக்குரிய மருந்தாம் அறப் புரட்சியைக் குறித்துச் செல்வதையும் என் நெஞ்சம் விரும்புகிறது. தடைகளிற் சில வருமாறு :

உணவு

மக்கள் தோன்றி முப்பது லட்சம் ஆண்டுகள் ஆயின என்பது சில அறிஞர் கண்ட முடிவு; அதை நாற்பது லட்சம் என்போரும் உளர்; இதற்கு மாறுபட்ட கருத்தினரும் இருக்கின்றனர். மக்கள் இனம் தோன்றியபோது அவ்வினம் அருந்தியது பொருந்திய உணவாகவே இருந்தது. பொருந்திய உணவு சைவ உணவென்று நமது நாட்டில் வழங்கப்படுகிறது. பின்னை அதனுள் பொருந்தா உணவு அதாவது புலால் உணவு நுழைந்தது. அதைத் தொடர்ந்து மூர்க்கம் புகுந்தது. மூர்க்கம் வளர்ந்து, மக்கள் கூட்டத்தைப் பல வழியிலும் அலைக்கிறது. அக்கூட்டத்தை விடுத்து மூர்க்கம் ஒழியவேண்டுமாயின், அது பழைய பொருந்திய உணவை அருந்த முயல்வது சிறப்பு.

மனிதனும் விலங்கும்

மனிதனுடைய பல், நா, நகம், குடல் முதலிய உறுப்புக்கள் பொருந்திய உணவுக்கென்று அமைந்தன என்பதும், புலி முதலிய விலங்குகளின் பல், நா, நகம், குடல்முதலிய உறுப்புக்கள் பொருந்தா உணவுக்கென்று அமைந்தன என்பதும் ஆராய்ச்சியால் நன்கு தெளிவாயின. இடை நாளில் மனிதன் எவ்வாறோ தவறிவிட்டான். தவறிய காரணங்களை இந் நூலில் விரித்தல் அநாவசியம்.

பொருந்தியதும் பொருந்தாததும்

பொருந்திய உணவு மனிதனை என்ன செய்யும்? பொருந்தா உணவு அவனை என்ன செய்யும்? பொருந்தியது சாத்விகத்தை வளர்க்கும்; பொருந்தாதது மூர்க்கத்தை வளர்க்கும். முன்னையது ஆயுளைப் பெருக்கும்; பின்னையது ஆயுளைச் சுருக்கும். அது நோய்க்கு இடந்தாராது; இது நோய்க்கு இடந்தரும். இவ்வாறு பல கூறிச் செல்லலாம்.

ஜீவகாருண்யம்

நம் முன்னோர் ஜீவகாருண்யத்தை முற்படுத்திப் பொருந்திய உணவுக்குச் சிறப்புத்தேடினர். இந்நாளில் ஜீவகாருண்யத்தை ஒட்டிப் போருந்திய உணவு என்றால் அதை உலகம் பெரிதும் ஏற்பதில்லை.

விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி

பொருந்தா உணவு மக்களுக்கு உரியதா? அன்றா? என்று பல இடங்களில் ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டன. ஜெர்மனியிலும் அமெரிக்காவிலும் செய்யப் பெற்ற ஆராய்ச்சிகளே சிறந்து விளங்கலாயின. விஞ்ஞானக் கலை கொண்டும், கருவிகொண்டும் அவ்விடங்களில் அறிஞர்

நிகழ்த்திய ஆராய்ச்சிகள் பொருந்தா உணவு மக்களினத்துக்கு உரியதன் றென்றும், பொருந்திய உணவு உரியதென்றும், ஐயம் திரிபு மயக்கம் அறத் தெளிவு செய்தன. விஞ்ஞான உலகம் பொருந்திய உணவின் பெற்றியை உணர்த்திவிட்டது. இவ்வுணவு இனி ஆக்கம்பெறும். பொருந்திய உணவின் நலத்தைப்பற்றி நூல்களும் ஆராய்ச்சிகளும் வெளிவந்த பின்னர் மேல்நாடுகளிலும் மரக்கறி விடுதிகள் ஆங்காங்கே அமைந்து வரலாயின.

ஐம்பதாண்டில்

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பிலடல்பியாவில் ஓர் உணவு மகாநாடு கூடியது. அம் மகாநாட்டில் டாக்டர் **மெக்படின்** என்பவர் 'இன்னும் ஐம்பதாண்டுக்குள் அமெரிக்க நாட்டில் பொருந்திய உணவு மணங் கமழும்' என்று மொழிந்தனர். அவர்தம் மொழி வெளிவந்து ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாயின. இன்னும் இருபத்தைந்து ஆண்டுக்குள் அவர்தம் கருத்து நிறைவேறுதல் வேண்டும்; நிறைவேறினால் அவர்தம் மொழி தீர்க்கதரிசனமாகும்.

பட்டாளங்களுக்கு

உணவு நூலாசிரியர் **ஆட்டோகாக்** என்பவர் பட்டாளங்களுக்குப் பொருந்திய உணவு தந்துவரின் உலகில் போர் நடைபெறுதல் அரிதாகும் என்று கூறியுள்ளனர். அக்கூற்று இன்னும் சோதனை செய்யப்படவில்லை. ஆட்டோகாக்கின் எண்ணம் இனியாதல் நிறைவேறுவதாக.

ஹிட்லர்

ஜெர்மெனியை ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்ட ஹிட்லர் பொருந்திய உணவு அருந்தியவர். ஆனால் அவர் தம்மைப் போலத் தம்மைச் சூழ்ந்தவரையும் அவ்வுணவு கொள்ளுமாறு போதித்தாரில்லை. ஜெர்மெனியைச் சுற்றிப் பிரிட்டனும், பிரான்ஸும், அமெரிக்காவும், ருஷ்யாவும் படையெடுத்து நெருங்கிய காலத்தில், ஹிட்லர், 'என்னிடத்தில் ஒரு தனிக்கருவி உண்டு. அஃது ஐரோப்பாவைத் துகள்

நுகளாக்கும் ஆற்றல் பெற்றது. அதை இப்பொழுது யான் பயன்படுத்தினால் கடவுள் என்னை மன்னிப்பாரா?' என்று இரங்கி நின்றனராம். இச்செய்தி சில பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தது. ஹிட்லர் மனத்தில் கடைசி நாளில் (போலி) வெற்றி நிலவியதா? இரக்கம் நிலவியதா? இரக்கம் நிலவியது. காரணம் என்னை? அவர் பொருந்திய உணவை அருந்தி வந்ததாகும். இரக்கம் போர்த் தொடக்கத்தில் அவர்பால் ஏன் உதிக்கவில்லை? சூழலின் நெருக்கு இரக்கத்தை மறக்கச் செய்தது போலும்!

ருஷ்யா

இந்நாளில் உலகவர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து வரும் நாடு எது? ருஷ்யா என்று சொல்லலாம். இதற்குக் காரணம், ருஷ்யா சமதர்ம நாடென்று உலகத்தவரால் கொள்ளப்பட்டிருப்பதைக் கூறலாம். இச் சமதர்ம நாடு பொருந்திய உணவைப் பெருக்குதற்கு ஏதேனும் முயற்சி செய்கிறதா? அங்கே உள்ள செம்படைகட்கு அவ்வுணவு அளிக்கப்படுகிறதா? இல்லையே. மூர்க்கத்தால் அமையும் சமதர்மம் எங்ஙனம் போர் பூசல்களை நிறுத்துவதாகும்? சமதர்ம நோக்கங்களுள் போர் பூசலை நிறுத்துவதும் ஒன்றன்றோ? இனியாதல் ருஷ்யா பொருந்திய உணவின்மீது கருத்துச் செலுத்துவதாக; பட்டாளங்களுக்கு அவ்வுணவை அளிக்க உளங்கொள்வதாக.

பாரத நாடு

பொருந்திய உணவுக்கு முதல் முதல் கால்கொண்ட நாடு நமது பாரதநாடு. அவ்வுணவால் விளையும் நலன்கள் பல. அவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று கொல்லாமை; மற்றொன்று தேவைக்குமேல் பொருள் திரட்டாமை. இவை அஹிம்ஸையின்பாற் பட்டன.

பாரத நாட்டில் கொல்லாமை விதை விழுந்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாயின. அவ்விதையை முதல் முதல்

விதைத்தவர் **விருஷபதேவர்.** அவர் கொல்லாமையை அறிவுறுத்தியதோடு நின்றாரில்லை; தேவைக்குமேல் மனிதன் பொருள் சேர்த்து வைத்தல் கூடாதென்றும் அருளினர். தேவைக்குமேல் பொருள் சேர்த்து வைப்பது பிறரை ஹிம்சிப்பது என்று அவர் கருதினர். கொல்லாமையும், தேவைக்குமேல் பொருள் சேர்த்து வையாமையும் வேற்றுமையற்ற ஒன்று என்று விருஷபதேவர் திருவுள்ளம் எண்ணியது. அவ்வெண்ணம் மெய்யுணர்வால் முகிழ்த்தது. மெய்யுணர்வு தேவரை 'அஹிம்ஸா பரமோ தர்மா' என்று போதிக்கச்செய்தது. தேவர் அறிவுறுத்திய தர்மம்—சமதர்மம், வாழ்க்கையை சமூகத்தை—உலகத்தைப் போரின்றிக் காத்து நல்வழிப்படுத்துந் திறனுடையது. அத் தர்மம் மார்க்ஸியமும் காந்தியமும் கலந்த ஒன்று என்று இந்நாளில் யான் பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன். காந்தியம் என்பது நாட்டில் புதியதாகத் தோன்றியதன்று. அது விருஷபதேவர் வழிவழியே வாழையடி வாழையென வளர்ந்து வருவது. விருஷபர் தர்மம் போரை அறவே தொலைத்து அமைதியை ஓம்ப வல்லது.

வெறும் பேச்சு!

போர் கூடாது என்று எங்கணும் பேசப்படுகிறது. வெறும் பேச்சால் என்ன பயன் விளையும்? பேச்சுக்கேற்ற செயல்வேண்டும். மூர்க்கம் உள்ளவரை போர் நிகழாமல் இராது. மூர்க்கத்தை ஒழிக்கவல்லனவற்றுள் சிறந்தது பொருந்திய உணவு. இவ்வுணவைப் போர்வீரர் அருந்தினால் அவர்பாலுள்ள மூர்க்கம் குறையும். மூர்க்கம் குறைந்தால் போர் தானே பொன்றும்.

உணவும் குணமும்

உலகம் அமைதியை இழந்து நிற்கிறது. அமைதிக்குச் சாத்விகம் தேவை. சாத்விகத்துக்குப் பொருந்திய உணவு தேவை. மன்பதையில் பொருந்திய உணவு பரவப் பரவ உலகம் நல்வழியில் வளரும். 'உணவுக்கேற்ற குணம்' என்றனர் கிதாச்சாரியர்.

ஆடு மாடு முதலியன

மனிதன் தனது நலத்தின்பொருட்டு ஆடு, மாடு, கோழி, பன்றி, மீன் முதலியவற்றை அகால மரணத்துக்குட்படுத்துகிறான். அதனால் உலகவளர்ச்சித் தத்துவத்துக்கு இடர் விளைகிறது. இதை **அன்னிபெஸன்ட் அம்மையார்** அடிக்கடி வலியுறுத்திச் சொல்லியதை யான் இளமையிலேயே கேட்டேன். பின்னே யான் செய்த ஆராய்ச்சிகளால் அம்மையார் வலியுறுத்தியதின் நுண்மை செவ்வனே விளங்கியது. 'ஆடு, மாடு, கோழி, பன்றி, மீன் முதலியவற்றைப் படைக்க முடியாத மனிதனுக்கு, அவற்றை அழிக்கும் உரிமை எங்கிருந்து வந்தது?' என்னுங் கருத்தைக் காந்தியடிகள் பன்முறை பறைசாற்றியதும் எனக்குத் தெரியும். பொருந்தா உணவு - புலால் உணவு - காரணமாக நாடோறும் நடக்கும் கொலைகள்! ஆ! ஆ! எத்தனை எத்தனை கோடி! ஏழை உயிர்கள் என்ன செய்யும்? முறையிட அவற்றுக்கென்று நீதிமன்றம் உண்டோ? பிற உண்டோ? திக்கற்ற ஏழை உயிர்களின் கொலை, மக்கள் உலகைக் கொலைக்களனாக்கி வருகிறது. மக்களுலகில் கொலை நிற்கவேண்டுமானால், ஏழை உயிர்களின் கொலை நிற்றல் வேண்டும். பொருந்தா உணவு ஒழிந்தால் மக்களும் குணமடைவார்கள்; ஏழை உயிர்களும் குணமடையும். குணம், வளர்ச்சித் தத்துவம் தடைபடாமல் நேரிய முறையில் ஓங்குதற்குத் துணைபுரியும்.

* கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிருந் தொழும்

என்றும்,

† கொல்லாமை எத்தனைக் குணக்கேட்டை நீக்கும்....
கொல்லா விரதமொன்று கொண்டவரே நல்லோர்மற்
றல்லாதார் யாரோ அறியேன் பராபரமே.

கொல்லா விரதம் குவலயமெல் லாம்ஓங்க
எல்லார்க்கும் சொல்வதுஎன் இச்சை பராபரமே.

---

* திருவள்ளுவர். † தாயுமானார்.

என்றும் சான்றோர் அருளிய கருணை மொழிகளைச் சிந்தித்து உண்மை உணர்க.

இது புரட்சிக்காலம். பலதிறப் புரட்சிகளுள் உணவுப் புரட்சியும் நடைபெறுதல் வேண்டும். உணவுப் புரட்சி மூர்க்க உலகை மாற்றி அமைதி உலகாக்கும். அது மக்களைத் தெய்வமாக்கும்.

உடை

'உடையிலும் புரட்சியா? என்னே புரட்சி வேகம்!' என்று சிலர் நினைக்கலாம். காலவேகம் உடைப்புரட்சி மீதும் செல்கிறது. அமைதிக்கு எத்தனையோவிதப் புரட்சிகள் தேவை. அவற்றுள் ஒன்று உடைப்புரட்சி. இதில் என்ன வியப்பு?

உடைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் தொடர்பு உண்டா? இல்லையா? தொடர்பு உண்டு எனில் புரட்சி தேவையே; இல்லையெனில் புரட்சி தேவையில்லை. இக்காலக் கலைகள் உடைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் தொடர்பு உண்டு என்று நவில்வதும் ஈண்டுக் குறிக்கத்தக்கது.

சர்க்கா

முற்கால மக்கள் உடைக்கென்று அங்கும் இங்கும் அலைந்தாரில்லை. அவர்கள் தங்கள் உடைகளுக்கென்று தாங்களே உழைப்பார்கள். அந்நாளில் பலவகைப் பாடல்கள் முழங்கும். அவற்றுள் சர்க்கா முழக்கமும் ஒன்றாயிருக்கும். ஓய்ந்த வேளைகளில் பெண்மக்கள் கைகள் சும்மா இரா. அவை சர்க்காவைச் சுழற்றிக் கொண்டிருக்கும். நாளடைவில் சர்க்கா ஓசை குன்றியது. இந்நாளில் அஃது அறவே குன்றியது. அக் குன்றுதலை இயற்கை அன்னை விரும்பினாளில்லை. அவளருளால் சர்க்காவை உயிர்ப்பிக்க இந்நாளிலும் ஒருவர் தோன்றினர். அவர் கஸ்தூரிபாய் கணவர்.

செல்வன் - ஏழை

அந்நாளில் உடையிலும் பொதுமை நிலவியது. செல்வன் உடை, ஏழை உடை என்ற வேற்றுமையை அந்நாள் காணவில்லை. இந்நாள் அவ்வேற்றுமையைக் காண்கிறது. விஞ்ஞான இயந்திரங்களாலும் சாம்ராஜ்ய ஆட்சிமுறைகளாலும் உடை வகைகள் ஓங்கின. செல்வன் உடை, ஏழை உடை என்ற வேற்றுமை தோன்றலாயிற்று. இவ்வேற்றுமை பொறாமையை எழுப்புந் தன்மையது.

பொறாமையும் போரும்

வேற்றுமை பொறாமையை ஈனும்; பொறாமை போரை ஈனும். 'இன்று பொறாமை – நாளை போர்' என்பது அநுபவ மொழி. பொறாமைக் கனல் எரியும் வாழ்க்கை இனியதாகுமோ? ஆகாது. பொறாமைக் கனல் அற்ற புனித வாழ்க்கையே இனியதாகும்.

ஒரேவித உடை

இயந்திரங்கள் இனி அருகுமா? அருகா. அருகா எனில் எல்லார்க்கும் ஒரேவித உடை எவ்வாறு அமையும்? சமதர்ம காலத்தில் இயந்திர சாலைகளெல்லாம் பொதுமையாகும். அக்காலத்தில் உடைகள் உயர்வு தாழ்வின்றி ஒழுங்குபடும்.

அவ்வந்நாட்டார்

தட்ப வெப்ப நிலைமைக்கேற்றவாறு ஒவ்வொரு நாட்டுக்கென்று ஒவ்வொருவித உடை ஏற்பட்டது. ஒரு நாட்டார் உடையை இன்னொரு நாட்டார் அணிவது இயற்கைக்கு முரண்பட்டு நடப்பதாகும். அவ்வந் நாட்டார் தம்தம் நாட்டு உடையை அணிவது இயற்கைக்கு அரண் செய்வதாகும். வெம்மை நாட்டில் வாழ்வோர் மூன்று சட்டை அணிவது எற்றுக்கு? இஃது இயற்கைக்கு மாறுபட்டு நடப்பதன்றோ?

அமைதி

உடைக்கோலம் அமைதி ஊட்டுவதாய் இருத்தல் நல்லது. அக்கோலம் தீய எண்ணங்களைத் தோற்றுவிப்ப தாய் இருத்தலாகாது. சிறப்பாகப் பெண்மணிகள் உடை யில் தெய்விகப் பொலிவு திகழ்தல் மேன்மை.

போலிஸார்க்கென்றும், போர்வீரர்க்கென்றும், தள பதிகட்கென்றும் தனித்தனி உடைகள் அணியப்படு கின்றன. அவ்வுடைகள் எத்தகைய காட்சியை வழங்கு கின்றன? அமைதிக் காட்சியை வழங்குகின்றனவா? இல்லை. உடைக்கோலம் அமைதியை வழங்குவதாய் இருத்தல் இனியது. உடைப்புரட்சி என்று நிகழும்?

அணி

பழைய நாளில் இயற்கையுடன் வாழ்ந்த மக்களைப் பொன்னும், முத்தும், பவளமும், மணியும், இன்ன பிறவும் அணி செய்தன. இன்னும் அவ்வணி அறவே ஒழியவில்லை. இக்கால நாகரிகம் படர்ந்த சில இடங்களில் மட்டும் அது குலைந்து வருகிறது.

போலிகள்

சில இடங்களில் பொன் முத்து முதலியவற்றிற்குப் பதிலாகப் போலிகள் அணியப்படுகின்றன. இது காலத் தின் கோலம். காலமும் கோலமும் எவ்வெவ் வழியில் ஓடினும் ஓடுக. இங்கே நாம் கருதத்தக்கது ஒன்றுளது. அது போலி அணிகளைப் பற்றியது. போலிகளும், பொன் முத்து முதலிய மூல அணிகளின் மாண்பை உணர்த்து வன என்க.

இயற்கை மருந்துகள்

பொன், முத்து, பவளம், மணி முதலியன பலதிற நோய்கள் உடலை அணுகாதவாறு காத்துவரும் இயற்கை மருந்துகள். இம்மருந்துகள் இன்னும் மருத்துவர்களால்

கையாளப்படுகின்றன. இக்காலத்தும் சிறப்பாகக் காச நோய்க்குப் பொன், முத்து, பவளம் முதலிய மருந்துகள் கொள்ளப்படுதலைக் காண்கிறோம். அவற்றின் விழுப்பம் நம் முன்னோரால் நன்கு அறியப்பட்டது. அவ்விழுப்பத்தால் அவர் உள்ளத்தில் கனன்று பூத்த உணர்ச்சி, தாம் விரும்பும் பொருள்களிலெல்லாம் பாய்ந்தது. முன்னோர் பரம்பொருளையும் 'பொன்னே, மணியே, முத்தே' என்று பாடுவதை ஒரு வழக்காகவும் கொண்டனர். ஏன் கொண்டனர்? அவற்றின் நலத்தை உலகுக்கு உணர்த்தவேண்டுமென்பது அவர்தம் உட்கிடக்கை. பொன், முத்து முதலியவற்றின் நினைப்பே நோய்களைப் போக்கிவரும்.

மலர்கள்

பண்டை நாளில் நறுமலர்கள் மக்கள் வாழ்க்கையை மணஞ் செய்தன. அவர்கள் தலையிலும் கழுத்திலும் கையிலும் மலர் மணங் கமழ்ந்தவண்ண மிருக்கும். நாளடைவில் ஆண்மக்கள் மலரைப் பெரிதும் விடுத்தார்கள். அவர்கள் நெஞ்சில் மலர் மணம் கமழ்வதில்லை. பெண்ணுலகம் மட்டும் மலர்மணத்தை இன்னும் வெறுக்கவில்லை. அவ்வுலகில் இன்னும் மலர்மணம் கமழ்கிறது. சில இடங்களில் மணமற்ற இதழ்களும், செயற்கை அரும்புகளும் பெண் உலகை அடிமைப்படுத்தியுள்ளன. இது விரும்பத் தக்கதன்று.

மலர் மணம் மக்களில்—சமுகத்தில்—உலகில்—கமழ்தல் வேண்டும். இல்லையேல் அவை மணம் பெறா. இனி மலர், மக்களின் மனத்தில்—தலையில்—கழுத்தில்—கையில்—வாழ்க்கையில்—ஏறிப் பழையபடி ஆட்சி புரிவதாக.

புலனாகாத ஒளி மலரில் உண்டு. அது நாற்றத்தைப் போக்கும்; நுண்ணிய நச்சுப்பூச்சிகளை மாய்க்கும். வேறு பல பண்புகளும் மலரிடைப் படிந்துள்ளன. தாவர நூல்களை ஆய்க.

மயிர்

மயிர் இயற்கை உடை. அஃது உடற்காப்புக்கென்று இயற்கையில் அமைந்தது. அதில் குறும்பு புரிதற்கு எவர்க்கும் உரிமையில்லை.

தலைமயிர் எவ்வளவோ மாறுதல் அடைந்தது. மாறு தலைப் பற்றி நூல்களும் எழுதப்பட்டன. ஆதியில் மயிரை வெட்டவோ நீக்கவோ கருவி கிடையாது. அஃது உரிமையுடன் வளர்ந்தது. பின்னே கருவிகள் தோன்றின. மயிரில் சீர்திருத்தம் நுழைந்தது. கருவிகளால் மயிர் சில இடங்களில் வெட்டப்பட்டது; சில இடங்களில் மொட்டை யடிக்கப்பட்டது. சில இடங்களில் தலைமயிர் மட்டும் நீக்கப் பட்டது; தாடி நீக்கப்படவில்லை. சில இடங்களில் தலைமுழுவதும் க்ஷவரம் செய்யப்பட்டது. ஆனால், கருவி உச்சிக்குடுமியை அணுகுவதில்லை.

மயிர் இயற்கையில் அமைந்தது. அதைப் பலவறுத் குலைப்பது முறைமையா? க்ஷவரத்தால் நுண்ணிய நரம்பு கள் அசைந்து நடுங்கிக் குலையும். அக் குலைவால் நரம்புத் தளர்ச்சி உண்டாகும். ஆகவே, தலைமயிரை வளரவிடுவம் இயற்கைக்கு அரண் செய்வதாம். மலர்க்கும் மயிர்க்குது பழமை புரட்சி செய்வதாக.

இனிமை

ஆதி மனிதன் வாழ்க்கையில் இனிமை தவழ்ந்தது. அவன் இயற்கையுடன் வாழ்ந்து இனியனானான். இனிமை, வாழ்க்கையுடன் இரண்டற்று நிற்பது ஒழுங்கு. மக்கள், இயற்கை இனிமையை இழந்து, செயற்கை உணவு-உடை-உரை முதலியவற்றால் அதைத் தடவுவது இனிமையாகாது. அஃது இன்னாமை யாகும். மனித வாழ்க்கை படிப் படியே இனிமையை இழந்து வருகிறது. இன்னாமை அவனது உடமையாகி வருகிறது. மகன் இன்னாமையை நினைக்கிறான்; பேசுகிறான்; அதற்குரிய செயல்களை ஆற்றுகிறான். அவன் வாழ்க்கை இனிமையை எங்ஙனம்

நுகர்தல் கூடும்? பெறுதற்கரிய வாழ்க்கை, மூர்க்கத்துக்கு இரையாகிறது. இவ் வாழ்க்கை வீழ்வதாக. மீண்டும் மனிதன் பழைய இனிமை வாழ்க்கையைப் பெறுவானாக. இதற்குஅவன்றன் நினைவு-பேச்சு-செயல்-எல்லாம்இனிமை யாதல் வேண்டும். அதனால் அரும்பும் இனிய வாழ்க்கை மூர்க்கத்துக்கு இரையாகாது.

ஐம்புலன்

மனிதன்பால் ஐம்புலன் அமைந்துள்ளன. அவ்வமைப் பின் நோக்கம் என்ன? புறத்துக்கும் அகத்துக்கும் தொடர்பை உண்டாக்குவது அவ்வமைப்பின் நோக்கம். இது பற்றியே ஐம்புலன் புறத்துக்கும் அகத்துக்கும் இடையே பொருந்தின போலும். புலனைந்தும் இனிமையில் திளைத் தால் புறமும் அகமும் இனியனவாகும்.

காண்டல் - கேட்டல்

ஐம்புலனும் இனிமையில் திளைத்தற்கு, மனிதன் காண்டல் கேட்டல் முதலியன எல்லாம் இனிமை பயப் பனவாய் இருத்தல் வேண்டும். அவை இன்னாதனவாயின் மனிதவாழ்வில் இனிமை தவழ்தல் அரிது.

இக்கால மனிதன்—ஏழைமகன்—வீட்டிலே இனிமை காணாது, வெளியே புறப்படுகிறான். என்ன காண்கிறான்? 'சீனத்தில் இரத்த ஆறு', 'வங்கத்தில் குண்டு வீச்சு', 'மலேயாவில் தூக்கு' முதலிய கோரங்கள் கொட்டை எழுத்துக்களில் பதிக்கப்பெற்ற விளம்பரங்களைக் காண் கிறான்; பசிப் பட்டாளங்களைக் காண்கிறான்; கண் ணிருண்ட என்புக்கூடுகளைக் காண்கிறான். இக்காட்சிகள் இனியனவா?

உயர்பிறவி தாங்கிய அரிய மனிதன் செவியிலாதல் இனிமை இறங்குகிறதா? ஐயோ! பாவம்! அவன் முன்னோர் செவிகள் வண்டிசையையும், குயில் குரலையும், அருவி முழவையும் கேட்டுக் கேட்டு இனிமையைப் பருகின;

தேவாரப் பண்களை மாந்தி மாந்தி இனிமையில் மூழ்கின. யாழும் குழலும் அவர்தம் செவியணியாயின. அச்செவிகள் குழந்தை மழலை அமுதை உண்டு உண்டு இனிமையில் தேங்கின. அவர்க்கு எல்லாம் இனிமை! எங்கும் இனிமை! அப்பெரியோர் வழிவந்த இக்காலச் செல்வன்—இருபதாம் நூற்றாண்டு மைந்தன்—நாகரிகக் காளை — என்ன கேட்கிறான்? அவன் காதில் 'அம்மா பசி' — 'கண் தெரியவில்லை' — 'ஒரே மயக்கம்' — 'இரண்டு நாள் பட்டினி' என்னும் கூக்குரல்கள் விழுகின்றன. மின்னல் வண்டி—புகைவண்டி—மோட்டார் வண்டி முதலிய வற்றின் அதிர்ச்சிகள் அவன் காதை அடைக்கின்றன. காளை, ஓட்டமெடுத்துக் கடைத்தெருவை அணைகிறான். அங்கே ஒரே இரைச்சல்—ஒரே சந்தடி—சண்டைப் பேச்சுக்கள்—காதைச் செவிபடுத்துகின்றன. இவற்றிடை ரேடியோ பேய் அலறுகிறது. மைந்தன் மயங்குகிறான்; மயக்கத் துடன் உணவு விடுதியை நோக்குகிறான். காபி குடிக் கிறான். மயக்க வெறி தலைக்கேறுகிறது. இந்நிலையில் அவன் காது வேலை செய்யுமோ? அக்காலத்தில் இனிமை இறங்குமோ?

மாறுதல்

பழைய இசை புதிய வசையாயிற்று. பழைய சங்கீதம் புதிய வெங்கீதமாயிற்று. பழைய பாட்டுப் புதிய வேட்டாயிற்று. எங்கே இனிமை?

காண்டல் கேட்டல் எல்லாம் இனிமை பெறவில்லை. எனில் வாழ்க்கையில் இனிமை எவ்வழியில் நிலவும்? வாழ்க் கையின் பயன் என்னவாகும்? கொடுமையாகும்; கோரமாகும்; கொலையாகும். இக்காலச் செல்வனது வாழ்க்கை இனிமை என்னே! என்னே!

துறவு

மேலும் வாழ்க்கை இனிமையைக் கெடுக்கப் பொல் லாத துறவு ஒன்று ஏற்பட்டது. இத் துறவு வாழ்க்கை

இனிமையைத் துளைத்து வருகிறது. ஆண் பெண்ணையும் பெண் ஆணையும் வெறுப்பது துறவாம்! அத்துறவு வீடு பேற்றை அளிக்குமாம்! நல்ல துறவு! நல்ல வீடுபேறு! மனத்துக்கண் மாசில்லாமை துறவு என்னும் சீரிய கொள்கை சிதறி வருகிறது. துறவு நெறியல்லா நெறி சென்று உழல்கிறது. திருவள்ளுவர் அறிவுறுத்திய துறவு மீண்டும் உயிர்பெற்றால் வாழ்க்கை இனியதாகும்.

இல்வாழ்க்கை

இனிமை இல்வாழ்க்கையில் உண்டு என்பதை மக்கள் உணர்ந்து நடப்பார்களாக. இது குறித்து, 'பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை' என்றொரு நூல் என்னால் இயற்றப் பெற்றது. அந்நூல் மிக நுண்மையாக—அமைதியாக—அறப்புரட்சி நிகழ்த்தி வருகிறது.

தள்ளல் - கொள்ளல்

தீய படக்காட்சி, களியாடல், களிக்கதை, வெறிப் பேச்சு, தலைமைச் செருக்கு, அதிகார மிடுக்கு, புறங் கூறல், தன்னலம், சுரண்டல், பிரிவு நினைப்பு முதலியன இனிமையைக் கொல்லும் யமன்கள். இவை தள்ளற் பாலன. நற்காட்சி, நல்லோர் இணக்கம், தெய்வத் தியானம், ஒப்புரவு, தாழ்மை, உழவு நோக்கு, ஒருமை நாட்டம் முதலியன இனிமையை ஓம்பும் தெய்விகங்கள். இவை கொள்ளற்பாலன.

புது உலகம்

மக்கள் இனியதை நினைந்து, இனியதைப் பேசி, இனியதைச் செய்து வாழும் வாழ்க்கையிலே இனிமை கெழுமும். இன்னாத வாழ்க்கையால் அலுத்து உலுத்த இவ்வுலகம் மறைந்து, இனிய வாழ்க்கையால் புது உலகமாக மாறுதல் வேண்டும். இம்மாற்றத்தைச் செய்வது புரட்சி.

சாதி நிறம் முதலியன

நமது நாட்டில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வாழ்க்கை நலத்துக்கென்று வருணாசிரம தர்மம் காணப் பட்டது. அத்தர்மம் சிலகாலம் நன்முறையில் நடந்தது. பின்னே அதன்கண் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும் சாதிப் பாகுபாடுகள் இடம் பெற்றன. இப்பாகுபாடுகள் தர்ம நோக்கைச் சிதைத்து, அதர்ம நோக்கைப் பெருக்கின. தர்மம் தனது நிலையினின்றும் பிறழ்ந்தது. அது சாதிப் பாகுபாடுகளை வளர்ப்பதில் தனது நோக்கத்தைத் திருப்பியது.

புத்தர் முதலியோர்

பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கும் அதர்மத்தை ஒழிக்க முதல் முதல் புரட்சி செய்தவர் **புத்தர் பெருமான்.** அப்புரட்சி அவர் காலத்தில் ஓரளவில் வெற்றி அளித்தது. புத்தர் அறப்புரட்சி இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை. அது காலத்துக் கேற்றவாறு பலப்பல இயக்கங்களாய் மாறுதல் நிகழ்த்தியே வருகிறது. புத்தர் புரட்சிக்கு ஆக்கந் தேடியவர் திருவள்ளுவர், நால்வர், ஆழ்வார், ராஜாராம் மோஹன்ராய், தயானந்த சரஸ்வதி முதலியோர். பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும் புன்மை, ஆட்சியில் உள்ள வரை, புத்தர் அறப்புரட்சி ஒடுங்கி மறையாது.

சிறப்பு

பிறப்பால் சாதி கருதாத சமயத்தார் பலர் இந்தியா வில் குடிபுகுந்தனர். அவர்தம் கூட்டுறவும் இந்திய மக்கள் கண்ணைத் திறந்தது. இந்திய நாகரிகமும், தர்மமும், ஆத்ம ஞானமும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சிறந்து விளங்கின. அச்சிறப்பை இடைக்கால இந்தியா நல்வழியில் அநுபவிக்கவில்லை. சாதிப் பாகுபாடுகள் இந்திய சமூக வளர்ச்சியைத் தகைந்தன. அவை இந்தியாவில் தோன்றாதிருந்தால் இந்திய நாகரிகமும், தர்மமும், ஆத்ம ஞானமும் உலகெங்கும் பரவியிருக்கும்;

உலகம் ஒரு குலமாகியிருக்கும்; இரண்டு உலகப்போர் நடந்திரா.

இந்தியாவுக்குக் கேடு சூழ்ந்து வரும் சாதிப்பாகுபாடு களை இன்னுமா வளரவிடுவது? இன்னுமா அவை நாக ரிகத்தையும், தர்மத்தையும், ஆத்மஞானத்தையும் சிறைப் படுத்தி இருத்தலைக் கண்டு களிப்பது? சாதிப் புன்மை யைச் சாய்க்க வேண்டுவது எவர் கடமை? இந்திய மக்கள் கடமையன்றோ?

நிறம்

உலகில் ஒவ்வோர் இடத்தில் ஒவ்வொருவித மடமை, வளர்ச்சிக்கு இடர் செய்துவருகிறது. அம்மடமைகளில் ஒன்று பிறப்பில் நிறவேற்றுமை கருதுவது. தட்ப வெப்ப நிலைமைக் கேற்றவாறு ஆங்காங்கே நிறவேற்றுமை அமை கிறது. அவ்வேற்றுமையை உயர்வு தாழ்வுக்குப் பயன் படுத்துவது அறிவா? அறியாமையா? அமெரிக்கா பழைய நீக்ரோ மக்களை இழிவுபடுத்துகிறது. இங்கிலாந்தில் சில உணவு விடுதிகளில் ‘இந்தியர் உள்ளே நுழைதல் கூடாது’ என்று வரையப் பெற்ற பலகைகள் தொங்குமாம். தென்னாப்பிரிக்கா வெள்ளையர் இன்னும் நிறவெறியில் மூழ்கி மயங்கிக் கிடக்கின்றனர். அங்கே கருநிறத்தார் வேட்டையாடப்படுவதை உலகறியும். அவ்வேட்டையைத் தடுக்கக் காந்தியடிகள் எவ்வளவு முயன்றனர்! என்ன பயன் விளைந்தது?

குருமார்

புற நிறத்திலா கருத்தை இருத்துவது? தட்ப வெப் பத்தால் உறும் ஒன்றையா பொருளாக் கொள்வது? அறியாமை! அறியாமை! உலகக் குருமார் என்று போற்றப் படும் புத்தர், கிறிஸ்து, மகமது முதலியோர் எந்த நாட்டில் பிறந்தனர்? வெள்ளை நாட்டிலா பிறந்தனர்? நிறத்திமிர் படைத்த மக்கள் இனியாதல் நல்லறிவு பெற்றுச் சகோதர

நேயத்தை வளர்க்க முற்படுவாராக. நிறவேற்றுமையைக் கருதுவது வளர்ச்சிக்கு இடுக்கண் புரிவதாகும். இதை விஞ்ஞான உலகம் நன்கறியும். அவ்வுலகம் நிறத் திமிரைப் போக்க முயன்றால் நலன் விளையும்.

மொழி

உலகை அழகு செய்வன பல. அவற்றுள் ஒன்று மொழி. மொழி இல்லையேல் கலை ஏது? கலை இல்லையேல் வாழ்க்கை ஏது? வாழ்க்கைக்கும் மொழிக்கும் உள்ள தொடர்பு பெரிது. அத்தகைய மொழியிலும் போராட்டம் புகுந்து தொல்லை விளைக்கிறது. இஃது இழிவு! இழிவு!

நாதம்

மொழிகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஊற்றா யிருப்பது நாதம். அங்கே பன்மை கிடையாது; ஒருமையே நிலவு கிறது. அவ்வொருமையினின்றும் பிறக்கும் பன்மைச் சேய் களுக்குள் ஏன் போராட்டம் நிகழல் வேண்டும்.

ஒரே நாதத்தினின்றும் பிறப்பது, பலபட்டு விளங்கு தற்குக் காரணம், தட்ப வெப்ப நிலையும் பிறவுமாகும். தட்ப வெப்பத்தால் உண்டாகும் வேற்றுமையைப் போருக்குப் பயன்படுத்துவது கூர்த்தமதியாகாது.

நினைப்பில் ஆழ்தல்

மொழிப்போர் புரிவோர் தம்தம் தாய்மொழியை நினைந்து நினைந்து, அதில் ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து சென்றால் அம்மொழி நாதமாதலை உணரலாம். இவ்வாறே ஒவ் வொரு மொழியினரும் நினைப்பில் ஆழ்ந்தால் உண்மை காணப் பெறுவர். மொழிகட்குத் தாய்மைப்பீடம் ஒன் றென்னும் நினைவு பெருகப் பெருக மொழிப்பகை அருகும்; அன்பு பெருகும்.

பன்மொழி

ஒருவன் முதல்முதல் தனது தாய்மொழியைப் பயில லாம். பின்னே அவன் பல மொழிகளைப் பயிலலாம். பல

மொழிப் புலமை வாழ்க்கைக்கும் சமூகத்துக்கும் இன்றி யமையாதது. இதை உணர்ந்தால் போர் தானே பட்டுப் போகும்.

இசையில் ஒருமை

மொழிவெறி கொண்டு ஒரு மொழியினர் மற்றொரு மொழியை இழித்துரைப்பதும், கெடுக்க முயல்வதும் கொடுமை. ஒருவர் மொழியை இன்னொருவர் கெடுப்பது தம் கையைத் தாமே வெட்டிக் கொள்வதாக முடியும். பல மொழிப் பாடல்கள், இசையில் தமது பன்மையை ஒடுக்கி ஒருமையைப் புலப்படுத்துகின்றன. இசை மொழிகளைக் கடந்தது. இந் நுட்பத்தை மொழி வெறியினர் உணர்ந்து நல்வழிப்படுவாராக.

நாட்டுப் பித்து

இந்நாளில் நாட்டுப் பித்தால் மோதுண்போரும் உளர். நாட்டுப் பித்துப் பலவிதச் சிறுசிறு போர்களை மூட்டி வந்தது. அப்போர்களெல்லாம் திரண்டு முதல் உலகப் போராயின. அப்போர் நாட்டுப் பித்தை ஓர் அளவில் குறைத்தது. இரண்டாம் உலகப்போர் அப் பித்தை மற்றுமோர் அளவில் குறைத்தது. மூன்றாம் உலகப் போரால் நாட்டுப் பித்து அறவே ஒழியும் போலும்! அந்தோ! போரையா எதிர் பார்த்துக் கிடப்பது? அறிவு எங்கே போயிற்று?

ஒருகுலம்

எல்லா நாட்டாரும் மக்கள் குலத்தில் சேர்ந்தவரே. எல்லார்க்கும் இருகால், இருகை, இருகண், இருசெவி, ஒரு மூக்கு, ஒரு தலையே இருக்கின்றன. ஒரு குலத்திலா சண்டை மூள்வது?

உலகம் ஒன்று. அது நாடுகளாய்ப் பிரிகிறது. பிரிவை மக்கள் செய்தார்களில்லை; மலையும், காடும், ஆறும், கடலும், பிறவும் நாடுகளைப் பிரித்துள்ளன. இப்பிரிவால் சகோதர நேயத்தையா இழப்பது?

சாதி நிற மொழி நாடு முதலியவற்றை ஒட்டி எழுந்த போராட்டங்கள் போக; ஒழிக. இனி எவ்வகைப் போராட்டமும் எழாதவாறு காப்பது அறிவுக்கு அழகு. அறிவு, மக்கள் வாழ்க்கையை அழகு செய்யாது இனி வாளா கிடக்குமோ? அறிவு, அன்பால் புரட்சி செய்யும். அறிவும் அன்பும் சேர்ந்த புரட்சியே அறப்புரட்சி என்பது.

நூல்

நூல் என்பதற்குப் பல பொருள் சொல்லப்படுகின்றன. பலபட்ட பொருள்கள் பெரிதும் உரை நூல்களில் விற்றிருக்கின்றன. அவற்றை ஈண்டு யான் திரட்டிக் காட்டப்போவதில்லை.

பரம்பொருள் இயற்கையை உடலாக் கொண்ட பெருநிலையின் நிழல் நூல் என்று இப்பொழுது சொல்லலாம். நூல் உயிர்கட்குப் புரியுந் துணைத் திறங்கள் பல. அவற்றுள் ஒன்று பரம்பொருள் இயற்கை வாயிலாக உயிர்களை ஓம்புதலுக்குத் துணைபுரிவது.

வேதம்

இப் பெருமைவாய்ந்த நூல்களுள் உயிர்போன்றது வேதம். வேதத்தைப் பற்றிய கருத்து வேற்றுமைகள் பல வழியில் தோன்றின. அவ்வேற்றுமைகள் நேரிய முறையில் வளர்ந்தால் நலம் விளைந்திருக்கும். கருத்து வேற்றுமைகள் மூர்க்கப் போர்க்கருவிகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. அக் கருவிகள், ‘என் வேதம் பெரிது; உன் வேதம் சிறிது. என் வேதம் மெய்; உன் வேதம் பொய்’ என்னும் போர்களைக் கிளப்பிவிட்டன.

இக்கால உலகம்

வேதம் பரம்பொருளின் உண்மையை உணர்த்துவது. அத்தகைய ஒன்றைப் போருக்குப் பயன்படுத்துவது மடமை. அம்மடமையைப் பொறுமையுடன் தாங்கி நிற்கிறது இக்கால உலகம். இதைப் பாழும் உலகம் என்னலாமா? வாழும் உலகம் என்னலாமா?

எது வேதம்?

இப்பொழுது வேதம் எது என்று எண்ணி எண்ணிப் பழைய கொள்கையை உயிர்த்தெழச் செய்தால் உலகில் பலவிதப் போர்கள் மாய்ந்தொழியும்; உலகம் ஒருமைப் படும்.

வேதம் எது? வேதம் அருள் நாதம்; பிரணவம். நாதம் ஒரு தத்துவம். அஃது எல்லாத் தத்துவங்கட்கும் தாயகம். நாதம் அறிவாகிய பரத்தினின்றும் பிறக்கும் முதல் தத்துவம். அஃது இருவகை. ஒன்று மாயா நாதம்; மற்றொன்று அருள் நாதம். அதிலிருந்து உலகங்களெல்லாம் தோன்றும்; இதிலிருந்து வேதம் தோன்றும். அருள் நாதமாகிய வேதத்தை என்னென்று கூறலாம்? அதை, அறிவாகிய பரம்பொருளை உணர்த்தும் ஓர் அழியா நிலையம் என்று கூறலாம். இக்கூற்று இன்று தோன்றியதன்று; நேற்றுத் தோன்றியதன்று; என்றோ தோன்றியது! நாள் தெரியவில்லை.

மொழியற்றது

நாதம் மொழியற்றது; நாத வேதமும் மொழியற்றது. அஃது எம்மொழியிலும் மருவும். அதற்கெனத் தனித்த ஒரு மொழி கிடையாது. நாத வேதம், தென்மொழி, வடமொழி, அராபி, ஹீப்ரு, லத்தின் முதலிய பல மொழிகளில் நூலாக இறங்கும். மொழியற்ற ஒன்று எம்மொழியில் இறங்கினாலென்ன? வேதம் மொழியற்ற ஒன்று என்ற கொள்கை—பழங்கொள்கை—வேற்றுமைகளையும் போர்களையும் போக்கும்.

பருமை நுண்மை

மொழிகள் பருமை. அப்பருமை அளவில் நிற்போர் மனம் பன்மையிலேயே தோய்ந்து தோய்ந்து போருக்குப் பலியாகும். அம்மனம் நுண்மையில் திரும்பினால் ஒருமையில் நின்று இன்பம் நுகரும். பருமைத் தோற்றத்தில் கருத்தை இருத்தி, ஆழ்ந்த சிந்தனையில் அமர்ந்தால், அக் கருத்துப் பருமையின் முதலாகிய நுண்மையில் படியும். அந்நுண்மை மொழியற்ற ஒன்றை எளிதில் உணர்த்தும். அங்கே வேதம் இன்னதென்பது இனிது புலனாகும். அத்தகைய வேதத்தைக் கொழுத்துத் தடித்த பருமை உலகம் போருக்குப் பயன்படுத்துகிறது! என்ன அறியாமை! புன்மை!

வேதத்தைப் பருமையில் நோக்கிப் போரிடும் உலகம், அதின் நுண்மையை உணர்ந்து திருந்துதற்கு அறிவுப் புரட்சி வேண்டுமா? வேண்டாவா?

வேதாந்தம்

வேதாந்தம் என்ற ஓர் ஆட்சி வழக்கிலிருக்கிறது: வேதாந்தம் என்றால் என்ன? வேதம்+அந்தம்=வேதாந்தம். வேதாந்தம் உபநிஷத்—உபநிடதம்.

சூத்திர அமிழ்தம்

உபநிடதம் ஆதியில் வடமொழியில் இறங்கியது. அஃது ஒரு பெரும் அறிவுக் கடல்; ஞானசாகரம். அக் கடலை—சாகரத்தை—வியாசர் தம் அறிவால் கடைந்து ஒரு சூத்திர அமிழ்தை உலகுக்குத் தந்தனர். அது பிரம சூத்திரம் என்றும், வேதாந்த சூத்திரம் என்றும், வியாச சூத்திரம் என்றும் வழங்கி வருகிறது.

பிணக்கற்றது

வேதாந்த சூத்திரம் நம் முனிவரர் அறிவு உழைப்பெல்லாம் திரண்டுள்ள ஒரு கருவூலம். அதில் மேல் நாட்டுத் தத்துவங்களெல்லாம் அடங்கும். தத்துவ உலகில்

ஒப்புயர்வற்றுத் திகழும் ஒரு பெரும் ஞானக்கலை வேதாந்த சூத்திரம். அச்சூத்திரம் ஒரு சார்புடையதன்று. அஃது எல்லாச் சார்பினருக்கும் ஒளி வழங்கும் ஞான விளக்கு. 'இது ஆகும், அது ஆகா' என்னும் பிணக்கு அதன்கண் இல்லை.

அறிவுக் கோயில்கள்

அப் பெருநூலுக்கு விரிவுரை கண்டவர் **நீலகண்டர், சங்கரர், இராமாநுஜர், மத்துவர், சோமநாதர்** முதலியோர். அவ்வுரைகளை என்னென்று வியப்பது! அவற்றை அறிவுக் கோயில்கள் என்று போற்றலாம். அவற்றுள் உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பது தவறு.

பல ஏன்?

பல உரைகள் ஏன் என்று சிலர் கேட்கலாம். காலதேசவர்த்தமானமும் மக்கள் மனோநிலையும் ஒரேபடித் தாய் இராமல் பலவாறு மாறுதல் அடையும் பண்பு இயற்கையில் ஏன் அமைந்துள்ளது என்று அவரை நோக்கி யான் கேட்கிறேன். இன்னும் பல உரைகள் காணப்படலாம் என்பது என் கருத்து. காலதேசவர்த்தமான மாறுதலும், மக்கள் மனோ நிலை மாறுதலும் பல உரைகளைத் தோற்றுவித்தல் இயற்கை.

எவர்க்கும்

சூத்திர உரைகளெல்லாம் அறிவுக் கோயில்கள். அறிவை எவர் வெறுப்பர்? எம்மொழியினர் வெறுப்பர்? எந்நாட்டவர் வெறுப்பர்? எவரும் வெறார். அவ்வறிவுரைகள் சாதி மத நிற மொழி நாடு முதலிய எல்லாவற்றையும் கடந்து நின்று எவர்க்கும் பயன்படுவன.

மடமும் மரபும்

அத்தகைய மாணிக்க உரைகளைப் பாதுகாப்பதற்கென்று ஆன்றோரால் மடங்கள் நிறுவப்பெற்றன.

தொடக்கத்தில் ஒவ்வோர் உரையின் காப்புக்கென்று ஒவ்வொரு மடம் காணப்பெற்றது. பின்னே நாளடைவில் மடங்களின் நிலைமை மாறியது. உரைகளில் உயர்வு தாழ்வு கற்பித்து ஒரு மடத்தார் இன்னொரு மடத்தாரைத் தாக்கலாயினர். அத்தாக்குதல் தீயாயிற்று. தீ அவரவரளவில் நிற்கவில்லை. அஃது அவ்வம் மடத்தில் பற்றுக் கொண்டொழுகிய மரபினரையும், அவர்தம் வழிவழியையும் தொடர்ந்து தொடர்ந்து எரிக்கலாயிற்று. அறிவு வளர்ச்சிக்கென்று ஏற்பட்ட மடங்கள் போருக்கும் பூசலுக்கும் நிலைக்களன்களாயின. உரைகள் வெறும் மரபுகளாயின. மரபுகள் வாளா கிடக்குமோ?

போர்

போர், அறிவினின்றும் எழுந்து அன்பால் வளர்ந்தால் அதை வரவேற்கலாம். அஃது அறிவை விடுத்து, வாயிலும் கையிலும் கனன்றால் என் செய்வது? முறைகளை மாற்றிக் கனலைத் தணிக்க முயலவேண்டுவது அறிஞர் வேலை.

பொதுமை

தனித்தனி உரைக்கென்று ஏற்பட்ட தனித்தனி மடங்கள், இனி எல்லா உரைகளுக்குமென்று பொதுமைப் படல் நன்று. பொதுமை, போரையும், பூசலையும் போக்கும். மடங்களில் மரபுகளால் கட்டுண்டு கிடக்கும் உரைகள் மக்கள் மனத்தில் குடியேறினால் நற்பயன் விளையும். மடங்கள் சாதிமத வேற்றுமைகளினின்றும் விடுதலை அடைதல் விழுப்பம். இதற்கு என் செய்வது? அறிவுப் புரட்சியை அழையுங்கள். அஃது என் செய்வது என்பதைத் தெரிவிக்கும்.

இராமாயண பாரதம்

நமது நாட்டில் இராமாயணமும், பாரதமும் இமயம் முதல் கன்னிவரை படிக்கப்படுகின்றன. இதனால் பலவித இராமாயணங்களும் பாரதங்களும் தோன்றுதற்கு

இடம் உண்டாயிற்று. பன்மையில் மாறுபாடும் வேறுபாடும் நுழைதல் இயல்பு. வால்மீகி இராமாயணம், வாலி—சுக்கிரீபன் — அநுமான் முதலியோரைக் குரங்குகளென்றும், இராவணன்— கும்பகர்ணன் — விபீஷணன் முதலியோரை அரக்கரென்றும் சொல்கிறது. ஜைன இராமாயணம் அவ்வாறு கூறவில்லை. அது வாலி முதலியோரையும் இராவணன் முதலியோரையும் வித்யாதரர் என்று கூறுகிறது. இராவணன் சீதையைத் தூக்கிச் சென்று அசோக வனத்தில் சிறைப்படுத்திய காரணத்தால் இராமபிரானுக்கும் இராவணனுக்கும் போர் நடந்ததென்று வால்மீகி இராமாயணம் விளம்புகிறது. அறவோராகிய இராமபிரான் மாண்பையும் சீதாதேவி சிறப்பையும் இராவணன் கேள்வியுற்று, ஓடிவந்து, அவ்விருவரையும் அன்புடன் அழைத்துச் சென்று அசோகவனத்தில் அமர்த்தி, அவர் வாயிலாக அறவுரை கேட்டு வந்தான் என்றும், இராவணன் எடுத்துச் சென்ற சீதை மெய்ம்மைச் சீதை அல்ல என்றும், அவன் பொய்ம்மைச் சீதையையே எடுத்துச் சென்றான் என்றும் வேறு சில இராமாயணங்கள் சாற்றுகின்றன. இன்னும் சில மாறுபாடுகளையும் வேறுபாடுகளையும் பற்பல இராமாயணங்களிற் காணலாம்.

வியாசபாரதம் திரௌபதை ஐவர்க்கும் மனைவி என்று பகர்கிறது. ஜைன பாரதம் அர்ச்சுனன் ஒருவனுக்கே அவள் மனைவியாய் வாழ்க்கைப்பட்டாள் என்று புகல்கிறது.

இம் மாறுபாடுகளும் வேறுபாடுகளும் என்ன அறிவிக்கின்றன? நூற் புரட்சியை அறிவிக்கின்றன.

பெரிய புராணம்

தமிழ்நாட்டில் பெரியபுராணம் என்றொரு நூல் பலரால் ஓதப்படுகிறது. எந்நோக்குடன் அது பெரிதும் ஓதப்படுகிறது? வீடுபேறு எய்தல் வேண்டுமென்னும் நோக்குடன் அஃது ஓதப்படுகிறது. இந்நோக்கு அப்புராணத்தின் மாண்பை விளக்குவதாகாது.

தொண்டு

பெரிய புராணத்தின் பருமை நோக்கைப் பலபடப் பேசலாம். அப் பலபட்ட பேச்சு இங்கே தேவையில்லை ஒன்றை மட்டும் ஈண்டுச் சிறப்பாகக் குறிக்க விரும்பு கிறேன். பெரிய புராணத்தைத் துருவித் துருவி முற்றும் ஆராய்ந்தால் ஒரு விழுப்பொருள் கிடைக்கும். அது தொண்டு என்னும் விழுப்பொருள். அப்பொருளை நூலில் பதித்த ஆசிரியர் நூலுக்குத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற தலைப்பை வேய்ந்தனர். இது கருதத் தக்கது. தொண்டர் புராணம் என்ன அறிவுறுத்தும்? தொண்டை என்று சொல்லலும் வேண்டுமோ? தொண்டு வீடுபேற்றி னும் மேம்பட்டதென்று சேக்கிழார் எண்ணினர். அவர் 'திருக்கூட்டச் சிறப்பில்', 'கேடும் ஆக்கமும்' என்னும் பாட்டில் 'வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்' என்று நாயன்மார் திறத்தை விளக்கியிருத்தல் காண்க. இதை உணராது வேறு நோக்குடன் பெரிய புராணத்தை ஓதி வருதலில் மாறுதல் உறுதல் வேண்டும். அப்பொழுதே பெரிய புராணத்தின் உள்ளம் பெரிதும் புலனாகும். இம் மாறுதலை இயற்கையே செய்யும். அச்செயலை என் னென்று கூறலாம்? புரட்சி என்று கூறலாம்.

செம்பொருள்கள்

பெரிய புராணத்தில் வேறு பல செம்பொருள்களும் மிளிர்கின்றன. அவை காதல், சாதிவேற்றுமை பாராட் டாமை, தோழமைக்கு எளிமை, நீதிக்கு நேர்மை, சரித் திரக் குறிப்பு, அன்புக்கு எல்லையின்மை, வழிபாட்டில் கட்டுப்பாடின்மை, புரட்சி முதலியன. இவையெல்லாம் புராணத்தை ஓதுவோர் நெஞ்சில் ஒரு காலத்தில் நின்றன; இப்போது நிற்பதில்லை. பழமையைப் புதுக்க என்ன எழல் வேண்டும்? அது பெரிய புராணத்தின் போதனைகளில் ஒன்று. அஃது அன்புப் புரட்சி.

கதைப்புனைவு

சிவக சிந்தாமணி என்னும் செந்தமிழ்ப் பெருங் காப்பியத்துடன் பிணங்கிச் சேக்கிழார் பெரிய புராணத் தைப் பாடினர் என்றொரு கதை நாட்டில் உலவி வரு கிறது. இதற்குச் சான்று பெரிய புராணத்தில் காணப் படவில்லை. சேக்கிழார்க்குப் பின்னர் எவரோ ஒருவர் ஒருவிதக் கதையைப் புனைந்துவிட்டனர். அக்கதை உமாபதி சிவாச்சாரியார் பெயரால் புனையப்பட்டிருக் கிறது. அக்கதைக்கும் பெரிய புராணத்துக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. இத்தொடர்பின்மை பொதுவாகத் தமிழர் நெஞ்சிலும், சிறப்பாகச் சைவர் நெஞ்சிலும் புகுந்து நிலைத்தல் நல்லது. இதற்கு உரிய தொண்டை அறிஞர் ஆற்றுவாராக.

தொல்காப்பியம்

நூல்களைப் பற்றிக் கால ஆராய்ச்சி முதலியன நிகழ்த்தல் சரித்திர உலகுக்குத் தேவையே. சில நூல்களின் காலம் முதலியன ஆராய்ச்சிக்கும் எட்டுவதில்லை. அந் நூல்களுள் ஒன்று தொல்காப்பியம்.

தொல்காப்பிய வயது பல அறிஞரால் கணிக்கப் பட்டு வருகிறது. சிலர் பதினாயிரம் என்று இன்புறுகின் றனர்; சிலர் நாலாயிரம் என்று உவக்கின்றனர்; சிலர் மூவாயிரம் என்று மகிழ்கின்றனர்; சிலர் இரண்டாயிரம் என்று மயங்குகின்றனர். அவர் அவர் கூறும் காரணம் பொருந்தியது போலவே தோன்றும். வெறும் சரித்திரக் கண்ணுக்குத் தொல்காப்பியக் காலம் புலனாதல் அரிது. அக்காப்பியக் கால ஆராய்ச்சிக்கு மொழி நூல், நிலநூல், தாவர நூல், உயிர் நூல், கணித நூல், வானநூல், உள நூல், தத்துவநூல், வாழ்க்கை நூல் முதலிய நூல்களின் துணை வேண்டும். பலதிற நூலாராய்ச்சி உடையவர் ஒன்று கூடித் தொல்காப்பியத்தை ஆராய்ந்தால் காலத் துடன் வேறு பல நுட்பங்களும் தெளிவாகும். இவ்வாறு

பல கலைஞர் குழுமித் தொல்காப்பியத்தை ஆராய்ச்சி செய்ததில்லை. இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள ஆராய்ச்சிகள் குழப்பத்தை விளைத்து வருகின்றன. குழப்பம் புரட்சியைக் கிளப்பும்.

திருக்குறள்

தமிழ்நாட்டில் பிறந்த நூல்களில் உலக நூலாகப் போற்றப்படுவது திருக்குறள். திருக்குறள் தமிழ் மொழியில் பிறந்தாலும், அதின் பொருள்கள் பொதுவாக மக்கள் வாழ்க்கைக்கு உரியனவாய்ப் பொலிகின்றன. இத்தகைய உலக நூலுக்குப் பண்டைக் காலத்தில் சிலர் உரை கண்டனர்; இடைக்காலத்தில் சிலர் உரை கண்டனர்; இக்காலத்திலும் சிலர் உரை காண்கின்றனர். இவ்வுரைகளிற் சில வகுப்பு வெறியையும், சில மத வெறியையும், சில மொழி வெறியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தவை. அவ்வெறிகள் திருக்குறள் உலகில் ஒருவித மயக்கத்தை உண்டுபண்ணி வருகின்றன. வெறி மயக்கம், நெறியில் நிற்குமோ? மிகச் சில வெறியற்ற உரைகளும் உலவுகின்றன. அவை அவ்வக்காலச் சமுக நிலைக்கேற்றவாறு அமைந்தவை. இதைக் காலக் கண்ணாடி அறிவிக்கிறது. திருக்குறள் ஆராய்ச்சிக்குப் பலதிறக் கலைகளின் துணை தேவை. இப்பொழுது சிறப்பாக இருவிதக் கலைகளின் துணை தேவை. ஒன்று ஜைனக்கலைத் துணை; மற்றொன்று மார்க்ஸியக்கலைத் துணை. இரண்டும் பொருந்திய புரட்சி நிகழ்த்திக் காலத்துக்குரிய வழியில் திருக்குறளை மலைவிளக்காக்கும். தேவைக்கு மேல் பொருளீட்டா அறத்திலும், வேறு சில தத்துவங்களிலும் ஜைனத்துக்கும் மார்க்ஸியத்துக்கும் தொடர்பு உண்டு.

ஆகும் நூல் - ஆகா நூல்

கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாகா. அதேபோல நூலெல்லாம் நூலாகா. எவை ஆகும் நூல்கள்? எவை ஆகா நூல்கள்? புலக்குறும்புகளை ஒடுக்கிச் சால்பளிப்பனவெல்லாம் ஆகும் நூல்கள்; பிற ஆகா நூல்கள்.

புலக்குறும்புகளை ஒடுக்க இயலாத ஏடுகளால் நல் வாழ்க்கை அரும்பாது. அக்குறும்புகளை வளர்க்கும் ஏடுகளால் நல்வாழ்க்கை எவ்வாறு அரும்பும்?

ஆழ்ந்த சிந்தனையில் அமரச்செய்யும் பண்புடைய நூல்களைப் பயில்வது நல்லது. அத்தகைய நூல்கள் இந் நாளில் 'சுமை' 'சுமை' என்று தள்ளப்படுகின்றன. இது நல்வாழ்க்கையால் நாட்டை வளர்ப்பதாகாது. வெறும் திக்களிப்பை எழுப்பும் ஏடுகள் புலக்குறும்புகளை வளர்த்து வாழ்க்கையைக் கெடுக்கும்.

சிறுவர்க்குப் போதனை

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சிறுவர்களுக்கு நமது தமிழ்நாட்டில் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண் டாம், நன்னெறி, நீதிநெறி விளக்கம் முதலிய அறநூல்கள் போதிக்கப்பட்டன. இப்பொழுது அவை நன்முறையில் போதிக்கப்படுவதில்லை. வேறு கயமை நூல்கள் பெரிதும் பள்ளியை நிரப்புகின்றன. அவை குழந்தை உலகுக்கு விளைத்துவரும் கேட்டை என்னென்று உரைப்பது? புரட்சி யால் பழமை புதுக்கப்பெறல் வேண்டும்.

கட்டுப்பாடு

கல்விக்கென்று கட்டுப்பாடு இருத்தல் கூடாது. அதற் கென்று ஓர் இலாக்கா வேண்டுவதில்லை.; அதிகாரிகள் வேண்டுவதில்லை; சோதனைகள் வேண்டுவதில்லை; இக் கட்டுப்பாடுகளால் கல்வித்துறை தனது உரிமையை இழந் தது. அத்துறை விடுதலை அடைந்து உரிமை பெற மக்கள் அறிவுப் புரட்சி செய்வாராக.

ஆட்சி

ஆதிமனிதன் காலத்தில் ஆட்சியே கிடையாது. அதற்குப் பின்னர் ஆட்சி பிறந்து வளர்ந்தது. அது கோனாட்சி என்றும், குடிக்கோனாட்சி என்றும், குடி

யாட்சி என்றும் பல பெயர் பெறலாயிற்று. இவ்வாட்சி களெல்லாம் நாளடைவில் வீழ்த்தி மக்களாட்சி என்னும் சமதர்மத்தை அமைக்க முயற்சி துவங்கியுள்ளது.

சாம்ராஜ்யமும் சமதர்மமும்

உலகில் இப்பொழுது பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. அவைகளிற் பல கணக்கில் சேராதவை. கணக்கில் சேர்ந் துள்ளவை இரண்டு. அவை சாம்ராஜ்யமும் சம தர்மமுமாகும். இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று உறுத்து உறுத்து நோக்குகின்றன. சாம்ராஜ்யம் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள அணுகுண்டுவரை நீண்டுள்ளது. இனிச் சாம்ராஜ்ய முறைக்கு இடம் உண்டா? அதற்கு இடம் அளிக்க இயற்கை இணங்குமா?

இனி சமதர்மமே ஆக்கமுறும். இதற்குரிய குறிகள் தோன்றியுள்ளன. சமதர்மம் வேண்டற்பாலதே. எத்தகைய சமதர்மம்? அடிப்படையில் உலகாயதம் உலவாது ஆன் மார்த்தம் உலவுஞ் சமதர்மமே வேண்டற்பாலது.

உடலும் உயிரும்

யான் மார்க்ஸியத்தையும் போற்றுகிறேன்; காந்தி யத்தையும் போற்றுகிறேன். இரண்டும் சேர்ந்த சமதர்மம், உலகை நல்வழியில் நடாத்தும் என்று யான் நம்புகிறேன். எனக்கு மார்க்ஸியம் உடலாகவும் காந்தியம் உயிராகவும் தோன்றுகின்றன. உடலும் உயிரும் தனித்தனியே நின்றால் வாழ்க்கையின் கதி என்ன ஆகும்? மார்க்ஸியமும் காந்திய மும் ஒன்றினால் சமதர்ம வாழ்க்கை நல்ல வழியில் முகிழ்க் கும். அவ்வாழ்க்கை உலகில் பெருகப் பெருக உலகம் ஒரு குலமாகும். கார்ல் மார்க்ஸ் சமதர்மத்தின் கடைசி நிலை இப்படி இருத்தல் வேண்டுமென்று கனவு கண்டுள்ளனர். அக்கனவு உலகில் போலிஸ் இராது; பட்டாளம் இராது; அரசும் இராது. இவ்வுலகம் வெறும் உலகாயதத்தால் அமையுமோ? ஒருபோதும் அமையாது. இதற்கு ஆன்

மார்த்தம் இன்றியமையாதது. மார்க்ஸ் நெஞ்சம் தொடக்கத்தில் உலகாயதத்தை நினைந்தது; முடிவில் தன்னை அறியாமலே ஆன்மார்த்தத்தை நினைந்துவிட்டது. பழைய இந்திய முனிவரர் எண்ணிய எண்ணங்கள்—உபநிஷத் கருத்துக்கள்—மார்க்ஸ் நெஞ்சம் சமதர்மத்தின் கடைசி நிலையை நினைந்தபோது, அந்நினைவில் ஒன்றின போலும்! சமதர்மம் 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உணர்வை மக்களிடைப் பரப்புவதாய் அமைதல் வேண்டும். இஃது எனது வேண்டுதல்.

முனிவரர் ஆட்சி

பழைய இந்தியாவில் மன்னராட்சியே பெரிதும் நடந்தது. ஆனால் அவ்வாட்சி எவரால் நடத்தப்பட்டது? மனத்துக்கண் மாசில்லா முனிவரால் நடத்தப்பட்டது. அம்முனிவரர் தமக்கென வாழாதவர்; மற்றவர் நலத்துக்கென்றே வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்தவர்; காற்றில் உலவி, ஞாயிற்றொளியில் மூழ்கி, நறுநீரில் ஆடி, காய்கனிகளை உண்டு, பரத்துக்கே தமது உள்ளத்தைக் கோயிலாக்கினவர்; தம் மனமொழி மெய்களெல்லாம் உலக நலத்துக்கும் பயன்படல் வேண்டுமென்று தவத்தில் உறைந்து நின்றவர்; 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையை உணர்ந்து நடந்தவர்; அக்கொள்கை மக்கள் வாழ்க்கையிலும் படிந்து, அவர்தம் வாழ்க்கை அவ்வண்ணம் ஆதல் வேண்டும் என்ற நோன்பை ஏற்றவர். அவர் வழியே பெரிதும் மன்னராட்சி நடந்தது. இதை இக்கால மன்னராட்சி என்று எப்படிக் கூறுவது? ஆட்சியில் எம்மாறுதல் நேரினும் நேர்க. அஃது எப்பெயர் பெறினும் பெறுக. அது தன்னலமற்றவரால் நடத்தப்பெறல் வேண்டும்.

வேறு துறைகளிலும்

இந்நாளில் புரட்சி பெரிதும் அரசியலை ஒட்டி நிகழ்கிறது. இனி வேறு துறைகளிலும் புரட்சிகள் நிகழலாம். அவை யாவும் அறப்புரட்சியா யிருத்தல் வேண்டுமென்று

இயற்கை அன்னை எண்ணுகிறாள். அதற்கு அறிஞர் துணை போனால் உலகில் அறநெறி வளரும்.

சமயம்

'ஐயோ! சமயமா? அது கஞ்சா; அபினி; நஞ்சு; வேண்டா வேண்டா' என்று அலமருவோர் உளர்; 'சமுகத்தில் உற்றுள்ள கேடுகளுக்கெல்லாம் மூலமாக நின்றது சமயம். அதுவா வேண்டும்? வேண்டா' என்று கடிவோர் உளர். 'இது பரபரப்பான காலம். சமயத்தை நினைக்க ஒய்வும் இல்லையே' என்று கவல்வோர் உளர். இன்னும் வெவ்வேறு வகையில் சமயம் வேண்டா என்று கூறுவோரும் உளர். இவர் அனைவரும் நன்மதியினர். ஆனால் இவர்க்குச் சமயத்துக்கும் சமய அநுஷ்டானத்துக்கும் அதாவது சமய நடைக்கும் உள்ள வேற்றுமை தெரியவில்லை. இது வருந்தத்தக்கது.

மாசும் தூசும்

சமயம் பரம்பொருளைப்போல் என்றும் இருப்பது. அதில் மாசோ தூசோ ஒன்றும் படியாது. அதைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகும் முறையிலும் துறையிலும் மாசும் தூசும் படியும். இம்மாசு தூசுகளைச் சமயத்தின்மீது சுமத்துவது தவறு.

கள்ள வாணிபம்

திருநீறு பூசிய ஒருவனும், திருமண் அணிந்த இன்னொருவனும், சிலுவை பூண்ட வேறொருவனும், குரான் ஓதிய மற்றொருவனும் சேர்ந்து ஒரு கூட்டு வாணிபம் செய்தனர்; சூது, வஞ்சனை, சூழ்ச்சி முதலியவற்றால் கொள்ளை லாபம் அடைந்தனர். அவரைக் காணும் போதெல்லாம் சிலர்க்கு வயிற்றெரிச்சல் உண்டாகும். அவ்வெரிச்சல் 'சமயம் மோசக்காரர்க்கென்று ஏற்பட்டது. அச்சமயம். ஏன்?' என்று சமயத்தையே ஏசுமாறு தூண்டுகிறது.

திருநீறு பூசாமலும், திருமண் அணியாமலும், சிலுவை பூணாமலும், குரான் ஓதாமலும் வாழும் சிலர் கூடி வாணிபம் செய்தனர். மோசம் செய்து செய்து ஏராளமான லாபம் பெற்றனர். இவரைக் கண்டதும் சமயத்தை ஏசுவோர் என்ன பேசுவர்?

சைவமாவது, வைணவமாவது, கிறிஸ்தவமாவது, இஸ்லாமாவது, வேறு எச்சமயமாவது நேர்மையற்ற முறையில் கள்ள வாணிபம் முதலியன செய்யுமாறு அறிவுறுத்துகிறதா? இல்லையே. வீணாகச் சமயத்தின்மீது பழிசுமத்தப்படுகிறது! வீண்பழி சுமத்துவதில் பேர் பெற்றது இவ்வுலகம்; இப் பொல்லாத உலகம்.

சமயத்தின் பெயரால்

நவகாளி, பீஹார், டெல்லி, அமிர்தசரஸ் முதலிய இடங்களில் **(1945-46)** இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் போர்கள் மூண்டன. அவ்விடங்களில் என்னென்ன கொடுமைகள் நடைபெற்றன! உலகம் எப்பொழுதும் காணாத கொடுமைகள் நடைபெற்றன. வீடுகள்தகர்க்கப்பட்டன; கோயில்கள் இடிக்கப்பெற்றன; கடைகள் சூறையாடப்பட்டன; சாவடிகள் கொளுத்தப்பட்டன. தெருக்களில் சுவாலை; பிணக்குவியல்; இரத்தவெள்ளம். எங்கும் எங்கும் சூறை—கொள்ளை—கொலை. பதிகள் பல வழியிலும் நாசமாயின. பெண்மணிகள் கதி என்ன ஆயிற்று மனித விலங்குகள்—இருகால் விலங்குகள்—வெறிகொண்டு, பெண் உலகின்மீது பாய்ந்தன; பெண்களை வேட்டையாடின; அவர்களை நிர்வாணமாக்கின; திரட்டித் திரட்டித் துரத்தின; மனம் போனவாறு கற்பழித்தன. இக் கொடுஞ்செயல்கள் யாவும் ஹிந்து மதத்தின் பெயராலும் இஸ்லாத்தின் பெயராலும் நடந்தன. உபநிஷத்தும், குரானும் இவ்வாறு அட்டூழியம் புரியுமாறு அறைகின்றனவா? இல்லை; இல்லை என்று அறுதியிடலாம். சமயத்தின்மீது வீண்பழி சுமத்தப்படுகிறது. மக்களின் விலங்கியல்பைப் போக்கவந்த சமயம் விலங்கியல்பையா பெருக்கும்? சம

யத்தை நேரிய முறையில் ஆராய்ந்து உணரவேண்டுவது மக்கள் கடமை.

பரமும் உயிரும்

இங்கே யான் சமயத்தின் தாதுப்பொருள் முதலிய்வற்றைப் பற்றி விரித்துரைக்கப் போவதில்லை. அவை என்னுடைய வேறு நூல்களில் கொலுவீற்றிருக்கின்றன. இங்கே சுருங்கிய முறையில் 'பரம்பொருளுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள தொடர்பை, உயிர் உணரத் துணைபுரிவது சமயம்' என்று மட்டும் சொல்லிச் செல்கிறேன்.

சமய வாழ்க்கை

பரத்துக்கும் உயிருக்கும் உள்ள தொடர்பை உணர்வதால் என்ன பயன்? பயனற்ற ஒன்றற்கென்று கிடக்கும் சமயம் தேவையா? இக்கேள்விகள் மிகப் பொருந்தியன போலத் தோன்றும். இத்தோற்றம் அறிஞர் முன்னே உருவெளியாய்ப் போகும். ஞாயிற்றொளியால் உலகுக்கு என்ன நலன் என்று கேட்பது போன்றது, பரத்தால் உயிருக்கு என்ன நலன் என்று கேட்பது.

பரத்துக்கும் உயிருக்கும் உள்ள தொடர்பை உணர்வது வாழ்க்கையை வளம் செய்வதாகும். அத்தொடர்பை உணர்த்துதற்கென்று சமயம் ஏற்பட்டது. சமயம் பரத்தை மட்டும் உணர்த்துவதன்று; உயிரை மட்டும் உணர்த்துவதன்று; உலகை மட்டும் உணர்த்துவதன்று. அது மூன்றையும், மூன்றற்குமுள்ள தொடர்பையும், பிறவற்றையும் உணர்த்துவது. பரத்துக்கும் உயிருக்கும் உள்ள தொடர்பை உணர்ந்தால் மற்றத் தொடர்புகளெல்லாம் தாமே விளங்கி விடும். அதனால் பரத்துக்கும் உயிருக்கும் உள்ள தொடர்பை உணர்த்துவது சமயம் என்று சுருங்கச் சொன்னேன். இத் தொடர்பை உணர்ந்து நடப்பவன் வாழ்க்கைக்கும், மற்றவன் வாழ்க்கைக்கும் வேற்றுமை உண்டு. முன்னவன் வாழ்க்கை உலகுக்கு நலன் செய்யும். பின்னவன்

வாழ்க்கை உலகுக்குக் கேடு செய்யும். இங்கே சமயம் வேண்டுமா? வேண்டாவா? சமயம் வேண்டா என்போர் உண்மையை ஆராய்ந்து முடிவு காண்பாராக.

சமய நடை

சமயத்தில் வாழ்க்கைக் கூறுகளெல்லாம் அடங்கும். வாழ்க்கைக் கூறுகளெல்லாம் சேர்ந்த ஒன்றே சமயம் என்பது. இச்சமயத்தைக் கடைப்பிடித்து நடக்குங்கால் ஏதேனும் கேடு நேரின், வாழ்க்கைக் கூறுகளெல்லாம் பழுதுபட்டுச் சிதறுண்டு போகும். அவ்வேளையில் அதர்மம் வீறிட்டுத் தர்ம உலகத்தையே ஒழிக்க உருமும். ஆகவே, சமய நடை என்றும் பாதுகாக்கப்பெறல்வேண்டும். அந்நடை, சமயத்துக்கு வழி காட்டுவது. இதை மறத்த லாகாது. சமயத்துக்கும் சமய நடைக்கும் வேற்றுமை இருப் பதை ஈண்டு மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

குறைபாடுகள்

இந்நாளில் சமய நடை கேடுற்று வருதல் கண்கூடு. அதனால் பலவிதக் குறைபாடுகள் வாழ்க்கையில் புகலாயின.

இக் குறைபாடுகளைக் களைதற்கென்று பலதிற இயக் கங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை சில சீர்திருத்தங்களைச் கசய்கின்றன. அவற்றுள் இரண்டொன்றையாதல் ஈண்டுச் சொல்லலாமென்று எண்ணுகிறேன்.

உலகம் ஒருகுலம்

'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்பது அழியா மொழி. இம்மொழிக்கு இலக்கியமாக உலகம் வளர்ந்திருந் தால், அஃது எவ்விதத் தொல்லைக்கும் உட்பட்டிராது. அதை எவ்விதத் தொல்லையும் பீடித்திராது. இப்பொழுது பலதிறத் தொல்லைகள் உலகை அரிக்கின்றன; எரிக்கின் றன. 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்னும்

செம்மொழி செயலாய், வாழ்க்கையில் ஒன்றினால், உலகம் ஒரு குலமாகும்; தெய்விகமாகும்.

ஒருமை?

தெய்வம் ஒன்று. அஃது உலகில் பலவாயிற்று. 'பல' ஆனதால் தீமை விளையாது. பின்னே எதில் தீமை விளையும்? மூலமாயுள்ள ஒன்றை மறப்பதினாலேயே தீமை விளையும். உலகம் பெரிதும் ஒருமை வயப்பட்டுக் கிடப்பதில்லை; பன்மை வயப்பட்டுக் கிடக்கிறது. அதனால் உலகம் பன்மையை நினைக்கிறது; பன்மையைக் காண்கிறது; பன்மையைக் கேட்கிறது; பன்மையில் உழல்கிறது. அஃது ஒருமையை எண்ணுதற்கும் வாய்ப்பு நேர்வதில்லை. அவ்வாய்ப்பை உண்டுபண்ணுவது சமயம்.

ஒன்றும் பலவும்

சமய நூல்கள் 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்னும் உண்மையை முழங்காமல் இல்லை; முழங்கிய வண்ண மிருக்கின்றன. அம் முழக்கத்துக்குப் பொல்லாத உலகம் செவிசாய்க்கிறதா?

ஒன்றே பல ஆயிற்று என்னும் உணர்வு இருந்தால் போதும். அது காப்பளிக்கும். அவ்வுணர்வை இழந்தால் 'ஒன்று' மறையும்; 'பல' காட்சி அளிக்கும். அம்மறைவும் இக்காட்சியும் சும்மா இருக்குமோ? விபரீதத்தை விளைக்கும்.

அறிஞர் வேலை!

பொன் ஒன்று. அது பலதிறப் பணிகள் ஆகிறது. மாவு ஒன்று. அது பலவிதப் பலகாரங்கள் ஆகிறது. பணி பலகாரங்கள் மீது மட்டும் கருத்துச் செலுத்தினால் மூலப் பொன்னும் மாவும் உணர்வில் மறைதல் இயல்பன்றோ? புறப்பன்மை சண்டையை மூட்டுகிறது. அறிஞர் மூலத்தின் ஒருமையை விளக்கிச் சண்டையைப் போக்குகின்றனர். இவ்வேலையைச் செய்யத் தூண்டுவது சமயம்.

குருவும் மடமும்

*பணம் பறிக்கும் போலிக் குருமார் கூட்டங்களும், மடங்களும், பிற அமைப்புக்களும் பன்மையை மக்கள் உள்ளத்தில் பதித்துச் சண்டையைக் கிளப்புகின்றன. தன்னலம் தன் கடனை ஆற்றுகிறது. கலகத்துக்கும் குழப் பத்துக்கும் உலகம் இரையானால் அதற்கென்ன? சமயக் கோலந் தாங்கிப் போலிக் குருமார் கூட்டங்களும், மடங் களும், பிற அமைப்புக்களும் சமய உலகுக்கே கேடு சூழ் கின்றன. அவ்வப்போது பெரியோர் தோன்றிப் பன்மை விபரீதங்களைப் போக்கிப் பொதுமைக்கு ஆக்கந் தேடு கின்றனர்.

கட்டுப்பாடுகள்

சமயத்தின் பெயரால் கட்டுப்பாடுகள், மூட வழக்க ஒழுக்கங்கள், பொருளற்ற சடங்குகள் முதலியன சமுகங் களில் நுழைந்து ஆட்சி புரிகின்றன. அவற்றையே சமயங் களாகக் கருதி மோசம் போகும் சமுகங்களுமிருக்கின்றன. இவை உலக வளர்ச்சியைத் தடுத்து வருகின்றன. தடை களை ஒழித்து உலக வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியவேண்டுவது எவர் கடமை? சீர்திருத்த நெஞ்சம் படைத்த அறிஞர் கடமை.

---

*சாதிமதம் மரபுமதம் சார்புமதம் சாகச்
சமயமதம் வழக்குமதம் சழக்குமதம் சாய
வாதமதம் பேதமதம் வட்டிமதம் விழ
மடங்கள்மதம் கோயில்மதம் மாயமதம் மாயச்
சூதுமதம் வேடமதம் சூழ்ச்சிமதம் குலையத்
தொன்மைஅறம் அன்பழிக்குந் துயர்மதங்கள் தொலைய
ஆதிமுடி வில்லாத அருட்சோதி தேவே
அகிலமெலாஞ் சன்மார்க்கம் ஆர்த்தெழச்செய் யரசே.

-பொதுமை வேட்டல்

புறக்கோலங்கள்

வேற்றுமை நினைவூட்டும் புறக்கோலங்கள் பல உள்ளன. அவை எவ்வெக்காரணம்பற்றி எவ்வெப்போது தோன்றின என்று ஆராய்ச்சி செய்தல் அநாவசியம். அதைச் சரித்திர உலகுக்கு விட்டு விடுவோம். அவ் வாராய்ச்சி சமய உலகத்துக்கு வேண்டுவதில்லை என்று யான் நினைக்கிறேன். புறக்கோலங்கள் இப்பொழுது எதற்குப் பயன்படுகின்றன? வேற்றுமை உணர்வை எழுப்பவும் போர்களைக் கிளப்பவும் பயன்படுகின்றன. அவற்றால் இனி சமுகத்துக்கு நன்மை செய்தல் இயலாது. அவை அன்புகனிந்த அறிவால் ஒதுக்கப்படல் வேண்டும்.

கோயில்கள்

உலகில் சிவாலயம் என்றும், விஷ்ணுவாலயம் என்றும், ஜைனப்பாழி என்றும், பௌத்தப்பள்ளி என்றும், கிறிஸ்துவக் கோயில் என்றும், மசூதி என்றும் பலதிறத் தெய்வ நிலையங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை அடைந்து அவ்வம் மதத்தார் தொழுகை நிகழ்த்தி வருகின்றனர். அந்நிலையங்கள் வேற்றுமை உணர்வுக்கும் போருக்கும் உரிய களன்களாக **இன்று** நிற்கின்றன. இந்நிலைமை மாறினால் நலம் விளையும்.

சமய நிலையங்களெல்லாம் மக்கள் அனைவர்க்கும் பொதுவாதல் வேண்டும். எல்லாரும் அவற்றுள் போகவும் வரவும் உரிமை பெறல்வேண்டும். *எல்லாம் ஒரே சமய நிலையங்கள் என்னும் உணர்வு மக்களிடைப் பரவு

---

*வேறுபடுஞ் சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவில் மோன
வாரிதியில் நதித்திரள்போல் வயங்கிற் றம்மா.

-தாயுமானார்

தல் வேண்டும். இதைச் 'சன்மார்க்க போதமும் திறவும்' என்னும் நாலில் விளக்கி யுள்ளேன்.

மதமாற்றம்

பன்மை உணர்வால் விளைந்த கேடுகள் பல. அவற்றுள் ஒன்று மதமாற்றக் கொடுமை. மதமாற்றம் பல சமய நினைப்பையும் பல கடவுளர் எண்ணத்தையும், பொய்ச் சமய மெய்ச் சமய உணர்வையும் பெருக்கி வருகிறது. *ஒரே தெய்வ நெறியில் மதமாற்ற நிகழ்ச்சிக்கு இடம் ஏது? பன்மை உணர்வே இதற்குக் காரணமாக நின்றது. போனது போக. இனி மதமாற்றம் உலகினின்றும் அகல்வது நல்லது. அதனால் 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்னும் முதுமொழி வாழ்க்கையாதல் ஒருதலை.

முனிவரர்

பழைய முனிவரர் வாழ்க்கையைச் சமய உலகத்துக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம். அவர்தம்

---

*அத்துவித வத்துவைச் .. ..
... ... மதசம்மதம் பெறாச்
சாலம்ப ரகித மான
சாசுவத புட்கல நிராலம்ப ஆலம்ப
சாந்தபத வ்யோம நிலையை ..
ஆதியந்தங் காட்டாத .. ..
வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிய தாகி ..
மெய்விடா .. ..
மதங்கள் தொறும் நின்ற குருவே ..
இமையளவு .. ..
சமயநெறி காணாத சாக்ஷிநீ

-தாயுமானார்

வாழ்க்கை பரவாழ்க்கையையும் உலக வாழ்க்கையையும் ஒன்றாகவே கொண்டது. அவர்தம் கருத்து, பன்மை இயற்கைக் கூறுகளின் வாயிலாக, ஒருமைப் பரத்தினிடம் படிந்து கிடந்தது. அப்படிவு அவரை உலகத்தை விடுத்து ஓட்டவில்லை; உலக நலத்துக்குப் பாடுபடவே உந்தியது. பரம், இயற்கையை உடலாக்கொண்ட தென்னும் உண்மையை உணர்ந்தோர்க்கு உலகநலன் கருதிப் பாடுபடுவது சிறந்த தொண்டெனத் தோன்றும். அத்தொண்டு பண்டை முனிவரர் வாழ்க்கையாய்த் திகழ்ந்தது. அம் முனிவரர் வாழ்க்கை பரவுலகுக்கும் இயற்கை உலகுக்கும் உள்ள தொடர்பை உணர்த்துவது. அவ்வுணர்வை அவர்க்கு ஊட்டியது சமயம் . சமயவழி நின்று ஒழுகிய முனிவரர் வாழ்க்கையை இனிவரும் உலகம் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு வாழ்வதாக.

சமய அநுஷ்டானத்தில் — நடையில் — அவ்வப்போது புகுந்த கட்டுப்பாடுகளினின்றும் உலகம் விடுதலை அடைந்தால், பரத்துக்கும் உயிருக்கும் உள்ள தொடர்பை இனிது உணர்த்தும் சமய உலகம் ஆக்கம்பெறும். இவ்வாக்கத்துக்குப் புரட்சி தேவை; அறிவுப் புரட்சி தேவை; அன்புப் புரட்சி தேவை. இவ்விரண்டும் சேர்ந்த ஒன்றே அறப் புரட்சி என்பது. சமய உலகில் அறப்புரட்சி எழுக; எழுக.

உலகம்

முற்காலத்தில் சமுகம் ஆங்காங்குச் சிறு சிறு எல்லையில் துண்டு துண்டாக நின்று வளரத் தொடங்கியது. அது, வகுப்பில், மதத்தில், நிறத்தில், மொழியில், நாட்டில்—நின்று நின்று வளர்ந்து, இப்பொழுது நாட்டையும் தாண்டி உலகமாக முயல்கிறது; அதாவது உலகம் ஒரு குலமாக முயல்கிறது என்க.

உடலும் உறுப்பும்

உடல் பல உறுப்புக்களால் ஆக்கப்பெற்றது. நமது எண்ணம் பெரிதும் உடல்மீது செல்கிறதா? உறுப்புக்கள்

மீது செல்கிறதா? உடல்மீதே பெரிதும் செல்கிறது' 'உடலோம்பல்' என்று சொல்கிறோம்; 'உறுப்போம்பல். என்று சொல்கிறோமில்லை. உடல்நலம் உறுப்புக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் நலம் செய்யும். ஓர் உறுப்பு நலம் மற்ற உறுப்புக்களுக்கு நலம் செய்யுமா?

பழக்கம்

உடல் போன்றது உலகம். உறுப்புக்கள் போன்றன வகுப்பு, மதம், நிறம் மொழி, நாடு முதலியன. உலகை விடுத்து, உறுப்புக்களிலேயே மக்கள் கூட்டம் நீண்ட காலம் கருத்தைச் செலுத்தி வந்தது. அதனால் பலதிற இன்னல் கள் விளையலாயின. இன்னும் பல இடங்களில் மக்கள் கூட்டத்தின் கருத்து உலகின்மீது செல்வதில்லை; உறுப்புக் களின்மீதே செல்கிறது. நீண்டகாலப் பழக்கம் சமுகத்தை விடுத்து விரைவில் அகலாது. பழக்கம் கொடியது.

உலக எண்ணம்

இயற்கை அன்னையின் நோக்கு உலகை ஒரு சமுக மாக்குவதில் திரும்பி வருகிறது. அவள், உறுப்பு நினைப்பை மாற்றி, அதை உலக நினைப்பாக்கக் கருதி விட்டனள். இனி எவ்விதத் தடையும் நேராது. 'உலகம்' 'உலகம்' என்னும் எண்ணம் ஓங்கி வளர்க.

உலக எண்ணம் உறுப்புக்களுக்கு நலனே செய்யும். வெறும் உறுப்புக்கள் எண்ணம் உலகை இடர்ப்படுத்தி வரும். இதற்குச் சரித்திரம் சான்று கூறும். 'உலகம் ஒரு குலம்' என்பதை மக்கள் மறந்து, உறுப்புக்கள்மீது மட்டும் தனித்தனியே பற்றுக்கொண்டு வெறியால் புரிந்த போர்கள் ஆயிரம்! ஆயிரம்! அவை சரித்திரங்களில் படிந்து கிடக் கின்றன. அவற்றைச் சிந்தித்து, 'உலகம் ஒருகுலம்' என் னும் உண்மையை உணர்ந்து மக்கள் நடப்பாராக.

போக்கு வரவு முதலியன

அந்நாளில் போக்குவரவு சாதனங்கள் குறைவு. அக் காலச் சமுகத்துக்கு அவ்வளவே போதியதா யிருந்தது. அதற்கேற்ற அளவில் மக்கள் நடமாட்டம், வழக்க ஒழுக்கம் வாணிபம், கொள்ளல் கொடுத்தல், ஆட்சி முறை முதலி யனவும் நிகழ்ந்தன.

இந்நாளில் போக்குவரவு சாதனங்கள் பெருகி வரு கின்றன; இன்னும் பெருகும். அச்சாதனங்களுக் கேற்ற படி மக்கள் தரைச் செலவு, கடற் செலவு, வழக்க ஒழுக்கம், வாணிபம் கொள்ளல் கொடுத்தல், ஆட்சிமுறை முதலி யனவும் பெருகும்.

சென்னை-லண்டன்-மாஸ்கோ

முன்னே சென்னையினின்றும் லண்டனுக்குச் செல்ல எத்துணையோ நாளாகும். இப்பொழுது இருபத்திரண்டு மணி நேரத்தில் லண்டனுக்கு போகலாம். நாற்பது மணி நேரத்திற்குள் உலகையே வலம்வரும் விமானங்கள் காணப்படுகின்றன. மனிதவேகம் இவ்வளவில் நிற்கப் போவதில்லை. வேகம் மேலும் மேலும் பறக்கப் போகிறது. மகன், காலைச் சிற்றுண்டி அருந்திச் ,சென்னையினின்றும் லண்டனுக்கேகி, அங்கிருந்து மாஸ்கோ போந்து, பகல் உணவுக்குச் சென்னை சேரத் துணைபுரியும் சாதனங் களைக் காணும் காலம் நெருங்குகிறது.

விஞ்ஞானத் திருவிளையாடல்

மோட்டார் வண்டி, மின்னல் வண்டி, புகைவண்டி முதலியன தரையில் ஓடும் நிலைமை இனி மாறும். அவை தரையைவிடுத்து மேலெழும்பி ஓடும் நிலைமையை அணித்தே அடையும். விஞ்ஞானம் என்னென்னவோ திருவிளையாடல் புரியப்போகிறது. அஃது இனி அழிவு வேலையை விடுத்து, ஆக்க வேலைக்குத் திரும்பும். அக்

காலத்தில் இவ்வுலக நிலையே தலைகீழாகும். அப் புது உலகம் என் கருத்தில் நிற்கிறது.

கலப்பு மணம்

இக்காலத்தில் பழைய கட்டுப்பாடுகள் நிலைக்குமா? நிலையா. இனி உலகில் கலப்பு மணம் ஏராளமாக நடைபெறும். உலகை ஒரு குலமாக்கும் சாதனங்களில் சிறந்தது காதலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலப்பு மணம். காமத்துப்பாலை உலகுக்குத் தந்தருளிய தெய்வப் புலவர் வாழ்க. (காதல் மணத்தால் உலகைப் பொதுமையாக்குவது திருவள்ளுவம் என்பது முன்னர் விளக்கப்பட்டது.)

முதலில் உலகம்

சில காலத்துக்கு முன்னர், 'யான் முதலில் தமிழன், இரண்டாவது இந்தியன், மூன்றாவது உலகவன்' என்று சொல்லி வந்தேன். இனி அவ்வாறு சொல்ல என் மனம் விரையாது. காலநிலை மாறியது. அதற்கேற்ப என் கருத்தும் மாறியது. இப்பொழுது, 'யான் முதலில் உலகவன், இரண்டாவது இந்தியன், மூன்றாவது தமிழன்' என்று சொல்லி வருகிறேன். உலகம் வாழ்ந்தால் 'தமிழ் வாழும்; தமிழ்நாடும் வாழும்' என்னும் உறுதி எனக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

தமிழர் வாய்

இப்பொழுது சிலர் 'எம் நாடு,' 'எம் நாடு' என்று பேசுகின்றனர். அதைக் காணும் தமிழர் வாயும், 'எம் நாடு' 'எம் நாடு' என்று எதிரொலி செய்கிறது. இது தமிழரிடைப் புகுந்த செயற்கை. தமிழரது இயற்கையன்று.

தமிழ் நெஞ்சம்

போக்கு வரவு சாதனங்கள் சுருங்கி இருந்த காலத்திலும் தமிழன் நோக்கு ஓர் இடத்தில் கட்டுப்பட்டுக்

கிடந்ததில்லை. அவனது பண்பாடு அவனது நோக்கை உலகக்கனவு காணச் செய்தது. தமிழ் நெஞ்சம் உலகை மறந்ததில்லை. 1 'உலகம் உவப்ப' என்றும், 2 'ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு' என்றும், 3 'உலகெலாம்' என்றும், 4 'உலகம் யாவையும்' என்றும் தமிழ் நினைந்தது; பாடியது. 5 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' 6 'எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டொழுகல்' முதலிய தெவிட்டாத தேன் மொழிகளைக் காண்க. பெரிய புராணத்துள் 'அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்' புராணத்தில்,

> மூவேந்தர் தமிழ்வழங்கும் நாட்டுக்கப்பால்
> முதல்வனார் அடிச்சார்ந்த முறைமை யோரும்

என்று ஒரு தமிழ் அமைச்சர் அருளியதை ஈண்டு உன்னி உன்னி உவப்போமாக.

மரபு

பழந்தமிழ் நெஞ்சம் 'உலகம் உலகம்' என்றே நினைந்தது. அந்நெஞ்சம் வானெனப் பரந்தது. அத்தமிழ் வழிவழி வந்த மக்கள் மனோநிலை இற்றைஞான்று மாறுபட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்னை? சூழலே காரணம். இனிச் சூழலும் திருந்தும்; பழந்தமிழ்க் கனவும் நினைவாய்ச் செயலாகும். இக்காலத்தை யான் எதிர் நோக்கி வாழ்கிறேன். எனது வழிவழி மரபு, இந்நாளில் 'முதலில் உலகவன், இரண்டாவது இந்தியன், மூன்றாவது தமிழன்' என்று என்னைக் கூறச் செய்தது. என்னை முதலில் உலகவனாகக் கருதச்செய்த பெருமை யான் ஈடுபட்ட பல இயக்கங்களுக்கு உண்டு; சிறப்பாகத் தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கு உண்டு. இவ்வியக்க மாண்பை விஞ்ஞான முறையில் உலகுக்கு உணர்த்திய கார்ல் மார்க்ஸ் வாழ்க.

---

1 நக்கீரர். 2 திருவள்ளுவர். 3 சேக்கிழார். 4 கம்பர். 5 புறநானூறு. 6 திருக்குறள்.

காந்திய ஒலி

உலகை ஒருகுலமாக்க இயற்கை அன்னை உறுதி கொண்டுவிட்டாள். இனி, குறுக்கிடும் தடைகளெல்லாம் பொடிப்பொடியாகும். அவற்றைப் பொடிப்பொடியாக்க என்ன வேண்டும்? மார்க்ஸைக் கேட்கலாமா? காந்தியடிகளைக் கேட்கலாமா? இருவரும் புரட்சி புரட்சி என்கின்றனர். எப்புரட்சி? காந்திய ஒலி கேட்கிறது.

அமைதி உலகம்

புறத்தடைகள் நீங்கினால் அகத்தடைகள் தாமே அகலும். அகத்தடைகள் அகன்றால் அறியாமைத் திமிர் தானே ஒடுங்கும்; அறிவுவிளக்கம் பெறும். அறிவுவிளக்கம், 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையை உறுதிப்படுத்தும்.

யோகம்

அறியாமை ஒடுக்கத்துக்கு எவ்வளவோ வழிகள் முன்னோரால் கோலப்பட்டன. அவை யாவும் சரியை—கிரியை—யோகங்களில் அடங்கும். யோகம் பொதுவாக மக்களை மயக்கும் பான்மையுடையது.

யோக வகைகள் பல. அவற்றுள் வெறுக்கத்தக்கனவும் உள, விரும்பத்தக்கனவும் உள. விரும்பத்தக்கனவும் இந்நாளில் வழிதுறை இழந்து வழுக்கி வீழ்தற்குரிய சேற்றுக்களனாயின. இனி வருங்காலத்தில் பழைய யோக நெறியில் மக்கள் கருத்துச் செல்லுதல் அருமையாகும்.

கிறிஸ்து வழி

பின்னை அறியாமை எவ்வாறு ஒடுங்கும்? கிறிஸ்து பெருமான் வழிகண்டுள்ளனர். அது காலத்துக்குரியது; எளியது. அவ்வழி எவரையும் அழைப்பது; எவரையும் தள்ளாதது.

கிறிஸ்து பெருமான் போதனையும் சாதனையும் என்னைப் பலவாறு நிருத்தின். அப் போதனையும் சாதனையும் குறிப்பிட்ட ஒரு கூட்டத்தார்க்கு மட்டும் உரியன அல்ல. அவை உலகுக்கு உரியன. கிறிஸ்து உலகுய்யத் தோன்றியவரே அன்றிக் குறிப்பிட்ட ஒரு கூட்டத்தார் மட்டும் உய்யத் தோன்றியவரல்லர். அவர்தம் போதனையையும் சாதனையையும் பொதுவுடைமை என்று கூறாது வேறென்ன கூறுவது? கிறிஸ்து பெருமான் கோலிய எளிய வழியைச் சிறிது நோக்குவோம்.

பிழையும் தண்டனையும்

ஒரு சிறு குழந்தை தவறு இழைக்கிறது. அதைக் காணும் மக்கள் என்ன பேசுகிறார்கள்? 'குழந்தை **தெரியாமல்** தவறு இழைத்தது' என்று பேசுகிறார்கள். தெரியாமை அதாவது **அறியாமை,** குழந்தைப் பருவத் தவறுகளிலே கருதப்படுகிறது. குழந்தைப்பருவம் கடந்த பருவங்களில் நிகழும் தவறுகளிலே அறியாமை கருதப்படுகிறதா? பெரிதும் கருதப்படுவதில்லை. எப்பருவத்திலும் அறியாமை கருதப்படும் பயிற்சி தேவை.

ஒரு சிறு மாணாக்கன் வகுப்பில் ஒரு பிழை நிகழ்த்துகிறான். உடனே ஆசிரியர் சீறி அம் மாணாக்கனைக்கடிகிறார்; தடிகிறார். இங்கே மாணாக்கன் பிழை அறியாமையால் நிகழ்ந்தது என்று ஆசிரியர் ஏன் கொள்ளவில்லை? அதை அறியாமை என்று கொள்ளாதது ஆசிரியர் அறியாமை.

உலகில் பிழையும் தண்டனையும், பெருகிப்பெருகி, அரசுகளையும், சட்டங்களையும், நீதிமன்றங்களையும், சிறைக் கோட்டங்களையும், தூக்குமேடைகளையும் மலிவித்தன. இவ்வுலகம் மாறுதல் வேண்டும். இம் மாறுதலுக்கென்று பிறந்தவை கிறிஸ்துபெருமான் போதனையும் சாதனையும்.

பிழைபாடும் மன்னிப்பும்

குடும்பத்தில் கணவன், ஏதோ ஒரு குற்றம் செய்கிறான். மனைவி, 'எப்படியோ அறியாமையால் குற்றம் நிகழ்ந்துவிட்டது' என்று எண்ணுகிறாள். எண்ணியதும் அவள்மாட்டு இரக்கம் சுரக்கிறது.

மனைவியின்பால் வன்மம் கனன்றிருந்தால் இரக்கம் சுரக்க இடம் நேர்ந்திராது. மனைவியிடம் வன்மம் கனன்றெழாது இரக்கம் சுரந்தமையால் விளையும் பயன் என்னை? கணவன் மனம் திருந்தும்; மீண்டும் குற்றம் செய்ய நடுங்கும்; பாவத்துக்கும் அஞ்சும். அவன் மனம் பரத்தின் கோயிலாகும்.

ஒரு வேலையாள் ஒருநாள் ஒரு பொன் சங்கிலியைத் திருடினான். அவன் சொந்தக்காரனிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டான். விசாரணை நடந்தது. சொந்தக்காரன் மனம், 'இவனைத் திருடச் செய்தது அறியாமை' என்று நினைந்தது; இரங்கியது. இரக்கத்தால் அவன் அப்பா, இனி மேல் திருட்டு வேலையை விட்டுவிடு' என்று சொல்லி அவனை, விடுதலை செய்தான். அன்றே வேலையாள் மனம் திரும்பியது, அவன் நல்லவனானான்.

பிழையை இரக்கத்தால் ஒருவன் மன்னிக்க மன்னிக்கப் பிழை செய்கிறவன் திருந்துவன். அவன் திருந்தத் திருந்த அவனை விடுத்து அறியாமை விலகும். மன்னிப்பால் ஒரு சார்பில் இரக்கம் சுரக்கச் சுரக்க, மற்றொரு சார்பில் அறியாமை மறையும்.

அன்பு உலகம்

குற்றத்துக்கும் தண்டனைக்கும் மூலமாயிருப்பது அறியாமை. இவ்வறியாமை இரக்கத்தாலும் மன்னிப்பாலும் அகல்வதை ஓர்க. அறியாமை அகன்று இரக்கம் பெருகினால் குற்றம் குறையும்; குலையும். இந்நிலை தண்டனைகளைத் தகர்க்கும்; அரசுகளை விலக்கும்; சட்டங்

களை உடைக்கும்; நீதிமன்றங்களை நீக்கும்; சிறைச்சாலை களைப் போக்கும்; தூக்குமேடைகளைத் தொலைக்கும். இத்தகைய அன்பு உலகைப் படைக்கவே கிறிஸ்து பெருமான் தோன்றினர்.

தூக்கிலும் அருள்

கிறிஸ்து பெருமான் தூக்குமேடையில் நிற்கிறார். அவரைக் கொலைஞர் சிலுவையில் தூக்கி ஆணி அறை கிறார். ஆணிகள் பெருமான் கைகளிலும் கால்களிலும் இறங்குகின்றன. அந்நிலையிலும் — அவ்வேளையிலும் — 'இவர் என்ன செய்கிறாரென்று இவர்க்குத் தெரியவில்லை. ஆண்டவனே, இவரை மன்னியும்' என்று ஏசுபெருமான் அருள் சுரக்கிறார். எந்நிலையில்—எவ்வேளையில்—கிறிஸ்து பெருமான் நெஞ்சம் அருள் சுரக்கிறது! பாருங்கள்!

கொலைஞர் ஆணி அறைகின்றனர். கிறிஸ்துபெரு மானுக்கு அச்செயலின் கொடுமை விளங்கவில்லை; அறி யாமையே விளங்குகிறது. கொலைஞர் அறியாமை கிறிஸ்து வின் அருளைச் சுரப்பிக்கிறது. ஏசுகிறிஸ்து, அருளால் — இரக்கத்தால் — கருணையால் — உயிர்களின் அறியாமையை ஒழித்துக் குற்றங்களைக் குலைக்க வந்தவர். அவர் அருள் உலகை ஆள்வதாக.

உயிர் அணிகள்

அருள் நெஞ்சம் 'அன்பே தெய்வம்' என்று உணரும்; அவ்வுணர்வு தன்னைமட்டும் நேசிக்கச் செய்யாது; அய லவனை நேசிக்கச் செய்யும்; பகைவனையும் நேசிக்கச் செய் யும். கிறிஸ்து 'அன்பே தெய்வம்' என்றார்; 'அயலவனை நேசி' என்றார்; 'பகைவனையும் நேசி' என்றார். இம் மூன்றும் மொழிகளா? வெறும் மொழிகளா? உயிர் அணிகள்! உயிர் அணிகள்.

பகைவனை நேசித்தல்

'பகைவனை நேசி' என்பதன் நுட்பம் என்னை? ஒருவன் தன் பகைவனை நேசிக்க நேசிக்க அப் பகைவனும் நேசனாவன். அவனிடத்தும் அன்புத் தெய்வம் வீற்றிருக்கிறது. பகைவனை நேசியாது வெறுத்தால் யாண்டும் உள்ள பரம்பொருளைச் சில இடத்தில் மறப்பதாகும். பரத்தை மறந்த இடத்தில் பாவங்கள் புகும்; நுழையும். ஆகவே 'பகைவனை நேசி' என்னும் திருமொழி பொருள் பொதிந்த ஒன்று என்று உணர்க.

எப்புரட்சி?

பகைவனை நேசிக்கும் மனம் எங்கணும் மலர்ந்தால் உலகில் பகைமை ஏது? பகைமையற்ற உலகமே அன்பு உலகம்; அமைதி உலகம். மனித இயற்கை அமைதி. அவ்வமைதி எப்படியோ குலைந்தது. அமைதியை உயிர்ப்பிக்கப் புரட்சி அகத்தில் நிகழ்தல் வேண்டும். அகம் புறமாதல் இயல்பு. புரட்சி எனில் எப்புரட்சி?

மறப்புரட்சி ஆவேசத்தில் எழுந்து, ஆவேசத்தில் கனலைக் கக்கி, ஆவேசத்தில் மறையும். அதற்கு வயது இரண்டொரு நாள் அல்லது இரண்டொரு வாரம் அல்லது இரண்டொரு மாதம். அதற்குமேல் அது வாழ்வு பெறுவதில்லை. மறத்தால் மறமே வளரும்.

அறப்புரட்சி அறிவினின்றும் அன்பால் எழுவது, அஃது உலகில் குறைகள் உள்ளவரை உயிருடன் உலவும். அப்புரட்சி விருஷபதேவர், புத்தர், கிறிஸ்து, திருவள்ளுவர் முதலியோரால் காணப்பெற்றது. அறப்புரட்சி நீண்ட காலமாக உலகில் தன் கடனை ஆற்றிவருகிறது. உலகிலுள்ள குறைகளையெல்லாம் போக்கி, மனித இயற்கைக்கு உரிய அமைதியை நிலைபெறுத்தியே அப் புரட்சி மறையும். அறப் புரட்சி வாழ்க!

7. பெருவாழ்வு

அமைதி உலகம் வாழ்க்கைக்கு உரியது; பொருந்தியது. அவ்வுலகம், வாழ்க்கை வளர்ச்சிக்கென்று தக்க நலங்களை யெல்லாம் நல்கும். அந் நலங்களெல்லாம் சேர்ந்து, வாழ்க் கையைச் செவ்வனே வளர்த்து, அதைப் பெருவாழ்வுப் பேற்றுக்குப் பண்படுத்தும்.

எது?

பெருவாழ்வு எது? உலகில் எத்தனையோ வாழ்க்கைத் திறங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று பெரியதாய் இருக்கும். அதைப் பெருவாழ்வு என்று கூற லாமா? அவ்வாழ்வு என்றாதல் ஒருநாள் அழிந்துபடும். அழிந்துபடுவது பெருவாழ்வாகாது. ஆதலின், பெருவாழ் வென்பது வேறொன்றா யிருத்தல் வேண்டும். அது மரண மிலாப் பெருவாழ்வு என்று கூறப்படுகிறது.

வழக்காறு

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு என்று ஒன்றிருக்குமா என்று திகைப்பர் சிலர்; சிந்திப்பர் சிலர்; ஆராய்வர் சிலர். திகைப்பும், சிந்தனையும், ஆராய்ச்சியும் எற்றுக்கு? வழக்காறு ஒன்று போதுமே. வழக்காறுகளை அலட்சியஞ் செய்தலாகாது. அவை அநுபவத்தினின்றும் பிறந்தவை.

சாகாக்கலை, வேகாக்கலை, பெருவாழ்வு, மரண மிலாப் பெருவாழ்வு முதலிய வழக்காறுகளை நோக்குக. அவ்வழக்காறுகள் இன்று தோன்றியன அல்ல; நேற்றுத் தோன்றியன அல்ல. அவை தொன்றுதொட்டன. மரண மிலாப் பெருவாழ்வைப் பழைய சித்த நூல்களில் காண லாம்; அவற்றின் வழிவழி வந்த நூல்களில் பார்க்கலாம். அக்கருத்து வேறு சில நூல்களிலும் திகழ்கிறது.

உலக நிகழ்ச்சிகள்

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு உண்டு என்று நிறுவுதற்கு ஏதுக்கள் இருக்கின்றன; நூல்கள் இருக்கின்றன; வேறு சான்றுகளும் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் ஈண்டுத் திரட்டிக் காட்ட வேண்டுவதில்லை. உலக நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றை மட்டும் ஈண்டுக் காட்டுகிறேன்.

உலகில் உயிர்கள் தோன்றுகின்றன; படிப்படியே வளர்கின்றன. வளர்ச்சியின் நோக்கம் ஒன்றிருத்தல் வேண்டுமன்றோ? அஃது எதுவாயிருக்கலாம்? எண்ணுக.

சில காரணங்களால் உலகில் அமைதி குலைகிறது. அக்குலைவைப் போக்கப் பேச்சோ, எழுத்தோ, இயக்கமோ, கிளர்ச்சியோ, புரட்சியோ இயற்கையாய் எழுகிறது. அவ்வெழுச்சிக்கெனக் கூட்டங்கள் திரள்கின்றன. அக்கூட்டங்களின் முயற்சியால் குலைந்த அமைதி மீண்டும் எழுந்து நிலவுவதாகிறது. 'உலகம் குலைந்தொழிந்தால் என்ன' என்று மக்கள் ஏன் சும்மா இருப்பதில்லை? அவர்களிடை அமைதி நாட்டம் ஏன் தோன்றுகிறது? உன்னுக.

உயிர்கட்கு நோய் வருகிறது. அதைத் தடுக்க மருந்துகள் பரிந்து நிற்கின்றன. அம்மருந்துகள் தோன்றியதற்குக் காரணம் என்னை? 'உயிர்கள் செத்தொழிந்தால் என்ன' என்று மக்கள் வாளா கிடக்கிறார்களா? இல்லை. காரணத்தைச் சிந்திக்க.

உலகில் காலத்துக்குக் காலம் தேவைகள் பெருகுகின்றன. அத்தேவைகளுக்கு ஈடுசெய்ய விஞ்ஞானிகள் முயல்கிறார்கள். அவர்கள் முயற்சி நாளடைவில் வெற்றி காண்கிறது. வெற்றிக்குரிய சாதனங்கள் எப்படியோ கிடைத்து விடுகின்றன. அச்சாதனங்கள் காலத்துக்கேற்றவாறு பயன்படுதற்கென்று இயற்கையில் அமைந்துள்ளன. அவற்றைக் காண்பதற்கென்று அறிஞரும் பிறக்கின்றனர். தேவைப்

பெருக்கம், சாதனங்கள், அறிஞர் பிறப்பு முதலியன என் உண்டாகின்றன? ஆராய்க.

இவ்வாறு இன்னும் பல கேள்விகளை எழுப்பிக் கொண்டே போகலாம். உலக நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால் வாழ்க்கையின் நோக்கம் ஏதோ ஒன்றிருத்தல்வேண்டுமென்பது விளங்காமற் போகாது. அது மரணமிலாப் பெருவாழ்வாய் இருக்கும் என்று ஊகஞ் செய்யலாம்.

கம்பர் நாடு

இங்கே கம்பர் படைத்த ஒருநாடு என் கருத்தைக் கவர்கிறது. கம்பர் கண்ட நாடு எது? 'கோசலம்' என்று சொல்லலாம். ஆனால் கம்பர் கோசலத்தை நேரில் கண்டவரல்லர். அவர் தாம் பாட எடுத்த காவியத்திற்கேற்பக் 'கோசல நாடு' என்னுந் தலைப்பை அணிந்து ஒரு புது நாட்டைப் படைத்தனர். அது நாட்டுக்கோர் இலக்கிய மாய் இலங்குவது.

கற்பனை நாடு

கம்பர் கனவில் ஒரு கற்பனை நாடு அரும்பியது. அஃது இந்நாளில் சில இடங்களில் நினைவாகவும், மிகச் சில இடங்களில் காட்சியாகவும் மலர்ந்து வருகிறது.

புலவரது இன்றைய கற்பனை நாளை விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் பொருளாகும். கற்பனை எவ்வாறு பொருளாகும்? தெளிவுக்கு ஆதிசங்கரர், காண்ட், ஸ்பைனோஸா முதலியோரை அணுகுவது நல்லது. கற்பனை பொருளாதலைப்பற்றி முன்னரும் சில உரை பகர்ந்துள்ளேன்.

மரணம் ?

கம்பர் தமது நாட்டில் *'கூற்றமில்லை' என்றும், காரணம் 'குற்றமிலாமை' என்றும் கூறுகிறார். இக்கூற்றின்

---

*கூற்ற மில்லையோர் குற்றமிலாமையால்
-கம்பராமாயணம் : நாட்டுப்படலம்

உள்ளம் என்ன? கம்பர் நாட்டில் பெரிதும் காலத்தில் உயிர்ப் பிரிவு நிகழும் என்பதும், அகாலத்தில் அப்பிரிவு நிகழாது என்பதும் கம்பர் உள்ளமாயிருக்கலாம். உயிர் காலத்தில் பிரிவது மரணமாகாது.

உயிர் காலத்தில் பிரிவது நாட்டில் குறைபாடு இன்மையைத் தெரிவிப்பது; அகாலத்தில் பிரிவது நாட்டில் குறைபாடு உண்மையை அறிவிப்பது. பசி, பட்டினி, வறுமை முதலியன இன்மை காலத்தில் உயிர்நீங்குவதைக் கூட்டும். பசி முதலியன அகாலத்தில் உயிர் நீங்குவதை உண்டுபண்ணும்.

கம்பர் பொதுமை

கம்பர் நாட்டில் கூற்றமின்மைக்குக் காரணம் என்னை? அவர் நாட்டில் பொதுமை பொதுள்வதே காரணம். கம்பர் நாட்டில் *வண்மை இல்லை. ஏன்? அதில் வறுமை கிடையாது. அந்நாட்டில் †கொள்வோரும் இல்லை; கொடுப்போரும் இல்லை. ஏன்? அங்கே இல்லாரும் இல்லை; உடையாரும் இல்லை. அந்நாட்டில் ‡எல்லார்க்கும் எல்லாப் பெரும் செல்வமும் உண்டு. அதனால் அங்கே இல்லாரும் இல்லை; உடையாரும் இல்லை.

இத்தகைய ஒரு நாட்டில் பசி ஏது? பட்டினி ஏது? வறுமை ஏது? ::எங்கணும் விளைவு; எங்கணும் உணவு;

---

*வண்மை யில்லையோர் வறுமை யின்மையால் -கம்பர் : நாடு

†தெள்வார் .. .. ..
கொள்வா ரிலாமைக் கொடுப்பார்களும் இல்லை மாதோ.

‡கல்லாது .. .. ..
எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ்செல்வம் எய்த லாலே
இல்லாரு மில்லை உடையார்களு மில்லை மாதோ
-கம்பர் : நகரம்

::எறிதரும் அரியின் சும்மை எடுத்துவா னிட்ட போர்கள்
குறிகளும் போற்றிக்கொள்வார் கொன்றநெற்குவைகள்செய்வார்

எங்கணும் விருந்து; எங்கணும் திருமணம்; எங்கணும் ஆடல் பாடல்; எங்கணும் கலை; எங்கணும் கழகம்; எங்கணும் ஒழுக்கம். கம்பர் நாடு எத்தகையது! அதைக் காணுங்கள்.

வறியவற் குதவி மிக்க விருந்துண மனையி னுய்ப்பான்
நெறிகளும் புதையப் பண்டி நிரைத்துமண் ணெளிய வூர்வார்.

முந்துமுக் கனியி னானா முதிரையின் முழுத்த நெய்யில்
செந்தயிர்க் கண்டங் கண்டம் இடைஇடை செறிந்த சோற்றில்
தந்தமி லிருந்து தாமும் விருந்தொடுந் தமரி னோடும்
அந்தணர் அமிர்த உண்டி அயில்வுறும் அமலை யெங்கும்.

தாலி ஐம்படை தழுவு மார்பிடை
மாலை வாயமு தொழுகு மக்களைப்
பாலி னூட்டுவார் செங்கைப் பங்கயம்
வானி லாவுறக் குவிவ மானுமே.

குயிலினம் வதுவை செய்யக் கொம்பிடைக் குனிக்கு மஞ்ஞை...
பொருந்திய மகளி ரோடு வதுவையிற்பொருந்து வாரும்....

பந்தினை இளையவர் பயிலிடம் மயிலூர்
கந்தனை யனையவர் கலைதெரி கழகம்
சந்தன வனமல சண்பக வனமாம்
நந்தன வனமல நறைவிரி புறவம்.

பெருந்த டம்கண் பிறைநுத லார்க்கெலாம்
பொருந்து செல்வமுங் கல்வியும் பூத்தலால்
வருந்தி வந்தவர்க் கீதலும் வைகலும்
விருந்து மன்றி விளைவன யாவையே.

கோதைகள் சொரிவன குளிரிள நறவம்
பாதைகள் சொரிவன் பருமணி கனகம்
ஊதைகள் சொரிவன வுறையுறு மமுதம்.
காதைகள் சொரிவன செவிநுகர் கவிகள்.

இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த நாட்டில் யமபயம் என்னும் அகால மரணத்துக்கு இடம் ஏது? இதுபற்றியே கம்பர், 'கூற்றமில்லையோர் குற்றமிலாமையால்' என்று பாடி மகிழ்வெய்தினர்.

வயது

மனிதர்க்கு வயது *நூறு. இஃது உலக வழக்கு. சோதிடக் கலைப்படி மனிதர்க்கு வயது நூற்றிருபது. கழிவு இருபதுபோக எஞ்சி நிற்பது நூறு. †இந்த நூறு வயதுக்குக் கேடு நிகழாதவாறு காப்பது அறிவு. இதற்குப் பசி, பட்டினி, கவலை, தீய ஒழுக்கம், கொடுங்கோன்மை முதலியன இல்லாத நாடு தேவை.

பிசிராந்தையார்

கம்பருக்குப் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு புலவர் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தனர். அவர்தம் பெயர்

கூறு பாடலும் குழலின் பாடலும்
வேறு வேறுநின் றிசைக்கும் வீதிவாய்...

கலஞ்சு ரக்கு நிதியங் கணக்கிலா
நிலஞ்சு ரக்கு நிறைவன நன்மணி
பிலஞ்சு ரக்கும் பெறுதற் கரியதங்
குலஞ்சு ரக்கும் ஒழுக்கங் குடிக்கெலாம். —

-கம்பர் : நாடு

*வேதநூற் பிராயம் நூறு - தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வார்

†கரிய மேகம தோ .. ..
கசட னாய்வய தாயொரு நூறு செல்
வதனின் மேலென தாவியை நீயிரு
கமல மீதினி லேவர வேயருள் புரிவாயே..

-அருணகிரிநாதர்

பிசிராந்தையார் என்பது. அவர் பாடிய பாடல்களில் ஒன்று புறநானூற்றுள் பொலிகிறது. அது, நாம் எதிர்பார்க்கும் புது உலகுக்கு ஒளி வழங்குவது. அப்பாட்டைப் பார்ப் போம்;

யாண்டுபல வாக நரையில வாகுதல்
யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர்
யான்கண் டனையரென் இளையரும் வேந்தனும்
அல்லவை செய்யான் காக்கும் அதன்றலை
ஆன்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழும் ஊரே.

இவ்வொரு பாட்டில் எத்துணைப்பொருள்! இது பழம் பாடல்களின் பண்பு. இப்பாட்டில் அகால மரணம் காட்சி தரவில்லை. அகால மரணத்துக்கு அடிப்படை கவலை. பிசிராந்தையார்க்கு மனைவியாலோ, மக்க ளாலோ, பிறராலோ கவலை விளைந்ததில்லை. அரசனா லும் அல்லல் விளையவில்லை. இம்மாண்பு செறிந்த ஊர் எப்படி இருக்கும்? சான்றோர் நிரம்பியதா யிருக்கும். இதற்கு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. கவலை அறியா மனம்பெற்ற புலவர் தம் ஊரை, 'ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் பலர்யான் வாழும் ஊரே' என்று சிறப்பித்து மகிழ்கிறார். புலவர் பின்வரும் உலகுக்கு வித்திட்டிருத்தல் காண்க. அவ்வூரை நாம் நாடாக் கினோமா? உலகாக்கினோமா? என்னே நன்றி! இடை நாளில் கம்பர், பிசிராந்தையார் ஊரை நாடாக்க முயன் றனர்; இந்நாளில் அதை உலகாக்க கார்ல்மார்க்ஸும் காந்தியடிகளும் முயன்றனர். அவர்தம் முயற்சி வெல்க. பிசிராந்தையார் ஊர் உலகமாயின் அகாலமரணம் இடம் பெறாது; மரணமிலாப் பெருவாழ்வு மல்கும். இது நிற்க.

யமபயம்

அகால மரணமாவது யமபயத்தைக் குறிப்பது. கம்பர் நாடு யமபயம் அற்ற ஒன்று. எவ்விதக் குறையுமின்றி, **நல்லொழுக்கத்தில்** நின்று வாழ்வோரை யமபயம் அணுகுதல் அரிது. மற்றவர்க்கு அப் பயம் நேரும். அகால மரணத்துக்குக் காரணம் நாட்டின் குறைபாடு என்று அடிக்கடி சொல்லவேண்டுவதில்லை.

பல பெரியோர் யமபயத்தைக் கடிந்தே வந்தனர்; கடிந்ததால் தாம் பெற்ற அநுபவத்தை உலகுக்கு உணர்த்தியும் வந்தனர். அவர்தம் வாய்மைகளில் சில வருமாறு :

*நமன்வரின் ஞானவாள் கொண்டே எறிவன்
சிவன்வரின் நானுடன் போவது திண்ணம்
.. ..

†தண்டா யுதமுந் திரிசூல மும்விழத் தாக்கிஉன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியஎன் அவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டா யடா அந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே.

‡எல்லாம் அறிந்தவரும் . . .
அல்லார்ந்த மேனியோடு குண்டுகண் பிறைஎயிற்
றாபாச வடிவ மான
அந்தகா நீயொரு பகட்டாற் பகட்டுவ
தடாதடா காசு நம்பால்
செல்லா தடாஎன்று பேசவா யதுதந்த
செல்வமே . . .

இத் திருவாக்குகளில் யமபயம் வீழ்ந்து பட்டுச் செத்து ஒழிந்து கிடத்தலை ஓர்க.

யமபயம் என்பது மரண பயம். மரணம் என்பதற்கு யமன் என்ற சொல் நீண்ட காலமாக ஆளப்பட்டு வருகிறது.

---

* திருமந்திரம். † கந்தரலங்காரம். ‡ தாயுமானார்.

ஊன் உயிர்

மரணம் எது? ஊன் உயிர் வேறுபடுவது மரணம் என்று கருதப்படுகிறது. காலத்தில் ஊன் உயிர் வேறு படாமலும் வயதைப் பெருக்கி உலகத்தில் இருக்கலாம். உடலில் தேய்வுறும் சத்துக்களைச் சூரியசத்துக்களால் ஈடு செய்தால், ஊன்உயிர் வேறுபடாமல், உலகத்தில் நீண்ட காலம் வாழலாம். நீண்டகாலம் என்பது நூறு வயதுக்கு மேற்பட்டது. சில இடங்களில் சிலர் நூற்றைம் பது—இருநூறு—முந்நூறு — ஆண்டுகளுக்குமேல் வாழ்ந்து வருவதைக் கேட்கிறோம். எத்துணை ஆண்டுகளாயினும் ஒரு நாள் ஊன்உயிர் வேறுபடும். அந்நாள் சூரிய சத்தை ஏற்கும் பசை ஊன்சத்தில் அற்றுப் போகும் நாள் என்று உணர்க. இது சூரியசத்தால் வாழ்வோர் அடையும் நிலை. பரத்தின் அருட்சத்தால் வாழ்வோர்நிலை *வேறுவிதம். அஃது ஓதாதுணரும் வித்தையால் விளைவது. அவ்வித்தை சொல்லால் சொல்லுந் தகையதன்று. அது, பரத்தின் அருளாலோ, இயற்கையின் தூண்டுதலாலோ, குருநாதன் நோக்காலோ விளங்குவது. அது குறித்துச் சொல்லால் என்ன சொல்வது?

---

*மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள
வேன்ற வியந்திரம் பன்னிரண் டங்குலம்
நான்றவிழ் முட்டை - யிரண்டையுங் கட்டியிட்
டூன்றி யிருக்க வுடலழி யாதே.

நீல நிறனுடை நேரிழை யாளொடுஞ்
சாலவும் புல்லிச் சதமென் றிருபபார்க்கு
ஞாலம் அறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவர் பராநந்தி ஆணையே.

எளிய வாதுசெய் வாரெங்கள் ஈசனை
ஒளியை யுன்னி யுருகு மனத்தராய்த்

தோற்றக்கேடு

'தோற்றமுண்டேல் மரணமுண்டு.' இது சுந்தரர் மெய்ம் மொழி. நாமரூபத்துடன் தோன்றும் ஒவ்வொன்றும் என்றாதல் மறைந்து போதல் ஒருதலை. இது நியதி; இயற்கை நியதி.

உடல் தோன்றுவதையும் மறைவதையும் காண்கிறோம். இத் தோற்றமும் மறைவும் இயற்கை. மாயா காரியங்களெல்லாம் இவ்வியற்கை யுடையனவே.

உடல் உலகம் முதலிய மாயாகாரிய நாம ரூபங்களெல்லாம் தோற்றக் கேடு உறுவதைக் காண்பதற்குப் பலமுறைகள் உள்ளன. அவற்றுள் இந்நூலின் பொருளுக்கேற்ற ஒன்றைக் குறிக்கிறேன். அது தியானம்.

தியானத்தில்

தியானத்தில் அமர்ந்து ஆழ்ந்து போகப்போக மாயா காரிய நாம ரூபங்கள் படிப்படியே மறையும். தியானம் நாதம்வரை செல்லும். அதற்குமேல் மாயைத் தொடர்பில்லை. பின்னை என்ன இருக்கிறது? ஒரே வெளி—எல்லையற்ற வெளி—பரவெளி. அவ்வெளியைத் தியானத்தில் உணர்ந்து, உயிர் திரும்புங்கால், மறைந்த மாயாகாரிய நாமரூபங்களெல்லாம்—தத்துவங்களெல்லாம் – பழையபடி காட்சி யளிக்கும். இவ்வாறு பரவெளியை உணர்ந்து திரும்புவோர் தமது அநுபவங்களை உலகுக்கு வெளிப்படுத்துவது வழக்கம். *இப்படிப் பலமுறை சென்று சென்று திரும்பு

தெளிய வோதிச் சிவாய நமவென்னுங்
குளிகை யிட்டுப்பொன் னாக்குவன் கூட்டையே. -திருமூலர்

*தத்துவம் அனைத்துந் தனித்தனி கடந்தே
தத்துவா தீதமே னிலையில்
சித்தியல் முழுதுந் தெரிந்தனம் அவைமேற்
சிவநிலை தெரிந்திடச் சென்றேம்

வது ஒரு நிலையில் அற்றுப்போகும். அதுவே பரவெளியில் உயிர் ஒன்றுவது; அத்துவிதமாவது. இது மரணமிலாப் பெருவாழ்வு. இந்நிலை கூடியதும் மாயாகாரியமாகிய உடல் செயலற்றதாகும். அது மண்ணுக்கோ, எரிக்கோ, பிறவற்றிற்கோ இரையாகும்.

சுடல் இடல்

யோகஞானியர் உடலைத் தீயால் சுடுதல் கூடாதென்றும், அதை மண்ணில் இடுதல் வேண்டுமென்றும் ஒரு சம்பிரதாயம் சில இடங்களில் ஆட்சியிலிருக்கிறது. ஞானியர் உடல் ஊனாய்க் கழிவதும் உண்டு; உயிர்ப்பாய் ஒளிர்ந்து போவதும் உண்டு. இவ் வுயிர்ப்புடலை மண்ணில் இடுவது சம்பிரதாயம் போலும். இதுபற்றிக் கருத்து வேற்றுமை இருத்தல் எனக்குத் தெரியும். புத்தர், இராமகிருஷ்ணர் முதலியோர் உடல்கள் எரிக்கப்பட்டமை ஈண்டுக் குறிக்கத் தக்கது.

சித்தர் மரபு, **யோக ஞானியர்** உடலைத் தீயால் சுடுதல் கூடாதென்றும், அதை மண்ணில் இடுதல் வேண்டு மென்றும் அறைகூவுகிறது. அவ்வறைகூவல் என் புறச் செவியைப் பலநாள் குடைந்தது; பின்னே என் உட்செவியின் உறக்கத்தைப் போக்கியது. சித்தர் உள்ளத்தை உணர்ந்து தெளிய வேண்டுமென்று என்னுள் வேட்கை எழுந்தது. அது தணியாததாயிற்று. அவ்வேட்கை என்னைத் தூங்காமல் தூங்கி உண்மையைச் சிந்திக்கவுஞ் செய்தது. இது குறித்து யான் பட்டபாட்டை என்னென்று சொல்வேன்! அதை என்னுள்ளத்துள்ள பரம்பொருள் அறியும். யான் கண்ட உண்மை என்ன? அதைக் கூற என்

ஒத்தஅந் நிலைக்கண் யாமும்எம் உணர்வும்
ஒருங்குறக் கரைந்துபோ யினம்என்று
அத்தகை யுணர்ந்தோர் வழுத்தநின் றோங்கும்
அருட்பெருஞ் சோதியென் னரசே. -அருட்பா

மனம் விழையவில்லை. சான்றோர் மொழிகளையே என் மனம் நாடுகிறது. முன்னைத் திருமூலர் மொழிகளில் இரண்டொன்றையும் பின்னை இராமலிங்க சுவாமிகள் மொழிகளில் இரண்டொன்றையும் அகழ்ந்து எடுத்துக்காட்டுவது நன்று என்று என் மனம் எண்ணுகிறது.

அந்தமில் ஞானிதன் ஆகம் தீயினில்
வெந்திடின் நாடெலாம் வெப்புத் தீயினில்
நொந்து நாய்நரி நுகரி னுண்செரு
வந்துநாய் நரிக்குண வாகும்வை யகமே.

எண்ணிலா ஞானிஉடலெரி தாவிடில்
அண்ணல்தங் கோயில் அழலிட்ட தாங்கொக்கும்
மண்ணின் மழைவிழா வையகம் பஞ்சமாம்
எண்ணரு மன்னர் இழப்பார் அரசே.

புண்ணிய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது
நண்ணி யனல்கோக்கில் நாட்டில் அழிவாகும்
மண்ணி லழியில் அலங்கார பங்கமாம்
மண்ணுல கெல்லா மயங்குந்தீ மண்டியே. —திருமூலர்

பிறந்தவரை நீராட்டிப் பெருகவளர்த் திடுகின்றீர் பேய ரேநீர்
இறந்தவரைச் சுடுகின்றீர் எவ்வணஞ்சம் மதித்திரோ
இரவிற் றூங்கி
மறந்தவரைத் திமூட்ட வல்லீரால் நும்மனத்தை வயிர மான
சிறந்தவரை யெனப்புகழச் செய்துகொண்டீர்
ஏன்பிறந்து திரிகின்றீரே.

கட்டாலுங் கனத்தாலுங் களிக்கின்ற
பேயுலகீர் கலைசேர்ந் தாரைப்
பொட்டாலுந் துகிலாலும் புனைவித்துச்
சுடுகின்றீர் புதைக்க நேரீர்
சுட்டாலுஞ் சுடுமதுகண் டுமதுடம்பு
துடியாதென் சொல்லீர் நும்மைத்
தொட்டாலுந் தோடமுறும் விட்டாலுங்
கதியிலைமேற் சூழ்வீ ரன்றே.

பரனளிக்குந் தேகமிது சுடுவதப ராதமெனப்
பகர்கின் றேன்நீர்
சிரநெளிக்கச் சுடுகின்றீர் செத்தவர்கள்
பற்பலருஞ் சித்த சாமி
உரனளிக்க எழுகின்ற திருநாள்வந்
தடுத்தனஈ துணர்துணர்ந்து நல்லோர்
வரனளிக்கப் புதைத்தநிலை காணீரோ
கண்கெட்ட மாட்டி னீரே.

-இராமலிங்க சுவாமிகள்

பிறப்பு-இறப்பு

பிறப்பு இறப்பு உண்டா? இல்லையா? இவ்வாதம் உலகை மயக்கிவருகிறது. பாரமார்த்திக உலகில் பிறப்பும் இல்லை; இறப்பும் இல்லை. இரண்டும் சித்தவிகார மயக்கமே.

வைத்த நிதிபெண்டிர் மக்கள்குலங் கல்வியெனும்
பித்தஉலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னும்
சித்த விகாரக் கலக்கம் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

கரணங்க ளெல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தான்எனக்கு
மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

எனவரும் திருவாசகத்தைத் தியானித்துப் பார்க்க.

விவகார உலகம்

விவகார உலகம் சித்த விவகாரமுடையது. அதில் பிறப்பும் உண்டு; இறப்பும் உண்டு. இப்பிறப்பு இறப்பை நீக்கவே ஆன்றோர் முயன்றனர். அவர்தம் முயற்சியால் பெற்ற அநுபவங்கள் உலகை நடாத்தி வருகின்றன.

யான் விவகார உலகில் வாழ்பவன். என் போன்றார்க் கென்று சான்றோர் போதனைகள் பிறந்தன. அப்

போதனைகள் வழி நின்று என் கருத்துக்களை வெளியிடுகிறேன். வெளியீடு என்னுடையது. அதில் தவறுகள் நிகழுமேல் அவை என்பாலனவாம். மன்னிக்க.

ஒரு பெரியோர் மொழி

இங்கே ஒரு பெரியோர் திருவாய்மொழி என் கருத்தில் தோன்றி என் கண்முன்னே நிற்கிறது. அப் பெருமொழியில் ஈடுபடுவோம்.

> தந்தையார் போயினார் தாயரும் போயினார்
> தாமும் போவார்
> கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார்
> கொண்டு போவார்
>
> எந்தநாள் வாழ்வதற் கேமனம் வைத்தியால்
> ஏழை நெஞ்சே
> அந்தணா ரூர்தொழு தூய்யலா மையல்கொண்
> டஞ்சல் நெஞ்சே.

இது ஞானசம்பந்தர் மறைமொழி. இதைப் பீடிகையாக் கொண்டு சில கூற விரும்புகிறேன்.

'உலகில் மரணம் வரும். எந்த நாள் வாழ்வுபெறப் போகிறீர்? வாழ்வுக்குப் பரத்தை அடையுங்கள்' என்று ஞானசம்பந்தர் கருணை நினைக்கிறது; கேட்கிறது; வழி காட்டுகிறது.

மரண நினைவு

முதலில் பெருமான் மரணத்தை நினைவூட்டுகிறார். மரண நினைவு வாழ்க்கையின் ஒரு கூறு. அது வாழ்க்கையைப் பலவழியிலும் பண்படுத்தும். அதனால் பெருமான் முதல்முதலில் மரணத்தை நினைவூட்டுகிறார் என்று கொள்க.

'மரண நினைவு உலக இன்பத்தை நுகரவிடுமோ? அது நெஞ்சை நிலையாமை மயமாக்குமே என்று பலர் ஐயுறுவர். பெரியோர் நோக்கை உணர முயன்றால் எவ்வித ஐயப்பாட்டுக்கும் இடம் உண்டாகாது.

இரண்டு கூற்று

ஆன்றோர், 'உலகம் நிலை – வாழ்வு பெறுங்கள்' என்றும் கூறுவர்; 'உலகம் நிலையாமை–வாழ்வு மாயம்' என்றும் கூறுவர். இரண்டும் வாழ்க்கை நலனுக்கென்று எழுந்தவை.

மரணமிலாப் பெருவாழ்வுக்கென்று உலக வாழ்வு ஏற்பட்டது. இதைத் தெளிந்து நடப்போர்க்கு நிலையாமைப் போதனை வேண்டுவதில்லை. 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உணர்வோடு அவர் உலகில் வாழ்வர். அவர்க்கு நிலையாமைப் போதனை அநாவசியம். அவ்வுணர்வற்று, உலகமே நித்தியம் என்று எண்ணி மா பாதகங்களைச் செய்து, களிக்கடலில் அழுந்தி, மரண மிலாப் பெருவாழ்வின் திசையையும் அறியாது கிடப் போர்க்கு நிலையாமைப் போதனை வேண்டற்பாலதே. அஃது ஒரு புணையாய்த் துணைநின்று பாதுகாப்பளிக்கும். பரத்தை மறந்து உலகாயதத்தில் வீழ்ந்து கிடப்போர்க்கு நிலையாமைப் போதனை அவசியம் என்பது சான்றோர் கருத்து. இன்னோரன்ன பல கருத்துக்களை உளங் கொண்டு சான்றோர், நிலை – நிலையாமை என்னும் இரண்டையும் உலகுக்கு அறிவுறுத்தினர்.

ஒருவரில் இரண்டு

ஒருவரே இருவிதக் கருத்தை வெளியிடும் நோக்கத் தைத் துருவித் துருவி ஆராய்தல் வேண்டும்; சிந்தித்தல் வேண்டும்; ஆழ ஆழச் சிந்தித்தல் வேண்டும். ஆழ்ந்த சிந்தனையில் விளங்காத நுட்பம் ஒன்றுமில்லை. சில பெரியோர் உரைகளில் இரண்டொன்றை இங்கே துணைக் கொள்கிறேன்.

திருமங்கையாழ்வார் வாழ்க்கை, நிலை—நிலையாமை என்னும் இரண்டையுங் கண்டது. அவர்தம் முன்வாழ்வு உலகை உறுதியாக் கொண்டது; பின்வாழ்வு பரத்தின் அடியை உறுதியாக்கொண்டது. இரண்டும் அவர்தம் பாக்களில் விரவி நிற்கின்றன.

வென்றியே வேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி
 வேற்கணார் கலவியே கருதி
நின்றவா நில்லா நெஞ்சினை யுடையேன்
 என்செய்கேன் நெடுவிசும் பணவும்

பன்றியா யன்று பாரகங் கீண்ட
 பாழியா னாழியா னருளே
நன்றுநா னுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன்
 நாராய ணாவென்னும் நாமம்.

இடும்பையா லடர்ப்புண் டிடுமினோ துற்றென்
 றிரந்தவர்க் கில்லையே யென்று
நெடுஞ்சொலால் மறுத்த நீசனேன் அந்தோ
 நினைக்கிலேன் வினைப்பயன் றன்னை

கடுஞ்சொலார் கடியார் காலனார் தமரால்
 படுவதோர் கொடுமிறைக் கஞ்சி
நடுங்கிநான் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
 நைமிசா ரணியத்து ளெந்தாய்.

இத் திருவாக்குகளின் உள்ளங் காண அவற்றில் ஒன்றுக.

திருஞானசம்பந்தர் வாழ்க்கைநிலையை வலியுறுத்தியே பெரிதும் பாடியவர். ஆனாலும் அவர் நிலையாமையை மறந்தாரில்லை.

மண்ணில் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணினல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர்
மாசின் மிழலையீர், ஏச லில்லையே

எனவும்,

நம்பொருள் நம்மக்களென்று நச்சியிச்சை செய்துநீர்
அம்பரம் அடைந்துசால அல்லலுய்ப்ப தன்முனம்
உம்பர்நாதன் உத்தமன் ஒளிமிகுந்த செஞ்சடை
நம்பன்மேவு நன்னகர் நலங்கொள்காழி சேர்மினே.

இன்றுநன்று நாளைநன்று என்றுநின்ற இச்சையால்
பொன்றுகின்ற வாழ்க்கையைப் போகவிட்டுப் போதுமின்
மின்தயங்கு சோதியான் வெண்மதி விரிபுனல்
கொன்றைதுன்று சென்னியான் கோடிகாவு சேர்மினே.

எனவும் வரும் திருப்பாக்களை நோக்குக.

இவ் விருவிதக் கருத்தும் ஒருவருடையன. முன்னிரு பாடல்களில் நிலையாமை காணப்படவில்லை; பின்னிரண்டில் அது காணப்படுகிறது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆண்டவன் அருள்வழி நின்று பெண்ணுடன் வாழ்ந்தவர்; வாழ்வுக்கென்று பொன் நெல் முதலியவற்றைப் பெற்றவர். அவர்,

பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவானை
போகமும் திருவும் புணர்ப்பானை...

பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு...
முத்தாரம் இலங்கியொளிர் மணிவயிரக் கோவை
அவைபூணத் தந்தருளி மெய்க்கினிதா நாறும்
கத்தூரி கமழ்சாந்து பணித்தருள வேண்டும்
கடல்நாகைக் காரோணம் மேவி இருந் தீரே.

..காம்பினொடு நேத்திரங்கள் பணித்தருள வேண்டும்..
.. .. சுந்தமுதல் ஆடையா பரணம்
பண்டாரத் தேனக்குப் பணித்தருள வேண்டும்..
..ஆற்றவேல் திருவுடையீர் நல்கூர்ந்தீ ரல்லீர்
அணியாரூர் புகப்பெய்த அருநிதிய மதனில்
தோற்றமிகு முக்கூறில் ஒருகூறு வேண்டும

நாரீரேல் ஒருபொழுதும் அடியெடுக்க ஒட்டேன்
காற்றனைய கடும்பரிமா ஏறுவது வேண்டும்..
..பொறிவிரவு நற்புகர்கொள் பொற்சுரிகை மேலோர்
பொற்பூவும் பட்டிகையும் புரிந்தருள வேண்டும்
கறிவிரவு நெய்ச்சோறு முப்போதும் வேண்டும்..

நீள நினைந்தடியேன் உமைநித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளன கண்மடவாள் அவள்வாடி வருந்தாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெருமான் அவையட்டித் தரப்பணியே.

என்றும்,

..வாழ்வாவது மாயம் மண்ணாவது திண்ணம்..

ஊன்மிசை உதிரக் குப்பை ஒருபொருள் இலாத மாயம்
மான்மறித் தனைய நோக்கி மடந்தைமார் மதிக்கும் இந்த
மானுடப் பிறவி வாழ்வு வாழ்வதோர் வாழ்வு வேண்டேன்..
சொல்லிடில் எல்லை இல்லை சுவையிலாப் பேதை வாழ்வு
நல்லதோர் கூரைபுக்கு நலம்மிக அறிந்தேன் அல்லேன்..
மணமென மகிழ்வர் முன்னே மக்கள் தாய்தந்தை சுற்றம்
பிணமெனச் சுடுவர் பேர்த்தே பிறவியை வேண்டேன்நாயேன்..
பொய்த்தன்மைத் தாய மாயப் போர்வையை
மெய்யென் றெண்ணும்
வித்தகத் தாய வாழ்வு வேண்டிநான் விரும்ப கில்லேன்..

என்றும் திருவாய்மலர்ந்துள்ளனர். இக் கருத்து இரண்டும் ஒருவரிடத்துப் பிறந்தவை.

அறிவால் சிவனேயாகிய **மாணிக்கவாசகனார்,**

முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்னால் முடியுமென...

என்றும்,

பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாடோறும்
மொய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயா .. .. ..

என்றும் ஓதியிருத்தலை உன்னி உண்மை காண முயல்க.

நீண்ட கால உலகில் வாழ்ந்து பலதிற யோகஞான அநுபவங்களைப் பெற்ற **திருமூலராலும்** இருவகைக் கருத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே.

இப்பாடலை உற்று நோக்குக.

பண்டம்பொய்க் கூரை பழகி விழுந்தக்கால்
உண்டஅப் பெண்டிரும் மக்களும் பின்செலார்
கொண்ட விரதமும் ஞானமும் அல்லது
மண்டி அவருடன் வழிநட வாதே.

இப்பாடலையும் உற்று உற்று நோக்குக.

ஒருவர் திருவாக்கில் நிலையும் நிலையாமையும் விரவி இருத்தல் காண்க.

...பட்டினத்துப் பிள்ளையைப்போல் யாரும் துறக்கை அரிதரிது **என்று தவராஜ சிங்கமாகிய தாயுமானவரால் சிறப்பிக்கப் பெற்றவர் †பட்டினத்தடிகள். அவரை முற்றத் துறந்த முனிவர் பெருமான் என்று உலகம் போற்றுகிறது. பட்டினத்தார் உள்ளந் துறந்த ஒருவர். அவர்தங் கருத்துப் பொன்னேபோல் போற்றுந்தகையது.

**பழுதின் றுயர்ந்த எழுநிலை மாடத்தும்
செந்தா துதிர்ந்த நந்தன வனத்தும்
தென்ற லியங்கு முன்றி லகத்தும்
தண்டாச் சித்திர மண்டப மருங்கிலும்

†பதினொராந் திருமுறை பாடிய பட்டினத்தார் திருப்பாடற் றிரட்டுப் பாடியவர் அல்லர் என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இரண்டையும் பாடியவர் ஒருவரே என்று கருதுவோரும் உளர்.

பூவிரி தரங்க வாவிக் கரையிலும்
மயிற்பெடை ஆலக் குயிற்றிய குன்றிலும்
வேண்டுழி வேண்டுழி யாண்டாண் டிட்ட
மருப்பி னியன்ற வாளரி சுமந்த
விருப்புறு கட்டில் மீமிசைப் படுத்த
ஐவகை அமளி அணைமேற் பொங்கத்
தண்மலர் கமழும் வெண்மடி விரித்துப்
பட்டினுட் பெய்த பதநுண் பஞ்சின்
நெட்டணை அருகாக் கொட்டைகள் பரப்பிப்
பாயின் மீது பரிபுர மிழற்றச்
சாயலன் னத்தின் தளர்நடைப் பயிற்றி
அஞ்சொன் மடந்தைய ராகந் தோய்ந்தும்
சின்னம் பரப்பிய பொன்னின் கலத்தின்
அறுசுவை அடிசில் வறிதினி தருந்தா
தாடினர்க் கென்றும் பாடினர்க் கென்றும்
வாடினர்க் கென்றும் வரையாது கொடுத்தும்
பூசுவன பூசியும் புனைவன புனைந்தும்
தூசு நல்லன தொடையிற் சேர்த்தியும்
ஐந்து புலன்களும் ஆர ஆர்ந்து
மைந்தரும் ஒக்கலும் மகிழ்வன மகிழ்ந்தும்
இவ்வகை இருந்தோ மாயினும் அவ்வகை
மந்திர எழுத்தைந்தும் வாயிடை மறவாது
சிந்தை யின்வழிச் செலுத்தலின் அந்த
முத்தியும் இழந்திலம் முதல்வ அத்திறம்
நின்னது பெருமை யன்றோ

இது பதினோராந் திருமுறையில் 'திருவிடைமருதூர் மும் மணிக்கோவை'யி லுள்ளது.

மையாடு கண்ணியும் மைந்தரும் வாழ்வும் மனையும்செந்தீ
ஐயாநின் மாயை உருவெளித் தோற்றம் அகிலத்துள்ளே
மெய்யா யிருந்தது நாட்செல நாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப் பழங்கதை யாய்க்கன வாய்மெல்லப் போனதுவே.

இது திருப்பாடற்றிரட்டி லுள்ளது.

எனது நிலை

யான் பிறந்தேன்; வளர்ந்தேன். எனது உடல்நிலை குலையும்வரை பலதிற இயக்கங்களில் சேர்ந்து தொண்டாற்றினேன். எனக்கு நிலையாமை தெரியாதா? தெரியும். தெரிந்தும் உலகை வெறுத்தேனில்லை? காட்டுக்கு ஓடினேனில்லை. தொண்டாற்றினேன்; ஆற்றுகிறேன்.

எனக்கு வயதாகிறது. புலன்கள் தொல்லை விளைத்து வருகின்றன. இந்நிலையிலும் இன்றியமையாத சில கடன்களைச் செய்தே வருகிறேன். படுக்கையில் கிடக்கும் இந்நேரத்திலும் இந்நூலை இயற்றும் தொண்டில் ஈடுபட்டேன். நிலையாமை எனக்குச் சலிப்பூட்டவில்லை நிலையும் என்னை உலகாயதத்தில் அழுத்தவில்லை. உலகில் எப்படி வாழ்தல் வேண்டும் என்பது எனக்கு விளங்கிற்று. இவ் விளக்கம் என்னுள் படியுமாறு அருள்கூர்ந்த பெரியோர்க்கும் கலைகட்கும் எனது வணக்கம் உரியதாக.

என் தந்தையார், தாயார், தமையனார், மனைவி, மக்கள் முதலியோர் போயினர். யானும் போவேன். எங்கே போவேன்? யமனிடத்திலா? பரத்தினிடத்திலா?

எச்சரிக்கை

திருஞானசம்பந்தர் 'தந்தையார் போயினார் தாயரும் போயினார் தாமும் போவார்' என்றருளி, 'கொந்த வேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார் கொண்டு போவார்' என்று யமபயத்தைக் காட்டி உயிர்களுக்கு எச்சரிக்கை வழங்குகிறார். இவ்வெச்சரிக்கை யமபயத்துக்கு ஆளாதல் கூடாது என்பதை அறிவிப்பது.

வழி

எச்சரிக்கை வழங்கிய பெருமான் யமபயத்தைத் தடுப்பதற்கு ஏதேனும் வழிகாட்டுகிறாரா? வழிகாட்டுகிறார். அதைக் கண்கொண்டு பார்ப்போமாக; கருத்துக் கொண்டு நோக்குவோமாக.

'எந்தநாள் வாழ்வதற் கேமனம் வைத்தியால் ஏழை நெஞ்சே' என்றொரு கேள்வி திருப்பாட்டில் திகழ்கிறது. இக்கேள்வி என் முன்னே நிற்கிறது; மனிதவர்க்கத்தின் முன்னேயும் நிற்கிறது.

விழிப்பு

அக்கேள்வி என்னுள் நின்று நின்று என் கண்ணை விழிக்கச் செய்கிறது. எக்கண்ணை விழிக்கச் செய்கிறது? அகக்கண்ணை விழிக்கச் செய்கிறது. அகக்கண் விழிப்புப் பரவழியைக் காட்டுவது; அப்பரமே 'வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையை உறுதிப்படுத்துவது. இவ்வுறுதி, வாழ்க்கையைப் பண்படுத்தித் திருஞானசம்பந்தர் அருளும் வாழ்வை — பெருவாழ்வை — மரணமிலாப் பெரு வாழ்வை — நல்கும்.

பிறவாமை

பரத்துக்கு இருவித நிலை உண்டல்லவா? அவற்றுள் கடந்தநிலை உயிரைத் தன்னுடன் ஒன்றுபடுத்தி மீண்டும் பிறவாமை என்னும் இறவாமையை அருள்வது; அதாவது இரண்டற்ற அத்துவிதநிலையைக் கூட்டுவது. மற்றொரு கலந்த நிலையும் இப்பேற்றை வழங்குவதே. சிற்சிலசமயம் அது பிறப்பையும் அளிக்கும். அப்பிறப்பு, தொண்டுக் கென்று அமைவது; கருமப்பயனால் அமைவதன்று.

இரண்டுக்கும் இடையில்

யான் அகால மரணமென்னும் யமபயத்தை வெறுக் கிறேன்; ஆனால் தொண்டுக்கெனக் கிடைக்கும் பிறவியை வெறுக்கின்றேனில்லை.

'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உணர்வைப் பெறுதற்கு உலகம் வேண்டும்; உலகவாழ்க்கை வேண்டும். இப்பெருமையுடைய உலகம் இப்பொழுது கொலைக்கள னாய் இருக்கிறது. இவ்வேளையிலா வீடுபேற்றை விழை

வது? இவ்வேளையில் உலகைக் கொல்லாக் களனாகக் காண என் நெஞ்சம் எழுகிறது. ஆதலின், அது வீடு பேற்றை விழையாது, தொண்டுக்கென்று பிறவியை விழைகிறது. தொண்டுப் பிறவிக்கும் மற்றப் பிறவிக்கும் வேற்றுமை உண்டு.

எனது வாழ்க்கையை அகால மரணமென்னும் யம பயமும் விழுங்கவில்லை; வீடுபேறும் தன் வயப்படுத்த வில்லை. இரண்டுக்கும் இடையில் என் வாழ்க்கை நிற்கிறது.

'இஃதென்ன! ஒன்றும் விளங்கவில்லை; ஒரே குழப்ப மாயிருக்கிறது' என்று சிலர் மயங்கலாம். இம் மயக்கத் துக்குக் காரணமாக நிற்பது ஒன்று. அஃது ஊன் உயிர்ப் பிரிவு. இதைத் தெளிவு செய்ய ஒல்லும்வகை முயல்கிறேன்.

ஊன் உயிர்ப்பிரிவு

ஊன் உயிர்ப்பிரிவு பொதுவாக மரணம் என்று கருதப் படுகிறது. மரணம் என்னும் சொல் மயக்கத்துக்கு மூலமாக நிற்கிறது. ஊன் உயிர்ப்பிரிவு பொதுவாக எவர்க்கும் நிகழ்வது. நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் அப் பிரிவு நிகழும். அது சிலரை மரணத்துக் குட்படுத்தும்; சிலரை மரணத்துக்குட்படுத்தாது.

மரணம் மரணமின்மை

மரணம் எது? மரணமின்மை எது? 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்று உணராது, வாழ்க்கையைத் தீய வழியில் செலுத்துவோரின் ஊன் உயிர்ப்பிரிவை மரணம் என்றும், 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்று உணர்ந்து, வாழ்க்கையை நல்வழியில் நடாத்துவோரின் ஊன் உயிர்ப்பிரிவை மரணமின்மை என்றும் கொள்க. இரண் டுக்கும் என்ன வேற்றுமை? பின்னையது பரத்தில்ஒன்றுவது; முன்னையது அதில் ஒன்றாதது. பரத்தில் ஒன்றாத உயிர் மீண்டும் ஊன்பிறவி தாங்கும். இது கருமப்பிறவி; தொண் டுக்கென்று தாங்குவதன்று.

பிறவி

பரம்பொருள் உண்மையிலே விளக்கம் பெறுதற் கென்று பிறவி உறுகிறது. இவ்வாறு உறும் பிறவிகளில் ஏதாவதொன்றில் பரம்பொருள் உண்மை விளங்கிவிடும். ஆதலின், அடிக்கடி பிறவி தாங்குவதால் தீமை விளைவ தில்லை. ஒவ்வொரு பிறவியும் பரம்பொருள் உண்மை விளக்கத்துக்கு ஒவ்வோர் அளவிலாதல் துணைபுரியும். இதை மறத்தலாகாது. இம் மறவாமை வாழ்க்கையை நல் வழிப்படுத்தும்.

இரண்டும் பெருவாழ்வு

பரத்தின் கடந்த நிலையில் ஒன்றுவதும் பெருவாழ்வு; தொண்டுக்கென்று பிறவி தாங்குவதும் பெருவாழ்வு. இப் பிறவி பரம்பொருள் உண்மையைத் தெளிவதற்கென்று தாங்குவதன்று. அத்தெளிவு முற்பிறவியிலேயே விளங்குவது. அவ் விளக்கத்துடன் தாங்கும் பிறவி தொண்டுக்குரியது. இப்பிறவியும் பெருவாழ்வு பெற்றதென்க.

ஞானசம்பந்தப் பெருமான் பாட்டில் பொலியும் ‘வாழ்வு’ இரண்டையும் உணர்த்துவதென்று யான் கருது கிறேன்.

இறப்பின் இழிவு

பிறப்பு வெறுக்கத்தக்கதன்று. ஏன்? அதைக் கொண்டே இறப்பைத் தவிர்த்தல் வேண்டும். ஆதலால், பிறப்பு வெறுக்கத்தக்கதன்றென்க.

‘யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்’ என்று **மாணிக்கவாசகர்** இறப்பைக் குறித்து இரங்குதல் காண்க. இம் மணிவாசகத்தில் இறப்பின் இழிவு தொனித்தலை உணர்க. அவரே மற்றுமோரிடத்தில் ‘செத்தே போனால் சிரியாரோ’ என்று அருளியுள்ளனர். இக் கருத்தடங்கிய மணிமொழிகள் பல உள்ளன.

இனிப் பிறவாமை

மரணத்தை வெறுத்தலாவது இனிப் பிறவாமையை விரும்புவது. பிறவாமையை வேண்டி வேண்டி மாணிக்க வாசகர் பொழிந்த மொழி ஒன்றா இரண்டா? பலப்பல. எடுத்துக்காட்டுக்கென்று ஒன்றைக் கொள்வோம்.

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்தமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே.

இத் திருமொழியில் பிறப்பறுத்தல் பேசப்படுகிறது. பிறப்பறுத்தலாவது பிறவாமையை உணர்த்துவது. இறவாமை என்பதும் இதுவே. பிறவாமையே இறவாமை; இறவாமையே பிறவாமை.

இக்காய நீக்கி இனியொரு காயத்தில்
புக்குட் பிறவாமல் போம்வழி நாடுமின்....

எனவரும் பாடல் **திருமந்திரத்தில்** உள்ளது. இப் பாடல் பிறவாமையை அதாவது இறவாமையை இப்பிறவியிலேயே பெறுதல் வேண்டும் என்று அறிவு கொளுத்துகிறது. இந் நிலைமை எவ்வாறு கூடும்? வழி எது?

வாழ்வுக்கு வழி

மரணமென்னும் யமபயத்தை எடுத்துக்காட்டிய சம்பந்தர் — மரணமிலாப் பெருவாழ்வை 'வாழ்வு' என்று சுருங்கிய முறையில் அறிவுறுத்திய ஞானசம்பந்தர் — அவ் வாழ்வை அடைதற்குரிய வழிகாட்டாமற் போவரோ? அவர் வழி காட்டுகிறார். கண்ணுள்ளோர் அதைக் காண்க.

ஞானசம்பந்தர் 'எந்தநாள் வாழ்வதற் கேமனம் வைத் தியால் ஏழை நெஞ்சே' என்று கேட்டு அவ்வளவில் நின் றாரில்லை. அவர் மேலும் தொடர்ந்து செல்கிறார்; சென்று 'அந்தணா ரூர் தொழு துய்யலாம் மையல்கொண்டு அஞ்சல்

நெஞ்சே' என்று வழிகாட்டுகிறார். அவர் காட்டுவது பரவழி. பரத்தைத் தொழுது உய்யலாம் என்று அவர் அறுதியிடுகிறார். பரத்தில் உறுதிகொண்டு, அதை இடையறாது வழிபடுவதால்–தியானிப்பதால்–வாழ்வு அதாவது மரணமிலாப் பெருவாழ்வு கூடும் என்பது ஞானசம்பந்தர் கருத்து.

பாவம்

தியான யோகம், 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையை உறுதிப்படுத்தும். அவ்வுறுதி எவ் விதப் பாவத்தையும் நிகழ்த்தத் தியானயோகியை விடாது. பாவத்துக்கு அஞ்சும் மனம் அவனுக்கு அமையும். 'பாவத்தின் சம்பளம் **மரணம்**' என்று விவல்ய வேதம் கூறுகிறது. பாவத்துக்கு அஞ்சும் மனம் பரத்தில் படிந்ததாகும். பரத்தில் படிந்த மனமுடைய மகன் 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்று உணர்ந்து நடப்பன். அவனை மரணம் அணுகாது. அவன் பிறவாமையை அதாவது இறவாமையை அடைவது, வாழ்வு–பெருவாழ்வு–மரணமிலாப் பெருவாழ்வு.

நல்வழிப்படுத்தல்

இல்வாழ்வுக்கென்று பிறவி தாங்கிய மனிதன், நெறியல்லா நெறியில் உழன்று, களியாட்டிலும், பிற தீமைகளிலும் வீழ்ந்து, தன்னை மறந்து, தன்னை உடையானையும் மறந்து, பிறர்க்குக் கேடு சூழ்வானாயின், அவனை நல்வழிப்படுத்துவது எப்படி? சான்றோர் போதனைகளாலும் சாதனைகளாலும் அவனை நல்வழிப்படுத்தலாம். அப்போதனைகளும் சாதனைகளும் அவன் கண்ணைத் திறக்கும். அவ் வேளையில் அவனுக்கு நிலையாமைப் போதனை புணையாகும். அவன் போன்றார்க்கென்றே நிலையாமைப் போதனை சான்றோர் வாயிலாகப் பிறந்தது என்று கூறலாம்.

நிலையாமை

சான்றோர் பலதிறப் போதனைகளுடன் நிலையாமையையும் போதித்தனர். அதுவும் சிலர் மனத்தைத் திருத்தும் என்று அவர் கருதியிருப்பர். அவர்தம் பொன் மொழிகளிற் சில வருமாறு:—

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. -திருக்குறள்

தவத்துறை மாக்கள் மிகப்பெருஞ் செல்வர்
ஈற்றிளம் பெண்டிர் ஆற்றாப் பாலகர்
முதியோ ரென்னான் இளையோ ரென்னான்
கொடுந்தொழி லாளன் கொன்றனன் குவிப்பஇவ்
வழல்வாய்ச் சுடலை தின்னக் கண்டும்
கழிபெருஞ் செல்வக் கள்ளாட் டயர்ந்து
மிக்க நல்லறம் விரும்பாது வாழும்
மக்களிற் சிறந்த மடவோ ருண்டோ. -மணிமேகலை

மன்னுநீர் மொக்கு ளொக்கு மாவிட ரிளமை யின்பம்
மின்னினொத் திறக்குஞ் செல்வம் வெயிலுறு பனியி னீங்கும்
இன்னிசை யிரங்கு நல்யா ழினியினு மினிய சொல்லாய்
அன்னதால் வினையி னாக்க மழுங்குதற் கென்னை யென்றான்.
-சீவகசிந்தாமணி

ஆனாத செல்வத் தரம்பையர்கள் தற்சூழ,
வானாளும் செல்வமும் மண்ணரசும் யான்வேண்டேன்..
-குலசேகரப்பெருமான்

தாயே தந்தையென்றும் தாரமேகிளை மக்களென்றும்,
நோயே பட்டொழிந்தேன்.. -திருமங்கையாழ்வார்

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற் றத்தார்
எம்மாடும் சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
செத்தால்வந் துதவுவார் ஒருவ ரில்லை
சிறுவிறகால் தீமூட்டிச் செல்லா நிற்பர்.. -அப்பர்

மத்த யானை ஏறி மன்னர் சூழவரு வீர்காள்
செத்த போதே யாரு மில்லை சிந்தையுள்வைம் மின்கள்
வைத்த உள்ளம் மாற்ற வேண்டா.. -சுந்தரர்

ஊரெலாங் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே. -திருமூலர்

ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப்பெற்ற
பேருஞ் சதமல்ல பெண்டீர் சதமல்ல பிள்ளைகளும்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்தாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே.
-பட்டினத்தார்

தந்தைதாய் தமர்தாரம் மகவென்னும் இவையெலாஞ்
சந்தையிற் கூட்டம் இதிலோ
சந்தேக மில்லைமணி மாடமா ளிகைமேடை
சதுரங்க சேனை யுடனே
வந்ததோர் வாழ்வுமோர் இந்த்ரசா லக்கோலம்
வஞ்சனை பொறாமை லோபம்
வைத்தமன மாங்கிருமி சேர்ந்தமல பாண்டமோ
வாஞ்சனையி லாத கனவே
எந்தநா ளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்து தேர்ந்துமே
இரவுபக லில்லா விடத்
தேகமாய் நின்றநின் அருள்வெள்ள மீதிலே
யானென்ப தறவு மூழ்கிச்
சிந்தைதான் தெளியாது சுழலும்வகை என்கொலோ
தேடரிய சத்தாகி என்
சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே. -தாயுமானார்

இம்மொழிகள் பரத்தை மறந்து செருக்கித் தமது நலத்தின் பொருட்டுப் பிறரை வருத்தி வரும் இழிந்த

மாக்களுக்கென்று பிறந்தவை. இவை என்றாதல் அவரை நல்வழிப்படுத்தியே தீரும்.

மரணத்தைப் பற்றி

மரணத்தைப் பற்றி எத்தனையோவிதக் கருத்துக்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் நல்லனவும் உண்டு; தீயனவும் உண்டு.

உலகில் மரணத்தை விரும்புவோரும் இருக்கிறார்; வெறுப்போரும் இருக்கிறார்; இன்பமென்று மகிழ்வோரும் இருக்கிறார்; துன்பமென்று வருந்துவோரும் இருக்கிறார். அதை ஏற்பவரும் இருக்கிறார்; ஏலாதவரும் இருக்கிறார். மரணத்துக்கு அஞ்சுவோரும் இருக்கிறார்; அஞ்சாதவரும் இருக்கிறார். இக்கால ரவீந்திரரும், காந்தியடிகளும், வேறு சிலரும் உயிர் நீப்பதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னர் மரணத்தைப்பற்றி நல்லுரைகள் பகர்ந்தனர். அவ்வுரைகள் அவரவர் வாழ்க்கை அநுபவத்தினின்றும் திரண்டவை என்று கொள்க.

தற்கொலை

வாழ்க்கையிலே தோன்றும் கைப்பு, மானமழிவு, சொல்லொணாக் கவலை, தீராப்பிணி, தொல்லை, பழி, பாவம் முதலியன சிலரை மரணத்தை விரைந்து எதிர் நோக்குமாறு கடவும்; தற்கொலை புரிந்துகொள்ளுமாறும் முடுக்கும்.

தற்கொலை கொடியது; கொடியது; மிகக் கொடியது. அக்கொலையை மறுத்துக் கூறாத அறிஞர் இல்லை. அதனால் தொல்லை நீங்குமென்று நினைப்பது தவறு. ஒருவரது வாழ்க்கை, பருவுடல் மறைவுடன் முடிவதில்லை. அது மேலும் மேலும் தொடர்ந்து செல்வது. இதை உணராது தற்கொலை புரிந்துகொள்வது மடமை.

சதா நிஷ்டர்

ஊன் உயிர்ப்பிரிவை விரும்புதலும் கூடாது; வெறுத்தலும் கூடாது. எதுவும் தானே நிகழுமாறு விடுவது சிறப்பு. 'சகமீ திருப்பினும் மரணமுண்டென்பது சதா நிஷ்டர் நினைப்பதில்லை' என்று தாயுமானார் கூறுகிறார். இஃது எனக்கு இன்பூட்டுவது.

பிறவிப் பேறு

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். அதை நிறைவேற்றுதற்கென்று வாழ்க்கை அளிக்கப்படுகிறது. அவ்வாழ்க்கையைப் பரம்பொருள் வழியே செலுத்தினால் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு பெறுதல் கூடும்; வேறு வழியில் செலுத்தினால் இறந்தும் பிறந்தும் உழலல் நேரும். அரிய பிறவியைப் பாழ்படுத்துவது அறிவுடைமையாகுமோ? பெறுதற்கரிய பிறவியைப் பெற்றும், பெறுதற்கரிய பேற்றை இழக்கலாமோ?

மரணத்தை வென்றவர்

உலகில் எத்தனையோவிதப் புரட்சிகள் பேசப்படுகின்றன. அவற்றுள் தலையாயது மரணத்தை வெல்லச் செய்வது. இப்புரட்சி செய்து மரணத்தை வெல்வதற்கென்று ஒரு மரபு உலகிடைத் தோன்றியது. அது சித்தர் மரபு என்று நமது நாட்டில் வழங்கப்படுகிறது. வேறிடங்களில் வெவ்வேறு பெயர் பெற்றுள்ளது. அம்மரபில் நின்று புரட்சி செய்து மரணத்தை வென்றவர் பலர். மிகச் சிலரை ஈண்டு நினைவூட்டிக் கொள்கிறேன்.

விருஷபதேவர்

உலகுக்கு ஒரு மலை — பெரிய பனி மலை. ஞாயிற்றொளியால் பொன்மலை—பொன்னில் ஒரு வெள்ளி மலர்—தூய்மைப் படிவம்—திருக்கயிலை—அதன் நடுவண் ஓர் அறச்சுடர்—தயாமூலம்—தவநிலை—ஊனெலாம் உயிர்ப்பொளி — சாகாச் செல்வம்—சிவகதி அடைவு — யார்? விருஷப தேவர்—

அருகர் – சித்தபரமேஷ்டி. அவர் அஹிம்சையை நினைந்து நினைந்து, பேசிப் பேசிக், கடைப்பிடித்து ஒழுகி ஒழுகி, அதன் மயமாய் இறவாச் செல்வம் எய்தியவர்.

புத்தர்

அரசின் அடியில் ஒரு தர்மசோதி – சத்திய ஞானம் – பழம் பிறப்புணர்வு – எவர்? புத்தர். இவர் சத்திய ஞானத்தால் பழம்பிறப்பை உணர்ந்து மரணத்தை வென்றவர். பழம் பிறப்புணர்வு **பிறவாமை** என்னும் **இறவாமை**யைச் சேர்க்கும் இயல்புடையது.

சோக்ரதர்

நாகரிகம் வளர்ந்த நாடு—மேல்நாட்டை வளர்த்த நாடு—கிரீஸ் நாடு; அந்நாட்டில் தோன்றிய தத்துவமணி சோக்ரதர். அவர் உண்மையின் பொருட்டு, அஞ்சாது, மகிழ்வுடன், நஞ்சுண்டு சாவைத் தவிர்த்தவர். அவர் உண்மையில் கொண்ட உறுதி அவரைப் பெறும் பேறடையச் செய்தது.

கிறிஸ்து

அன்புக்கடல் – தியானப்பொழில்—பொறுமை மலை— கிறிஸ்துபெருமான் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். அவர் மாண்டார் என்று அவர்தம் உடல் கல்லறையில் வைக்கப் பட்டது. அவர் மாண்டனரா? இல்லை. அவர் உயிர்த் தெழுந்தார்; உலவினார்; சீடர்களுக்குக் காட்சியளித்தார்; அவருடன் பேசினார். மரணம் அவரை அணுகவில்லை. உயிர்த்தெழலின் நுட்பம் விளங்கப்பெறின், மரணமிலாப் பெருவாழ்வின் நுட்பம் விளங்கிவிடும். அப்பெருவாழ்வுக் குக் கிறிஸ்து பெருமான் வாழ்க்கை ஒரு பேரிலக்கியம்.

தமிழ் மார்க்கம்

ஒரு காலத்தில் உலகம் முழுவதும் பரவி நின்ற சித்தர் மரபு நாளடைவில் பல இடங்களில் மறையலாயிற்று..

அம்மரபு தமிழ்நாட்டில் நீண்டகாலம் நிலைத்து வாழ்வு பெற்றது. அதனால், அது * தமிழ் மார்க்கம் என்றும் போற்றப்பெற்றது. இன்னும் தமிழ்மக்களால் அம்மார்க்கம் 'சித்தர் மரபு', 'சித்தர் மரபு' என்று பேசப்படுகிறது.

நால்வர்

தமிழ்நாட்டிலும் சித்தர் மரபு இடைக்காலத்தில் ஒரு விதச் சவலை உற்றது. அவ்வேளையில் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி, மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வர் தோன்றி, அம்மரபுக்கு ஆக்கம் தேடினர்.

சித்தர் மரபின் உயிர்நாடியாயுள்ள மரணமிலாப் பெருவாழ்வு நால்வர் பாக்களில் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிகிறது. 'காலனைக் கடிதல்' என்னும் இறவாமை இல்லாத இடம் நால்வர் பாக்களில் உண்டோ?

திருஞான சம்பந்தர் பரஞ்சோதியில் ஒன்றியவர். திருநாவுக்கரசர் பரமானந்த ஞான வடிவானவர். சுந்தர மூர்த்தி பிரணவம் என்னும் வெள்ளை யானை மீது இவர்ந்து, கயிலை சேர்ந்து பரமானவர். மாணிக்கவாசகர் சிதாகாசப் பரவெளியில் கலந்தவர். இந்நால்வராலும் சித்தர் மரபின் உயிர்நாடியாகிய மரணமிலாப் பெருவாழ்வு உயிர்ப் பிக்கப்பெற்றது.

அற்புதம்

நால்வர், சித்தர் மரபினராதலின், அவர் அற்புதஞ் செய்தனர் என்று சில இடங்களில் கருதப்படுகிறது. சித்தர் அற்புதம் வேறு. மற்றவர் அற்புதம் வேறு. அதில் உள் ளுறை உண்டு; இதில் ஜாலம் உண்டு.

---

*மூப்புற் றுச்செவி .. .. ..
வாய்ப்புற் றத்தமிழ் மார்க்கத் திட்பொருள்
வாய்க்குச் சித்திர முருகோனே .. ..

—அருணகிரிநாதர்

போலிச் சித்தர்

நால்வர் வரலாற்றில் சித்து என்னும் அற்புத நிகழ்ச்சிகள் காணப்படுகின்றன. அற்புத நுட்பங்கள் பின்னாளில் நேரிய முறையில் கொள்ளப்படவில்லை. அற்புதங்களின் பருமையே பிற்கால மக்களிடைப் படியலாயிற்று. அவற்றின் நுண்மை அவர்களிடைப் படியவில்லை. அதனால் அற்புதங்களில் ஒருவித வியப்பும் மயக்கும் ஏற்பட்டன. அவை எவர் எவர் பெயராலோ இக்காலத்தில் புனையவும்படுகின்றன. புனைவு போலிச் சித்தர் தொகையைப் பெருக்கியது.

உள்ளுறை

முன்னோர் அற்புதங்கள் பொருளுடையவை. அவற்றிற்கு உள்ளுறை உண்டு. உள்ளுறை இந்நாளில் பெரிதும் மறக்கப்பட்டது. தியோசாபிகள் சங்கத்தைக் கண்ட பெரியார் **மேடம் பிளவட்ஸ்கி,** முன்னோர் அற்புதங்களில் உள்ளுறை உண்டு என்பதை வலியுறுத்தியது என் நினைவுக்கு வருகிறது. விரிவஞ்சி, இங்கே தமிழ் நாட்டுப் பெரியோர் அற்புதங்கள் அளவில் நிற்க எண்ணுகிறேன்.

பருமையும் உள்ளுறையும்

திருஞானசம்பந்தர் வாழ்க்கையில் சில அற்புதங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. அவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று திருமருகல் அற்புதம்; மற்றொன்று திருமயிலை அற்புதம். இவ்விரண்டிற்கும் பிள்ளையார் பாடல்களில் பருமைச் சான்றுகள் இல்லை; நுண்மை திகழ்கிறது. 'சடையா யெனுமால்' என்னும் திருமருகல் பதிகத்தையும், 'மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலை' என்னும் திருமயிலைப் பதிகத்தையும் உற்று உற்று நோக்கிப் பாருங்கள். அற்புதங்களின் பருமை காணப்படுகிறதா? ஒன்றுங் காணப்படவில்லை. பருமை புராணங்களிலும் விழாக்களிலும் காட்சியளிக்கிறது.

நுண்மை பருமையாதல் இயற்கை. வாழ்க்கைக்கு ஓரளவில் பருமை வேண்டும்; மற்றோர் அளவில் நுண்மையும் வேண்டும்; அற்புதங்களில் பருமையும் உண்டு; நுண்மையும் உண்டு. அற்புத நிகழ்ச்சிகளைப் பொய் என்று கூற யான் முனைகின்றேனில்லை. அந்நிகழ்ச்சிகளை முன்னிலைப்படுத்தி, அவற்றிற் படிந்துள்ள உள்ளுறை காண முயல்கிறேன். அற்புதங்களை ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து சிந்திக்கச் சிந்திக்க அவற்றின் உள்ளுறை புலனாகும்.

திருமருகல்

திருமருகலில் வணிகன் அரவால் தீண்டப்பட்டு உயிர் நீத்தான். அவனை மணம்புரிய அவனுடன் போந்த பெண்மணி கதறிக் கதறிப் புலம்பினள். அப்புலம்பல் அவ்வழியே எழுந்தருளிய திருஞானசம்பந்தர் செவியைத் துளைத்தது; நெஞ்சை உருக்கியது. பெருமான் அவ்விடம் போந்து 'சடையா யெனுமால்' என்னும் பதிகத்தை ஓதி வணிகனை எழுப்பினர். இது புராணத்தில் உள்ளது. இதன் உள்ளுறை என்ன?

வணிகன்—உயிர்; நஞ்சு—பாவம்; விளைவு—மரணம். ஞானசம்பந்தர் பாவமென்னும் நஞ்சைப் போக்கி உயிரின் மரணத்தைத் தவிர்த்தனர். (உயிர்கள் மரணத் துன்பத்தினின்றும் விடுதலை அடைதற்குரிய வழிகாட்ட வருவோர் மெய்க்குரவர் எனப்படுவர்.) பதிகத்திற் போந்துள்ள 'மெலிவு' முதலிய சொற்கள் மரணத்தைக் குறிப்பன. மரணத்தைத் தவிர்க்கும் மருந்து பரத்தின் திருவருள். மருத்துவர் திருஞானசம்பந்தர்.

திருமயிலை

'அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு — என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு' என்பது பொய்யாமொழி. இம்மொழி பிறவியின் உயிர்நாடி அன்பு என்பதை அறிவுறுத்து

கிறது. இதை உளங்கொண்டு, திருமயிலை அற்புதத்தை ஆய்வோமாக.

அன்புள்ள பிறவி உயிருடையது; மற்றையது என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு அதாவது பிணம்.

மக்கள் பிறவி விழுமியது. அப் பிறவியிலேயே மரண மிலா வாழ்வைப் பெறுதல் வேண்டும். இதற்கு அன் பெனும் உயிர் பிறவியில் நிலவுதல் வேண்டும். வாழ்க்கை யில் அன்பை வளர்த்து, அதின் வண்ணமாவது சாகாமை என்னும் செல்வத்தை அடைவதாகும். அன்பு வளரா வாழ்க்கை மரணக் குழியில் வீழ்ந்துபடும்.

ஞானசம்பந்தர் சித்தர் மரபை ஓம்ப வந்தவர். அவர் சித்தர் மரபுக்குரிய இறவாமையைப் போதனையினாலும் சாதனையினாலும் வலியுறுத்துவதைத் தொண்டாக் கொண்டவர்; அவர்தம் தொண்டால் என்பு அன்புப் பெண்ணாகியது.

என்பு, அன்பற்ற நிலையை உணர்த்துவது. அந்நிலை மரணத்தை விளைப்பது. மரணத்தைத் தவிர்க்கச் சம்பந்தர் என்பில் அன்பெனும் உயிரை நுழைத்தவர். அன்பு நுழைந்ததும் என்பு உயிர்பெற் றெழுந்தது. சம்பந்தர் என்பைப் பெண்ணாக்கியது, உயிர்நிலை என்னும் அன்பை மக்களிடை நுழைத்ததாகும். பெண் அன்புக்கு அறிகுறி. பதிகத்தில் அன்புத்தொண்டு அமைந்திருத்தல் காண்க.

அப்பூதி அடிகள் மகன்

திருநாவுக்கரசர் அரவு தீண்டி உயிர்நீத்த அப்பூதி அடிகள் மகனை எழுப்பினர் என்று புராணம் கூறுகிறது. அவ்வற்புதத்திற்கென்று நாவரசரால் பாடப்பெற்ற 'ஒன்று கொலாம்' என்னும் பதிகத்தில் எவ்விதச் சான்றும் பருமையில் காணப்படவில்லை. மரணத்தை நல்கும் பாவ நஞ்சு விலக்கப்பட்டதென்றும், மரணமிலா வாழ்வு அளிக் கப்பட்டதென்றும் கொள்க. இஃது உள்ளுறை.

முதலைவாய்ப் பிள்ளை

'சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலை வாயினின்றும் பிள்ளையை வரவழைத்ததற்குப் பதிகத்தில்* சான்று இருக்கிறதே' என்று சிலர் எண்ணலாம். சான்றிருத்தல் உண்மை. உண்மையின் உள்ளுறையை உணர முயல்வது அறிவுக்கு அழகு. முதலை–ஆணவம்–பாவம்; பிள்ளை – உயிர். ஆணவத்தால் விழுங்கப்பெற்ற உயிர் மரணத்தினின்றும் எளிதில் விடுதலை அடையுமோ? சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் விடுதலைக்கு வழி காணவந்தவர். அவர் ஆணவ முதலையிலிருந்து உயிராகிய பிள்ளையை மரணத்தினின்றும் விடுதலை செய்தனர் என்க.

ஊமைப் பெண்

மாணிக்கவாசகர் ஊமைப்பெண்ணைப் பேசவைத்தனர் என்று அவரது சரித்திரம் சாற்றுகிறது. ஊமை உயிரின் இருள்சூழ்ந்த மரண நிலையை அறிவிப்பது. ஊமை பேசியது மரணத்தினின்றும் உயிர் எழுந்ததைத் தெரிவிப்பது. 'திருச்சாழலில்' மரணமிலாப் பெருவாழ்வின் நுட்பம் ஆங்காங்கே விளங்குதல் சிந்திக்கற்பாலது.

ஆழ்வார்

ஆழ்வார் அருளிய தமிழ்மறையிலும் சித்தர்நிலை பேசப்பட்டிருக்கிறது. அவர்தம் மொழிகளைச் சித்தர் மரபுளங்கொண்டு நோக்குதல் வேண்டும். நோக்கினால் ஆழ்வாரும் சித்தர் மரபினர் என்பது நனி விளங்கும்.

திருமூலர்

தென்னாட்டில் திருமூலர் காலத்தில் சித்தர் மரபுக்கு அசைவு நேர்ந்தது. அதைப் போக்கத் திருமூலர் முயன்ற

---

*உரைப்பா ருரையுகந்து .. .. ..
கரைக்கால் முதலையைப்
பிள்ளைதரச் சொல்லு காலனையே. –சுந்தரர்

னர். அம்முயற்சி 'திருமந்திரம்' என்ற சித்தநூலாக உருக் கொண்டது. இப்பொழுதுள்ள நூல்களில் திரு மந்திரத்தைப் போன்று, சித்தர் நெறியை விரித்துரைக்கும் பெருநூல் ஒன்றும் இல்லை. திருமூலர் மரணமிலாப் பெரு வாழ்வைப் பல வழியில் — பல வழியில் — வலியுறுத்தி உலகுக்கு வழிகாட்டினர். சித்தர் மரபுக்குப் புத்துயிர் அளித்தவர் திருமூலர் என்று கூறல் மிகையாகாது. பின்னாளில் சித்தர் மரபு என்பது. 'திருமூலர் மரபு' என்ற வழக்கையும் பெற்றது. சித்தர் மரபைச் சார்ந்த தாயு மானார் தம் குருவை 'மூலன் மரபில்வருமௌன குருவே' என்று போற்றியிருத்தல் காண்க.

மற்றவர்

பட்டினத்தார், அருணகிரிநாதர், தாயுமானார் முதலி யோரும் சித்தர் மரபை — திருமூலர் மரபை — வளர்க்க வந்தவரே. அவர்தம் பாக்களில் மரணமற்ற வாழ்வு மருவு கிறது.

தென்னாட்டில் ஏறக்குறைய ஒரு நூறு ஆண்டுக்கு முன்னர்த் தோன்றியவர் **இராமலிங்க சுவாமிகள்**. இவரும் சித்தர் வழிவழி வந்தவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

> வாழையடி வாழையென வந்ததிருக் கூட்ட
> மரபினில்யான் ஒருவ னன்றோ..

என்பது சுவாமிகளின் திருவாக்கு.

இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய 'திருவருட்பா'வில், சித்தர் மரபின் உயிர்நாடி என்று சொல்லப்படும் 'மரணமிலாப் பெருவாழ்வை' யாண்டும் யாண்டும் காணலாம்.

சான்றோர் மொழிகள்

சாகா நிலையைப் பற்றிச் சித்தர்மரபின் வழிவழி வந்த தென்னாட்டுச் சான்றோர்கள் அருளிய மொழிகள்

கடலினும் பரப்புடையன; ஆழமுடையன. இரண்டொரு திவலையை ஈண்டுத் தெறிக்கிறேன்.

வேதநூல் பிராயம் நூறு மனிசர்தாம் புகுவ ரேனும்
பாதியும் உறங்கிப் போகும் நின்றதில் பதினை யாண்டு
பேதைபா லகன தாகும் பிணிபசி மூப்புத் துன்பம்
ஆதலால் பிறவி வேண்டேன் அரங்கமா நகரு ளானே.

-தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்

மறந்துறந்து வஞ்சமாற்றி யைம்புலன்க ளாசையும்
துறந்துநின்க ணாசையே தொடர்ந்துநின்ற நாயினேன்
பிறந்திறந்து பேரிடர்ச் சுழிக்கணின்று நீங்குமா
மறந்திடாது மற்றெனக்கு மாயநல்க வேண்டுமே.

-திருமழிசை ஆழ்வார்

தரைமுதல் .. .. ..
நரைதிரை கெடுதகை யதுஅரு ளினன்..

கேடு மூப்புச் சாக்காடு கெழுமி வந்து நாள்தொறும்
ஆடு போல நரைகளா யாக்கை போக்க தன்றியும்..

பிறப்பாதி யில்லான் பிறப்பார் பிறப்புச்
செறப்பாதி யந்தஞ் செலச்செய்யுந் தேசன் .. .. ..

செடியாய உடல் .. .. ..
கடியார்ந்த பொழிற்காழிக் கவுணியன்சம் பந்தன்சொல்
மடியாது சொல்லவல்லார்க் கில்லையாம் மறுபிறப்பே.

-ஞானசம்பந்தர்

பேர்த்தினிப் பிறவா வண்ணம் பிதற்றுமின் பேதை பங்கன்
பார்த்தனுக் கருள்கள் செய்த பாசுப தன்தி றமே..

பூவார்ந்த சென்னி .. .. ..
சாவாமே காத்தென்னை ஆண்டாய் போற்றி..

இறந்தார்க்கும் என்றும் இறவா தார்க்கும்
இமையவர்க்கும் ஏகமாய் நின்று சென்று
பிறந்தார்க்கும் என்றும் பிறவா தார்க்கும்
பெரியான்றன் பெருமையே பேச நின்று . .

வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிலென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
டுனமொன் றில்லா ஒருவனுக் காட்பட்ட உத்தமர்க்கே.

பிறப்பு மூப்புப் பெரும்பசி வான்பிணி
இறப்பு நீங்கியிங் கின்பம்வந் தெய்திடும்
சிறப்பர் சேறையுட் செந்நெறி யான்கழல்
மறப்ப தின்றி மனத்தினுள் வைக்கவே. -அப்பர்

சாதலும் பிறத்தலும் தவிர்த்தெனை வகுத்துத்
தன்னருள் தந்தஎந் தலைவனை .. ..

மழைக்கரும்பு .. .. ..
.. .. பிறவாமைப்
பெருமை பெற்றேன் .. ..

மற்றுப்பற் றெனக் கின்றி .. .. ..
பெற்றலும்பிறந் தேன்இனிப் பிறவாத
தன்மைவந் தெய்தினேன் .. .. -சுந்தரர்

.. .. செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரைவித்
துவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவ

துள்ளங் கொண்டோர் உருச்செய் தாங்கெனக்
கள்ளூ றாக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் .. ..

-மாணிக்கவாசகர் - திரு அண்டப்பகுதி

பிராணன் மனத்தொடும் பேரா தடங்கிப்
பிராண னிருக்கிற் பிறப்பிறப் பில்லை
பிராணன் மடைமாறிப் பேச்சறி வித்துப்
பிராண னடைபேறு பெற்றுண் டீர்நீரே.

ஏற்றி இறக்கி இருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளர்க்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே.

புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை
நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கில்
உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமங் கறுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே. -திருமூலர்

பிறவா திருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டால்
இறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
அறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பல வாண ரடிக்கமலம்
மறவா திருமன மேயது காண்நன் மருந்துனக்கே.

நீற்றைப் புனைந்தென்ன நீராடப் போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப் பிறக்க வகையறிந் தாயில்லை மாமறைநூல்
ஏற்றிக் கிடக்கு மெழுகோடி மந்திர மென்னகண்டாய்
ஆற்றிற் கிடந்துந் துறையறி யாம லலைகின்றையே.

-பட்டினத்தார்

தலைமயிர் கொக்குக் கொக்கந ரைத்துக்
கலகலெ னப்பற் கட்டது விட்டுத்
தளர்நடை பட்டுத் தத்தடி இட்டுத் தடுமாறித்

தடிகொடு தத்திச் சுக்கல்பெ ருத்திட்
டசவமும் விக்கிச் சத்தியெ டுத்துச்
சளியுமி ழுத்துப் பித்தமு முற்றிப் பலகாலும்

சிலதயி லத்திட் டொக்கவெ ரிக்கத்
திரிபலை சுக்குத் திப்பிலி இட்டுத்
தெளியவ டித்துற் றுய்த்துடல் செத்துட் டுயிர்போமுன்

சிலபுகழ் கற்றுச் சொற்கள்ப யிற்றித்
திருவடி யைப்பற் றித்தொழு துற்றுச்
செனனம றுக்கைக் குப்பிர பத்திக் கருள்தாராய்..

கத்தூரி .. .. ..

கொக்காக நரைகள் வருமுன மிக்காய விளமை உடன்முயல்
குற்றேவல் அடிமை செயும்வகை அருளாயோ..

மகர கேத னத்தன் .. ..

இடைவி டாதெ டுத்த பிறவி வேர றுத்துன்
இனிய தாள ளிப்ப தொருநாளே..

எட்டி லேவரை .. .. ..

காக்கை நாய்நரி பேய்க்கு ழாமுண
யாக்கை மாய்வதொ ழிந்திடாதோ..

மரணப்ர மாத நமக்கில்லை .. .. (அலங்காரம்)

-அருணகிரிநாதர்

மருமலர்ச் சோலைநெறி நன்னிழல் மலையாதி
மன்னுமுனி வர்க்கே வலாய்
மந்த்ரமா லிகைசொல்லும் இயமநிய மாதியாம்
மார்க்கத்தில் நின்று கொண்டு
கருமருவு காயத்தை நிர்மலம தாகவே
கமலா சனாதி சேர்த்துக்
காலைப் பிடித்தனலை அம்மைகுண் டலியடிக்
கலைமதியி னூடு தாக்கி

உருகிவரும் அமிர்தத்தை யுண்டுண் டுறங்காமல்
உணர்வான விழியை நாடி.
ஒன்றோ டிரண்டெனாச் சமரச சொருபசுகம்
உற்றிடஎன் மனதின் வண்ணந்
திருவருள் முடிக்கஇத் தேகமொடு காண்பனோ
தேடரிய சத்தாகி என்
சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. -தாயுமானார்

நினைந்துநினைந் துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்துநெகிழ்ந் தன்பே
நிறைந்துநிறைந் தூற்றெழுங்கண் ணீரதனா லுடம்பு
நனைந்துநனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான
நடத்தரசே என்னுரிமை நாயகனே என்று
வனைந்துவனைந் தேத்துதுநாம் வம்மினுல கியலீர்
மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங் கண்டீர்
புனைந்துரையேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல் கின்றேன்
பொற்சபையில் சிற்சபையில் புகுந்தருண மிதுவே.

-இராமலிங்க சுவாமிகள்

எதை அடைவது?

மரணமிலாப் பெருவாழ்வுக்கு எதை அடைவது? பரத்தை அடைதல் வேண்டும். காரணத்துக்கு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. பரம், பிறப்பு இறப்பு இல்லாதது. பிற எல்லாம் பிறப்பு இறப்பு உடையன. பரத்தை அடைந்தால் பிறப்பு இறப்பு ஒழியும். பிறவற்றை அடைந்தால் பிறப்பு இறப்பு ஒழியா.

சாகா வழி

பரம்பொருள் கருணையுடையது. அஃது அறியாமையால் கட்டுண்டு கிடக்கும் உயிர்கட்குத், தனுகரண புவன போகங்களை வழங்கி, அவற்றின் அறிவை விளக்குகிறது. உயிர்கள் படிப்படியே அறிவுவிளக்கம் பெற்றுப் பெற்று,

மக்கள் பிறவியில் பகுத்தறிவு பெறுகின்றன. அவ்வறிவால் மக்கள் பரத்தின் கருணையை மறவாது, வாழ்க்கையை நடாத்தினால், 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையை உணர்தல் கூடும். அவ்வுணர்வு சாகாமைக்கு வழிகாட்டும்.

யோகம்

பரத்தை மறவாது நினைவிலிருத்தப் பண்டை மூதறிஞர் கண்ட வழிகள் பல. அவற்றுள் ஒன்றைச் சிறப்பாக உலகம் கொண்டது. அது யோகம்.

கிளைகள்

முன்னாளில் யோகம் ஞானத்தின் இறுதிப் படியாய் நின்று துணைபுரிந்தது. அவ்யோகத்தில் நாளுக்குநாள் பல கிளைகள் விரிந்தன. அவற்றுள் சில உடலோம்புதற்கும், சில ஆயுள் வளர்தற்கும், சில சித்துக்களுக்கும், சில அகக் காட்சிக்கும், சில நோய் தீர்த்தற்கும், சிற்சில வேறு சில நலன்களுக்கும் பயன்பட்டு வந்தன. இடைக்காலத்தில் யோகக் கூறுகளில் போலிகளும் குடியேறின. போலிகளால் பொய், மோசம், ஏமாற்றம், சூது, வாது முதலிய சிறுமைகள் சூழ்ந்தன. பின்னாளில் நல்ல யோக வகைகளும் படிப்படியே குலையலாயின. அவற்றால் காலத்துக்குரிய பயனை விளைத்தல் இயலாமற் போயிற்று. ஆங்கொருவர் ஈங்கொருவர் நலம் பெறலாயினர். அந் நலத்தால் உலகம் உய்ந்துவிடுமோ?

உலக நலன்

வருங்காலம், ஒருவர் இருவர் நலனை நாடாது; உலக நலனை நாடும். அக்காலத்தில் ஒருவர் இருவர் நலத்துக்குரிய யோகங்கள் மக்களுக்குப் பயன்படுதல் அரிதாகும். காலம் இயற்கை நோக்கின் வழியே திரும்பும் பான்மையது. இப்பொழுது இயற்கை நோக்கு உலகை ஒருகுலமாக்குவதில் திரும்பிவருகிறது. அதற்கேற்றவாறு பழைய

யோக வழிகள் பயன்படுமா? பயன்படா என்று காலம் பதிலிறுக்கும். பழைய யோகங்கள் இயற்கை நோக்குக்கு அரண் செய்யப் புதுமைச் சக்திகளைப் பெறுதல் வேண்டும்.

பழமையும் புதுமையும்

புது உலகத்துக்குப் புதுயோகம் தேவை. புது உலகம் எங்கிருந்து பிறக்கும்? பழைய உலகினின்றும் பிறக்கும். அவ்வாறே புது யோகமும் பழைய யோகத்தினின்றும் பிறக்கும். எப்புதுமைக்கும் தாயகம் பழமை என்பதை மறப்பது நன்றி கொல்வதாகும்.

பயன்

பழைய யோகங்களால் விளையத்தக்க பயன் இப்பொழுது விளைவதில்லை. அவை உடலுக்கு ஓர் அளவில் நலன் செய்கின்றன; குணப்பெருக்குக்கோ உயிர் நலனுக்கோ துணை புரிவதில்லை. காரணம் அவற்றை முறைப்படி பயிற்சி செய்யும் மரபு குலைந்தமையாகும். குலைவுக்கு மூலம் காலப்போக்கு.

விளம்பர யோகிகள்

இந்நாளில் யோகிகள் என்று அங்கும் இங்கும் சிலர் வதிகின்றனர். அவருள் பலர் வெறும் விளம்பர யோகிகளாக விளங்குகின்றனர். அவர் யோகம் என்னும் பெயரால்-ஜாலவித்தை, ஹிப்னாடிஸம், மெஸ்மெரிஸம் முதலியவற்றால் மக்களை ஏமாற்றுகின்றனர். உண்மை யோகிகள் இந்நாளில் இருப்பரேல் மழைவளம் சுருங்காது; வறுமை, பிணி, அகால மரணம், உலகப்போர் முதலியன சண்ட தாண்டவம் புரியா.

புதுமையாக்கல்

இயற்கையின் நோக்கு வேறுவழியில் திரும்பி வரும் இக்காலத்தில் பழைய யோகப் பேச்சுக்கள் வேண்டுவதில்லை. அவற்றைக் காலத்துக்கேற்றவாறு புதுமையாக்க முயல்வது அறிவுடைமை.

இயற்கையை உடலாக்கொண்ட பரத்தின் அருளால் உலகம் வளர்ந்து வருகிறது. அவ்வளர்ச்சியினிடை இப்பொழுது ஒருவிதப் புதிய உலகம் தோற்றமுறுகிறது. அவ்வுலகில் படிப்படியே தனிமை விழும்; பொதுமை அதாவது சேர்க்கை எழும்.

இந்நாளில் தனி மனிதனுக்கு நலஞ்செய்யும் யோகம் வேண்டுமோ? வேண்டா. பொதுமைப் புது உலகில் தன்னல யோகம் இடம் பெறாது. பொதுமைச் சேர்க்கை வாழ்க்கை பெருகப்பெருக அதற்கு ஆக்கந்தேடுவதில் மக்கள் கருத்துச் செல்லும். சேர்க்கை வாழ்க்கைக்கு எப்படி ஆக்கந் தேடுவது? தனிமை என்னும் தன்னலத்தை அகற்றிப் பிறர்க்கெனப் பாடுபடுவது சேர்க்கைக்கு ஆக்கந் தேடுவதாகும். சேர்க்கை வாழ்க்கையில் தன்னலம் எழுந்தால் வளர்ச்சி தேக்கமுறும். சேர்க்கை வளர்ச்சிக்குத் தன்னலம் தலைகாட்டலாகாது.

புதுஉலக அறம்

காலத்துக்கேற்ற கோலம் கொள்வது மனிதத்தின் இயல்பு. தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்வது புது உலகின் அறம். இவ்வறம் முன்னே வெறும் உபதேசமாய் ஏட்டில் கிடந்தது; மிகச் சிலர் வாழ்க்கையில் மட்டும் நடப்பா யிருந்தது. இப்பொழுது அது மக்கள் கூட்டத்தின் வாழ்க்கையாதல் வேண்டும்; இல்லையேல் காலத்துக்குரிய சேர்க்கை அறம் நடைபெறுதல் அரிதாகும். சேர்க்கை வளர்ச்சிக்குத் தீங்கிழைப்பது இயற்கையின் நோக்கை எதிர்ப்பதாய் முடியும். இயற்கை நோக்கை எதிர்ப்பது நிலைத்து ஆக்கம் பெறாது. அந்நோக்கை மாற்றல் எவரால் இயலும்? அது பரத்தின் அருளால் நிகழ்வது. அத்தகைய ஒன்று சிறுமை எதிர்ப்பால் வீழ்ந்துபடாது. சிறுமை எதிர்ப்புச் சிலகாலம் சமூக வளர்ச்சியைத் சிறிது தடை செய்யும். தடை விரைவில் உடைந்து போகும்.

புது யோகம்

பொதுமைச் சேர்க்கை வளத்துக்குரிய யோகம் எது? 'சேர்க்கை வாழ்க்கைக்கு என் செய்யலாம்' என்று நினைந்து நினைந்து அவ்வண்ணமாய் வாழ்வது புது யோகம். இது காலத்துக்குரிய யோகம் — தியான யோகம் - அதாவது பரோபகார சிந்தனை. ஒருவனே வீடு பேறெய்தல் வேண்டும் என்னுந் தன்னல யோகத்தை இனி வருங் காலம் ஏலாது.

புது உலகமக்கள் பண்பே மாறுதல் அடையும்; தன்னலத்துக்கு ஊற்றாயிருந்த தத்துவங்கள் இனி ஒடுங்கும்; ஒடுங்கிப் பரநலத்தை வளர்க்கும் தத்துவங்களாக மாறிப் புதுமைபெறும். அதனால் தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்தல் என்னும் பொதுமை அறம் — சேர்க்கை அறம் — வளரும்.

வித்து

புதுயோகத்தில் தன்னலம் இராது. தான், பிறவற்றின்—பிறரின்—உறுப்பு என்னும் உணர்வு செழிக்கும். அதில் வலிந்து மூச்சுப் பிடித்தல், அதனால் முகம் சிவந்து இரத்தம் கருகல், தவறுதலால் காது செவிடாதல், கண் பஞ்சடைதல், நரப்புக்கட்டுக் குலைதல், மூளைக் கோளாறு முதலிய கொடுமைகள் தலைகாட்டா. புதுயோகம் நுண்ணிய எண்ணத்தில் எளிதில் நிகழ்வது. அதின் வித்து, சேர்க்கை எண்ணம் — சிந்தனை.

சேர்க்கை அறம்

சேர்க்கையைப்பற்றி ஒரு தனி அதிகாரம் இந் நூற்கண் அமைந்துள்ளது. அதிலே சேர்க்கைத் தத்துவம் விரிவாக உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேர்க்கையற்ற ஒலியோ, அணுவோ, உலகோ, அகிலமோ, பிறவோ இல்லை. எல்லாவற்றிலும் சேர்க்கை பெற்றிருப்பது பரம்.

அப்பரத்தை எண்ண எண்ணச் சேர்க்கை, அறமாகுதல்–தர்மமாகுதல்–சமதர்மமாகுதல்–தெளிவாகும்.

படிப்படியே

தொடக்கத்தில் எல்லாவற்றிலும் சேர்க்கை பெற்றிருக்கும் பரத்தை நேரே நினைத்தல் பெரும்பான்மையோர்க்கு இயலாது. மலை, காடு, வயல், கடல் முதலியவற்றைத் தனித்தனியே நினைந்து நினைந்து பயிற்சி பெறுதல் நல்வழி காட்டும். அப்பயிற்சியால் பின்னே மலை முதலியவற்றை யெல்லாம் ஒருங்கே சேர்த்து நினைக்கும் வாய்ப்புக்கிட்டும். அஃது உலகை வளர்க்கும் ஞாயிற்றின் நினைப்பைக் கூட்டும். அந் நினைப்பு எல்லா உலகங்களுஞ் சேர்ந்த அகிலத்தில் கொண்டுபோய் விடும். ஓர் அகில நினைப்பு எல்லா அகிலங்களிலும் நுழைந்து பரவிப் பெருகும். இப்பெருக்கு எல்லாவற்றிலும் நீக்கமறக் கலந்துள்ள பரத்தை நினைக்கும் பேற்றை வழங்கும்.

பேதம் அபேதம்

பரத்தை நினைப்பது எல்லாவற்றிலும் – எவ்வுயிரிலும் – செல்லும். இது, 'தான்' 'பிறர்' என்னும் பேத உணர்வை அகற்றும். பேதம் அகன்றதும் அபேதம் சிறக்கும். இஃது இயல்பு.

பொதுமை பொதுளல்

தன்னிலும் பிறவற்றிலும் என்றும் நீங்காமல் வீற்றிருக்கும் பரம் ஒன்றே என்று உணர்ந்து, அவ்வொன்றையே எண்ணி எண்ணி, அவ்வெண்ணச் சார்பாய்த் தெளிவடைந்த நெஞ்சம், எவ்வுயிர்க்காதல் தீங்கு செய்தலை நாடுமோ? நாடாது. ஒருவேளை நாடினும் அத்தீங்கு தன்னையும் பற்றிப் பாதித்தல் அந்நெஞ்சுக்குச் செவ்வனே விளங்கும். அவ்விளக்கத்தால் பொதுமை பொதுளும். அங்கே தனிமைக்கு இடம் ஏது?

பர உணர்வின் பரிணாமம்

நம் முன்னோர் பரத்தைத் தியானிப்பதில் மக்களை ஈடுபடுமாறு அறிவுறுத்தியதன் நோக்கத்தை ஆய்ந்து ஓய்ந்து பார்த்தல் வேண்டும். பார்த்தால் அவரது நோக்கம் இனிது புலனாகும். பர தியானம், எல்லாவற்றிலும்—எவ்வுயிரிலும்—பரம் இருத்தலை விளங்கச் செய்யும். 'எல்லாவற்றிலும் பரம்' என்னும் கருத்தைப் பெறுவது தனக்கும் பிறவற்றிற்கும் உள்ள தொடர்பை உணர்வதாகும். 'எல்லாவற்றிலும் பரம்' என்னும் உணர்விலின்றும் பரிணமிப்பது பொதுமைச் சேர்க்கை அறம்.

மதக் கொடுமைகள்

இடைநாளில், பரம், எங்கும் — எல்லாவற்றிலும் — சேர்க்கை பெற்றிருக்கும் அறத்தை மக்கள் மறக்கலாயினர்; பரம் எங்கேயோ ஓரிடத்தில் இருக்கிறது என்று கருதலாயினர். அக்கருத்துப் பொதுமை உணர்வையே கல்லியது. பரத்தின் பெயரால் பலவிதப் போலி மதங்கள் கற்பிக்கப் பட்டன. மதக்கொடுமைகள் அட்டூழியங்களாயின.

விளக்கம்

புதுமை யோகம் சேர்க்கையை அடிப்படையாக் கொண்டது; எங்குமுள்ள பரத்தைத் தியானிப்பது; தியானத்தால் தனக்கும் பிறர்க்கும் உள்ள ஒருமையை வளர்ப்பது; தானும் பிறரும் சேர்ந்த ஒன்றே சமுகம் என்பதை விளங்கச் செய்வது; சமுக நலனுக்குப் பாடு படுவது விழுமிய தொண்டு என்னும் உறுதியில் நிறுத்துவது. இவ்வாறு பரோபகார சிந்தனையில் ஆழ்ந்து ஆழ்ந்து பயிற்சி பெறுவது புதுயோகம். இந்த யோகம், எல்லாவற்றிலும் பரம் — எல்லாம் பரம் — என்னும் உண்மை ஞானத்தைப் பெறச் செய்யும்.

ஆசை அறம்

சேர்க்கை என்னும் சமுகத்துக்கென்று வாழ்க்கையை நடாத்துவதில் மனமொழி மெய்களெல்லாம் பிறர்க்கென்றே அர்ப்பணமாதல் நல்லது. *வாழ்க்கை, பிறர்க்கு—பிறர்க்கு-என்னும் சிந்தனையிலும் சிறந்த யோகம் வேறொன்றிருக்குமோ? அந்த யோகம், ஆசையை அறுக்கும்; தேவைக்குமேல் செல்ல மனத்தை விடாது. இவ்விரண்டும் மக்களை நல்வழிப்படுத்தும். நல்வழியில் நிற்கும் மக்கள் அகால மரணம் அடைவது அரிது. அவர்கள் வாழ்க்கை சாகா நிலையைப் பெறும். இப்பேற்றை அளிப்பது புது உலகம்.

குற்றமற்ற உலகம்

தனிமையில் செல்வம் ஒரு பக்கம் பெருகி, மற்றொரு பக்கம் அருகுகிறது. அதனால் பசி, பட்டினி, அகால மரணம் முதலிய துன்பங்கள் விளைகின்றன. அத்தனிமை ஒழிந்தால் உலகில் பசி, பட்டினி, அகால மரணம் முதலிய துன்பங்கள் தொலையும். துன்பங்கள் துதையாத உலகே குற்றமில்லாததாகும். குற்றமில்லாத உலகில் மரணமென்னும் யமபயம் அற்றுப்போகும். இதுபற்றியே கம்பர், 'கூற்ற மில்லை ஓர் குற்ற மிலாமையால்' என்று தமது நாட்டைச் சிறப்பித்தனர்.

ஆசை

இக்கால வாழ்க்கை ஆசைப் பேய்க்கு இரையாகிறது. அவ்வாசை கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் முதலிய பாவங்களாகி உலகை வருத்துகிறது. இவ்வருத்தத்தைப்

---

*எவ்வுயிரும் என்னுயிர்போல் எண்ணி யிரங்கவும்நின்
தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே.
எல்லாரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே.

—தாயுமானார்

போக்குதற் கென்று சட்டங்கள் செய்யப் படுகின்றன. அச் சட்டங்கள் வருத்தத்தைப் போக்குகின்றனவா? இல்லை. அவை மேலும் மேலும் வருத்தத்தைப் பெருக்கி வருதல் கண்கூடு. என் செய்வது? வருத்தத்துக்கு மூலமாயுள்ள *ஆசை அறுதல் வேண்டும்.

புதுஉலகச் சேர்க்கை வாழ்வில் தனிமை இடம் பெறாமையால் ஆசைப்பேய் தலைவிரித்தாடுதல் குறையும்; ஆசையை எழுப்பும் தன்னல விதை சிதையும். ஆசையினின்றும் விடுதலையடையும். மக்கள் ஒழுக்க முடையவர்களாதல் திண்ணம். ஒழுக்கம் மரணமிலாப் பெருவாழ்வை நல்கும்.

ஒழுக்கம்

தனிமையற்ற பொதுமையில் அதாவது சேர்க்கையில் செல்வம் ஒருபால் பெருகுவதுமில்லை; மற்றொருபால் அருகுவதுமில்லை. இந்நிலைமை ஒழுக்கத்தை ஓம்புமென்று விளக்கலும் வேண்டுமோ?

நல்வாழ்க்கைக்கு வறுமைக்கொடுமையும் கூடாது; செல்வத்திமிரும் கூடாது. இரண்டுமற்ற வாழ்க்கையே ஒழுக்க உலகை ஈனும்.

---

*ஆசை யறுமின்கள் ஆசை யறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினும் ஆசை யறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆய்வருந் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்த மாமே.

-திருமூலர்

*செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னும் தொல்விடம் பிழைத்தும்

என்று மாணிக்கவாசகனாரும்,

†வாழ்வெனும் மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பி..

என்று அருணந்தி சிவனாரும் அருளிய மொழிகளை உளங்கொண்டு ஆய்க.

வறுமைக்கொடுமை ஒரு வழியில் தீய ஒழுக்கத்தை வளர்க்கும்; செல்வத்திமிர் வேறு வழியில் தீய ஒழுக்கத்தை வளர்க்கும். இரண்டும் அற்ற ஒரு நிலை நல்லொழுக்கத்தை ஓம்பும். நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கத்துக்குப் பொதுமை அறம் இன்றியமையாதது.

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.

என்பது **திருவள்ளுவர்** திருவாக்கு. பொருள் வெளிப்படை. ஈண்டு **விழுப்பம்** என்பது மரணமிலாப் பெருவாழ்வை உணர்த்துவது.

தொண்டும் யோகமும்

மரணமிலாப் பெருவாழ்வுக்கு எவ்வுலகம் தேவை? ஒழுக்க உலகம் தேவை. ஒழுக்கம் தனிமையில் வளர்தல் அருமை. அது பொதுமையில் எளிதில் வளரும். ஆகவே பொதுமை உலகைப் படைக்க முயல்வது காலத்துக்குரிய தொண்டாகும். அத்தொண்டை இடையறாது நினைந்து நினைந்து ஆற்றுவது இக்காலத்துக்குரிய யோகம் — தியான யோகம் — என்று கூறலாம்.

---

*போற்றித் திருஅகவல். † சிவஞான சித்தியார்.

குற்றங்கள்

பொதுமை உலகில் புறக்குற்றங்கள் பொன்றும்; அகக்குற்றங்கள் அழியும். இருவகைக் குற்றங்களும் இடம் பெறாத ஒழுக்க உலகில் யமனுக்கு அதாவது மரணத்துக்கு என்ன வேலை? யமன் வேலையற்றவனாவன். இந்நுட்பத்தை உணர்ந்து, (பசி, பட்டினி, வறுமை அற்ற தமது நாட்டில்) 'கூற்ற மில்லைஓர் குற்ற மிலாமையால்' என்று பாடிய கம்பருக்கு உலகம் கடமைப்படுவதாக. கம்பர் கற்பனை காட்சியாகும் காலம் நெருங்கி வருகிறது.

அப்பர் ஓவியம்

ஒருவர் இருவர் மரணமிலாப் பெருவாழ்வைப் பெறுவதைப் பார்க்கினும், உலகம் அவ்வாழ்வைப் பெறுவது நன்றன்றோ! அத்தகைய உலகைப் படைக்க முயன்ற அனைவர்க்கும் எனது வணக்கம் உரியதாக. அப் புது உலக வாழ்வு,

'நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்,
நரகத்தில் இடர்ப்படோம், நடலை இல்லோம்,
ஏமாப்போம், பிணிஅறியோம், பணிவோம் அல்லோம்,
இன்பமே எந்நாளும் துன்ப மில்லை..'

எனவரும் அப்பர் அருள்மொழியில் ஓவியம் பெற்றிருத்தல் காண்க.

மார்க்ஸ் - காந்தி

இந்நாளில் பொதுமைப் புதுஉலகைப் படைக்க வந்தவர் சிலர். அவருள் குறிக்கத்தக்கவர் கார்ல் மார்க்ஸும், காந்தியடிகளுமாவர். அவர்தம் உலகம் மரணமிலாப் பெருவாழ்வைப் பெருக்கும் என்று யான் உறுதி

யாக நம்புகிறேன்; அதற்கென வாழ்கிறேன். பரம்பொருளின் அருள் தேவை; மக்களின் கூட்டுறவு தேவை.

மார்க்ஸியமும் காந்தியமும் ஒன்றுக; புது உலகம் மலர்க; மரணமிலாப் பெருவாழ்வு மல்க; ஓங்க!

8. இறுவாய்

தோழர்களே! இந்நூலின் இறுவாயில் நேயர்களாகிய உங்களைத் 'தோழர்களே' என்று விளிக்கிறேன். எல்லாருந் தோழராதல் வேண்டு மென்பது எனது வேட்கை. அவ் வேட்கையுடன் யாக்கப் பெற்றது இந்நூல்.

தோழர் யார்?

தோழர் இன்னார் இன்னார் என்று பகுத்துப் பகுத்து நினைப்பதும் சொல்வதும் தவறு. எல்லாரும் தோழரே யாவர். இதில் என்ன ஐயம்?

எல்லா உயிரிலும் ஒரே பரம்பொருள் வீற்றிருக்கிறது. அப் பொருள் ஒருயிரில் அதிகமாகவும் மற்றோருயிரில் குறைவாகவும் வீற்றிருக்கவில்லை. அஃது எல்லா உயிரிலும் ஒரே விதமாக வீற்றிருக்கிறது. அப்பொருளை உணர்ந்தால் எல்லா உயிரும் தோழராகவே காணப்படும். அந்நிலையில் பராபரனும் தோழன் என்னும் உண்மை செவ்விதில் தெளிவாகும். அத்தெளிவு பெற்ற பெரியோருள் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பராபரனை, 'ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய்' என்று போற்றித் தொடர்ந்து, 'என்னுடைய **தோழனுமாய்**' என்று வழுத்தி யிருத்தல் காண்க. இத்திருப்பாட்டிற் போந்துள்ள 'தோழனுமாய்' என்பது பின்வந்த இராமலிங்க சுவாமிகளுக்குத் தேனென இனித்தது. அவ்வினிமை சுவாமிகள் உள்ளத்தில் தேங்கித் தேங்கி,

> 'ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
> தோழனுமாய்' என்றுமுன்நீ சொன்னபெருஞ் சொற்பொருளை
> ஆழநினைத் திடில்அடியேன் அருங்கரணம் கரைந்துகரைந்து
> ஊழியின் புறுவதுகாண் உயர்கருணைப் பெருந்தகையே

என்னும் தீந்தமிழ்ப் பாடலாகப் பொங்கியது. தோழமையின் விழுப்பம் என்னே! என்னே!

உலகம்

பராபரனை ஆண்டவன் என்றும், தலைவன் என்றும், சகோதரன் என்றும் ஆன்றோர் கொண்டதை உலகம் கண்டது. அவ்வுலகம் அவ்வளவில் நின்றுவிடவில்லை. அது பரனைத் 'தோழன்' என்று அழைத்த பெரியோரையும் ஈன்றது. அப்பெரியோர் வாழ்க; அவர் உலகம் வளர்க.

மேடை

முற்காலத்தில் மேடையில் நின்று பேசினோர் கூட்டத்தைப் பார்த்து விளித்த விளிப்புக்கள் பலதிறம். அவையெல்லாம், ஒருபோது, 'பெருமாட்டிகளே—பெருமான்களே' என்று திரண்டன; அவ்விளிப்புப் பின்னே, 'சகோதரிகளே, சகோதரர்களே' என்று மாறியது. அம் மாறுதல் இப்பொழுது, 'தோழர்களே' என்று மருவியுள்ளது.

உலகம் பலவழியிலும் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. அது மேடையிலும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. மேடை வளர்ச்சி மன்பதை வளர்ச்சியாதல் ஒருதலை. 'இன்று மேடை, நாளை உலகம்' என்பது அறிஞர் மொழி.

தோழமை

தோழமையைப் பற்றி இறுவாயில் விரித்துச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. தோழமை உயர்வு தாழ்வு அற்றது; பெண் ஆண் வேற்றுமை அற்றது; எல்லா உயிரிலும் ஒரு பொருள் பொதுமையில் சேர்ந்திருப்பதை உணர்த்துவது; இவ்வுணர்வால் எல்லா உயிரும் சகோதரம் என்பதை விளங்கச் செய்வது. இத்தோழமை வளர வளர, உலகிலுள்ள பலவிதக் குறைபாடுகள் குலையும். உலகம் விடுதலை பெறும்.

பரத்தில் உறுதி

தோழமைக்குப் பலவித நல்லியல்புகள் வாழ்க்கையில் படிதல் வேண்டும். அவற்றுள் உயிர் போன்றது ஒன்றுளது. அவ்வொன்று பிற நல்லியல்புகளை எளிதில் படிவிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அஃது எது? அது பரத்தின் உண்மையில் *உறுதி கொள்வது. அவ்வுறுதி எவ்வுயிரையும் தோழராகக் கருதுதற்குக் கொழுகொம்பாகும்.

எங்குமுள்ள பரத்தின் உண்மையில் உறுதிகொள்ளாது, 'தோழர்' 'தோழர்' என்று பேசுவதும், எழுதுவதும் பொருளற்ற போலியாகும். போலி, நெஞ்சைப் பாம்புப் புற்றாக்கும்.

பரத்தின் உண்மையில் உறுதிகொண்ட நெஞ்சில் அன்பு கோயில் கொள்ளும். அன்பினின்றும் முகிழ்ப்பது தொழமை—உண்மைத் தோழமை. தோழமைக்கு வித்து, பரத்தின் உண்மையில் உறுதி கொள்வது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

வழிபாடு

பரத்தின் கடந்தநிலை †பாழ்—சூந்யம். அந்நிலையுடைய பரம், கருணையால் இயற்கையை உடலாக்

---

*அந்திவட்டத் . . . . . .
புந்திவட் டத்திடைப் புக்குநின் றானையும்
பொய்யென்பனோ . . -அப்பர்

†விந்துநா தங்கடந்து சுத்த வெறுவெளியில்
அந்தமிலாப் பாழடங்கத் தேக்கியபின் — முந்திவரும்
அவ்வறிவுக் கப்பாலுஞ் சென்றகண்ட முள்ளடக்கிச்
செவ்வறிவே யாகித் திகைப்பொழிந்திட் — டெவ்வறிவுந்
தானாய வீடருளித் தன்னிற் பிரிவில்லா
ஊனாகி எவ்வுயிர்க்கும் உட்புகுந்து — மேனியிலார்
அஞ்சவத்தை யுங்கடந் தாயபெரும் பேரொளிக்கே . .
பாரும் திசையும் படரொளியா லேநிறைந்தான்
தாருந் தலையுமிலாத் தோன்றலான் — வேராகி

கொண்டு, உயிர்கட்கு நலஞ்செய்கிறது. இயற்கை காவிய மாகிறது; ஓவியமாகிறது; பிறவாகிறது. இயற்கையும், காவிய ஓவியமும், பிறவும் வழிபாட்டுக்குரியன. வழிபாடு மனத்தின் கரடுமுரடுகளைப் போக்கும்; அதைப் பலவழி யிலும் பண்படுத்தும். பண்பட்ட மனம் வாளா இராது. அஃது உயிர்கட்குத் தொண்டுபுரிய விரையும்.

விஞ்ஞானம்

பரம்பொருள் உண்மையில் ஐயங்கொள்ள வேண்டா—எவ்வித ஐயமும் கொள்ள வேண்டா — வேண்டா என்று அறைகூவுகிறேன். எனது அநுபவம் உங்கள் முன்னிலை யில் என்னை அறைகூவச் செய்கிறது. முன்னோர் பரத்தின் உண்மையைத் தியானயோகம் முதலியவற்றால் உணர லாயினர். பின்னே மக்கள் வாழ்க்கையில் விஞ்ஞானம் முளைத்தது. அது முளையில் வெறும் உலகாயத நஞ்சை உமிழ்ந்தது. அதனால் வாழ்க்கை, தியானயோகம் முதலிய வற்றை உதறியது. இப்பொழுது விஞ்ஞானம் வளர்ச்சி யடைந்து வருகிறது. வளர்ச்சியில் நஞ்சு அருகுகிறது. அது தனது பழைய நிலையைக் குறித்து வருந்துகிறது. விஞ்ஞானம் பரத்தின் உண்மையை உணர ஆர்ப்பரிக்கிறது இக்காலத்தில் பரம்பொருள் உண்மையில் ஐயங்கொள்வது அறிவு வளர்ச்சியை நாடுவதாகாது.

உலகநிலை

தோழர்களே! தொண்டுளங்கொண்டு, உலகை—நாம் வாழும் உலகை—நோக்குங்கள். அஃது எக்காட்சியை

வித்தாகி வித்தின் விளைவாகி மேவுகனுச்
சத்தாதி பூதங்கள் தானாகிச் — சுத்த
வெறுவெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழுக் கப்பால்
உறுபொருளாய் நின்ற ஒருவன்..

—நெஞ்சுவிடுதூது

வழங்குகிறது? கொடுங்காட்சியை — கோரக்காட்சியை— கொலைக்காட்சியை — வழங்குகிறது. இக்காட்சியை மாற்ற வேண்டுவது எவர் கடமை? நம் கடமையன்றோ?

காரணம்

உலகம் பாழ்பட்டதற்குக் காரணம் என்னை? ‘பரம் பொருள் வாழ்க்கை வழி’ என்னும் உண்மையை மறந்தமை காரணம் என்று இந்நூல் முழங்குகிறது. மூல காரணத்தை உணர்ந்து, காலத்துக்கேற்ற தொண்டாற்றுவது சால்பு.

தனிமை

‘பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி’ என்னும் உண்மையை உலகம் ஏன் மறந்தது? தனிமை, உலகைத் தன்னலத்தில் ஆழ்த்தியது. அதனால் உலகில் போராட்டங்கள் மலிந்தன. போராட்டங்கள் ‘பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி’ என்னும் உண்மையை மறப்பித்தன. அவை ஒழிதற்கு முதலில் தனிமை உணர்வு சாதல் வேண்டும். தனிமை செத்தால் சேர்க்கை வளம்பெறும். சேர்க்கை வளத்துக்குப் பொதுமை அறம் இன்றியமையாதது.

புரட்சி

பொதுமையை உலகில் நிலைபெறுத்தல் எளிதன்று. அதற்கென்று கோலப்பெற்ற வழிகள் பலப்பல. அவற்றுள் சிறந்தது புரட்சி. புரட்சி எனில் எப்புரட்சி? மறப்புரட்சியா? அறப்புரட்சியா? எவ்வளவோ மறப்புரட்சிகள் எழுந்தன; விழுந்தன. உலகில் பொதுமை அறம் நிலைத்ததா? ஆகவே, மறப்புரட்சியை மறப்பது நல்லது.

உலகில் தோன்றிய பெரியோர் பலரும் அறப் புரட்சியை அறிவுறுத்தினர். அதற்கு ஆக்கம் தேட முயல்வது அறிவுடைமை. அறப்புரட்சிக்குத் தன்னலமற்ற தொண்டு தேவை. தன்னலத்தால் உலகம் பட்டபாடு போதும்! போதும்!

சேர்க்கை

தன்னலம் தனிமையில் சிறத்தல் இயற்கை. தனிமை சாய்ந்தால் தன்னலமுஞ் சாயும். தனிமையைச் சாய்க்க வல்லது சேர்க்கை. சேர்க்கை உணர்வு ஓங்க ஓங்க எல்லா உயிரிலும் சேர்க்கை பெற்றுள்ள ஒரு பொருளின் உண்மை விளங்கும். அவ்விளக்கம், 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையைத் தெளிவு செய்யும். இத்தெளிவுக்குச் சேர்க்கை அடிப்படை. இஃது உள்ளத்தில் இருந்தத் தக்கது.

தடைகள்

'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உண்மையை உணராதவாறு மறிக்குந் தடைகள் பல உண்டு. அவைகட்கு மூலமாயிருப்பது அறியாமை. அறியாமையை அகற்ற முயலல் வேண்டும். அம்முயற்சிக்கு இரக்கமும் மன்னிப்பும் உயிர்நாடிகள். தண்டனை எரிநெய்யாகும். அது கொள்ளத்தக்கதன்று. தண்டனை கொடிய அரசுகளையும், சட்டங்களையும், சிறைக்கோட்டங்களையும், தூக்குமேடைகளையும், இன்ன பிறவற்றையும் பெருக்கும். இப் பெருக்கு உலகைப் பேயாக்கும். அது வேண்டா. இரக்கமும், மன்னிப்பும் அறப்புரட்சிக்கு ஆக்கந்தேடும் அறப்புரட்சி, தடைகளை நீக்கும்; அறியாமையைப் போக்கும்; அறிவை விளக்கும்.

அமைதி

அறிவு விளக்கத்தால் உலகம் ஒரு குலமாகும். ஒரு குலத்தில் அமைதி நிலவும்; அன்பு ஊற்றெடுக்கும் அருள் பொங்கி ஆறாகும்.

பெருவாழ்வு

அமைதியும் அன்பும் அருளும் செறிந்த உலகில் அறம் – பொதுமை அறம் – வளரும். அவ்வுலகில் பட்டினி ஏது? வறுமை ஏது? அகால மரணம் ஏது? அதில் யம பயம் இராது; மரணமிலாப் பெருவாழ்வு மல்கும்.

குறிக்கோள்

மரணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். இக்குறிக்கோள் நிறைவேறுதற்கென்று உலகு, பிறப்பு, கல்வி, தொழில், வாழ்க்கை, வழிபாடு, தொண்டு, ஆட்சி முதலிய சீர்கள் அமைந்தன. இவை யாவும் செம்மை வழியில் இயங்கினால் நல்ல பொது உலகம் பூக்கும்.

புது உலகம்

இதுகாறும் பொது உலகம் பூக்கவில்லை; இனிப் பூக்கும். அதுவே புது உலகம். புது உலகம், சாதி மதம் நிறம் மொழி நாடு முதலியவற்றைக் கடந்து நிற்கும்; ஒரு குலமாகும்; போலிஸ், பட்டாளம், சிறைக்கோட்டம், தூக்குமேடை முதலியவற்றைத் தொலைக்கும்; கொலைக் கருவி வடித்தலை ஒழிக்கும்; உற்பத்தியைப் பெருக்கும், விருஷபதேவர் அஹிம்சையையும், புத்தர் சீலத்தையும், கிறிஸ்துவின் அன்பையும், திருவள்ளுவர் வாழ்க்கை நலத்தையும், மார்க்ஸ் — காந்தி பொதுமையையும் காணும்; ஓம்பும்.

எழுக

இத்தகைய புது உலகைக்காண எழுக; எழுக. 'காண்போம்—காண்போம்' என்று உறுதிகொண்டு எழுக; எழுக. 'பரம்பொருள் வாழ்க்கை வழி' என்னும் உணர்வுடன் எழுக; எழுக. எல்லாம் கைகூடும்.

வாழ்க பரம்; வாழ்க இயற்கை; வாழ்க வாழ்க்கை; வெல்க அறம் — தர்மம் — சமதர்மம்.

திருஅருட்பா

அச்சந் தவிர்த்தே அருளிற் செலுத்துகின்ற
விச்சை அரசே விளங்கிடுக — நச்சரவம்
ஆதிக் கொடியவுயிர் அத்தனையும் போயொழிக
நீதிக் கொடிவிளங்க நீண்டு.

கருணையிலா ஆட்சி கடுகி ஒழிக.
அருள்நயந்த நன்மார்க்கர் ஆள்க — தெருள்நயந்த
நல்லோர் நினைத்த நலம்பெறுக நன்றுநினைத்
தெல்லோரும் வாழ்க இசைந்து.

புல்லொழுக்க மெல்லாம் புணரியிடைப் போயொழிக
நல்லொழுக்கம் ஒன்றே நலம்பெறுக — இல்லொழுக்கில்
செத்தார்க ளெல்லாம் திரும்ப எழுந்துமனம்
ஒத்தாராய் வாழ்க உவந்து.

பொதுமை வேட்டல்

நாடுகளைப் பற்றுவதில் நாட்டங்கொள் அரசு
நாளுநாள் சட்டத்தால் நடுக்குறச்செய் அரசு
காடுகளை அழித்துவருங் கருணையில்லா அரசு
கட்டிடத்தில் நூல்காட்டிக் கற்பழிக்கும் அரசு
பாடுகளைப் பெருக்குவித்துப் பலஉயிர்கொள் அரசு
பலவிதமாய்க் கொலைக்கருவி பரப்புகின்ற அரசு
கேடுபுரி இன்னவைகள் கெட்டழிய இறையே
கேண்மைமிகு அருளாட்சி கிட்டஅருள் விரைந்தே.

அனைத்துயிரும் ஒன்றென்னும் ஆட்சியரு ளாட்சி
ஆருயிர்கள் பசியறியா ஆட்சியரு ளாட்சி
வனப்புடைய பெண்ணுள்ளம் மகிழ்வதரு ளாட்சி
வாழ்க்கைவழிப் பரநலத்தை வளர்ப்பதரு ளாட்சி
தனக்குரிய மொழியிடத்தே காப்பதரு ளாட்சி
தனைப்போலப் பிறரை எண்ணுந் தன்மையரு ளாட்சி
உனைத்தினமும் நினையுணர்வை யூட்டலரு ளாட்சி
ஒளியாட்சி அருளாட்சி ஓங்கஅருள் அரசே.

பூம்புகாரின் புகழ் மிக்க
திரு வி. கலியாணசுந்தரனாரின் நூல்கள்

1.	பெண்ணின் பெருமை	ரூ. 32—50
2.	சீர்திருத்தம் அல்லது இளமைவிருந்து	10—00
3.	என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே	5—00
4.	நாயன்மார் வரலாறு	42—00
5.	பொதுமை வேட்டல்	25—00
6.	திருமால் அருள் வேட்டல்	10—00
7.	முருகன் அருள் வேட்டல்	8—00
8.	கிறிஸ்துமொழிக் குறள்	10—00
9.	அருகன் அல்லது விடுதலைவழி சித்தந் திருந்தல் அல்லது செத்துப்பிறத்தல் இருமையும் ஒருமையும்	12—00

(திரு வி.க.வின் கவிதை தொகுப்புகள்)

பூம்புகார் பதிப்பகம் வழங்கும்
பேரறிஞர் அண்ணாவின் ஏடுகள்

நாடகத் தொகுப்பு

கட்டை விரல்	ரூ. 7.50
நீதிதேவன் மயக்கம்	8.50
யார் கேட்க முடியும்?	6.50
ஆடியபாதம்	7.50
பாரதம்	7.50
திரும்பிப்பார்	6.50
துரோகி கப்லான்	7.50
சந்திரமோகன் (சிவாஜி கண்ட இந்துராஜ்யம்)	9.50
சந்திரோதயம்	12.50
கண்ணாயிரத்தின் உலகம்	[அச்சில்]
வேலைக்காரி	,,

சிறுகதைத் தொகுப்பு

இரு பரம்பரைகள்	9.60
பவழ பஸ்பம்	6.90
அப்போதே சொன்னேன்	6.00
வண்டிக்காரன் மகன்	9.50
நீதிபதி வக்கீலானார்	6.00
அறுவடை	7.00
செங்கரும்பு	7.00
மழை	7.50
மக்கள் தீர்ப்பு	[அச்சில்]

குறுநாவல் தொகுப்பு

கடைசிக் களவு	ரூ.	9.50
குமாஸ்தாவின் பெண்		9.50
என்வாழ்வு		16.50
பாவையின் பயணம்		6.50

வரலாற்று நவீனம்

பிடிசாம்பல்	9.50
அரசாண்ட ஆண்டி	7.90
கலிங்கராணி	23.50
தசாவதாரம்	10.90

கட்டுரைகள்

உலகப் பெரியார் காந்தி	5.50
இன்பத் திராவிடம்	8.90
புன்னகை	8.90
ஆரிய மாயை	15.90

கட்டுரை கற்பனை வடிவம்

தேவலீலைகள்	8.00

கவிதை தொகுப்பு

அண்ணாவின் கவிதைகள்	22.50

இலக்கியம்

இலக்கியச் சோலை	12.90

தமிழ்த்தென்றல்

திரு. வி. க.

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் ஓர் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து எளிய வாழ்வே வாழ்ந்தவர். பிறப்பும் வாழ்வும் எளிமையாக இருந்தபோதிலும், அவர்தம் எழுத்திலும் சொல்லிலும் செயலிலும் பெருமை பல விளங்கின. அவர் இணையற்ற எழுத்தாளர்; கேட்டார்ப் பிணிக்கும் பேச்சாளர்; அறநெறி பிறழாச் செயலாளர். இதழ் ஆசிரியராகவும் நூலாசிரியராகவும் விளங்கி அவர் தமிழ் மொழிக்குச் சிறந்த எழுத்துப்பணி புரிந்துள்ளார்; அவருடைய எழுத்துக்கள் இளைஞரின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்து. அவர்களின் வாழ்க்கையைத் துலக்கியது. அவர்தம் தமிழ்நடை பீடும் பெருமிதமும் வாய்ந்தது. பேச்சுத் துறையிலும் அவர் ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரிது. அவர் சென்று பேசாத ஊர் இல்லை; ஏறாத மேடை இல்லை எனலாம் சமயம், இலக்கியம், அரசியல், சமுதாயச் சீர்திருத்தம் முதலான எல்லாத் துறையும் அவர்தம் பேச்சுத் தொண்டால் பயன் பெற்றன.

பூம்புகார் பதிப்பகம்

63, பிராட்வே, சென்னை-600 108